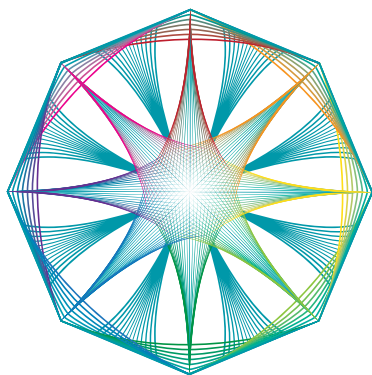

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

Я — СТУДЕНТ

Навчальний посібник,
електронна версія

15-те видання, зі змінами

Київ
2026

Рекомендовано Вченою радою Київського столичного університету імені Бориса Грінченка до розміщення в інституційному репозиторії Університету
(протокол № 10 від 27.08.2026)

Загальна редакція:

Віктор ОГНЕВ'ЮК, ректор Київського університету імені Бориса Грінченка (2007–2022), доктор філософських наук, професор, академік НАПН України, заслужений працівник освіти України.

Рецензенти:

Леценко М., провідний науковий співробітник інформаційно-аналітичного відділу педагогічних інновацій Інституту інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України, доктор педагогічних наук, професор;

Євтух М., академік-секретар Відділення педагогіки і психології вищої школи НАПН України, доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України, заслужений працівник народної освіти України.

Авторський колектив:

Віктор ОГНЕВ'ЮК, Тетяна ЛЯХ, Костянтин БАЦАК, Наталія ВІННИКОВА, Віталій АНДРЕЄВ, Оксана САЛАТА, Нінель КЛИМЕНКО, Фелікс ЛЕВІТАС, Антоніна МОВЧУН (розділ I); Олексій ЖИЛЬЦОВ, Ольга БЕЗПАЛЬКО, Ольга ЛЕОНТЬЄВА, Світлана МАРТИНЕНКО (розділ II); Олексій ЖИЛЬЦОВ, Ольга ЛЕОНТЬЄВА (розділ III); Станіслав КАРАМАН (розділ IV); Наталія МОРЗЕ, Оксана БУЙНИЦЬКА, Лілія ВАРЧЕНКО-ТРОЦЕНКО (розділ V); Костянтин БАЦАК, Ірина ЛИНЬОВА, Сергій РЕДЬКО, Людмила ХОРУЖА (розділ VI); Оксана СЕРГЕЄНKOVA (розділ VII).

Я — студент : навч. посіб. / Огнев'юк В., Лях Т., Безпалько О., Жильцов О., Хоружа Л., Морзе Н., Сергеєнкова О. та ін. — 15-те вид., зі змінами. — Київ : Київ. столич. ун-т ім. Б. Грінченка, 2026. — 230 с.

Мета посібника — допомогти студентам-першокурсникам швидше увійти в нове для них навчальне середовище, подолати організаційні труднощі першого року навчання, розкрити свої найкращі якості. У розділах висвітлено етапи становлення ідеї університету; життєвий і творчий шлях Б. Д. Грінченка, чие ім'я носить Університет; історію розвитку навчального закладу; подано відомості про кредитно-модульну систему навчання, портал Університету, студентську групу; розглядаються методи і прийоми роботи з інформацією, уміщено тренувальні вправи, тести тощо.

УДК 378.09(0758)

ПЕРЕДМОВА

Дорогі першокурсники!

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка щиро вітає Вас як повноправних членів великої грінченківської родини. У нашому закладі склалася особлива атмосфера корпоративної культури, в основі якої понад 140 років освітніх традицій, які відтепер будуть примножуватися і Вашими зусиллями. Нашу університетську родину висококваліфікованих викладачів, студентів і працівників об'єднують спільні цінності, ядро яких складає повага до кожної людини; а служіння людині, громаді і суспільству — місія нашого Університету, яка визначає сенс кожного прожитого нами дня.

Розпочинається новий, дуже важливий та ні з чим незрівнянний період Вашого студентського життя, але Ваші голови не мають йти обертом від отриманої свободи, нових можливостей, розваг, друзів чи кохання. На жаль, майже все швидко минає, а потім настає час, який неминуче поставить питання: а якими є Ваші досягнення? Для життєвого успіху потрібно багато працювати, у тому числі й у неймовірно фантастичні студентські роки. Це проста, але дуже важлива істина. Ніхто, крім Вас, не зможе пройти Вашим життєвим шляхом, не зможе за Вас падати і знову підійматися, долати перешкоди, вірити і зневірятися, і знову вірити, щоб дійти до поставленої цілі, досягти мети свого життя. Ми лише зможемо підтримати Вас, допомогти, але свою частку шляху кожен має здолати сам. Хай у цій дорозі Вас завжди супроводжує віра у власні сили!

Сподіваємось, що Ви не сприймаєте Університет лише як приміщення, бо сутність Університету не в стінах, а в розумінні нашої єдності, сили нашого об'єднання заради спільного успіху. Університет — це ми з Вами, культура навчальної й наукової діяльності, культура наших взаємин. Ми різні, маємо різний життєвий досвід, різний рівень освіти, маємо різні смаки і вподобання, різні погляди на ті чи інші події, можливо, ми ходимо до різних церков або не ходимо до жодної, можливо, розмовляємо на різних мовах або любимо різну музику, — це не має нам заважати поважати один одного, це не має нам заважати бути ЛЮДЬМИ, це не має нам заважати бути ГРОМАДЯНАМИ УКРАЇНИ.

В Університеті існують інші, відмінні від шкільних, правила життя, і навчальний процес ґрунтується, в першу чергу, на вмінні кожного студента самостійно організовувати свою діяльність, а також на здатності працювати в команді, відповідати за хід і результати навчання. Як засвідчує практика, саме цих умінь бракує першокурсникам. Ми будемо працювати разом з Вами, щоб допомогти подолати можливі труднощі. Ви завжди можете розраховувати на підтримку студентів старших курсів, викладачів та співробітників Університету у своїх добрих намірах. Разом з Вами ми будемо докладати зусиль, аби Ви не тільки опанували обрані професії, а й удосконалювалися як Люди, набували лідерських якостей і залишили після себе стільки добрих справ, скільки залишив Борис Грінченко — **ВЕЛИКИЙ УКРАЇНЕЦЬ** і **ПРОСВІТИТЕЛЬ**, педагог і громадський діяч, мовознавець і лексикограф, видавець і етнограф, ім'я якого носить наш навчальний заклад. Впевнений, що вже незабаром Ви з гордістю називатимете себе **ГРІНЧЕНКІВЦЯМИ**.

Вдалого Вам початку студентського життя, дорогі першокурсники!

КЕРІВНИЙ СКЛАД УНІВЕРСИТЕТУ

ТУРУНЦЕВ
Олександр Петрович,
в.о. ректора

ВІННІКОВА
Наталія Миколаївна
проректор
з наукової роботи
та міжнародної діяльності,
голова Вченої ради Університету,
доктор філологічних наук,
професор

ЄМЕЦЬ
Леонід Олександрович,
проректор
з науково-методичної роботи,
зв'язків з органами державної влади
та місцевого самоврядування,
доктор юридичних наук

ЖИЛЬЦОВ
Олексій Борисович,
проректор
з науково-педагогічної
та навчальної роботи,
кандидат педагогічних наук,
професор

ЛЯХ
Тетяна Леонідівна,
проректор
з науково-педагогічної
та соціально-гуманітарної роботи,
кандидат педагогічних наук,
професор

ПИНЗЕНИК
Олеся Олександрівна,
проректор
з науково-педагогічної
роботи

ШЛАПАК
Алла Василівна,
проректор
з науково-педагогічної роботи
та інноваційного розвитку,
доктор економічних наук,
доцент

АНДРЕЄВ
Віталій Миколайович,
в.о. декана Факультету
суспільно-гуманітарних наук,
доктор історичних наук,
професор

ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ
Михайло Федорович,
директор Інституту
підслідипомної освіти,
кандидат педагогічних наук,
доцент

ГЕЙХМАН
Зоя Леонідівна,
директор
Фахового коледжу
«Універсум»

КАН ДЕН СІК,
в. о. декана Факультету
східних мов,
доктор політичних наук,
професор

КАРПЕНКО
Олена Георгіївна,
декан Факультету
здоров'я людини,
доктор педагогічних наук,
професор

КЛІШЕВИЧ
Наталія Анатоліївна,
декан Факультету
психології
та спеціальної освіти,
кандидат педагогічних наук,
доцент

КОВАЛЬЧУК
Остап Вікторович,
декан Факультету
образотворчого
мистецтва і дизайну,
кандидат мистецтво-
знавства, доцент

КОНДРАТЕНКО
Ганна Григоріївна,
декан Факультету
музичного мистецтва
і хореографії
кандидат педагогічних наук,
доцент

КОТЕНКО
Ольга Володимирівна,
декан Факультету
педагогічної освіти,
кандидат педагогічних наук,
доцент

ЛИТВИН
Оксана Степанівна,
декан Факультету
інформаційних технологій
та математики,
кандидат фізико-
математичних наук,
старший науковий співробітник

ЛОПАТЕНКО
Георгій Олегович,
декан Факультету фізичного
виховання і спорту,
кандидат наук з фізичного
виховання і спорту,
майстер спорту України
міжнародного класу

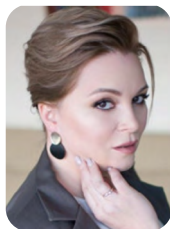
ОСАДЧИЙ
Вячеслав Володимирович,
декан Факультету
економіки та управління,
доктор педагогічних наук,
професор

РУСНАК
Ірина Євгеніївна,
декан Факультету
української філології,
культури і мистецтва,
доктор філологічних наук,
професор

ФІГОЛЬ
Надія Миколаївна,
декан Факультету
журналістики,
доктор наук
з соціальних комунікацій,
доцент

ЦИМБАЛ
Ганна Петрівна,
в. о. декана Факультету
права, врядування
та міжнародних відносин,
доктор юридичних наук,
професор

ЯКУБА
Валентина Володимирівна,
декан Факультету
романо-германської філології,
кандидат філологічних наук,
доцент

МІЙ УНІВЕРСИТЕТ

У розділі розповідається про етапи становлення ідеї університету: виникнення перших шкіл у древніх Шумері, Індії та Китаї, діяльність давньогрецьких мислителів, першу філософську школу в Афінах, Академію Платона, Лікей Арістотеля, Мусейон Птолемея, походження слова «університет», появу Болонського університету — першого у Європі та вихідця з України Юрія Дрогобича, який був ректором цього університету, заснування університетів на теренах України. Також мова йде про витoki і шляхи розвитку Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, діяльність якого започаткували Київські вчительські курси. Подано хронологію основних подій історії Університету. Окремий підрозділ присвячено висвітленню життєвого і творчого шляху Бориса Дмитровича Грінченка, чиє ім'я носить Університет.

Ключові слова: ідея університету, Піфагорійський союз, Академія Платона, квадрикум, Лікей, сисситії, симпозіум, Мусейон Птолемея, Болонський університет, курси Київського навчального округу, Київські вищі трирічні педагогічні курси імені Б. Грінченка, Київський міський інститут удосконалення вчителів, Київський міжрегіональний інститут удосконалення вчителів імені Б. Д. Грінченка, Київський міський педагогічний університет імені Б. Д. Грінченка, Київський університет імені Бориса Грінченка, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, Фаховий коледж «Універсум», Факультет журналістики, Факультет здоров'я людини, Факультет інформаційних технологій та математики, Факультет музичного мистецтва і хореографії, Факультет образотворчого мистецтва і дизайну, Факультет педагогічної освіти, Факультет права, врядування та міжнародних відносин, Факультет психології та спеціальної освіти, Факультет романо-германської філології, Факультет суспільно-гуманітарних наук, Факультет східних мов, Факультет української філології, культури і мистецтва, Факультет фізичного виховання і спорту, Факультет економіки та управління, Інститут післядипломної освіти, Докторська школа, гімн Університету, письменник (поет, прозаїк, драматург, перекладач), лексикограф, етнограф-фольклорист, громадський діяч.

МІЙ УНІВЕРСИТЕТ

Багатопрофільний навчальний заклад європейського рівня,
який бере участь у формуванні перспективних напрямів
розвитку столиці, продукує суспільно значущі цінності,
має потужну матеріальну базу — ось що можна сказати сьогодні
про Університет Грінченка.

В. Огнев'юк

Мій Університет — це моя сходинка до майбутнього.
Тут відкриваються двері в освітній та науковий простір,
кожному студентові створені умови для самореалізації.

У нашому Університеті головним є студент.

Тут тебе поважають і знають, що ти — особистість.
Тільки в моєму Університеті існує справжня атмосфера —
ВЕЛИКОЇ ГРІНЧЕНКІВСЬКОЇ РОДИНИ,
в якій є любов, повага, традиції, майбутнє!

М. Шевченко, випускниця Університету Грінченка

ІДЕЯ УНІВЕРСИТЕТУ

Люди завжди прагнули до знань. І в цьому своєму прагненні ще на зорі цивілізації намагалися створити осередки освіти й науки — школи. Перші школи виникли у III тисячолітті до н.е. в стародавній державі Шумер, що знаходилася у межах річок Тигр і Євфрат. До наших днів збереглися тисячі глиняних табличок з клинописним шумерським письмом, розшифрувавши яке, вчені довідалися про систему освіти шумерів. У наступному тисячолітті школи з'явилися у стародавніх Індії та Китаї. Насамперед тогочасна школа була покликана навчати дітей письму, що у той час було доволі складним заняттям, адже учням треба було завчати не абетку, а ієрогліфи та знаки, відтворення яких потребувало неабиякої вправності.

Пізнаючи світ, людина нагромаджувала знання, які необхідно було передавати із покоління в покоління. Відтак сформувалася потреба в підготовлених для виконання цієї місії людях. Спочатку це були найбільш знаючі та досвідчені, яких називали мудрецьми. У часи античності довкола них гуртувалися учні, а з часом утворилися різні об'єднання, що перетворилися у навчальні заклади — первісні університети. Так зароджувалася *ідея університету*. Більшість дослідників вважають, що першим серед них був *Піфагорійський Союз* — наукова школа і релігійно-містичне об'єднання «по-

свячених». *Піфагор* (570–490 рр. до н.е.) був першим, хто сказав, що він не є мудрецем, а лише любителем мудрості, тобто філософом. Довкола Піфагора об'єдналися понад дві тисячі його учнів, піфагорійців, що дало могутній поштовх розвитку освіти й поширенню знань, зокрема філософських.

Перша *філософська школа* виникла в Афінах, схолярхом (*грец.*, від *schole* — школяр та *arhein* — панувати) якої був *Сократ* (479–399 рр. до н.е.). Мислитель висловлював свої думки скрізь, де знаходив слухачів: на площі, на ринку, біля храмів тощо. Невдовзі у нього з'явилися послідовники.

Першою ж організаційною структурою, яка втілювала навчальні та наукові ідеї, що і є провідними видами діяльності сучасного університету, була Академія, заснована у 384–385 рр. до н.е. учнем Сократа відомим філософом *Платоном* (428(427)–348 рр. до н.е.). Саме в *Академії Платона* вперше було сформовано сталу освітню програму, яку складали: арифметика, геометрія, астрономія, музика і діалектика. Перелік цих наук став змістом *квадравиуму*, який був обов'язковим для освіти в добу середньовіччя. В Академії певний час існувала традиція, згідно з якою найбільш талановиті учні з часом самі ставали вчителями. До цієї когорти належав і учень Платона *Арістотель* (384–322 рр. до н.е.), який сформував основи професійної освіти як системи, а в 334 р. до н.е. у гаю місцевості Лікія поблизу храму Аполлона Лікейського в Афінах заснував власний навчальний заклад *Лікей*. Більшість слухачів були не афінянами, тому певна кількість їх проживала при Лікеї. Слухачі щомісяця збиралися на *сиситії* (*грец.* *syssitia* — у Давній Греції суспільні обіди просто неба з однаково скромною їжею для всіх) і *симпозіуми* (*латин.* *symposium*, від *грец.* *symposion* — бенкет; 1) у Давній Греції — бенкет з бесідою; 2) нарада з певного питання). У діяльності Лікею поєднувалися освітня і дослідна компоненти.

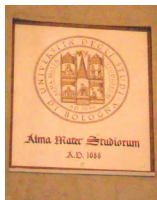
Академія Платона та Лікей Арістотеля дали поштовх до виникнення інших навчальних закладів, зокрема *Мусейону Птолемея*, який був створений у древній Александрії за сприяння царя Єгипту *Птолемея I Сотера* (367–283 рр. до н. е.). Мусейон — це святилище муз, під покровительством яких, за віруваннями греків, розвивалися наука і мистецтво. Під школу була відведена частина палацових споруд уздовж гавані, побудовані капела для муз (власне мусейон), зала для спільних занять (ефедра), анатомічний кабінет, бібліотека (400 тис. томів), розбита алея (перипатос), закладено ботанічний і зоологічний сади. Велика увага у Мусейоні приділялася вивченню філософії, математики, астрономії, а згодом — філології, медицини, історії, поезії. Мусейон набув слави тогочасного науково-освітнього центру. У часи римлян сюди прагнула потрапити молодь з усіх кінців римської «земної кулі». Мусейон Птолемея справедливо називають стародавнім університетом. Школи відомих філософів відіграли значну роль у розвитку університетської освіти.

З прийняттям християнства у 988 р. починається розвиток освіти на теренах сучасної України. Вже у 989 р. київський князь Володимир розпорядився «забирати дітей у нарочитих мужів своїх і віддавати їх у навчання книжне». Київ став центром освіти у Східній Європі.

Вперше назва «університет» як співтовариство, яке об'єднує тих, хто навчає, і тих, хто навчається, і яке відкрите для всіх охочих приєднатися до нього з метою навчання і пізнання, виникає в середньовічній Європі. Слово «університет» походить від латинського *universitas* — об'єднання, корпорація, відтак об'єднання викладачів називали *universitas magistrorum*, а об'єднання студентів — *universitas scholariorum*. Поступово слово «університет» набуло нового значення і стало узвичаєним для назви інституції, яка надавала можливості здобути освіту високого рівня.

Перший європейський університет був заснований 1088 р. у м. *Болонья* (Італія). *Болонський університет* сформувався на ґрунті світської правознавчої школи і протягом XI—XIV ст. став центром юридичної науки та юридичної освіти.

Цікаво знати

Спершу Болонський університет здобув слави завдяки своїй знаменитій юридичній школі. У XV ст. інтерес до вивчення права зменшився, і зросло значення так званих вільних мистецтв, передовсім гуманістичної філософії, природничих наук і особливо медицини. Студенти, які вивчали ці науки, були об'єднані в окрему корпорацію — «університет медиків і артистів», що мав окремого ректора. У цьому університеті вивчали «все, що не було правом», тобто «всі культурні надбання, практично необхідні у житті» (Ісаєвич Я. Д. Перша друкована книжка українського автора / Я. Д. Ісаєвич // *Історія української культури* : у 5-ти т. — Т. 2. Українська культура XIII — першої половини XVII століть. — К. : Наук. думка, 2001. — С. 224–232).

На зламі XII–XIII ст. в Англії виникають *Оксфордський і Кембриджський університети*. Під кінець XIII ст. студенти проживали в спільних будинках, що належали університетам. Так був сформований комплекс для проживання і навчання, який дістав назву *коледжу*. Університет в Англії формувалася як система коледжів.

Кожен середньовічний університет мав свої особливості, що стосувалися організації навчання і досліджень. Важливим напрямом діяльності середньовічного університету була підготовка наукових кадрів. Приблизно через два роки навчання учень отримував ступінь бакалавра з певним правом на викладання і можливістю отримати вищий ступінь. Процес отримання цього ступеня в кожному університеті був своїм. Наприклад, у *Паризькому університеті*, який виник у 1200 р., бажаючі отримати ступінь бакалавра складали присягу факультету на слухняність, брали участь у публічному диспуті, виголошували промову на святі зведення в ступінь бакалавра, якою доводили свій науковий рівень. Ступені бакалавра і ліценціата були необхідними для отримання вищих ступенів — магістра та доктора.

У середньовічних університетах Європи, яких ставало дедалі більше, навчалося чимало українців. Зокрема, у *Ягеллонському університеті* (м. Краків, Польща) з часу створення і до XVI ст. освіту здобули близько 2 тис. студентів — вихідців з українських земель. Чимало наших земляків обирали для навчання *Болонський* (м. Болонья, Італія) та *Ягеллонський університети*. Серед них найбільш відомим є *Юрій Дрогобич* (Котермак Юрій, син Доната; бл. 1450–1494), український учений, доктор філософії (з 1478 р.) та медицини (з 1482 р.), який після закінчення Ягеллонського університету викладав медицину, філософію і астрономію в Болонському університеті, а в 1481–1482 рр. був ректором цього навчального закладу.

Цікаво знати

Юрій Дрогобич був не єдиним дрогобицьким міщанином, який навчався у XV–XVI ст. у Кракові: у списках вступників до Краківського університету 1411–1600 рр. було близько 32 вихідців з Дрогобича. Здобуття Юрієм Дрогобичем у 1470 р. ступеня бакалавра, а в 1472 р. — магістра свідчить про його наукові здібності і наполегливість у подоланні труднощів: з 208 осіб, які вступили до університету водночас з ним, бакалаврами у 1470/71 н.р. стали 66 студентів,

а ступінь магістра 1472/73 н.р. одержали лише дев'ять з них (Ісаєвич Я. Д. Перша друкована книжка українського автора / Я. Д. Ісаєвич // Історія української культури : у 5-ти т. — Т. 2. Українська культура XIII — першої половини XVII століть. — К. : Наук. думка, 2001. — С. 224–232).

1483 р. у Римі надрукована латиномовна книга Дрогобича «Прогностичні судження про поточний 1483 рік магістра Юрія Дрогобича з Руси — доктора мистецтв і медицини Болонського університету». Це був перший друкований твір автора — вихідця з України, виданий за кордоном.

Перший навчальний заклад на теренах України, що відповідав рівню вищої освіти, виник у середньовічному Києві, але його діяльність перервана монголо-татарською навалою і доля залишилась невідомою. Відродження вищої освіти почалося з утворення у XVI ст. *братських шкіл*. Найстаріша з них започаткована у Львові 1439 р. З 1576 р. розпочинається історія *Острозької*, а з 1615 р. — *Києво-Могилянської академії*. Остання у 1659 р. набула статусу вищого навчального закладу.

Перший класичний університет на території України — Львівський — утворено на основі єзуїтського колегіуму у 1661 р. Цікаво, що лише 1774 р., після входження західноукраїнських земель до складу Австрійської імперії, імператор видав диплом про заснування *Львівського університету*, оскільки раніше діяльність навчального закладу була припинена польським королем.

Проте найбільш плідного розвитку, як у теоретичному, так і в практичному сенсах, ідея університету набула у XVIII–XIX ст. У цей період активно розвивалися національні системи освіти в багатьох європейських країнах. Навчання в університетах поступово переходить з латини на мови європейських народів. Такі діячі, як Вільгельм фон Гумбольдт та Джон Ньюмен, теоретично обґрунтували ідею університету у нових історичних умовах. Ідея Гумбольдта про те, що університет має «поєднати у собі об'єктивну науку з суб'єктивною освітою», набуває практичного втілення у розбудові класичної моделі університету. Вона знайшла свій розвиток і в землях України. У 1805 р. розпочинає діяльність *Харківський університет* (нині — Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна), 1834 р. — *Університет Св. Володимира* в Києві (нині — Київський національний університет імені Тараса Шевченка), а 1864 р. на основі Ришельєвського ліцею засновано *Новоросійський університет* в Одесі (нині — Одеський національний університет імені І. І. Мечникова).

ВИТОКИ І ШЛЯХИ РОЗВИТКУ НАШОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Колектив Університету Грінченка репрезентує своє минуле в контексті становлення освітніх традицій — підготовки та вдосконалення вчителів у Києві, а також в інституційній площині, пов'язаній із заснуванням та діяльністю закладів, що готували вчителів та сприяли підвищенню їхньої кваліфікації.

Традиція підготовки та вдосконалення вчителів у Києві

Наш Університет постав із низки заходів, спрямованих на професійне вдосконалення освітян, та створених із тією ж метою закладів. Проте для кращого усвідомлення традицій, що сягають середини позаминулого століття, варто згадати про особливості народної освіти в ті часи. Вона підкорялася вельми складним та неоднорідним правилам.

Стрижнем освітньої системи, запровадженої в Російській імперії ще на початку XIX ст., була так звана класична модель. Повноцінну середню освіту давали гімназії з обов'язковим викладанням «класичних мов» — насамперед латинської. Лиш їх випускники мали можливість навчатися в університетах, що відкривало шлях до найвищих щаблів наукової та службової кар'єри. Згодом було створено альтернативу класичним гімназіям — реальні училища з поглибленим вивченням природничих наук і можливістю подальшого вступу до вишів технічного профілю.

Утім класична освіта була тоді доступною для незначної частки населення, передусім для привілейованих прошарків (дітей дворян і чиновників). Для міського загалу запроваджувалися повітові училища. Згідно зі «Статутом гімназій та училищ» 1828 р. їх було призначено «для того, чтобы детям купцов, ремесленников и других городских обывателей, вместе с средствами лучшего нравственного образования, доставить те сведения, кои, по образу жизни их, нуждам и упражнениям, могут быть им наиболее полезны». Курс цих училищ був розрахований лиш на три роки навчання. Програма охоплювала Закон Божий, російську мову, арифметику й елементарну геометрію («до стереометрии включительно, но без доказательств»), історію, географію, чистопис, креслення та малювання. Що ж до міських околиць та сільської місцевості (на яку припадала переважна більшість населення), то для них створювалися парафіяльні училища, де вивчали тільки Закон Божий, російське й церковнослов'янське читання, чистопис та чотири основні дії арифметики. Курс навчання по селах був тривалішим, ніж у містах, бо сільські діти вчилися лише 4–5 місяців на рік, після закінчення сезону польових робіт. Додамо, що до парафіяльних училищ приймали дітей будь-якої статі, а повітові училища та гімназії призначалися для хлопців.

У другій половині XIX ст. у Російській імперії розпочалися перетворення: ліквідація кріпацтва, реформа місцевого самоврядування, суду, армії, фінансової та освітньої галузей. Індустріальний розвиток українських губерній вимагав принципової зміни системи освіти. Кількість родин, що бажали віддати дітей до навчальних закладів, неухильно збільшувалася. Зрештою, у 1869 р. у Київській, Подільській та Волинській губерніях запровадили мережу народних училищ у селах і містах — відповідно однокласних та двокласних. Однокласні (початкові) училища мали програму, аналогічну до парафіяльних. Двокласні ж були подібні до повітових, причому до них приймали лише тих, хто вже опанував курс початкових училищ (його можна було пройти попередньо в підготовчому класі). У початкових училищах хлопці й дівчата вчилися разом, а серед двокласних з'явилася чимала кількість жіночих. До речі, ще раніше, з 1860 року, в Києві запровадили й повноцінну середню жіночу освіту, відтоді створювалися державні й приватні гімназії для дівчат.

Міністерство народної освіти керувало навчальними закладами через навчальні округи, проте значна кількість початкових училищ (насамперед у селах) припадала також на відомство православного сповідання. Воно створювало церковнопарафіяльні школи, що навчали Закону Божому і церковним співам, читанню й письму та найпростішим арифметичним діям. У 1884 р. були ухвалені «Правила про церковнопарафіяльні школи» з поділом цих шкіл на однокласні (два роки навчання) та двокласні (чотири роки); останні давали більш глибокі відомості зі згаданих предметів та додатково вчили вітчизняній і церковній історії. Тоді ж почали діяти єпархіальні училищні ради, що керували початковою православною освітою.

Через значну різницю навчальних програм відповідно були різними й фахові вигоди до викладачів. Так, до викладання в гімназіях допускали насамперед осіб з університетською освітою, які до того ж складали спеціальний іспит. Що ж до однокласних та двокласних училищ, то для їхнього педагогічного складу було достатньо гімназич-

ного атестата. Водночас було наявне розуміння необхідності професійної підготовки майбутніх педагогів, тож для підготовки вчителів було створено декілька спеціальних закладів. Зокрема, у 1869 р. у Києві відкрили учительську семінарію, що готувала викладачів народних училищ, але в 1872-му її перевели до Коростишева (нині її наступником є Коростишівський педагогічний фаховий коледж ім. І. Франка). В училищах для дівчат могли працювати випускниці жіночих гімназій, де, до речі, було передбачено спеціальний педагогічний курс.

Оскільки під час формування педагогічних кадрів не вдавалося досягти єдиного підходу, вельми важливою справою було підвищення їхньої професійної кваліфікації, поширення досвіду найкращих фахівців. Одним із відправних пунктів цієї традиції можна вважати проведення 12–18 червня 1861 р. у Києві I з'їзду вчителів і дослідників природничих наук. Саме цим з'їздом започатковано заходи, у тому числі короткострокові педагогічні курси, спрямовані на фахове удосконалення педагогів Наддніпрянської України.

Ідею проведення з'їзду наполегливо просував попечитель Київського навчального округу, видатний хірург, учений-анатом та педагог М.І. Пирогов (1810–1881). Саме він, перебуваючи на цій посаді в 1858–1861 рр., надав потужного імпульсу розвитку освіти в окрузі, запровадив взаємовідвідування вчителями уроків, проведення методичних семінарів, а також сприяв відкриттю в Києві першої в Російській імперії недільної школи.

11–18 червня 1862 р. у Києві відбувся II з'їзд учителів природознавства та природодослідників, метою якого було сприяти викладанню природничих наук в освітніх закладах, переважно в гімназіях. Участь у його роботі взяли викладачі природознавства гімназій Київського навчального округу.

Досвід роботи з'їздів викладачів природничих наук прислужився й для організації педагогічних зібрань учителів гуманітарних дисциплін Київського навчального округу. У 1863 р., 15–24 червня, уперше такий з'їзд відбувся в Києві, його метою було створення професійного середовища викладачів природничих дисциплін округу та обмін педагогічним досвідом задля активізації їхньої наукової діяльності.

У 70-х роках XIX ст. постала нагальна потреба змінити структуру і зміст підготовки вчителів. Це зумовлено низкою причин. По-перше, вступники до педагогічних навчальних закладів не мали уявлення про фах учителя. По-друге, навчальний план підготовки фахівців різних галузей був зорієнтований винятково на наукову діяльність. Методики викладання, педагогічної практики не було. Відтак застаріла система функціонування педагогічних інститутів у класичних університетах була ліквідована. З часом з'явилися закони і положення про організацію курсів, на яких тогочасні вчителі здобували фахові знання.

16 березня 1874 р. Міністерством народної освіти видано Циркулярну пропозицію попечителям навчальних округів про організацію короткострокових педагогічних курсів на регулярній основі. Уже наступного року в Києві організовано тимчасові педагогічні курси для вчителів і вчительок початкових народних училищ, а 5 серпня 1875 р. були затверджені й оприлюднені відповідні Правила.

Одержати професію педагога в стінах відомих освітніх закладів Києва знайшлося чимало охочих. Окрім того, на курси записувалися й ті, хто вже працював учителем, щоб покращити знання, підвищити рівень педагогічної майстерності, обмінятися досвідом із колегами. Одночасно курси відвідувало 400–600 осіб. Частина педагогів влаштовувалася на курси за власний кошт. Програмою курсів були передбачені лекції з педагогіки, дидактики і фахових методик.

На курсах упродовж чотирьох-шести тижнів учителі слухали лекції, відвідували відкриті уроки в школах, готували різноманітні звіти й реферати. У вихідні дні курсисти влаштовували літературні читання та бесіди. Після завершення програми, щоб отримати свідоцтво, слухачі повинні були скласти усний та письмовий звіти за результатами навчання.

Учительські курси в Києві влаштовувалися в літній канікулярний період і були важливими подіями культурного життя міста. До проведення цих заходів долучалися органи земського та міського самоврядування. Громадськість стежила за їхньою роботою завдяки численним публікаціям у міській та губернській пресі.

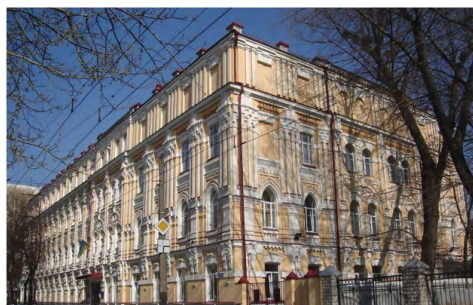
Для проведення занять із курсистами запрошувалися відомі вчителі, викладачі закладів вищої освіти, представники органів місцевої влади. Активну участь у роботі курсів підвищення кваліфікації брали «громадівці» А. Тищенко, М. Шульженко, П. Житецький та ін., які безкоштовно читали лекції, знайомили курсистів із тогочасними методиками викладання, допомагали досягнути просвітницьку місію вчителя.

Справжньою подвижницею в справі поширення ідей народної освіти українців у системі педагогічних курсів була відома українська громадська діячка, письменниця, педагогиня, літературознавиця С. Русова (1856–1940). 1906 р. під час літніх курсів у Києві за її ініціативи було підготовлене звернення вчительської громади Київщини до уряду про надання широких прав українській мові та культурі. У резолюції, яка була прийнята вчителями народних шкіл на цих курсах, зокрема зазначалося: «Зважаючи на те, що тридцятимільйонному народові необхідно забезпечити його національні права й перш за все його національну школу, ми, учасники педагогічних курсів у Києві, народні вчителі всієї України та інших губерній, постановили: 1. Курс народної школи має бути розширений до шести років. Усе навчання повинно проводитися рідною мовою, державна мова вивчатиметься у вищих класах як один із предметів навчання».

Спротив русифікаторській політиці імперського уряду виявився в тому, що слухачі педагогічних курсів у Києві стали частіше подавати заявки на відвідування лекцій з української літератури, історії та географії рідного краю, цікавитися розвитком української школи, обстоювати права народного вчителя. Народний учитель стає ключовою фігурою у творенні модерної української нації. Тому на початку ХХ ст. українське національне питання дедалі тісніше пов'язувалося зі шкільною освітою. Вимога створення української національної школи стала однією з найважливіших тем в українському суспільно-політичному дискурсі того часу. Ця важлива проблема не могла залишатися поза увагою організаторів курсів, їхніх слухачів та громадськості.

Будівля Київської церковно-вчительської школи (семінарії)

Приміщення церковно-вчительської школи (сучасний вигляд), вул. Академіка Ромоданова, 12/2

Київські літні учительські курси користувалися неабиякою популярністю серед педагогів. Це засвідчено великою кількістю охочих потрапити на них. Наприклад, на курсах, влаштованих у 1912 р., навчалося понад вісімсот осіб. Здебільшого вони походили з Києва та Київської губернії, але були й слухачі з інших українських губерній, із Центральної Росії та навіть із таких віддалених регіонів Російської імперії, як Кавказ, Середня Азія та Сибір.

Утім проведення в Києві учительських з'їздів, курсів та інших заходів мало епізодичний, тимчасовий характер. Проблема створення закладу, який би готував учителів народних шкіл на постійній основі, тривалий час залишалася відкритою.

Інституційна історія університету

Під владою Російської імперії

Важливими джерелами народного просвітництва були церковнопарафіяльні школи. Чимало їх вихованців та педагогів походили з родин свідомих українців.

Наприкінці 1890-х рр. Київська єпархіальна училищна рада неодноразово висловлювала потребу відкриття в єпархії учительської школи, яка б готувала вчителів церковнопарафіяльних шкіл. Необхідність створення подібного закладу на той час уже стала нагальною, адже кількість шкіл невпинно зростала, а кваліфікованих учителів бракувало.

Справа зрушила з місця в 1902 р., коли Київська міська дума підтримала ідею створення церковно-учительської школи і безкоштовно виділила для її будівництва землю на Лук'янівці, на розі Макарівської та Багговутівської вулиць (сучасна адреса — вул. Академіка Ромоданова, 12/2). В будівлі закладу освіти зведеної за проектом київського архітектора Є. Єрмакова, навчання розпочалося 28 вересня 1903 року з урочистого освячення. Цей день є офіційним днем створення Університету Грінченка.

Приміщення учительської школи було розраховане на 100–120 учнів із чотирирічним курсом навчання для підготовки вчителів для мережі церковнопарафіяльних шкіл. Згодом, у 1905 р., до будівлі зробили прибудову з боку Макарівської вулиці. У ній розмістили шкільну церкву в ім'я Св. Кирила і Мефодія та зразкову церковнопарафіальну школу для практичних занять майбутніх педагогів.

Першим директором учительської школи, 8 серпня 1903 року, було призначено протоієрея Василя Липківського. Василь Костянтинович Липківський народився 7 (19) березня 1864 року у с. Попудня Липовецького повіту Київської губернії (нині Вінницька область).

Видатний український релігійний, церковний, громадський діяч, проповідник, педагог, письменник, перекладач, поборник відродження українського православ'я, один із фундаторів та очільників Української автокефальної православної церкви на посаді директора церковно-учительської школи заклали основи україноцентричного закладу освіти.

28 вересня 1903 р. під час урочистого відкриття Київської церковно-учительської школи В. Липківський у своїй урочистій промові визначив основне й доволі амбітне завдання новонародженого

Василь Липківський

Кирило Стеценко
у вчительській формі

Микола Леонтович

закладу — підготовка вчителя, здатного не лише навчати словом, а й прикладом власного життя, педагога, здатного прищепити своїм учням не тільки знання, а й високі морально-етичні принципи.

В. Липківський, реалізуючи власне бачення розвитку молодого закладу, прагнув залучити до викладання в ньому людей з розвиненою українською національною самосвідомістю. З-поміж педагогів школи гідні уваги імена славетних українських композиторів і хормейстерів Кирила Стеценка (1882–1922) та Миколи Леонтовича (1877–1921), які викладали в школі церковний спів та музику.

Церковно-учительська школа на Лук'янівці невдовзі стала важливим осередком українського культурного життя Києва. Саме це привернуло увагу імперської влади й зрештою спричинило «чистку» викладацького колективу від «українофілів». У 1905 р. о. Василя позбавлено директорської посади та переведено на місце настоятеля Покровської церкви на Солом'янці. У 1921 р. В. Липківський стане першим митрополитом Української автокефальної православної церкви, в 1937 р. прийме мученицьку смерть від рук сталінських катів.

Проте наполегливі намагання київського єпархіального начальства остаточно викоренити українство в школі виявилися марними. Тут здебільшого навчалася молодь українського селянського походження, а вона була тим соціальним середовищем, із якого черпав сили тогочасний український національно-визвольний рух.

Борис Грінченко та «питання української школи»

У 1902–1909 рр. у Києві жив і працював визначний український педагог, письменник, лексикограф, літературознавець, етнограф, історик, публіцист та громадсько-політичний діяч — Борис Дмитрович Грінченко (1863–1910). Його активна діяльність була спрямована на розвиток українськомовної освіти, видання українськомовних

Борис Грінченко

підручників та художніх творів, вивчення історії України та поліпшення становища вчителів. Соратниками Б. Грінченка були О. Музиченко (український педагог, лектор, викладач, методист), В. Дурдуківський (український літературознавець, мовознавець, педагог), С. Єфремов (український громадсько-політичний і державний діяч, літературний критик, історик літератури), В. Науменко (український педагог, філолог, громадський діяч, журналіст), Леся Українка (українська письменниця, перекладачка, фольклористка та культурна діячка), Олена Пчілка (українська письменниця, меценатка, перекладачка, етнографістка, фольклористка, публіцистка, громадська діячка), Марія Загірня (Грінченко) (українська письменниця, перекладачка) та ін.

Б. Грінченко, глибоко розуміючи потреби українського суспільства, постійно обстоював право українців мати власну національну школу. Він наголошував, що «московська школа не задовольняє потреб українського народу», «вона не тільки не дає йому освічуватися, але й просто припиняє розвиток його багатих духовних сил». Висновок був очевидний: українській національній школі конче потрібен й український учитель — людина, глибоко обізнана з життям і прагненнями народу, особливо селянства, з якого формувалася модерна українська нація. І такий педагог неодмінно мусив свою освітню діяльність вважати суспільним обов'язком, своїм служінням громаді, що вочевидь вимагало постійної роботи над собою, тобто невинного інтелектуального, духовного удосконалення.

Під час революції 1905–1907 рр., коли з'явилася можливість суттєво активізувати українську національно-культурну роботу на Наддніпрянщині, Б. Грінченко, з властивою йому безкомпромісністю, виступив за створення української національної школи: «Що на Україні повинна бути українська школа, — про це нема чого сперечатися. Хто цього не признає, той не педагог, не вчитель, — той тільки чиновник-обруситель. Української школи вимагають найвищі основні принципи педагогії; за українську школу говорить сама практика діла; яка біда без неї — показує той занепад народної просвіти, що стався після того, як петербурзький уряд знищив стару українську школу».

Він був переконаний, що вчителі мають припинити «бути чужинцями серед свого народу, а зробитися членами його; вони повинні своїм життям, своїм поведженням, своїми знаннями, заробити в народі віру й повагу до себе», «треба, щоб вони перестали тільки зватися «народними вчителями», а щоб зробилися ними справді. Нехай вони стануть щирими синами свого рідного народу і його проводирями на дорозі до світу! А зробити се велике діло можна тільки тоді, коли вчителі будуть свідомими українцями і вчитимуть у вільній народній українській школі».

Революція 1905–1907 рр. дала потужний поштовх інституціоналізації громадського та культурного життя в Наддніпрянській Україні — у цей час утворилася низка політичних партій та культурно-просвітницьких установ. На цьому тлі в 1905 р. у Києві постала Всеукраїнська учительська спілка (ВУУС). Серед її засновників, поруч з Б. Грінченком, були такі яскраві представники тогочасної української інтелігенції, як В. Доманицький, В. Дурдуківський, С. Русова, В. Чехівський та ін.

Спілка створювалася з метою консолідації українських учителів задля розвитку національної освіти, передовсім заради впровадження навчання українських дітей рідною мовою. На установчих зборах Спілки її головою обрано Б. Грінченка, що засвідчує той міцний авторитет, який він мав серед української демократичної інтелігенції того часу. ВУУС стала професійною українською організацією вчителів та діячів народної освіти, яка за відсутності українськомовної школи об'єднала освітян Наддніпрянської України, що уболівали за розвиток національної української культури. Члени Спілки виступали за розбудову народної освіти на принципах свободи, демократії та децентралізації. Окрім того, ВУУС вимагала запровадження загальнодоступної безкоштовної та обов'язкової початкової освіти, викладання в школах рідною мовою, відстоювала право на освіту для всіх без будь-яких обмежень. Однак у добу післяреволюційної реакції (1907–1910) Спілка та її місцеві організації вимушено припинили своє існування.

Отже, культурно-просвітницька діяльність Б. Грінченка нерозривно пов'язана з ідеалами національної орієнтованості освіти, її демократизації та гуманізації. Це пояснює, чому після краху Російської імперії та народження на її руїнах української національної державності в Києві та Україні загалом постануть педагогічні освітні заклади, які носитимуть його ім'я.

За часів відродження української державності 1917–1921 рр.

Перша світова війна і революція 1917 р. негативно позначилися на всій системі освіти. Але навіть у складних умовах Української революції та відродження української державності 1917–1921 рр. Центральна Рада, Українська Держава і Директорія УНР зуміли організувати підвищення кваліфікації вчителів українських шкіл і шкіл національних меншин (російських, польських, єврейських). Цікаво, що разом із фахом, провідним предметом, який вивчали всі категорії вчителів, було українознавство. Час вимагав професійної переорієнтації педагогів, повернення до вивчення історичного минулого України, славних традицій українського народу, виховання молоді в дусі національної свідомості.

Під час революційних подій 1917 р. церковно-учительська школа в Києві стала важливим осередком українізації освітнього простору. Учні школи зажадали від викладачів запровадити навчання українською мовою та позбутися клерикалізму в освітньому процесі. Тим із викладачів, які не погоджувалися на такі революційні перетворення, запропоновано покинути школу.

У червні 1917 р. церковно-учительську школу перевели до системи Міністерства народної освіти, а згодом — Генерального секретарства освіти Української Центральної Ради. У грудні того ж року на її основі утворено Київську українську учительську семінарію в підпорядкуванні Київського шкільного округу Народного міністерства освіти УНР. Відомо, що з 1918 року школа носила ім'я Бориса Грінченка.

1917–1921 рр. стали для закладу часом боротьби за існування. У цей період у Наддніпрянській Україні йшла запекла боротьба за владу між різними політичними силами й точилися військові дії, неупинно наростав господарський занепад. За таких умов налагодити підготовку освітян було надзвичайно важко. Йшлося про виживання семінарії, збереження за нею приміщення та іншого майна. Навчальні заняття якщо й відбувалися, то мали переважно загальноосвітній характер. Особливо тяжкими видалися 1920–1921 рр., коли до Києва, поруйнованого тривалими військовими діями, прийшов голод і холод. У цей час семінарія вижила завдяки матеріальній допомозі з боку студентів, що мали змогу одержувати продукти харчування з рідних сіл: студентство вирішило підтримати свій освітній заклад добровільними пожертвами харчів. Невдовзі була встановлена обов'язкова платня за навчання. Завдяки відданості викладачів та студентів освітянським ідеалам, заклад вдалося зберегти. Одним із вихованців семінарії тих важких років був О. З. Мінківський, відомий український хоровий диригент і педагог, учень К. Стеценка та М. Леонтовича.

У 1920/21 навчальному році в Україні учительські семінарії перетворено на педагогічні школи. Унаслідок цього Київська українська учительська семінарія ім. Б. Грінченка стала називатися Київською педагогічною школою ім. Б. Грінченка для підготовки сільських учителів. Разом із цим розпочалася й переорієнтація навчального процесу із загальноосвітньої підготовки на фахову.

За радянських часів

20–40-і роки XX століття:

від учительських курсів до інституту вдосконалення учителів.

Київський міський інститут удосконалення вчителів у повоєнний час

На початку 1920-х рр. Київські трирічні педагогічні курси ім. Б. Грінченка, утворені з педагогічної школи, стали одним із важливих осередків культурного життя. Тривала

«педагогізація» освітнього процесу — дедалі більше уваги приділялося фаховим педагогічним навчальним дисциплінам за рахунок скорочення загальноосвітніх. У цей час налагоджено проведення педагогічної практики в 1-й трудовій школі імені Т. Шевченка (колишній Перший українській гімназії імені Т. Шевченка), очолюваній видатним педагогом В. Дурдуківським, яка на той час була одним із найкращих загальноосвітніх навчальних закладів Києва.

Восени 1922 р. Педагогічні курси імені Б. Д. Грінченка та Педагогічні курси ім. К. Д. Ушинського (були відкриті 1901 р. за клопотанням доньки К. Д. Ушинського Віри Костянтинівни Пото; у період УНР — Київська жіноча вчительська семінарія ім. К.Д. Ушинського), об'єднали в один освітній заклад — Київські вищі трирічні педагогічні курси, зберігши в їхній назві ім'я Б. Грінченка. Об'єднання мало на меті забезпечення нерозривного зв'язку теорії й практики виховання. Це сприяло зміцненню матеріально-технічної бази навчання, якісним змінам серед професорсько-викладацького складу.

На педкурсах імені Б. Грінченка навчалася переважно сільська молодь. За даними 1923 р., на навчанні перебувала 201 особа — 124 хлопці (62%) і 77 дівчат (38%). За національністю студентський склад був майже суцільно українським — 200 українців і лише 1 поляк. За віком це були юнаки та дівчата 15–25 років. Заклад мав гуртожиток, розрахований на 150 мешканців. Студенти навчалися на трьох курсах. Тих, хто мав слабку загальноосвітню підготовку, спочатку зараховували до підготовчих груп.

У 1925 р. Київські вищі трирічні педагогічні курси імені Б. Грінченка реорганізовано в Київський український педагогічний технікум, що також отримав Грінченкове ім'я. У такий спосіб в освітньому середовищі Києва в рамках більшовицької політики «українізації» була збережена пам'ять про визначного українця. За тогочасною системою освіти до технікуму вступали випускники семирічних трудових шкіл. При технікумі також були організовані короткотермінові педагогічні курси. У цей час у Києві діяла низка інших педагогічних технікумів, покликаних готувати вчителів для національних шкіл — російський, єврейський та польський. Педагогічний технікум ім. Б. Грінченка єдиний з-поміж них готував учительські кадри для шкіл з українською мовою навчання.

Важливою особливістю курсів та технікуму був потужний викладацький склад, до якого належали визначні представники київської інтелігенції. Чимало викладачів, окрім курсів, працювало також в інших освітніх закладах Києва (Інституті народної освіти тощо) та в установах Всеукраїнської Академії Наук (ВУАН). На початку 1920-х рр. завідувачем педкурсів був Костянтин Степанович Шило — талановитий педагог, один із фундаторів української національної освітньої системи з часів Центральної Ради, зять великого музиканта Миколи Лисенка. Згодом директором педагогічного технікуму призначено Михайла Хрисанфовича Орлова — видатного вченого-математика, який стане членом-кореспондентом ВУАН.

На педкурсах і в педтехнікумі викладали видатні науковці та педагоги-методисти: математики К. Ф. Лебединцев та О. М. Астряб, фізик, діяч білоруського національно-культурного руху Л. І. Леуценко (Лявон Леуш), філологи Г. М. Іваниця, П. Й. Горецький, О. К. Дорошкевич та П. К. Волинський, біолог Ф. Г. Добржанський, педагог В. М. Дога, методистка дошкільного виховання О. І. Дорошенко, маляр-етнограф Ю. Ю. Павлович і художниця О. Я. Іконникова, педагогічною практикою керував знаменитий освітянин В. Ф. Дурдуківський, викладачем музики та співів був М. І. Вериківський, тоді ще молодий музикант, що згодом стане знаним композитором і диригентом, письменник Леонід Пахаревський викладав курсистам історію культури, а німецької мови навчала Жозефіна Бургардт — сестра й біограф поета Юрія Клена.

У 1937 році постановою Ради Народних комісарів УРСР усі педагогічні технікуми перейменовано в педагогічні школи зі стаціонарним і заочним відділеннями. У зв'язку з цим рішенням Педагогічний технікум перейменовано в Педагогічну школу. Раніше, після 1934 р., заклад втрачає в назві ім'я Б. Грінченка, що спричинено реалізацією ідеологічної парадигми сталінської «культурної революції», коли Б. Грінченка та низку інших діячів українського національно-визвольного руху оголошено представниками «українського буржуазного націоналізму».

Тоталітарний політичний режим 30-х років ХХ ст. вів активний наступ на систему освіти, який розпочався наприкінці 20-х років під час згортання політики «коренізації». З середини 30-х років — до 1938 р. київськими навчальними закладами прокотилася хвиля сталінських репресій, які завдали потужного удару кадровому складу шкіл, що призвело до дезорганізації системи освіти, і внаслідок цього — до низької якості знань учнів. Так, у 1938–1939 н.р. кількість невстигаючих школярів у Києві досягла катастрофічного «рекорду» — 27 %. Знову постало питання якості підготовки педагогічних кадрів, і влада вдалася до невідкладних заходів. На початку 1938–1939 н.р. газета «Пролетарская правда» виступила з пропозицією організувати в Києві Інститут удосконалення вчителів. Наркомос УРСР розробив проєкт організації в Україні чотирьох таких інститутів — у Києві, Харкові, Дніпропетровську та Одесі.

У лютому 1939 р. постановою Ради Народних Комісарів УРСР засновано Київський міський інститут удосконалення вчителів (КМІУВ), до складу якого входило п'ять факультетів (історії, мов і літератур, природничих, географічних та фізико-математичних наук), а також кілька відділень (початкової школи, керівних кадрів шкіл і народної освіти, фізкультури, військових керівників, музичного виховання, малювання та креслення).

Через нестачу коштів Рада Народних Комісарів ухвалила фінансувати Інститут за рахунок місцевого бюджету. 22 травня 1939 р. Київська міськрада своїм розпорядженням визнала за потрібне з метою вдосконалення загальноосвітнього, педагогічного та політичного рівня учителів на базі міського методичного кабінету відділу народної освіти організувати Інститут удосконалення вчителів. У вересні 1939 р. Президія Київської міської ради ухвалила рішення про джерела фінансування міського інституту удосконалення вчителів, який мав розпочати свою роботу в 1939/40 навчальному році.

Ця установа функціонувала до нацистської окупації Києва у вересні 1941 р.

Після визволення України від нацистських загарбників заклади освіти перебували у важкому стані, їх було недостатньо, бракувало вчительських кадрів. Якщо на початку 1941 р. у Києві діяло 179 шкіл (96 495 учнів), то в 1943 р. — усього 50 (11 712 учнів відповідно).

Свою роботу Київський міський інститут удосконалення вчителів відновив у 1943 р. Основним завданням установи було вивчення стану викладання та якості знань учнів із навчальних предметів, узагальнення досвіду передових шкіл і вчителів, систематичне забезпечення курсової й семінарської роботи з учителями міста. Для кожного педагога Києва планувалося розробити індивідуальні плани підвищення кваліфікації за фахом. З початком демобілізації до викладацького колективу Інституту приєдналося багато фронтовиків.

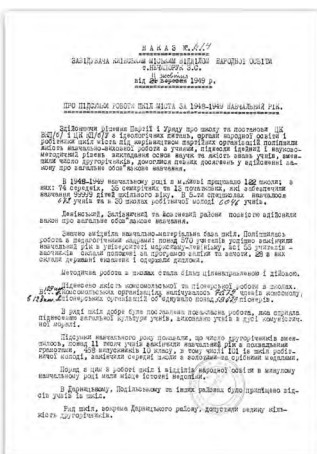
Витяги з анкет працівників Інституту

«Після закінчення 2-го Київського артилерійського училища був призначений комартвзводу. Зустрів війну 22 червня 1941 року. На фронті знаходився до січня 1942 року. Двічі поранений. Інвалід Великої Вітчизняної війни 3-го ступеня» (Олександров О. О.).

«З початком Великої Вітчизняної війни був бійцем винищувального батальйону, служив санінструктором на Сталінградському, Південно-Західному і 4 Українському фронтах» (методист з історії Даєн Д. М.).

Хрещатик у руїнах, 1944 р. (арх. фото)

Наказ № 614 про підсумки роботи шкіл Києва за 1948–1949 н.р. (арх. док.)

1945 р., коли Хрещатик ще лежав у руїнах, Київський міський відділ народної освіти разом з Інститутом удосконалення вчителів провів перший міський конкурс дитячої творчості. У наступні роки діяльність міськвкно, як свідчать документи, була спрямована на поліпшення навчально-виховної та методичної роботи у школах Києва, особлива увага зверталася на те, щоб зменшити кількість другорічників.

Київський міський інститут удосконалення вчителів у 50–90-ті роки минулого століття

У 50–60-ті роки ХХ ст. особливо велике значення надається узагальненню й поширенню передового педагогічного досвіду. 1963 р. видавництво «Радянська школа» публікує колективний збірник Інституту «Майстри педагогічної праці». Авторів нарисів — методисти Інституту — широко розкрили досвід учителів-новаторів, що поширювався не тільки в Києві, а й по всій країні. Директор Київського міського інституту удосконалення вчителів М. Кобяков підкреслював, що кількість майстрів педагогічної справи постійно зростає.

Тільки за 1964–1965 н.р. Київський міський інститут удосконалення вчителів забезпечив курсову підготовку понад 1057 педагогів, різноманітними формами навчання було охоплено близько 6000 учителів і керівників закладів освіти. Інститут також надавав значну методичну й наукову допомогу вчителям сільських шкіл, узагальнював їхній педагогічний досвід.

У 1970–1980-х рр. працівники КМІУВ узагальнюють і поширюють передовий педагогічний досвід, здійснюють забезпечення науково-методичного супроводу шкільного навчання, пропагують нові ефективні прийоми й методи навчання, вивчають стан викладання в школах Києва.

Основні напрями роботи Інституту:

- організація та проведення курсів підвищення кваліфікації педагогів столиці;
- моніторинг рівня знань, умінь і навичок учнів;
- вивчення стану викладання предметів.

Під керівництвом директорів Інституту Л. Л. Кравчук (1974–1987 рр.) та В. Г. Слюсаренка (1987–1991 рр.) зміцнюється кадровий потенціал закладу. Створюється система предметних методкабінетів і лабораторій, які стають центрами методичної роботи з учителями міста. У 1988 р. вперше відкрито кафедри суспільних дисциплін (зав. І. П. Іваненко), психології (зав. В. В. Клименко), початкового навчання (зав. Л. П. Кочина). У цьому ж році започатковане щорічне видання — Збірник методичних рекомендацій педагогічним працівникам до нового навчального року.

У 80–90-х роках в Інституті працювали: доктори педагогічних наук, професори Н. М. Бібік, М. С. Вашуленко, Е. С. Вільчковський, О. Д. Дубогай, В. П. Корнеєв, О. Я. Савченко, З. Ф. Сlepкань, В. Г. Слюсаренко; доктори філософських наук І. А. Зязюн, М. М. Кисельов; доктори історичних наук П. П. Панченко, В. П. Шевчук; доктори філологічних наук Т. В. Бовсунівська, Ю. Л. Булахівська, А. А. Бурячок, Ю. І. Ковалів, Т. Н. Денисова, Д. С. Наливайко, П. П. Хропко; доктор юридичних наук А. П. Тузов; перший голова ВАКу незалежної України І. П. Дзюб; відомий український письменник Д. С. Чередниченко; літературознавці Г. Г. Аврахов, Б. Б. Буніч-Ремізов; перекладач з іспанської М. І. Жердинівська; директор Педагогічного інституту Українського Вільного Університету в м. Мюнхені, професор О. Киселівська-Ткач і професори УВУ І. Шумська-Мороз, А. Животенко-Піанків, В. Косик та інші. У цей час в Інституті також працюють авторитетні київські педагоги-методисти: А. І. Шаповалов, В. В. Іванова, В. М. Гончарова, В. М. Кравченко, Т. Є. Мусіяченко, Т. Т. Подолинна, Н. І. Боринець, В. Д. Сапожко, І. Ю. Літош.

Створення Київського міжрегіонального інституту удосконалення вчителів

1990 р. з метою ефективного використання науково-методичного потенціалу м. Києва й області на базі Київського міського та Обласного інститутів удосконалення вчителів було створено *Київський міжрегіональний інститут удосконалення вчителів*. Його першим ректором став заслужений працівник освіти України, доктор педагогічних наук, професор В. Г. Слюсаренко. Інститут працював на вул. Воровського, 18/2 (нині — Бульварно-Кудрявська), а з 1992 р. — на просп. П. Тичини, 17. Упродовж дванадцяти років в Інституті було відкрито п'ять факультетів, найбільшу серед інститутів удосконалення вчителів аспірантуру з двох педагогічних і двох психологічних спеціальностей. У цей період започатковано діяльність методистів-кореспондентів при кафедрах, збережено цілісну систему державної методичної служби, провідною ланкою якої стали районні (міські) методичні кабінети. З метою забезпечення нової якості освіти в Київському міжрегіональному інституті удосконалення вчителів освітня здобували вищу або другу вищу педагогічну освіту.

Візьміть до уваги!

17 грудня 1993 р. постановою Кабінету Міністрів України Київському міжрегіональному інституту удосконалення вчителів було присвоєно ім'я відомого українського педагога, науковця і громадського діяча Б. Д. Грінченка.

Київський міжрегіональний інститут удосконалення вчителів імені Б. Д. Грінченка здійснював фахове вдосконалення педагогічних і керівних працівників освіти з 44 напрямів і спеціальностей. В Інституті працювали 17 докторів наук, професорів; 29 кандидатів наук, доцентів; 50 методистів вищої категорії.

Цікаво знати

У 2000 р. з нагоди 125-річчя від дня заснування Президент України Л. Д. Кучма звернувся до колективу Інституту з такими словами: «У день ювілею є чим пишатися колективу, який успадкував і творчо розвиває кращі традиції національної педагогіки. За роки незалежності перепідготовку пройшли десятки тисяч учителів, багато з них отримали нову фахову спеціалізацію за сучасними освітніми технологіями і новітніми методиками навчання. Сьогодні відкриває нові перспективи розвитку Інституту. За останній час завдяки плідній роботі всіх працівників освітнього закладу значно розширився вибір спеціальностей, активізувалась науково-дослідна робота, зміцніла науково-технічна база. Впевнений, що колектив Інституту докладе всіх зусиль для всебічної підготовки вчителів сучасної формації, втілення в життя нових науково-педагогічних ідей, інтегрування своїх здобутків у розвиток вітчизняної і світової освітньої ниви».

Київський міський педагогічний університет імені Б. Д. Грінченка

У жовтні 2009 р. рішенням Київської міської ради КМПУ імені Б. Д. Грінченка перейменовано у Київський університет імені Бориса Грінченка. З 2010 р. Університет динамічно розвивається, розширюючи освітні, наукові та міжнародні можливості.

Київський університет імені Бориса Грінченка

Упродовж наступних років Університет Грінченка послідовно розвивався як сучасний столичний заклад вищої освіти, розширював спектр освітніх програм, наукових досліджень, міжнародного співробітництва та суспільної діяльності.

Наш Університет бере активну участь у діяльності міжнародних асоціацій. 17 вересня 2010 р., підписавши Велику Хартію Університетів у м. Болонья (Італія), наш навчальний заклад долучився до спільноти європейських університетів. 14–17 червня 2011 р. у м. Мальмо (Швеція) відбулося прийняття Київського університету імені Бориса Грінченка до Європейської Асоціації Освіти Дорослих (ЕАЕА). 19 листопада 2012 р. під час засідання Ради Міжнародної Асоціації Університетів (IAU), що проходила у м. Парижі (Франція), наш Університет став членом IAU. 25 січня 2013 р. у м. Стамбулі (Туреччина) на засіданні Ради Європейської Асоціації Університетів (EUA) наш навчальний заклад став асоційованим членом цієї організації.

28 жовтня 2019 року на засіданні Ради Європейської Асоціації Університетів було переглянуто статус Київського університету імені Бориса Грінченка в Асоціації і підтримано розширення його повноважень у ній шляхом надання Університету статусу постійного члена цієї впливової інституції. Це стало можливим з огляду на успішну міжнародну діяльність і зростання його рейтингу в європейському освітньому просторі, підтримку і впровадження європейських цінностей у місію

В. О. Огнев'юк підписує Велику Хартію Університетів (м. Болонья, Італія, 2010 р.)

Університету. Повне членство в Європейській Асоціації Університетів відкриває для закладу нові можливості, зокрема Університет Грінченка в особі Ректора отримує право брати участь у голосуваннях щодо важливих питань та виборі керівного складу Асоціації, впливаючи в такий спосіб на розбудову та майбутнє європейської вищої освіти.

Наприкінці 2021 року Київський університет імені Бориса Грінченка став членом Європейської асоціації підготовки журналістів (EJTA), а у червні 2022 року — членом Міжнародної асоціації підготовки вчителів (ATEE).

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

Важливим етапом розвитку Університету стало рішення Київської міської ради від 23 червня 2022 року № 4754/4795 «Про реорганізацію Муніципального закладу вищої освіти «Київська академія мистецтв» та Київського університету імені Бориса Грінченка шляхом злиття та утворення Київського столичного університету імені Бориса Грінченка». У результаті реорганізації 26 грудня 2023 року створено Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, який є правонаступником Київського університету імені Бориса Грінченка та Муніципального закладу вищої освіти «Київська академія мистецтв».

Нова назва відображає сучасну роль Університету як багатопрофільного столичного закладу вищої освіти, що поєднує освітні, наукові, мистецькі та суспільні традиції й розвиває їх відповідно до потреб Києва та України.

З 1 липня 2026 року в Університеті відбулися чергові структурні зміни. На базі попередніх факультетів утворено Факультет фізичного виховання і спорту, Факультет психології та спеціальної освіти, Факультет права, врядування та міжнародних відносин і Факультет здоров'я людини. Зміни затверджено рішенням Вченої ради Університету від 23 квітня 2026 року, протокол № 4, та введено в дію наказом від 23.04.2026 № 318.

Нині у структурі Київського столичного університету імені Бориса Грінченка функціонують чотирнадцять факультетів: Факультет економіки та управління, Факультет

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА
ОФІЦІЙНИЙ ВЕБ-САЙТ

+22°
вологість: 61%
тиск: 746 мм
вітер: 3 м/с, 1

Пошук по сайту

ГОЛОВНА ПРО КИЇВСЬКУ МІСЬКУ РАДУ ДЕПУТАТИ КОМІСІЇ НОРМОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ПЛЕНАРНІ ЗАСІДАННЯ ГРОМАДСЬКА УЧАСТЬ ПРЯМІЙ ЗВ'ЯЗОК НОВИНИ

ГОЛОВНА · РІШЕННЯ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

- Рішення (VIII, IX скликання)
- Проекти рішень
- Обговорення проектів рішень
- ЛІГА:ЗАКОН

РІШЕННЯ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

Про реорганізацію Муніципального закладу вищої освіти «Київська академія мистецтв» та Київського університету імені Бориса Грінченка шляхом злиття та утворення Київського столичного університету імені Бориса Грінченка

Картка документу

- Тип документу: Рішення
- Дата публікації: 07.07.2022
- Дата прийняття рішення: 23.06.2022
- № Документу: 4754/4795
- Суб'єкт подання: Київський міський голова
Заступник міського голови - секретар
Київської міської ради

Статус:

Рішення прийнято

- International Relations
- Доступ до публічної інформації
- Генеральний план міста Києва
- Містобудівний кадастр
- Приватизація та оренда комунального майна
- Паркувальні майданчики
- Звіти про виконання бюджету міста Києва
- Міські цільові програми

журналістики, Факультет інформаційних технологій та математики, Факультет музичного мистецтва і хореографії, Факультет образотворчого мистецтва і дизайну, Факультет педагогічної освіти, Факультет права, врядування та міжнародних відносин, Факультет психології та спеціальної освіти, Факультет романо-германської філології, Факультет східних мов, Факультет суспільно-гуманітарних наук, Факультет української філології, культури і мистецтва, Факультет фізичного виховання і спорту, Факультет здоров'я людини, а також Інститут післядипломної освіти та Фаховий коледж «Універсум». Університет також здійснює підготовку здобувачів третього рівня вищої освіти в Докторській школі.

Особливим напрямом розвитку Університету у 2026 році стало створення Факультету здоров'я людини. До його складу увійшли напрями, пов'язані з терапією та реабілітацією, соціальною роботою і консультуванням, громадським здоров'ям. Розвиток факультету передбачає поступове масштабування його діяльності та трансформацію в Університетську клініку — простір, у якому поєднуюватимуться медична, освітня та науково-дослідницька діяльність.

Університет Грінченка у рейтингах

Результати діяльності Університету підтверджуються його позиціями у національних та міжнародних рейтингах закладів вищої освіти.

У 2026 році Київський столичний університет імені Бориса Грінченка посів 35 місце з-поміж 240 закладів вищої освіти, представлених у Консолідованому рейтингу закладів вищої освіти України. У рейтингу найкращих закладів вищої освіти столиці Університет Грінченка другий рік поспіль утримує 10 місце з-поміж 69 закладів вищої освіти Києва. Консолідований рейтинг формується на основі результатів рейтингів «ТОП-200 Україна», «Scopus» та «Бал НМТ на контракт».

За результатами січневого випуску 2026 року глобального вебометричного рейтингу Webometrics Ranking of World Universities Університет Грінченка утримує місце у ТОП-20 провідних закладів вищої освіти України, посівши 18 місце з-поміж 290 ЗВО України. На світовому рівні Університет посів 2142 місце в загальному рейтингу, піднявшись на 1989 позицій порівняно з попереднім випуском. Міжнародний рейтинг Webometrics є одним із авторитетних інструментів оцінювання закладів вищої освіти у світовому академічному просторі. Він вимірює цифрову присутність університетів, відкритість їхніх наукових результатів та вплив у глобальному онлайн-просторі. Методологія рейтингу ґрунтується на трьох ключових індикаторах: Visibility (Impact), що відображає присутність та вплив університетських вебресурсів у глобальному цифровому просторі; Transparency (Openness), що оцінює рівень відкритості наукових публікацій і дослідницьких матеріалів; Excellence, що визначає впливовість наукових публікацій університету в міжнародних наукометричних базах даних. Отримані результати засвідчують зміцнення позицій Університету в глобальному освітньому просторі, підвищення відкритості наукової діяльності та міжнародної видимості наукового доробку.

У вебометричному рейтингу репозиторіїв світу Transparent Ranking: All Repositories by Google Scholar Університет Грінченка у 2026 році другий рік поспіль посів 14 місце серед інституційних репозиторіїв України. У світовому рейтингу, який охоплює майже 4,5 тисячі університетів, Університет піднявся на 15 позицій і посів 197 місце. Загальна кількість публікацій, проіндексованих у Google Академії, збільшилася на 3 000 і становила 28 900. Рейтинг, започаткований дослідною групою Cybermetrics Lab, ранжує репозиторії за кількістю наукових публікацій, розміщених у відкритому доступі та

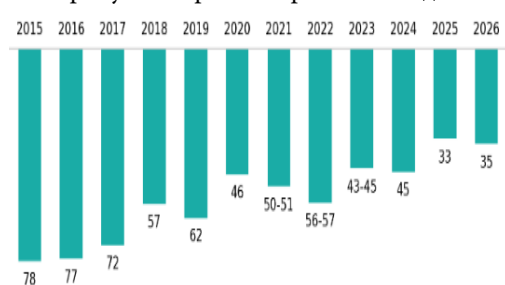
проіндексованих системою Google Академія. Зростання показників Університету засвідчує послідовну реалізацію політики відкритої науки та підвищення міжнародної видимості результатів дослідницької діяльності.

У міжнародному рейтингу SCImago Institutions Rankings, що оцінює установи за комплексом показників результативності наукових досліджень, інноваційної діяльності та суспільного впливу, у 2026 році Університет Грінченка посів 4 місце з-поміж 75 університетів України, представлених у рейтингу. У загальному рейтингу SCImago Institutions Rankings Університет посів 6 місце з-поміж 98 наукових установ України та 5743 місце з-поміж 10 827 наукових установ світу. Методологія рейтингу враховує показники науково-публікаційної активності, цитованості наукових публікацій, міжнародного співробітництва, відкритого доступу до наукових результатів, інноваційної та патентної активності, суспільного впливу, а також внеску установ у реалізацію Цілей сталого розвитку ООН.

У рейтингу Times Higher Education Sustainability Impact Ratings 2026, що оцінює внесок університетів у досягнення Цілей сталого розвитку ООН, Університет Грінченка піднявся на 4 позиції та посів 13 місце з-поміж 55 закладів вищої освіти України, представлених у рейтингу, та 6 місце серед ЗВО міста Києва. У світовому рейтингу Університет продемонстрував якісне зростання, перейшовши до вищого рейтингового діапазону 1001–1500. Університет успішно пройшов оцінювання за 15 Цілями сталого розвитку. Підсумковий інтегральний результат сформовано на основі чотирьох ключових напрямів із найвищими показниками відповідно до методології рейтингу. Результати засвідчують системну роботу академічної спільноти щодо інтеграції принципів сталого розвитку в освітню, наукову, управлінську діяльність та партнерську взаємодію з громадою, державними інституціями й міжнародними організаціями.

За результатами щорічного академічного рейтингу «Топ-200 Україна 2026» Університет Грінченка увійшов до десятки найкращих закладів вищої освіти столиці, посівши 9 місце серед ЗВО Києва, та став єдиним комунальним закладом вищої освіти Києва, представленим у десятці лідерів. У загальнонаціональному рейтингу Університет посів 25 місце, піднявшись на 7 позицій порівняно з попереднім роком та на 30 позицій за останні два роки. Позитивну динаміку забезпечило покращення показників наукової та публікаційної діяльності, участі в конкурсах наукових проєктів, міжнародного співробітництва та міжнародного визнання. Рейтинг «Топ-200 Україна» є щорічним національним академічним рейтингом закладів вищої освіти, який формується Центром міжнародних проєктів «Євроосвіта» у партнерстві з міжнародною мережею експертів IREG Observatory on Academic Ranking and Excellence.

У Рейтингу українських університетів за показниками наукометричної бази Scopus 2026 року Університет Грінченка піднявся на 8 позицій та посів 85 місце. Кількість

Порівняльна діаграма зміни позиції Університету Грінченка в Консолидованому рейтингу закладів вищої освіти України за період 2015–2026 рр.

публікацій науковців Університету становила 1300, кількість цитувань — 5924, а індекс Гірша зріс із 24 у 2025 році до 28 у 2026 році. Позитивна динаміка стала результатом активної публікаційної діяльності науково-педагогічних працівників, актуальності досліджень, розвитку наукових колаборацій та міжнародної співпраці.

У 2026 році Київський столичний університет імені Бориса Грінченка суттєво покращив позиції в міжнародному

рейтингу UniRank University Ranking. Університет піднявся на 4 позиції та посів 12 місце з-поміж 189 університетів України. У світовому рейтингу Університет піднявся на 745 позицій і посів 2790 місце з-поміж понад 14 000 університетів світу. UniRank University Ranking оцінює представленість і популярність закладів вищої освіти у вебпросторі на основі незалежних вебметрик, що дає змогу визначати рівень їхньої цифрової присутності та впізнаваності.

У 2026 році Київський столичний університет імені Бориса Грінченка підтвердив високі позиції у «Рейтингу акредитацій освітніх програм ЗВО України 2019–2025», посівши 8 місце з-поміж 180 закладів вищої освіти України. Університет також посів 4 місце серед закладів вищої освіти Києва та став єдиним комунальним закладом вищої освіти, який увійшов до десятки найкращих університетів України за цим показником. Рейтингу формується з урахуванням результатів акредитацій освітніх програм та відображає якість їх реалізації й результати проходження акредитаційних експертиз.

За результатами вступної кампанії 2026 року Київський столичний університет імені Бориса Грінченка посів 9 місце серед закладів вищої освіти Києва за кількістю заяв від вступників на основі повної загальної середньої освіти для здобуття ступеня бакалавра. Такий результат засвідчує стабільно високий рівень зацікавленості вступників освітніми пропозиціями Університету та його конкурентоспроможність у столичному освітньому просторі.

Таким чином, у 2026 році Київський столичний університет імені Бориса Грінченка продовжує зміцнювати свої позиції у національному та міжнародному освітньому просторі, поєднуючи якість освіти, розвиток науки, цифрову відкритість, міжнародне партнерство та суспільну відповідальність.

Станом на вересень 2026 року Університет розпочав навчальний рік уже з новою структурою та Факультетом здоров'я людини. У 2026/2027 навчальному році до Університету вступило понад 2600 нових студентів, а освітня діяльність здійснюється за понад 50 бакалаврськими програмами.

Місія — служити людині, громаді, суспільству.

Візія Університету — столичний університет з розвиненою корпоративною культурою, високими стандартами якості освіти та наукових досліджень, простором для самореалізації кожної особистості, діяльність якого спрямована на відповідальне служіння людині, територіальній громаді міста Києва, Україні.

**МІСІЯ
УНІВЕРСИТЕТУ**

служити людині,
громаді, суспільству

ВІЗІЯ:

столичний університет з розвиненою корпоративною культурою, високими стандартами якості освіти та наукових досліджень, простором для самореалізації кожної особистості, діяльність якого спрямована на відповідальне служіння людині, територіальній громаді міста Києва, Україні.

НАШЕ ГАСЛО

«Прагнемо досконалості»

самореалізації кожної особистості, діяльність якого спрямована на відповідальне служіння людині, територіальній громаді міста Києва, Україні.

Стратегічні пріоритети Університету на 2023–2027 роки зосереджені на трьох основних напрямках діяльності. Насамперед, це підготовка конкурентоспроможних професіоналів за сучасними освітніми програмами, здатних відповідати викликам часу. Другим важливим пріоритетом є проведення актуальних наукових досліджень, результати яких сприяють розвитку вітчизняної науки та інтеграції у світовий науковий простір. Третій стратегічний орієнтир полягає у відповідальному служінні громаді з метою сприяння післявоєнній розбудові країни на засадах сталого розвитку та європейської інтеграції України.

Основні засади розвитку Університету визначають його освітню та наукову політику. До них належать: людинобісфероцентризм, співпраця і партнерство, орієнтація на людське й суспільне благо, а також відповідність суспільним потребам і вимогам ринку праці. Університет дотримується світових і національних стандартів якості освіти та наукових досліджень, прагне до ефективності, результативності й економічної доцільності у своїй діяльності. Важливими принципами є інноваційність та орієнтація на досягнення сучасної науки й технологій, сталість і прогностичність розвитку, відкритість і цілеспрямованість. Окремо наголошується на відповідності запитам майбутніх поколінь, що забезпечує сталий і відповідальний поступ університетської спільноти.

Цінності Університету відображають його освітню, наукову та громадянську місію. Насамперед це Людина — плекаємо людські чесноти, шануємо людську гідність та дбаємо про розвиток особистості. Важливе місце займає українська та європейська

ЦІННОСТІ УНІВЕРСИТЕТУ ГРІНЧЕНКА

ЛЮДИНА

- плекаємо людські чесноти
- шануємо людську гідність
- дбаємо про людину

СВОБОДА

- поважаємо свободу кожної людини
- розуміємо межі свободи
- розвиваємо академічні свободи

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

- дотримуємося букви і духу закону
- виконуємо зобов'язання
- беремо на себе відповідальність

ЛІДЕРСТВО СЛУЖІННЯ

- розвиваємо лідерські якості
- взаємодіємо для спільного успіху
- служимо спільній справі

УКРАЇНЬСЬКА ТА ЄВРОПЕЙСЬКА ГРОМАДЯНСЬКА ІДЕНТИЧНІСТЬ

- ми — патріоти України
- маємо свідому громадянську позицію
- підтримуємо європейську та євроатлантичну інтеграцію України

ДОВІРА

- заслуговуємо на довіру
- наші слова і дії тотожні
- інформуємо про нашу діяльність

ДОБРОЧЕСНІСТЬ

- плекаємо культуру доброчесності
- будуємо систему академічної доброчесності
- діємо на засадах прозорості

РІЗНОМАНІТНІСТЬ

- приймаємо різноманітність
- забезпечуємо інклюзію
- запобігаємо та протидіємо дискримінації

ГРОМАДА

- цінуємо нашу Грінченківську спільноту
- ми — частина громади Києва
- сприяємо розвитку столиці

ДУХОВНІСТЬ

- плекаємо культуру людини
- шануємо і примножуємо українське
- долучаємося до світового надбання

ПРОФЕСІОНАЛІЗМ

- культивуємо фахову культуру та інноваційність
- готуємо успішних професіоналів
- прагнемо розвитку й самореалізації

ЧАС

- ефективно використовуємо час
- поважаємо час одне одного
- цінуємо доробок спільноти

громадянська ідентичність: ми є патріотами України, маємо свідому громадянську позицію і підтримуємо європейську та євроатлантичну інтеграцію нашої держави.

Громада є ще однією цінністю: ми цінуємо нашу грінченківську спільноту, відчуваємо себе невід'ємною частиною громади Києва та активно сприяємо розвитку столиці. Свобода проявляється у повазі до свободи кожної людини, розумінні її меж і розвитку академічних свобод. Водночас ми будуємо довіру, адже наші слова й дії є тотожними, а діяльність — прозорою та відкритою.

Духовність у нашому середовищі означає плекання культури людини, шанування та примноження української спадщини й долучення до світового культурного надбання. Ми високо цінуємо відповідальність — дотримуємося букви і духу закону, виконуємо зобов'язання та беремо на себе відповідальність за результати власних рішень і дій. Невід'ємною складовою є доброчесність, що виявляється у формуванні культури академічної доброчесності, діях на засадах прозорості та справедливості.

Професіоналізм означає культивування фахової культури та інноваційності, підготовку успішних професіоналів, прагнення розвитку й самореалізації. Важливою цінністю є лідерство служіння, яке полягає у розвитку лідерських якостей, взаємодії задля спільного успіху та служінні спільній справі. Ми приймаємо різноманітність, забезпечуємо інклюзію, запобігаємо та протидіємо будь-яким формам дискримінації. І, нарешті, ми цінуємо час — ефективно його використовуємо, поважаємо час одне одного та дбайливо ставимося до доробку нашої спільноти.

Цікаво знати

- В Університеті та у Фаховому коледжі «Універсум» навчається понад 9 тисяч студентів.
- Щороку в Інституті післядипломної освіти підвищують свою кваліфікацію педагогіки та керівники закладів освіти м. Києва та України.
- Науково-педагогічний персонал Університету складається з 1110 працівників, серед них: доктори наук — 140 осіб, кандидати наук — 491 особа, професори — 117 осіб, доценти — 288 осіб.
- Університет пропонує 56 програми магістерського рівня, 58 освітніх програм рівня бакалавра та 12 фахового молодшого бакалавра (+15 освітньо-наукових програм підготовки докторів філософії).
- У складі Університету працює 53 (+5 в ІПО) кафедр та 9 циклових комісій Фахового коледжу «Універсум».
- У складі Університету функціонує Докторська школа, в якій здійснюється підготовка в аспірантурі за 15 спеціальностями та в докторантурі за 4 спеціальностями. Працює одна спеціалізована вчена рада із правом захисту докторських дисертацій із 1 спеціальності. Утворюються разові спеціалізовані вчені ради для здобуття ступеня доктора філософії аспірантами Університету.
- Матеріально-технічна база Університету: 6 приміщень, 156 навчальних аудиторій, 3 читальні зали, 3 абонементи, бібліотечний фонд — понад 262 тис. прим. друкованих видань, 932 комп'ютери, 72 мультимедійні комплекси, 30 комп'ютерних аудиторій, 4 системи для проведення відеоконференцій, спортивні зали, басейн, телестудія, три гуртожитки.

Університет розвивається не лише як освітній, але і як науково-дослідний заклад. Результати наукових досліджень працівників публікуються в періодичних виданнях Університету, з яких 14 журналів та збірників входять до Переліку наукових фахових видань України категорії «Б». Всі періодичні наукові видання Університету мають власні сайти, де у вільному доступі розміщуються архіви всіх випусків. Формат видання

більшості часописів є електронним. Поглиблюючи інтеграцію в міжнародний простір вищої освіти і науки, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка співпрацює з провідними інституціями багатьох країн світу. На сьогодні Університет має близько 100 партнерів з таких країн, як **Польща** (Університет імені Адама Міцкевича в Познані, Варшавського університету, Сілезький університет, Білостоцький університет, Університет Ігнатіанум у Кракові, Університет фізичного виховання і спорту імені Анджея Снядецького у Гданську, Академія спеціальної педагогіки імені Марії Гжегожевської, Академія імені Яна Длугоша в Ченстохові, Варшавський університет фізичного виховання імені Юзефа Пілсудського, Університет імені Миколая Коперника в Торуні та ін.), **Іспанія** (Університет Кадісу, Університет Жирони, Університет Гранади), **Італія** (Університет Фоджа, Університет Палермо), **Бельгія** (Брюссельська школа журналістики та комунікацій), **США** (Університет Нортвест, Університет Південного Орегону, Ворнер Пасифік Університет, Фондація Co-Serve International, Університет Бойсе), **Китай** (Цюйфуський педагогічний університет, Педагогічний університет Цзянсу, Чжецзянський педагогічний університет), **Японія** (Університет Тойо, Університет Кобе Іакуін, Університет Яманаші, Університет Ямагати), **Литва**

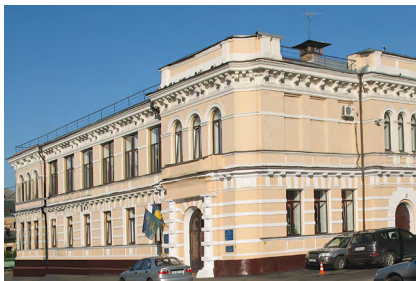
Пам'ятник Б. Грінченку (скульптор М. Обезюк, архітектор М. Босенко), споруджений 2011 р. коштом студентів та викладачів Університету і працівників освіти м. Києва за підтримки Київської міської державної адміністрації

(Вільнюський університет, Університет Миколаса Ромеріса, Європейський гуманітарний університет), **Латвія** (Резекненская академія технологій), **Словаччина** (Університет Костянтина Філософа), **Румунія** (Університет Західної Тімішоари, Університет імені Овідія у Констанці), **Кіпр** (Кіпрський університет Центрального Ланкаширу), **Чехія** (Остравський університет), **Фінляндія** (Університет прикладних наук Хяме), **Парагвай** (Університет дель Норте) та ін., а також співпрацює з Британською Радою в Україні, Програмою імені Фулбрайта в Україні, Американськими радами з міжнародної освіти та ін.

Університет Грінченка активно працює у напрямку інтернаціоналізації вищої освіти. Міжнародна діяльність закладу спрямована на створення нових академічних можливостей для наукового та професійного зростання студентів, аспірантів, розвитку викладачів та науковців. Завдяки такій співпраці студенти-грінченківці мають змогу навчатися у зарубіжних країнах. Кожного року студенти нашого Університету отримують можливість навчатися за програмами академічної мобільності в Університеті Фоджа (Італія), Університеті Кадісу (Іспанія), Університеті Палермо (Італія), Гданському університеті (Польща), Вільнюському університеті (Литва), Університеті Миколаса Ромеріса (Литва), Остравському університеті (Чехія), Брюссельська школа журналістики та кому-

нікацій (Бельгія), Університеті Тойо (Японія) та ін.

Колектив Університету шанує існуючі традиції та започатковує нові. Так, наприклад, запроваджені премія Бориса Грінченка, грамоти та подяки Університету, медалі Бориса Грінченка «За особистий внесок у розвиток Університету», «За служіння людині, громаді, суспільству», «За значні особисті досягнення», нагрудний знак «За служіння Університету», звання «Почесний професор університету» та «Почесний доктор університету». Першим звання «Почесного професора» було присвоєно Борису Грінченку. Серед почесних професорів та докторів — перший Президент України (1991–1994 рр.) Леонід Кравчук, мер м. Кіото (Японія) Дайсаку Кадокава, президент НАПН України Василь Кремень, міністр освіти і науки України (2016–2019) Лілія Гриневич, міністр культури України (2013–2014) Леонід Новохатько, академіки Ольга Сухомлинська, Олександра Савченко, Леонід Губерський, Лариса Масенко; поет Іван Драч; художній керівник і головний диригент Національного оркестру народних інструментів України, народний артист України Віктор Гуцал; народна артистка України, оперна співачка, солістка Віденської опери Вікторія Лук'янець; доктор економічних та суспільних наук, дійсний член Римського клубу Богдан Гаврилишин; професор Мюнхенського університету Людвіга-Максиміліана (Німеччина) Віллі ван Пір; засновник Міжнародної організації Co-Serve International (США) Маршал Крістенсен та ін.

Будівля ректорату

У 2010–2011 н.р. стартував великий соціальний проєкт «Київський університет Бориса Грінченка — киянам», нинішня назва — «З Києвом і для Києва». Мета проєкту — поповнити соціально-культурний простір жителів столиці різних вікових груп безкоштовними послугами, підтримати інноваційно-дослідницькі ініціативи педагогічного та студентського колективів Університету та ін.

Як відомо, 30 листопада 2013 року відбувся жорстокий розгін студентського Євромайдану перевертнями у погонах. У той же день ректорат Київського університету імені Бориса Грінченка у своєму відкритому зверненні однозначно засудив попрання конституційних прав і свобод громадян України.

Впродовж майже тримісячного протистояння студенти, викладачі і співробітники Університету були волонтерами, працювали у соціальних мережах, брали участь в акціях автомайдану та пікетуваннях, стояли на барикадах, боронили Майдан, допомагали грошима, ліками, продуктами, надавали психологічну допомогу, забезпечували переклад іноземними мовами, брали участь в усіх народних Віче. Усе це робилося на основі усвідомленої громадянської позиції, добровільно, за покликом серця.

Не залишився університет осторонь подій, що зараз відбуваються на Сході країни. Студенти та співробітники неодноразово брали участь у благодійних акціях, спрямованих на допомогу бійцям із зони проведення АТО.

Понад 200 студентів інших ЗВО, що знаходяться на тимчасово окупованих територіях, продовжують навчання в Університеті Грінченка; 30 викладачів ЗВО Донбасу та Криму тепер є нашими співробітниками.

Подвижницьку працю Великого Просвітителя Бориса Грінченка Університет ушанував спорудженням у сквері поряд із адміністративним корпусом (вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2) пам'ятника, урочисте відкриття якого відбулося 22 серпня 2011 р. Ідея спорудження цього монумента реалізована завдяки підтримці Київської

Інтер'єр Музею Б. Грінченка в Університеті
(вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2)

Упродовж 110 років будинок ректорату функціонував як освітня установа. Поважний вік будівлі обіцяє відвідувачам цікаву мандрівку в минуле...

Його спорудженню кияни завдячують відомому українському меценатові, цукро-заводчикові Ніколі Артемовичу Терещенкові, почесному громадянину міста Києва. У 1902 році він збудував на Бульварно-Кудрявській, 18/2 жіночу торговельну школу імені своєї дружини Пелагеї Терещенко.

Проект будинку розробив талановитий архітектор і художник Павло Іванович Голландський. Будівництво вела не менш славнозвісна контора київського підрядника Льва Гінзбурга.

В експозиції — матеріали, що висвітлюють діяльність Ніколи Терещенка і Павла Голландського, функціонування торговельної школи, єдиної у всій царській імперії. Жіноча торговельна школа була трикласною із четвертим підготовчим класом. Сюди приймали дівчаток віком 12–15 років, які мали свідоцтво про закінчення курсу двокласного сільського училища. Зараховувалися й ті дівчатка, які склали іспити. Деякі особові справи учениць можна побачити в експозиції (копії з міського архіву Києва).

На утримання школи Нікола Терещенко виділив 100 тис. недоторканого капіталу імені Пелагеї Терещенко.

Навчальний рік у торговельній школі розпочинався 16 серпня і тривав до 1 червня з різдвяними та великодніми канікулами.

Це був навчальний заклад третього розряду. Школа підпорядковувалася Міністерству торгівлі й промисловості. Керував школою жіночий комітет, до складу якого входили доньки Ніколи Терещенка (Марія, Єфросинія, Варвара й Ольга) та його невістки (Єлизавета і Надія). Головою піклувальної ради був зять Ніколи Терещенка Богдан Ханенко.

Школа випускала дрібних службовців для невеликих торговельно-промислових закладів — конторників, прикажчиків та бухгалтерів.

1913 року Міністерство торгівлі і промисловості проводило Всеросійську художньо-промислову виставку в Києві. У ній брали участь тільки дві терещенківські торговельні школи: чоловіча і жіноча. Матеріали виставки можна побачити на стенді. Школа Пелагеї Терещенко представила на виставку роботи учениць — навчальні і прикладні.

міської державної адміністрації. Кошти на пам'ятник упродовж двох років збирали викладачі й студенти Університету та освітяни столиці. Облаштування території скверу, де встановлено пам'ятник, здійснено Шевченківською у м. Києві районною державною адміністрацією та профінансовано з бюджету столиці.

З-поміж визначних подій, що сталися 2012 року в Київському університеті імені Бориса Грінченка, відзначимо одну з останніх, що має, на нашу думку, загальнокультурне значення, — це відкриття музейної експозиції «Історія архітектурної пам'ятки на Бульварно-Кудрявській, 18/2» у приміщенні ректорату Університету.

В експозиції представлено фотодокументи та ідентичні речі (підручники, посібники, книги, предмети побуту, шкільне приладдя), які відображають основні періоди життя цієї унікальної споруди.

Викладач П. Кузнецкий — узагальнюючі розробки з досвіду поширення комерційної освіти в Києві, а П. Л. Кованько — підручник комерції. Довідна книга «Весь Київ» (1914 р.) подає педагогічний склад школи.

Серед викладачів торговельної школи був знаний в Європі учений, економіст-фінансист Петро Леонідович Кованько (1876–1938).

Привертають увагу відвідувачів підручники, за якими навчалися в тогочасних школах. Унікальні експонати — щоденник гімназиста за 1917 рік і каталог бібліотеки 1914 року.

1914 року Терещенки планували добудувати третій поверх будівлі, але розпочалася війна.

Наступний стенд відтворює період життя споруди в роки Першої світової війни. У ній функціонував Третій Георгіївський пересувний шпиталь на 120 ліжок імені Муравйових-Апостолів-Короб'їних, що утримувався на кошти родини Федора Терещенка (його доньки Надії Муравйової-Апостолової-Короб'їної).

В експозиції бачимо унікальний документ — листування шпиталю із київською міською управою щодо надання права користуватися міським садочком для прогулянок поранених, що збереглося в міському архіві.

На стенді представлено фото дружини О. Блока — Любові Дмитрівни (доньки Дмитра Менделєєва), яка працювала сестрою милосердя в одному з Терещенківських шпиталів, а також дружини М. Булгакова Любові Білозерської — теж сестри милосердя.

Життя «ошатного особнячка» на Бульварно-Кудрявській, 18/2 в роки громадянської війни описує М. Булгаков у книзі «Біла гвардія», в його описі можна розпізнати сучасну будівлю.

У буремні 20–30 рр. приміщення жіночої торговельної школи залишилося освітнім закладом. У ньому працювали соціально-економічні курси, які невдовзі стали Першою торговельною школою, далі — Четвертою кооперативною профшколою, а на початку 30-х років — кооперативним технікумом.

1931 року з вулиці Лютеранської в будинок 18/2, що знаходився вже на перейменованій вулиці Нероновича, перевели німецьку середню школу № 24, так що учні школи навчалися в першу зміну, а технікуму — у другу. Викладання усіх предметів у німецькій СШ велося німецькою мовою.

Школу закрили 1938 року за урядовою постановою про ліквідацію шкіл для нацменшин. Перед Великою Вітчизняною війною вчителі-німці були репресовані — заслані в Сибір та Казахстан.

Фото останнього випуску німецької школи демонструється на стенді. Нам пощастило знайти учнівські зошити 1937 року, тогочасне шкільне приладдя.

У роки окупації Києва газета «Нове українське слово» повідомляла про функціонування у цій споруді школи фольксдойче. У ній навчалося 250–300 учнів. Завідувачкою школи була фрау Бютнер.

1943 року Київ звільнили, і в приміщенні будинку 18/2 розпочала роботу середня чоловіча школа з російською мовою навчання № 24. Це особлива сторінка життя архітектурної пам'ятки — довжиною майже в сорок років. Школа № 24 спочатку для хлопчиків, а з 1954 року й для дівчаток перебувала за цією адресою до 1972 року, а потім її перевели в нове приміщення на Сирець (вулиця Олени Теліги).

На стендах і вітринах — цікаві шкільні документи, що для наших сучасників стали вже раритетними. Та найцінніше в цій частині експозиції — люди: вчителі та учні. Так, нам пощастило в архівах відшукати звіти СШ № 24 (тоді Молотовського р-ну м. Києва) за 1946/47, 1947/48 навчальні роки.

1944 року найстаршим класом в СШ № 24 був 7 клас (між іншим, тоді була обов'язковою семирічна освіта). Учні в школі — різновікові. Серед них є й ті, чие навчання перервала війна. У 1943 році учителями та учнями школи були переважно колишні бійці й партизани, деякі з них ходили з орденами, були й поранені.

Умови навчання важкі: заняття проводилися в три зміни, за партами сиділи по троє. Відвідування падало, коли наставали холодні осінні та зимові дні: не було взуття, одягу.

Чимало особистих матеріалів для експозиції надали колишні учні та випускники школи.

Школа № 24 була елітною: у ній навчалися діти тодішньої партійної номенклатури: син Микити Хрущова (Першого секретаря ЦК Компартії України); син Н. Т. Кальченка (Голови Ради Міністрів України); син Д. Мануїльського (Міністра закордонних справ УРСР); син О. А. Гризи (секретаря Київського обкому Компартії УРСР, пізніше — міністра радгоспів України); син М. Д. Стражеска (відомого лікаря, академіка); внучка відомого архітектора П. Ф. Альошина та ін.

Випускники школи — знані люди України: доктори наук, учені, керівники державних установ. Так, серед випускників тільки одного 1949 року — 9 докторів наук (фото на стенді).

1972 року старовинний будинок-красень, що пережив революції та війни, нацистську окупацію, державні перебудови й міські перепланування гостинно прийняв у свої стіни Київський міський інститут удосконалення вчителів. Саме в цьому приміщенні були створені перші кафедри майбутнього університету.

Із 2008 року в цій історичній будівлі зі славним минулим працює мозок і серце Університету Грінченка — його ректорат і Вчена рада. У будівлі затишно й комфортно, бо панують у ній інтелект і духовність.

У 2010 році тут відкрився Музей Бориса Грінченка. Але це вже нова сторінка життя архітектурної пам'ятки...

У 2023 році утворений **Київський столичний університет імені Бориса Грінченка** шляхом злиття Київського університету імені Бориса Грінченка та Муніципального закладу вищої освіти «Київська академія мистецтв».

Читайте. Думайте.
Робіть висновки. Дискутуйте

- Краще зовсім не знати чого-небудь, ніж знати погано (*Публілій Сір*).
- Що користи в тім, що ти багато чого знав, раз ти не вмів застосовувати твої знання до твоїх потреб (*Фр. Петрарка*).
- Всякий народ у багатонаціональному світі виявляє себе своєю самобутньою культурою, а вона може розвиватися тільки своєю, рідною мовою. Давність культури визначається давністю мови (*Г. Нудьга*).
- Почуймо себе членами усесвітньої людської сім'ї і візьмімо собі все гарне, правдиве, високе і людяне, що виробила за свого життя людськість, візьмімо й зробімо його частиною нашої душі; будьмо рідні і Гомерові, і Шекспірові, і Данте, але попереду над усе зоставймося самими собою, будьмо країнцями-руси́нами думкою, мовою, ділом (*Б. Грінченко*).

• **Радимо прочитати** •

1. Грінченко Б. Листи з України Наддніпрянської [Електронний ресурс] / Б. Грінченко. — Режим доступу : <http://www.litopys.org.ua/>
2. ДАК. — Ф. 163. — Оп. 3. — Спр. 56. — Арк. 30–31.
3. ДАК. — Ф. 94. — Оп. 1. — Спр. 3456.
4. Довідна книга «Весь Київ» на 1914 р. — Київ, 1914.
5. Довідник з історії України / за ред. І. Підкови та Р. Шуста. — Київ : Генеза, 1993.
6. Звід пам'яток історії та культури України. Київ. Кн. I, ч. I. — Київ, 1999. — С. 296.
7. Історія української культури : у 5-ти томах. — Київ : Наук. думка, 2001.
8. Касьянов Г. Українська інтелігенція на рубежі XIX—XX століть. Соціально-політичний портрет / Г. Касьянов. — Київ, 1993.
9. Київ у дні окупації нацистської навали. — Київ-Львів, 2003. — С. 510–512.
10. Киевлянин. — 1901. — № 181. — 3 лип. — С. 2.
11. Киевлянин. — 1901. — № 308. — 7 лист. — С. 2.
12. Ковалинський В. В. Меценати Києва / В. В. Ковалинський. — Київ : Кий, 1998. — 528 с.
13. Ковалинський В. В. Сім'я Терещенків / В. В. Ковалинський. — Київ : Преса України, 2003. — 388 с.
14. Малаков Д. В. 24-а гвардійська непромокаюча / Д. В. Малаков // Українська столиця. — 2006. — № 7. — 13 квітня. — С. 28.
15. Мовчун А. Будинки, як і люди, багато пам'ятають [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://shevcbs.kiev.ua/?path=0/2/1757/9841&id=9843>
16. Мрії, вистраждані життям... : до 145-ї річниці з дня народження Б. Д. Грінченка : кол. монографія (у двох част.) / В. О. Огнев'юк, Н. М. Гупан, Н. П. Дічек [та ін.]. — Київ : КМПУ імені Б. Д. Грінченка, 2009. — Ч. 1. — 260 с.; Ч. 2. — 186 с.
17. Нове Українське Слово. — 1942. — № 175. — 31 лип. — С. 4.
18. Слабошпицький М. Ф. Українські меценати / М. Ф. Слабошпицький. — Київ : М.П. Коць : Ярославів Вал, 2001. — 328 с. : іл.

«Сходінки зростання»

Практикум **1.1**

ІМ'Я БОРИСА ГРІНЧЕНКА — В НАЗВІ УНІВЕРСИТЕТУ

Феномен Бориса Грінченка

Серед видатних людей України *Борисові Дмитровичу Грінченку* (1863–1910) належить особливе місце. Він мав багатогранний талант, тож своєю діяльністю охопив майже всі складові рідної культури. Поет, прозаїк, драматург, лексикограф, етнограф-фольклорист, мовознавець, педагог, автор підручників для молодших школярів «Українська граматка до науки читання і писання» та «Рідне слово», за якими навчалися діти в Україні на початку ХХ ст., перекладач, журналіст, видавець, редактор газети «Рада» і журналу «Нова Громада», голова київської «Просвіти» — всюди Б. Грінченко залишив глибокий слід.

Його життя і творчість гідні подиву, а невтомна титанічна діяльність, освячена любов'ю до України, викликати захоплення ще не в одного покоління українців. Мало хто з діячів української культури міг би сказати про себе, як він:

Я не скажу, щоб розумом я жив,
Я не скажу, щоб серце в мене спало,
Але його я тяжко пригнітив,
Але йому так волі дав я мало.
Повинність я над все ушанував,
Віддав себе я праці без вагання;
Я йшов туди, де розум посилав...

Фанатизм його працелюбства вражав сучасників. Так, М. Лисенко наголошував, що праця і є життям Бориса Грінченка. Феномен Грінченкової невтомності композитор пояснив так: «Обвівши духовним зором Україну з краю в край, постеріг, зрозумів тяжке її безпомічне становище — і вирішив віддати життя своє на службу їй, кинувшись самотужки обслуговувати потреби її духа».

Цікаво знати

На самостійний шлях Б. Грінченко вийшов 16-річним юнаком, маючи освіту 5 класів реального училища. Під кінець життя — це вже був знаний учений, якому Російська імператорська академія доручала роботи, які могли виконати лише високоосвічені люди зі вченим званням професора чи академіка. За одну з таких робіт (рецензію на працю Г. Малинки «Сборник материалов по малорусскому фольклору») академія відзначила Б. Грінченка золотою медаллю 1907 р.

Витворити із Грінченка образ людини для замилювання неможливо: працювати і дружити з ним було дуже нелегко. Письменник був надзвичайно вимогливим як до себе, так і до інших. «Людина Повинності» — так його називали друзі. Був непримиренним до пасивних і байдужих, мабуть, звідси й та його шмагаюча вимогливість до себе, до своєї праці:

Я зрікся мрій. Поважний і спокійний,
Собі сказав: мені не треба їх.
Повинність — ось той владар добродійний,
Що збереже мене од мук і лих.

Був наполегливим у всьому, чого домагався. Керувався в житті основним принципом: виявляймо силу і матимемо, що хочемо. Той, хто займав позицію очікування кращих часів, ставав для нього огидним, ганебним недбайливцем у ставленні до народу і його культури. Справді, розуміючи занедбаність української культури, невтомний Грінченко не тільки сам віддав свій розум на розбудову національного духу, але й пробуджував потребу самозреченої праці у своїх сучасників: «Треба робити, робити, робити. Ми — воли у ярмі... але вони зорють ріллю, прийде сівач, ясно засіє, і запишніють сходи».

Славнозвісний чотиритомний «Словарь української мови» Б. Грінченко упорядкував із дружиною, письменницею Марією Загірньою, за кілька років. Таку титанічну працю виконати зміг би хіба що колектив академії наук! Це був справжній науковий подвиг, і вже тільки за цю працю Б. Грінченко міг би залишитися навечно у вдячній пам'яті нащадків.

Цікаво знати

Висловлювання сучасників про Б. Грінченка

- Більше працював, ніж жив. Він високо ставив гігієну праці, беріг час, але не беріг своїх сил. Другого такого робітника мені не доводилось бачити (*М. Чернявський*).
- Він міг по 5–6 разів переробляти кожну недозволену цензурою книжку, перемінати заголовок і таки добитися її друку. Він був дуже настирливий. «Ви повинні це зробити. Ви повинні це написати», — це були улюблені його слова (*В. Самійленко*).
- Повинність стала Грінченкові за Аріаднину нитку, що провела його по нетрях життя. Він не перебирав у праці. Свідомо обмежував себе в тому, чого прагнула душа. Це було виконання раз узятої на себе повинності — служити всіма сторонами громадським інтересам рідного краю (*С. Єфремов*).

З-поміж псевдонімів, якими користувався письменник у своїй літературній праці (а серед них: *Василь Чайченко, Іван Перекотиполе, Б. Вільхівський, Іван Сельський, Карлючка, Л. Яворенко, М. Гримач, Немірич Ю.*, криптоніми *В-ий, М-р С.* та ін.), найбільш вдалим визнають псевдонім *Вартовий*. На сторожі рідного слова, історії, культури він справді стояв вартовим.

Грінченко прожив життя, повністю принесене на вівтар України. Кінцевий результат вбачав у завданні: зробити з мужиків народ. Сучасники називали його східним І. Франком. І якщо Франко для нас сьогодні — Великий Каменярь, то Грінченко — Великий Просвітитель. У 20-х роках ХХ ст. було видано його твори в 10-ти томах. Але те, що створено ним, може скласти не менше 50 томів, адже самих листів назбиралось би томів на вісім.

У 2013 р. Університет розпочав видавати багатотомне зібрання педагогічної, наукової, етнографічної та творчої спадщини Бориса Грінченка.

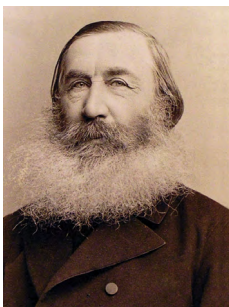
Родовід

Звідки ж така яскрава особистість, така високість духу? Дослідник Грінченкової творчості А. Погрібний твердить: «Успадковані — чому б не вдатися до такого порівняння? — від прапрадіда, козака Грінченка, який 1767 року у своєму селі Межиріч так самотньо й зятятю домагався, щоб Катерина II повернула вольності, що за цю зятятість був покараний нагаями та закутий в кайдани».

З родоводу також довідуємося, що дід письменника — сотник Сумського полку Яків Грінченко — був удостоєний звання потомственого дворянина. Він був одруже-

ний з двоюрідною сестрою письменника Г. Квітки-Основ'яненка, а також перебував у далеких родинних стосунках із художником І. Айвазовським.

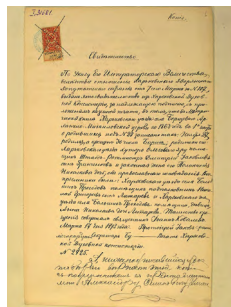
Батько Грінченка, Дмитро Якович, був освіченою, працьовитою, чесною людиною. Дослужившись до чину штабс-ротмістра царського війська, він пішов у відставку і весь свій час присвячував господарству — збідніла дворянська родина володіла 19 десятинами землі, переважно лісу, та водяним млином. Дмитро Якович добре знав українську мову, проте вдома з дітьми принципово спілкувався лише російською. Він дуже пишався званням потомственого дворянина й намагався виховувати дітей «по-благородному». Борис не поділяв батькових поглядів та його великопанських прагнень.

Дмитро Якович
Грінченко (арх. фото)

Поліксенія Миколаївна
Грінченко (арх. фото)

Свідцтво про народження
Б. Грінченка (арх. док.)

Мати письменника, Поліксенія Миколаївна, була дочкою полковника російської армії Літарєва. Щира, гуманна, добра жінка, щоденно опікувалася вона своєю великою родиною. У родині було п'ятеро дітей: Борис, Петро, Ганна, Любов, Аполлінарія. Розмовляла матір також тільки російською мовою.

Борис Дмитрович Грінченко народився 9 грудня 1863 р. на хуторі Вільховий Яр на Харківщині (звідси псевдонім Вільхівський). Невдовзі батьки переїхали на хутір Кути (Долбіно) під Харковом.

Хлопчик уже з п'яти років читав, його не можна було відтягнути від книжки. Улюбленими героями семирічного Бориса стали Тарас та Остап із повісті М. Гоголя «Тарас Бульба». У домашній бібліотеці родини Грінченків зберігалися твори Альфонса Карра, Дюма-батька, Віктора Гюго, Альфреда де Він'ї, Вальтера Скотта, Миколи Гоголя, Джорджа Байрона, Миколи Карамзіна, Олександра Пушкіна та ін. Саме цих письменників юнак називав своїми «першими вчителями літературними».

Постійно перебуваючи поза родиною в україномовному оточенні, Борис самотужки вивчав українську мову через спілкування з селянськими дітьми та їхніми батьками. Заслуховувався піснями й казками, легендами й переказами — його приваблював український фольклор та народні звичаї. Ще в дитинстві Борис почав складати словник української мови, не підозрюючи, що використає і цей матеріал у справжньому Словнику, виконуючи замовлення «Киевской старины».

Одного разу, коли Борис, тринадцятирічний учень реального училища, прибув до батьків на канікули, на горищі в старій скрині він знайшов «Кобзар» Т. Шевченка. Книга так вразила юнака, що він почав писати українською мовою вірші й оповідання, і свій журнал також. За його словами, Шевченко здавався йому пророком, який «торкається головою неба».

Навчання у Харківському реальному училищі. Ув'язнення

Одинадцятирічного Бориса у 1874 р. віддають на навчання в Харківське реальне училище. Це був єдиний навчальний заклад, куди хлопець поступив, але який так і не закінчив. Грунтовну освіту Грінченко здобув самотужки, працюючи над собою все життя.

Навчаючись у Харкові, Б. Грінченко зблизився з революціонерами-народниками, читав і розповсюджував заборонену літературу. Жандарми планували через Грінченка вийти на слід керівників гуртка. Але їх сподівання виявилися марними. П'ятнадцятирічний юнак, якого кинули до в'язниці, поводитися мужньо, його не зламали ні допити, ні жорстокі умови ув'язнення. Про мужність Бориса у в'язниці поширювалися легенди серед молоді, яка вважала його героєм. За словами Сергія Єфремова, ім'я Б. Грінченка стало стягом для цілого покоління.

Цікаво знати

Одягнений в арештантський халат, Борис Грінченко мерз у своїй вологій камері, та й годували хлопця (спеціально, як вид тортур) солоною їжею, а води не давали. Діяли і через батька, якому поставили умову або «показати свою отцовскую власть над сыном», або — всю родину Грінченків зашлють у Сибір протягом 24 годин. Батька пускали в камеру, щоб він дізнався, у кого Борис брав заборонену літературу, але хлопець, навіть після жорсткої розмови з батьком, не зізнався.

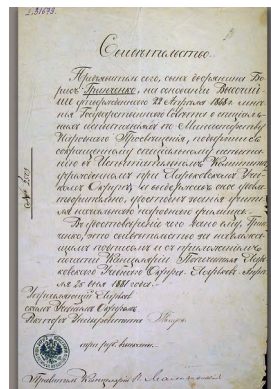
Це півторамісячне ув'язнення було фатальним для юнака: його виключили з училища, позбавили права здобувати будь-яку освіту; до кінця життя за ним було встановлено постійний жандармський нагляд. Крім того, у в'язниці Б. Грінченко захворів на туберкульоз, який, зрештою, і вкоротив йому віку.

Після ув'язнення майбутній письменник рік перебував на поруках у батька на хуторі, а по закінченню цього важкого, з морального погляду, терміну, Борисові вдалося влаштуватися (за допомогою маминих родичів) на роботу дрібним канцеляристом у Харківській казенній палаті.

Педагогічна діяльність

Самотужки підготувавши і склавши екстерном іспити на звання народного вчителя (1881), Борис Дмитрович домогся, що його «якимось чудом пущено вчителем на село». Так він ступив на тернистий учительський шлях. Цього ж року львівський журнал «Світ» за рекомендацією І. С. Нечуя-Левицького опублікував перші вірші молодого вчителя.

Період учителювання, який (з невеликою перервою у півтора роки) тривав з 1881 по 1893 рр., був дуже плідним для Грінченка: в ці роки відбулося його громадянське та особистісне становлення, склалася система поглядів на освіту й просвітницьку діяльність українських інтелігентів, розвинулися таланти письменника і публіциста, прийшов перший досвід політичної боротьби. Саме в цей період він зустрів свою другу половинку, а 1884 р. став батьком. Грінченко віддавав усього себе вчительській праці, бо був твердо переконаний, що саме

Свідоцтво
про отримання
Б. Грінченком звання вчителя
початкового
народного училища
(1881 р., арх. док.)

у цій царині принесе велику користь рідному народові. Ішов за німецьким філософом Лейбніцом, який твердив: «Той, хто держить у руках просвіту, може змінити обличчя землі». А Борисові так хотілося змінити духовне обличчя свого народу! Тому й створив перші рукописні шкільні підручники: «Настина читанка», «Рідне слово» та «Українська граматка до науки читання і писання». Дві останні вже після смерті чоловіка видасть друком його дружина Марія Загірня (Грінченко).

Б. Д. Грінченко за робочим столом (1888 р., арх. фото)

Візьміть до уваги!

Школи, в яких працював Борис Грінченко

- 1881 р. — с. Введенське, Зміївського повіту, Харківської губернії. Перша школа, в якій опинився молодий педагог, — це «маленька хатинка, в ній — дві поламані парти, вибите скло, зрита долівка і страшенний холод. Книжок нема ні одної». Але молодий учитель вечорами був з дітьми: варив куліш, читав книжки, співав українських пісень. І хоч успішність покращилася (це відзначив навіть малоосвічений інспектор, що був присутнім на екзамені), школу закрили «за неможливістю в ній викладання». В оповіданні «Екзамени» (1884) Б. Грінченко розповість про цей випадок зі своєї вчительської діяльності.
- 1882 р. — с. Тройчатє, Зміївського повіту, Харківської губернії, де проживали вихідці з великоросійських губерній. Тому, аби мати змогу вдосконалювати свої знання з української мови та спілкуватися з україномовним оточенням, Грінченко оселився в українському с. Чунишине (нині Семенівка), яке адміністративно увійшло до Полтавської губернії. Хоч і доводилося ходити на роботу за кілька верств і жити «в одній хаті з хазяями, квочками під полом, ягнятами й телятами...», але був задоволений, бо того, що шукав (українського лексичного і фольклорного багатства), мав досить.
- 1883 р. — с. Олексіївка, Зміївського повіту, Харківської губернії. Сюди молодий учитель отримав направлення від директора народних шкіл Жаворонкова. Двокласна школа містилася в гарному мурованому приміщенні. Тут були теплі й чисті класи, бібліотека, кухня, кімнати для вчителів. І платня — 330 крб. на рік. Але моральні умови для діяльності українолюбця були вкрай тяжкими у російськомовному середовищі. Тому він просить перевести його до україномовної школи.
- 1884 р. — с. Нижня Сироватка, Сумського повіту, Сумської губернії. Тут Грінченка призначили завідувачем двокласної школи, де були хороші умови, але вкрай низький рівень викладання, знання учнів та дисципліна. Незабаром Борисові Дми-

Школа в с. Олексіївка (на Катеринославщині, нині Луганщина), де в 1887—1893 рр. працював Борис Грінченко (арх. фото)

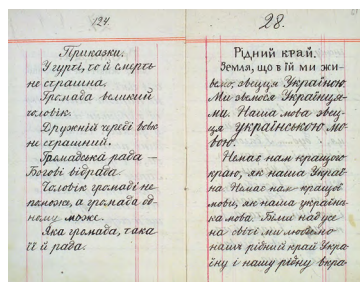
Видання творів Б. Грінченка різних років

тровичу вдалося налагодити навчальний процес, хоча працював він в атмосфері постійних доносів та наклепів.

- 1887–1893 рр. — однокласна земська школа с. Олексіївка, Слов'яносербського повіту, що на Катеринославщині. Попечительскою школи була відома діячка освіти і культури Христина Алчевська, яка дозволяла у своїй російськомовній школі виконувати українських пісень. Грінченко виявив досить низький рівень підготовки учнів. Тому педагог працює зі своїми вихованцями по 8–9 год щоденно. Він не тільки вдосконалює навчальний процес, але й створює низку навчальних посібників, зокрема «Рідне слово», разом з учнями випускає рукописний ілюстрований журнал «Думка». В олексіївський період Борис Дмитрович продовжував збирати лексичний і фольклорний матеріали, написав низку оповідань з народного життя: «Каторжна» (1888), «Олеся», «Грицько» (1890), «Украла», «Кавуни» (1891), «Панько», «Батько та дочка» (1893) та ін. У цей період з-під його пера вийшли життєписи «Григорій Квітка» (1890), «Євген Гребінка» (1891), відома публіцистична праця «Листи з України Нідніпрянської» (1892–1893), у якій Грінченко активно полемізував з видатним українським політичним діячем М. П. Драгомановим. У 1892–1893 н.р. навчальний заклад визнали кращим у повіті, але це не врятувало стосунки Грінченка та Алчевської — учитель-народолобець покинув Олексіївку.

Грінченко-педагог сповідував прогресивні погляди щодо освіти взагалі, гостро критикував тогочасну систему освіти, її зміст, дбав про розвиток національної школи, просвіту широких верств населення, особливо селянства. Колеги поважали Грінченка за відданість учительській праці, за гострий розум і любов до дітей.

У підручниках Б. Грінченка — культ народної педагогіки. Історичне минуле, звичаї народу, фольклорний матеріал він використав глибоко, продумано й мудро. Свої педагогічні погляди він виклав та розвинув у низці статей: «Яка тепер народна школа на Україні» (1896), «Народні вчителі і українська школа» (1906), «На беспросветном пути. Об украинской школе» (1906). У статті «Якої нам треба школи» (1906) письменник відстоював ідеї навчання рідною мовою. Б. Грінченко переконував своїх сучасників, що «з чужомовної науки дитина дуже часто стає якоюсь недотепною, важкою на думку». Цій темі було присвячено й раніше написане оповідання «Дзвоник» (1897).

Фрагменти рукописної «Читанки»

Б. Грінченка
(1889 р., арх. док.)

Цікаво знати

1883 р., перебуваючи на літніх учительських курсах у Змієві, Б. Грінченко познайомився зі своєю майбутньою дружиною — вчителькою Марією Гладиліною (літературний псевдонім М. Загірня). На початку 1884 р. Грінченко та Гладиліна побралися. Усе життя подружжя об'єднували не тільки взаєморозуміння і велике кохання, а й важка праця задля просвіти українського народу.

Педагогічні погляди письменника актуальні й донині. Ось основні з них: навчай рідною мовою; виховуючи, вживай рідної мови; навчальні видання повинні мати зрозумілий, науковий зміст, бездоганний методичний апарат і художнє оформлення; дитяча

книга повинна виховувати любов до людини. Наприклад, розділ «Рідний край» у своєму підручнику Б. Грінченко розпочав словами: «Земля, що ми в їй живемо, зветься Україною. Ми зветьмося Українцями. Наша мова зветься українською мовою. Немає нам кращого краю, як наша Україна. Немає нам кращої мови, як наша українська мова...» Але поряд із любов'ю до української мови і культури пропагував толерантне ставлення до культур інших народів, перекладав з кількох мов.

Цікаво знати

Письменник досконало володів німецькою і французькою мовами. В останні роки життя вивчав італійську, навіть розпочав роботу над українсько-італійським словником. Драматургію Г. Ібсена любив так, що мріяв прочитати в оригіналі, тому вивчав норвезьку мову. Та чи не найбільше його приваблювала творчість Ф. Шіллера та Г. Гейне. Шіллера називав коханим німцем. У своєму робочому кабінеті тримав портрети Шевченка і Гейне. М. Коцюбинський захоплювався Грінченковим перекладом драми Шіллера «Вільгельм Тель»: «Яка чиста мова, який гучний вірш! Другого такого гарного перекладу в перекладацькій літературі українській я не знаю».

Чернігів. Літературна, видавнича та фольклористична діяльність

З 1894 р. родина Грінченків оселилася в Чернігові. Тут Борис Дмитрович отримав посаду діловода в земстві, а потім — секретаря земської управи. Та долею учителів він опікувався й далі. У Чернігівському земстві дбав про покращення умов життя і праці вчителя, про створення бібліотек, клопотався про відкриття шкіл.

Чимало сил і здоров'я Б. Грінченко віддав музейній справі. Письменник і його дружина впорядкували каталог музею старожитностей В. Тарновського. На це їм знадобилося півроку копіткої праці. Частина врятованих подружжям Грінченків Шевченкових експонатів з багатющої колекції В. Тарновського (а їх було 758!) зараз зберігається в Національному музеї Тараса Шевченка.

У Чернігові розкрився талант Б. Грінченка як фольклориста, етнографа та бібліографа. Він був першим, хто так ґрунтовно зібрав фольклорні скарби Чернігівщини, видавши їх тритомною працею «Этнографические материалы, собранные в Черниговской и соседней с ней губерниях». Четвертим томом цієї праці Б. Грінченко вважав збірку «Из уст народа». 1901 р. було видано працю «Література українського фольклору (1777–1900)». Спроба бібліографічного показника».

Б. Грінченко та І. Франко
(1903 р., арх. фото)

Працюючи в земстві, Б. Грінченко віддав себе літературній творчості. Письменник саможертвовно зрікався насолоди вільної творчості в ім'я громадянського обов'язку перед рідним краєм: «Я ніколи не належав до тих поетів, що весь свій час можуть отдавати пісні. На поезію завжди я мав тільки короткі хвилини, вільні від праці, — часом любові, дорогої, здебільшого — нудної, наймитської».

А. Кримський відзначив, що найталановитіше Грінченко-письменник проявив свій талант у прозі й, зокрема, в жанрі повісті. І. Франко теж назвав його талановитим повістярем.

Справді, прозаїк Б. Грінченко був одним із перших в українській літературі, хто розповів у повісті «Соняшний промінь» (1890) про різноманітні шляхи, якими йшла (чи сподівалася йти) українська інтелігенція кінця XIX ст. Раніше від М. Коцюбинського він показав станове розшарування українського села в дилогії «Серед темної ночі» (1900) та «Під тихими вербами» (1901). Був першим серед письменників, хто торкнувся теми шахтарського життя.

Б. Грінченко разом із І. Франком, Оленою Пчілкою, М. Коцюбинським, Лесею Українкою, С. Васильченком, Олександром Олесею та іншими письменниками брав участь у закладанні основ української дитячої літератури. Письменник розповів у своїй малій прозі про нездолене дитинство («Каторжна», «Сестриця Галя», «Ксеня», «Дзвоник»), розкрив морально-етичні проблеми життя сільських дітей («Украла», «Кавуни» та ін.). Уперше в українській літературі Б. Грінченко доступно й зрозуміло для дітей змалював історичні події («Олеся»). Як педагог, він розумів роль казки в дитячому вихованні. Тож активно виступив у жанрі віршованого оповідання та віршованої казки. З народних джерел черпав сюжети для цих творів. «Книга казок віршем» з'явилася 1894 р. у Львові. Сюди увійшло майже двадцять казок. Збірка мала велику популярність серед дітей, вона неодноразово перевидавалася.

Візьміть до уваги!

У Чернігові письменник організував єдине в Наддніпрянській Україні видавництво, що випускало популярну дешеву літературу для народу. Коштів не вистачало. Щоб здешевити вартість книг, Борис і Марія Грінченки редагування рукописів і коректуру здійснювали самотужки. За кілька років завдяки подружжю було видано 47 видань загальним тиражем майже 180 тис. примірників. Видавнича діяльність здійснювалася на пожертви, кошти мецената Івана Череватенка, а незрідка вкладалися й власні гроші, хоч родина жила, заощаджуючи на елементарних побутових потребах.

Київ. Робота над Словником. Просвітницька діяльність

На запрошення редакції журналу «Київська старовина» родина Грінченка 1902 р. переїздить до Києва. Письменник мав довершити працю кількох поколінь інтелігенції: закінчити укладання словника, матеріали до якого знаходилися в редакції. Тут, у Києві, який Грінченко любив надзвичайно, він з головою поринув у лексикологічну працю, долучився до політичної боротьби та визвольного руху, здійснював просвітницьку діяльність.

Репринтне видання «Словаря української мови», укладеного Б. Грінченком

Київ, будинок по вул. Гоголівській, 8, де у 1902–1905 рр. проживала родина Грінченків

Завдяки надлюдській енергії Грінченка робота з укладання «Словаря української мови» була завершена за два роки, а чотиритомне видання побачило світ протягом 1907–1909 рр. «Думав я, що се справді буде редагування, однак зараз же виявилось, що се буде складання нового словаря з того матеріалу, який дала „Киевская старина“, та зі свого» — писав Борис Дмитрович.

Цікаво знати

«Словарь української мови» був відзначений Російською імператорською академією наук другою премією Миколи Костомарова (срібною медаллю). На матеріалах Словника Б. Грінченка ґрунтувався український правопис, прийнятий у 20-х роках ХХ ст.

Фрагмент першої сторінки газети «Рада», серпень 1902 р. (арх. док.)

У Києві Грінченко опікувався випуском щомісячного журналу «Нова Громада», щоденної газети «Громадська Думка», пізніше «Рада». Чимало здоров'я і часу вклав письменник у створення київської «Просвіти», яку очолював та керував у ній роботою видавничої комісії (було опубліковано багато науково-популярних книжок, організовано лекції і літературно-музичні вечори, зібрано значні кошти на пам'ятник Т. Шевченкові). Членами товариства були відомі діячі української культури: Олена Пчілка, Леся Українка, Микола Лисенко, Любов Яновська, Марія Загірня, В. Дурдуківський, С. Єфремов, Іван Нечуй-Левицький та ін.

Усе життя родина письменника збирали книги і насамперед ті, що стосувалися України. Тож у заповіті він просив нащадків, щоб його бібліотека збереглася як ціле, просив не змішувати її книги із загальним фондом, мати окремий каталог і окремі шафи, називати «Бібліотекою Марії і Бориса Грінченків». Книги не видавати додому, а дозволяти (безкоштовно) працювати з ними в читальному залі. Марія Миколаївна після смерті чоловіка намагалася виконати його заповіт.

Тут, у Києві, Б. Грінченко зазнав не тільки радощів натхненної праці, а й невимовного горя — протягом короткого часу письменник втратив найближчих людей.

Цікаво знати

Родина Б. Д. Грінченка (1889 р., арх. фото)

Горова Настя, Сагайдачна Настя, Гаєнко Н., Наталка — такі псевдоніми обрала для себе донька Бориса і Марії Грінченків — Анастасія, коли на початку ХХ ст. виступила як письменниця і перекладач. Її коротке життя (нар. 1884 р. — пом. 1908 р.) спалахнуло і згасло, як зірка. Приклад батька, його відданість справі просвіти рідного народу справили вирішальний вплив на формування особистості Насті, вибір нею життєвого шляху. Дівчина рано долучилася до письменницької праці: писала вірші, байки, оповідання, науково-публіцистичні статті, переклала окремі твори Марка Твена, Г. Ібсена, А. Франса та ін. Захопившись революційною діяльністю, вступила до Революційної української партії. Разом з іншими молодими національно свідомими інтелігентами виконувала різні партійні доручення, брала участь у збройних виступах, за що в 1906 р. була заарештована. Важко

пережив Грінченко ув'язнення доньки. У листі до В. Гнатюка писав: «Опріч роботи, якої справді в нас дуже багато, на нашу сім'ю випало ще лихо — дочка в нас скоро три місяці як у тюрмі». Постійне недоїдання, стреси, пов'язані з виконанням партійних доручень, довга хвороба, вагітність (Настя перебувала в громадянському шлюбі зі своїм соратником по партії), загроза нового ув'язнення перед пологами, пологи — все це знесило організм молодої жінки і стало причиною її ранньої смерті. Через 4 місяці помер і її син Воля, єдиний онук письменника. Марія Грінченко, бажаючи зберегти в пам'яті людей ім'я своєї дочки, 1911 р. починає видавати бібліотечну серію «Книжки пам'яті Насі Грінченко», пише її біографію.

Титульна сторінка видання із серії, присвяченої Насі Грінченко (арх. док.)

Італія. Колдіроді

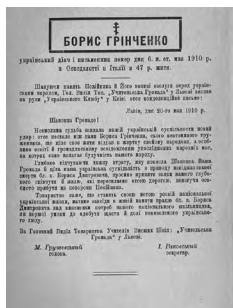
Драматичні події 1908–1909 рр. — втрата дочки, онука, матері, тяжка хвороба дружини — спричинили в Грінченка спалах пригаслого туберкульозу. На позичені батьком гроші Марія Миколаївна у вересні 1909 р. везе чоловіка на лікування в Італію. Подружжя оселяється в маленькому селищі Колдіроді, що розташоване на мальовничому пагорбі, з якого відкриваються краєвиди м. Сан-Ремо і містечка Оспедалетті на узбережжі Лігурійського моря. Тут 6 травня 1910 р. в будинку № 2 на Via Вітторіо Еммануеле письменник помер.

Цікаво знати

Так і встає він перед очима такий, який приїхав сюди: стомлений і худий, з типичною постаттю й ходою хворого на груди, з великими блакитними очима, що іноді здавалися очима розумної хворої дитини, стільки в їх було покори та невимовної журби. З першого разу, як тут я його побачила, він зробив на мене вражіння людини, що тільки короткий час має пробувати на цьому світі... Не було у його того психічного пригнічення, яке буває у безнадійно хворих, що тратьають цікавість до всіх проявів життя, які безпосередньо не торкаються до їх, і психіка яких через це блідне та пригасає. Навпаки, він цікавився усім, про все розпитувався, а головне — хотілось йому працювати і, ледве приїхав сюди, став мріяти про вороття вже через те одно, що тут нема необхідних для праці книжок, нема потрібної бібліотеки... До самого кінця він мріяв про поворот, часто розпитувався про подорож, радився, як їхати. Можна було собі уявити, яка це мука була для тих, котрі знали, як мало-мало надії було, щоб та подорож могла для його здійснитися... Напевне можна сказати: коли б не величезне горе, що мав на серці, він подолав би хворобу, бо організм мав досить міцний. (Зі спогадів Н. Кибальчич).

В останню подорож на Україну Б. Грінченка проводжали українці-емігранти, що перебували тоді в Італії, та італійці, які високо цінували особистість українського патріота. Італійська преса написала про нього як про велику людину, яка все життя працювала для рідного краю й померла серед вічнозеленої, вічно завітчаної італійської природи.

Після того, як домовину й два вінки поклали у вагон, прибраний пальмовим гіллям і трояндами, один із італійців виголосив скорботну промову, яку закінчив словами: «Прощай, робітнику, що стільки зробив для свого краю, стільки страждав за нього. Ми, італійці, складаємо тобі останню шану».

Некролог Б. Грінченку
у журналі «Наша школа»
(1910 р., арх. док.)

Цікаво знати

...Слава Грінченкова зростала лише до середини 20-х років ХХ ст., тоді ж вийшло друком десятитомне зібрання його творів. У ті часи його портрети можна було побачити в багатьох селянських хатах поряд із зображенням Шевченка.

Проте популярність класика української літератури лаякала «будівників» СРСР. Невдовзі у Великій радянській енциклопедії про нього напишуть як про буржуазного націоналістичного письменника, який зображав дійсність у спотвореному вигляді. Дивно читати таке про людину, котра померла в Російській імперії у 1910 році. Його ім'я було заборонено згадувати, його книги були вилучені з бібліотек.

Лише у 1963 році репутація письменника була відновлена. На ювілейному вечорі, присвяченому 100-річчю з дня народження Б. Грінченка, головував на якому Максим Рильський, один скептично налаштований літератор запитав: «Грінченко — це дійсно всерйоз і надовго?», на що Рильський відповів: «Усерйоз і назавжди!» (С. Зарвовський).

Ім'я Б. Грінченка, патріота-трудівника, святе для кожного, хто працює та навчається у нашому навчальному закладі. Грінченківці — так гордо називають себе викладачі й студенти Університету. Щороку 9 грудня Університет святкує день народження свого ідейного лідера — Бориса Дмитровича Грінченка.

Відродження імені Бориса Грінченка, його багатогранної спадщини є важливим завданням Університету. Чимало зроблено в цьому напрямі. Зокрема, засновано єдину в Україні науково-дослідну лабораторію грінченкознавства. 2010 р. в Університеті відкрито Музей Б. Грінченка — другий в Україні. Музей є дієвим освітнім ресурсом у вихованні молоді та професійній підготовці майбутніх фахівців, тому з 2010–2011 н. р. першокурсники розпочинають своє навчання з екскурсії до музею.

Меморіальна дошка
Б. Грінченкові у Львові
(вул. Підвальна, 2002 р.)

Садина музею
Б. Грінченка
в с. Олексіївка,
на Луганщині

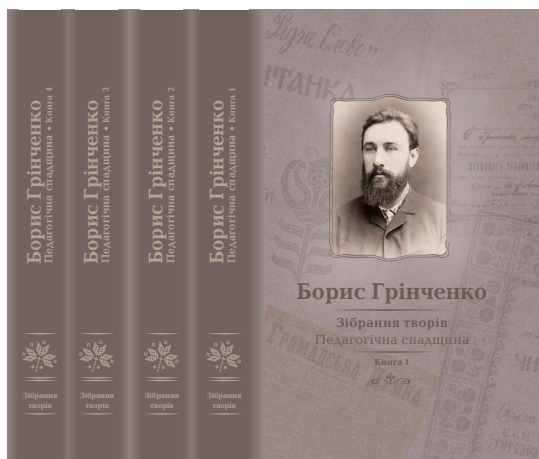
4 липня 2012 р. Верховна Рада України ухвалила постанову «Про відзначення 150-річчя від дня народження Бориса Дмитровича Грінченка» (див.: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5050-17>). У документі йдеться про забезпечення належних організаційно-правових умов для відзначення ювілею Б. Д. Грінченка (9 грудня 2013 р.) на державному та регіональному рівнях. Враховуючи важливість постаті Бориса Дмитровича Грінченка, крім інших важливих заходів, ВР України прийняла рішення затвердити програму розвитку нашого Університету.

Серед ювілейних заходів на відзначення в Університеті **150-річчя** Б. Грінченка слід виокремити видання науковцями НДІ грінченкознавства багатотомного зібрання творів Б. Грінченка (керівник проекту, голова редакційної ради Огнев'юк В. О., ректор Київського університету імені Бориса Грінченка, доктор філософських наук, професор, академік НАПН України), з яких у 2013 році побачили світ перші дві книги, присвячені педагогічній спадщині Бориса Грінченка, у 2014 році «Народопросвітні твори Бориса Грінченка» — у двох книгах.

В рамках святкування ювілею в Університеті відбулася Всеукраїнська науково-практична конференція (VI Грінченківські читання) «Я йшов туди, де гуркіт праці чути...» (22 січня 2014 року), під час якої презентовано перший том багатотомного зібрання творів Бориса Грінченка, а також видані групою «Астудія» книги Б. Грінченка для дітей: «Казки Бориса Грінченка», «Борис Грінченко. Снігурка» з аудіо дисками («Майстер Книг»). На основі фондів університетського Музею Бориса Грінченка створено науково-популярні фільми «Інший, інший Б. Грінченко...» (креативна група «Астудія», режисер М. Ангелова) та «Ловець слів» (режисер Н. Довгич, Перший національний телеканал). Видавництво Університету випускає щорічний тематичний календар, присвячений Б. Грінченку. Побачила світ книга «Зібрання Грінченкіани Музею книги і друкарства України та Київського університету імені Бориса Грінченка».

21 листопада 2013 року спільно з Національним банком України Університет провів презентацію пам'ятної монети з нагоди 150-річчя від дня народження Бориса Дмитровича Грінченка, тиражем 20 000 шт.

Викладачі та студенти Університету, як справжні грінченківці, не залишились осторонь. Викладацьким колективом було проведено цикл радіопередач, присвячених Борисові Грінченку на Українському радіо, опубліковано в пресі низку досліджень про діяльність невтомого патріота-трудівника. Викладачі Інституту мистецтв увічнили пам'ять митця у художніх творах: виткали gobelen «Портрет Бориса Грінченка» і написали живописні твори «Борис Грінченко — учитель», «Борис Грінченко і члени Київської Просвіти», «Борис Грінченко в колі сім'ї».

Багатотомне зібрання творів Б. Грінченка
«Педагогічна спадщина», кн. 1-4

Ювілейна монета

Створений студентами-інформатиками Університету біографічно-літературний портал «Грінченко-онлайн» (<http://grinchenko.kubg.edu.ua/>) містить результати досліджень про життя та творчість Бориса Дмитровича, а також найповнішу в Інтернеті бібліотеку його творів, унікальність котрої полягає в наявності хронологічного категоризатора за періодами художньої діяльності автора. Ресурс посів I місце на Всеукраїнській студентській науково-практичній конференції «Борис Грінченко очима студентів XXI століття».

На університетському сайті постійно діє віртуальний музей Бориса Грінченка (wiki.kubg.edu.ua/Віртуальний_музей) та новий студентський інтерактивно-пізнавальний проєкт «СловОпис» (<https://slovopys.kubg.edu.ua/>).

З 2022 функціонує та постійно оновлюється Цифрова бібліотека Бориса Грінченка <https://dl.kubg.edu.ua/>, яка містить оцифровані видання Бориса Грінченка та його епістолярій з фондів Інституту рукопису Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського.

Читайте. Думайте.
Робіть висновки. Дискутуйте

- Блиснути величним учинком, усе навкруги осяйнувши одразу, — не важко тому, хто має на це силу: досить на це одного тільки пориву, одного великого творчого розмаху. Але згнітити навіть бажання такого вчинку, але з дня на день тягнути ярмо буденної праці, але не бачити ні в минулому, ні в майбутньому нічого, окрім довгої низки таких само гнітючих сірих днів, — це справжній героїзм, це незмірний подвиг, бо ціле життя зводить на один суцільний подвиг. І не впасти під вагою такого подвигу — то найвищий ступінь, до якого тільки може піднятися людина, бо вимагає це майже надлюдської сили. Непохитну залізну вдачу, велику силу духа, незломну віру в себе і в своє діло треба мати для цього — і їх у високій мірі посідав Грінченко, червоною ниткою позначивши ці риси у своїй діяльності (С. Єфремов).
- Всяка справа культурна тільки тоді буває певна і міцна, коли вона, ... зростаючи на рідному ґрунті, живиться живущим духом з великої скарбниці духовних здобутків народів усього світу (Б. Грінченко).
- III
Говорять люди: не зітхай,
Чого нема, то й так нехай!
А я говорю: не зітхай,
Коли нема,— борись, придбай!
- XI
Не єднайся з розумами низькими,
Бо і сам понижишся ти з їми.
Та і рівний тобі головою
Не знесе тебе вгору з собою.
Тільки вищий, на розум багатий,
Зможе дух твій угору підняти.
- XXVIII
«Зроблю», — сього сахайся слова.
«Зробив», — оце потужних мова (Б. Грінченко, з циклу «Зернята»).

• *Радимо прочитати* •

1. Епістолярій Бориса Грінченка [Електронний ресурс] / Цифрова бібліотека Бориса Грінченка. — Режим доступу : <https://dl.kubg.edu.ua/>
2. Борис Грінченко: сам про себе й у спогадах сучасників : хрестоматія / упорядники: М. Будзар, А. Гедьо, О. Іванюк, Є. Ковальов. — Київ : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2023. — 360 с. : іл.
3. Борис Грінченко: 99 фактів життя і творчості : ілюстрована енциклопедія, навчальний проєкт студентів Факультету української філології, культури і мистецтв й Факультету образотворчого мистецтва і дизайну / укладач О. Матвієнко ; керівник проєкту: К. Радько, Ю. Волгін ; редактор Т. Вірченко. — Київ : Київ. столич. ун-т ім. Б. Грінченка, 2024. — 101 с.
4. Вірченко Т. Непокірний. Грані долі Бориса Грінченка : монографія / Тетяна Вірченко, Роман Козлов ; Київський університет імені Бориса Грінченка. — Київ : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2023. — 372 с.
5. Білецький О. І. Борис Грінченко / О. І. Білецький // Збір. праць : у 5 т. — Київ, 1965. — Т. 2.
6. Борис Грінченко — відомий і невідомий : матер. щорічних Грінченківських читань: 8 груд. 2011 р. / за заг. ред. В. О. Огнев'юка, Л. Л. Хоружої, А. І. Мовчун. — Київ : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2012. — 132 с.
7. Борис Грінченко — відомий і невідомий : матер. щорічних Грінченківських читань: 5 груд. 2012 р. / за заг. ред. В. О. Огнев'юка, Л. Л. Хоружої, А. І. Мовчун. — Київ : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2013. — 176 с.
8. Борис Грінченко — відомий і невідомий : матер. VII щорічних Грінченківських читань: 9 груд. 2014 р. / за заг. ред. В. О. Огнев'юка, Л. Л. Хоружої, А. І. Мовчун. — Київ : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2015. — 184 с.
9. Грінченко Борис. Зібрання творів. Педагогічна спадщина : у 2 кн. / Б. Грінченко ; Київ. ун-т ім. Б. Грінченка ; упоряд. О. М. Мислива, А. І. Мовчун, В. В. Яременко ; кер. проєкту, голов. ред. ради В. О. Огнев'юк ; вступ. слово В. О. Огнев'юка ; передм., комент., прим. В. В. Яременка. — Київ : [Київ. ун-т ім. Б. Грінченка], 2013. — Кн. 1. — 552 с. : іл.; Кн. 2. — 424 с. : іл.
10. Грінченко Борис. Зібрання творів. Народнопросвітня спадщина : у 2 кн. / Б. Грінченко ; Київ. ун-т ім. Б. Грінченка ; упоряд. О. В. Бурко, А. І. Мовчун, В. В. Яременко ; кер. проєкту, голов. ред. ради В. О. Огнев'юк ; вступ. слово В. О. Огнев'юка ; передм., комент., прим. А. І. Мовчун. — Київ : [Київ. ун-т ім. Б. Грінченка], 2014. — Кн. 1. — 544 с. : іл.; Кн. 2 — 544 с. : іл.
11. Грінченко Борис. Зібрання творів. Етнографічна спадщина : у 3 кн. / Б. Грінченко ; Київ. ун-т ім. Б. Грінченка ; упоряд. О. М. Мислива, В. В. Яременко ; кер. проєкту, голова ред. ради В. О. Огнев'юк ; вступ. слово В. О. Огнев'юка ; передм., комент., прим. В. В. Яременко. — Київ : [Київ. ун-т ім. Б. Грінченка], 2015. — Кн. 1. — 656 с. : іл.; 2016. — Кн. 2. — 784 с. : іл.; 2017. — Кн. 3. — 536 с. : іл.
12. Грінченко Борис. Зібрання творів. Фольклористична спадщина : у 2 кн. / Б. Грінченко ; Київ. ун-т ім. Б. Грінченка ; упоряд. О. В. Бурко, А. І. Мовчун, В. В. Яременко ; кер. проєкту, голова ред. ради В. О. Огнев'юк ; вступ. слово В. О. Огнев'юка ; передм. В. В. Яременка ; комент., прим. А. І. Мовчун. — Київ : [Київ. ун-т ім. Б. Грінченка], 2018. — Кн. 1. — 488 с.; Кн. 2. — 616 с.
13. Грінченко Борис. Зібрання творів. Епістолярна спадщина / Б. Грінченко ; Київ. ун-т ім. Б. Грінченка ; упоряд. В. В. Яременко, О. М. Мислива, Т. О. Олещенко ; кер. проєкту, голова ред. ради В. О. Огнев'юк ; вступ. слово В. О. Огнев'юка ; передм., комент., прим. В. В. Яременка. — Київ : [Київ. ун-т ім. Б. Грінченка], 2020. — 680 с.

14. Грінченко Борис. Зібрання творів. Літературознавча спадщина : у 2 кн. / Б. Грінченко ; Київ. ун-т ім. Б. Грінченка ; упоряд. В. О. Огнев'юк, В. В. Яременко ; кер. проєкту, голова ред. ради В. О. Огнев'юк ; вступ. слово В. О. Огнев'юка ; передм., прим. В. В. Яременка. — Київ : [Київ. ун-т ім. Б. Грінченка], 2021. — Кн. 1. — 344 с.; 2022. — Кн. 2. — 608 с.
15. Грінченко Борис. Зібрання творів. Мовознавча спадщина / Б. Грінченко ; Київ. ун-т ім. Б. Грінченка ; упоряд. В. В. Яременко, І. В. Яковлева ; кер. проєкту, голова ред. ради В. О. Огнев'юк ; передм., прим. В. В. Яременка. — Київ : [Київ. ун-т ім. Б. Грінченка], 2023. — 516 с.
16. Грінченко Б. Листи з України Наддніпрянської [Електронний ресурс] / Б. Грінченко. — Режим доступу : <http://www.litopys.org.ua/>
17. Грінченко Борис. Поезії. Повісті. Оповідання / Борис Грінченко. — Київ : Наук. думка, 2002.
18. Драгоманов М. П. Твори Василя Чайченка / М. П. Драгоманов // Літературно-критичні праці : у 2 т. — Київ, 1970. — Т. 2.
19. Клименко Н., Беззуб Ю. Політичні практики Б. Грінченка на зламі XIX–XX ст. у світлі его-документів (до 160-річчя від дня народження). Український історичний журнал. 2023. № 6 (573). С. 152–172. <https://doi.org/10.15407/uhj2023.06.152>
20. Клименко Н. «Мені хочеться зробити з себе корисну в житті людину...»: життєві шляхи та суспільно-політичні практики Анастасії Грінченко (до 140-річчя від дня народження) : моногр. / Н. Клименко. — Київ : Київ. столич. ун-т ім. Б. Грінченка, 2024. — 196 с.
21. Мовчун А. І. Борис Грінченко в Києві: адреси, діяльність / А. І. Мовчун // Українська мова і література в сучасній школі. — 2012. — № 7–8. — С. 21–24.
22. Мовчун А. І. Борис Грінченко: нові життєписні факти / А. І. Мовчун // Українська мова і література в сучасній школі. — 2013. — № 1. — С. 7–10.
23. Мовчун А. І. Будинки, як і люди, багато пам'ятають... (Про музейну експозицію Київського університету імені Бориса Грінченка «Історія архітектурної пам'ятки на Бульварно-Кудрявській, 18/2» / А. І. Мовчун // Краєзнавство. — 2013. — № 3. — С. 91–96.
24. Мовчун А. І. «Кожна річ має в собі частинку мого Я...»: музей Бориса Грінченка в Києві / А. І. Мовчун // Дивослово. — 2011. — № 9 — С. 58–61.
23. «Мрії, вистраждані життям...»: до 145-ї річниці з дня народження Б. Д. Грінченка : кол. монографія (у двох част.) / В. О. Огнев'юк, Н. М. Гупан, Н. П. Дічек [та ін.]. — Київ : КМПУ імені Б. Д. Грінченка, 2009. — Ч. 1. — 260 с. ; Ч. 2. — 168 с.
25. Пільгук І. І. Поетична творчість Б. Грінченка / І. І. Пільгук // Грінченко Борис. Поезії. — Київ, 1965.
26. Погрібний А. Г. Борис Грінченко. Нарис життя і творчості / А. Г. Погрібний. — Київ, 1988.
27. Стамбол Ігор. Під прицілом чорної сотні. Замах на Бориса Грінченка / І. Стамбол. — Київ : ТОВ «Видавництво «Кліо», 2024. — 192 с.
28. Чернявський Микола. Кедр Ливана: Спогади про Б. Грінченка / Микола Чернявський. — Херсон, 1918.
29. «Я йшов туди, де гуркіт праці чути...» (до 150-річчя від дня народження Бориса Грінченка) : матер. Всеукр. наук.-практич. конференції (VI Грінченківські читання), (22 січня 2014 року, м. Київ) / за заг. ред. В. О. Огнев'юка, Л. Л. Хоружої, А. І. Мовчун. — Київ : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2014. — 260 с.
30. Яременко В. В. Нива його духовності / В. В. Яременко // Грінченко Борис. Зернятка. — Київ, 1989.

«Сходинок зростання»

Практикум **1.2**

Я – СТУДЕНТ-ГРІНЧЕНКІВЕЦЬ

У розділі йдеться про соціальний статус студента, особливості студентської діяльності, засоби її покращення, систему цінностей сучасного студента. Окремо висвітлюються права та обов'язки студентів-грінченківців, уміщено Кодекс студента Університету. Подано матеріали про студентську групу як різновид соціально організованої групи людей, розкрито етапи її становлення, особливості поведінки членів студентської групи.

Ключові слова: студент, студентство, соціальний статус студента, самооцінка, професійне самовизначення, особливості діяльності студентів, права та обов'язки студентів, студентська академічна група, лідер, об'єкт, суб'єкт навчально-професійної діяльності, мета діяльності.

Я – СТУДЕНТ-ГРІНЧЕНКІВЕЦЬ

Коли ви кажете: «Я — студент», ви підкреслюєте свій новий соціальний статус. А говорячи: «Я — студент-грінченківець», ви наголошуєте на своїй приналежності до історії, традицій, цінностей, корпоративної культури Університету Грінченка, на своїй готовності спільно з усіма нами долати труднощі і розділяти радість перемог.

В. Огнев'юк

Вступ до Університету — це новий етап мого життя. Студентське життя наповнене новими позитивними враженнями. Лекції, семінари, іспити залишають у пам'яті яскравий слід. Ці емоції спонукають мене рухатися вперед, я дорослішаю, стаю більш упевненим у собі. Бути студентом — неймовірно цікаво!

Р. Драч, студент Університету Грінченка

Позаду вступна кампанія, хвилювання, безсонні ночі, роздуми про те, чи до того навчального закладу ви подали документи. Тепер ви не школярі, не вступники. Ви — студенти Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, престижного закладу вищої освіти, історія і дух корпоративної культури якого, спрямованість у майбутнє стануть невід'ємною частиною вашого студентського життя.

Цікаво знати

В останні роки приблизно один із 25 випускників закладів загальної середньої освіти м. Києва став студентом першого курсу денної форми навчання Університету Грінченка.

Говорячи мовою науки, зі вступом до Університету ви набуваєте нового соціального статусу «студент» і стаєте членом нової для вас соціальної групи «студентство», що є складником суспільної групи «молодь».

Ви повинні бути готовими до усвідомлення змін у вашому житті, а також і до активної діяльності у новому статусі, що зумовить ваші успіхи під час опанування обраного фаху. Адже студентство є найпрогресивнішою частиною молоді в усіх країнах, важливим джерелом відтворення інтелігенції. Загальною світовою тенденцією в умовах

інноваційного розвитку виробництва є швидке зростання кількості студентів, особливо в розвинутих країнах світу.

Ознайомившись із першим розділом підручника, ви можете здогадатися, що оскільки мовою науки тривалий час була латинська, термін «студент» має латинське походження — він означає назву особи, яка ретельно працює, навчається. Починаючи з Давнього Риму і до раннього середньовіччя студентами називали будь-кого, хто був зайнятий процесом пізнання. З виникненням у XII ст. університетів студентами вже називають тих, хто має відношення до університетської освіти: спочатку як викладачів, так і учнів, а після введення учених звань для викладачів (магістр, професор та ін.) — лише тих, хто навчається (кого навчають).

Візьміть до уваги!

Студент — особа, яка в установленому порядку зарахована до закладу вищої освіти та навчається за денною (очною), вечірньою або заочною, дистанційною формами навчання з метою здобуття певного освітнього ступеня.

Отже, як бачите, ваш нинішній статус повністю відповідає визначенню, поданому в сучасних словниках, зокрема і в «Енциклопедії освіти». Процес навчання у вищому навчальному закладі передбачає включення студента в систему соціальних суспільних відносин, оскільки його діяльність має велике соціальне значення: забезпечити запити суспільства щодо підготовки різнопрофільних спеціалістів, реалізувати суспільну потребу в людях з відповідною освітою та вихованням. Студентам властиві зміни мотивації, всієї системи ціннісних орієнтацій особистості, формування спеціальних здібностей у зв'язку з професіоналізацією, тому саме студентський вік стає центральним періодом становлення характеру та інтелекту, що базується на всіх попередніх процесах біологічного, психологічного, соціального розвитку особистості.

З розвитком суспільства змінюються мета, способи, результати і предмет діяльності студентів. Відповідно змінюються вимоги до особистості та професійної роботи випускника закладу вищої освіти, рівня його підготовки й особистісних якостей. Через це в діяльності студента все більшу роль починає відігравати самоосвіта, самостійна робота, участь у наукових дослідженнях, виконання професійних завдань, спілкування з представниками тієї професії, яку студент обрав для вивчення у закладі вищої освіти.

Соціальні портрети сучасного студента і студента Київського столичного університету імені Бориса Грінченка

Дослідженню особливостей сучасного студентства присвячена низка праць вітчизняних і зарубіжних психологів та соціологів (див. список літератури), в яких ідеться про те, що внутрішня структура студентства передбачає варіативність,

яка зумовлена типом закладу вищої освіти, певними регіональними особливостями проживання, віком, гендерною специфікою, сімейним станом тощо. Тобто, даючи характеристику окремому студенту чи студентці або студентській групі, дослідники беруть до уваги особливості регіону, де розташований той чи інший навчальний заклад, вікові групи студентів, дисципліни, які вони опановують (гуманітарні, природничо-математичні, медико-біологічні, соціальні тощо), професійно-творчі та морально-громадянські якості, матеріальне становище, сімейний стан та ін.

Візьміть до уваги!

Студентство — це особлива соціальна група, що формується з різних соціальних прошарків суспільства, характеризується особливими умовами життя, праці, побуту, особливою суспільною поведінкою та психологією, для якої набуття знань і підготовка до майбутньої професійної діяльності є основним і здебільшого єдиним заняттям.

Сучасне покоління студентів, яке виросло в умовах постмодерністської епохи, приходить у заклад вищої освіти зі своїми особливостями і запитамі. Важливим для розуміння рис новочасного студентства є те, чому молодь вступає до вищих навчальних закладів. Серед рушійних мотивів цього устремління юнаків та дівчат переважають такі: отримати диплом, набутти професію, опанувати теорію і практику підприємництва, здійснити наукові дослідження, запроваджуючи свої винаходи, досягти матеріального благополуччя завдяки отриманій професії, стати сучасною високоосвіченою культурною людиною, продовжити династію, просто побути студентом тощо. При цьому дослідники відзначають такі вирізняльні характеристики студентів, як високий інтелектуальний рівень, широкий кругозір, більш високі життєві вимоги й більші, ніж у інших груп молоді, життєві шанси по закінченні навчання (незалежно від того, будуть вони працювати за обраною спеціальністю чи ні).

У нашому Університеті вивчення студентського колективу — добра традиція. З метою адаптації студентів першого курсу до студентського життя, а по суті, до нових умов організації навчання, для поліпшення планування заходів, спрямованих на гармонізацію відносин у новостворених студентських колективах, виявлення можливих негативних тенденцій у житті першокурсників та для з'ясування цілої низки інших питань у вересні багато років поспіль в Університеті проводилось анкетування студентів. В опитуваннях брали участь 92–95 % першокурсників. Значна частка першокурсників висловлює бажання брати участь у волонтерській роботі (від 16 % до 40 %).

Запитання анкети згруповані в окремі блоки. Є блок, який стосується віку, статі та місця проживання першокурсників, тобто об'єктивних даних. У іншому вміщені запитання, що стосуються мотиваційних аспектів професійного вибору вступників. Так, серед чинників, які суттєво вплинули на вибір ЗВО, упродовж останніх років перші позиції в анкетуванні посідають відповіді «поради друзів» (Київський столичний університет імені Бориса Грінченка за порадою друзів обрали від 28 до 33 % першокурсників) та «інтернет-реклама», «соціальні мережі» тощо.

Серед першокурсників, які обрали наш Університет, 30 % відзначає вдалу, структуровану, зручну у використанні презентацію матеріалів на офіційному сайті (www.kubg.edu.ua). Значна частина вступників важливий вплив на вибір місця навчання пов'язують із відвідуванням Університету та із зустрічами з науково-педагогічним персоналом і студентами.

Упродовж останніх років кожен шостий зі вступників при виборі місця навчання зважив на поради вчителів, а понад 10 % прийшли вчитись до Університету Грінченка за порадою батьків, родичів або знайомих. А після закінчення курсів доуніверситетської підготовки свій вибір на користь нашого Університету зробили 5–7 % вступників.

Досить важливою є відповідь студентів-першокурсників Університету на запитання щодо мотивації обрання конкретної (тієї, на яку прийшли навчатись) освітньої програми підготовки. Так, майже половина студентів I курсу вважають, що мають здібності до обраного виду діяльності, а понад 30 % мріяли оволодіти обраним фахом уже давно. Багато студентів (кожен третій) вважають обрану освітню програму перспективною у майбутньому житті. Зазначені показники відображають певною мірою ставлення студентів до навчання у перші місяці навчального року. Студенти, які свідомо обрали освітню програму, легше переносять перші труднощі, пов'язані з навчанням, швидше адаптуються до нових вимог та умов навчання.

До мотиваційних факторів, що впливають на ставлення до навчання, варто віднести й очікування студентів від університетського життя. Так, переважну більшість першокурсників (65–75 %) приваблює можливість здобути сучасні знання з обраної професійної галузі, 45–50 % тих, хто дав відповідь на анкету, вказали на привабливість можливості спілкуватися з досвідченими викладачами та науковцями, 45–50 % опитаних сподіваються знайти в Університеті нових друзів, а 35–45 % першокурсників мріють розвинути свої творчі здібності. Можливість присвятити студентські роки громадській діяльності приваблює близько 20 %, а науковій роботі — від 7 % до 10 % першокурсників.

Одним із важливих чинників, що впливають на адаптацію студентів, є їхнє бачення себе в соціально зорієнтованій діяльності. Так, бажання брати участь у роботі органів студентського самоврядування в різні роки виявляють від 40 % до 50 % першокурсників Університету.

Як бачимо, портрет студента-грінченківця цілком відповідає загальним уявленням про сучасного студента. Студенти Університету, самоідентифікуючись із соціальною групою «студенство», позитивно оцінюють свою належність до неї й ставлять студентство на одне з перших місць у молодіжній ієрархії.

Бути студентом — відповідально

Як уже зазначалося вище, діяльність студентів є своєрідною за своєю метою та завданнями, змістом, внутрішніми й зовнішніми умовами, засобами, особливостями перебігу психічних процесів індивідуума, вияву мотивації тощо.

Ви, як студенти-першокурсники, маєте знати, що студент (і кожен із вас зокрема) характеризується певними *соціально-психологічними рисами*, до яких належать:

а) уже сформовані (рівень підготовки, система цінностей, ставлення до навчання, поінформованість про функціонування закладу вищої освіти та особливості студентського життя, уявлення про майбутню професійну діяльність);

б) ті, які ще тільки потрібно формувати (організація навчального процесу, способи і методи навчальної діяльності, самозростання, тип стосунків у навчальній групі з ровесниками та викладачами, спроби практичного застосування набутих знань, новий рівень соціалізації в якості випускника ЗВО із розробленням нової системи цінностей та ін.).

У процесі навчання має місце професійне самовизначення студента, сутність якого становить процес інтеграції студента в соціально-професійну структуру суспільства, що реалізується на особистісному рівні через ціннісний вибір варіантів професійного розвитку. Професійне самовизначення студента — процес не статичний, а динамічний. Динаміка професійного самовизначення студента має кілька стадій.

I. *На першому курсі* мають місце: адаптація до нових умов навчання; поглиблення психологічних процесів самопізнання та самовизначення; пошук сенсу життя і життєвих цінностей; певні сумніви у правильності вибору професії; соціалізація студентів в умовах університету. Психологічні чинники, що впливають на рівень успішної адаптації студентів першокурсників: емоційна стабільність та емоційний стан особистості; волява сфера особистості; самооцінка; міжособистісні стосунки; відповідність між «Я» реальними та «Я» ідеальним, сформованість образу майбутнього.

II. *Другий—третій курси* — адаптаційний період завершений, активізуються професійні інтереси й перспективи, життєві плани, формується педагогічна взаємодія між викладачами і студентами, корпоративна культура і партнерство.

III. *На четвертому (в деяких випадках — з третього) курсі* здебільшого вирішується питання про спеціалізацію в межах обраної професії, відбувається осмислення власного вибору з точки зору затребуваності на ринку праці. Вищий ступінь розвитку особистості студента характеризується його соціальною зрілістю, соціальною активністю та відповідальністю, рівень сформованості яких визначається чіткими критеріями; це етап самоствердження і самовираження.

У цілому нинішня студентська молодь стратифікована на *три групи*, що різняться за інтелектуальними й моральними параметрами.

1 група. Студенти, зорієнтовані на освіту як на професію, — для них інтерес до майбутньої роботи, бажання реалізувати себе в ній — найголовніше, решта всіх чинників для них менш значуща; до цієї групи належить близько третини студентів.

2 група. Студенти, зорієнтовані на бізнес (близько 26 % від загальної кількості опитаних), — для них освіта виступає інструментом (або можливою стартовою сходинкою) для того, щоб надалі здійснити спроби створити власну справу, відкрити власну фірму, зайнятися торгівлею тощо; до своєї професії вони ставляться менш зацікавлено, ніж перша група.

3 група. Студенти, яких, з одного боку, можна назвати такими, що не «визначилися», з іншого — пригніченими різними проблемами особистісного, побутового плану; для них освіта і професія не становлять того інтересу, що характерний для перших двох груп; у них на першому плані — побутові, особисті, житлові, сімейні та інші проблеми.

Науковці виокремлюють *три типи діяльності й поведінки* студентів під час навчання у закладі вищої освіти.

1. Студенти *першого типу* виявляють комплексний підхід до цілей і завдань навчання у вищій, вони орієнтовані на широку спеціалізацію, різносторонню професійну підготовку, їхні інтереси перевищують зміст програм навчання, соціальна активність охоплює всі форми життя закладу освіти.

2. *Другий тип* студентів вирізняється чіткою орієнтацією на вузьку спеціалізацію, причому пізнавальна діяльність цих студентів також виходить за рамки програм у плані поглибленого вивчення фахових дисциплін.

3. Студенти *третього типу* зорієнтовані на здобуття знань і навичок лише в рамках програми, вони виявляють слабку активність як в опануванні фахом, так і в житті навчального закладу.

Поміркувавши, ви можете самостійно встановити, до якого типу студентів ви належите. І якщо ваші устремління здадуться вам замалими, ви можете відкоригувати свою діяльність (див. *останній розділ підручника*).

Цікаво знати

Першокурсники Університету Грінченка на запитання щодо визначення основних якостей, притаманних сучасному студенту, дали такі відповіді: до 70 % першокурсників вважали, що сучасний студент повинен бути працелюбним; 60–65 % — комунікабельним, від 65 % до 71 % мали за мету бути відповідальними.

Активна взаємодія з різними соціальними утвореннями суспільства, а також специфіка навчання у вищому закладі освіти створюють для студентів великі *можливості для спілкування*, тому досить висока інтенсивність спілкування — це специфічна риса студентства. Тобто заклад вищої освіти сприймається студентами здебільшого не тільки як соціальний інститут професійної освіти, але і як те середовище спілкування, яке дає їм значно ширші можливості (особливо в порівнянні з однолітками, що не навчаються у вищій школі).

Для студентства як соціальної групи властиві такі позитивні риси:

- *соціальна зрілість* — прагнення одержати спеціальність; реалізація потенційних можливостей особистості у громадській та науково-дослідницькій діяльності;

виявлення стійкості до тиску з боку групи; використання можливостей групи для реалізації власних ідей; адекватне зіставлення себе із громадською думкою;

- *соціальна активність* — прагнення до самореалізації, бажання приносити користь своєю діяльністю іншим людям; прагнення до лідерства, бажання активно впливати на життєдіяльність закладу освіти;

- *соціальна відповідальність* — прагнення мати міцні знання; врахування громадської думки щодо своєї діяльності; вболівання за доручену справу.

Студенти повинні намагатися позбавлятися негативних особистісних рис та розвивати в собі позитивні, спрямовувати на професійний розвиток та особистісне зростання, самовиховання всі свої зусилля.

Рушійними силами особистісно-професійного становлення і розвитку студента є:

- змістовна мотивація — значущість професії, її творчий характер, відповідність здібностям, зв'язок із новітніми технологіями;

- утилітарна мотивація — мотиви кар'єрного просування, досягнення певного становища в суспільстві;

- мотиви соціальної значущості майбутньої професії.

Чинники, які визначають життєдіяльність студента:

- навчально-виховне і культурне середовище закладу освіти;

- залучення до науково-дослідної роботи;

- створення комфортних побутових умов;

- майнове становище;

- вплив соціального середовища й умов виховання в сім'ї та школі;

- організація дозвілля.

Соціально значущою рисою студентства є також напружений пошук сенсу життя, прагнення до нових ідей, оволодіння новітніми інформаційними технологіями.

Від чого залежить ефективність діяльності студента

У закладі вищої освіти молода людина має справу з новою для неї системою методів виховання, зіштовхується з труднощами засвоєння великої кількості нової інформації, необхідністю самостійно розподіляти час, потрапляє у нове середовище друзів, товаришів, співкурсників тощо. Це вносить істотні зміни в особистість студента і майже завжди, особливо на початковому етапі навчання, викликає низку труднощів. Успішна адаптація студента до нових умов, змісту й характеру освітнього процесу — передумова активної діяльності й необхідна умова її ефективності.

Анкетування, яке проводиться в Університеті, та його аналіз зумовили необхідність розробки й упровадження поетапного вивчення думки студентів, особливо з питань, що стосуються особистих вражень і проблем, пов'язаних з організацією освітнього процесу. Так, більшість студентів отримують позитивні враження від освітнього процесу, а саме від 65 % до 69 %. Гарні враження від спілкування з викладачами отримали від 54 до 61 % першокурсників, а також від 20 до 35 % мали гарні враження від громадського життя студентів-старшокурсників. Понад 20 % студентів зауважили дуже високі навчальні вимоги, що викликає у 22–38 % першокурсників труднощі в адаптації до норм студентського життя. Це, перш за все, зумовлено організацією освітнього процесу, який суттєво відрізняється від звичної для них шкільної системи, по-друге, відмінною від шкільної системи та шкалою оцінювання навчальних досягнень, появою нового виду діяльності — самостійної роботи студента. Всі ці чинники викликають у першокурсників низку проблем, які вони успішно долають до завершення першого курсу.

Дослідники відзначають, що в останні роки у студентів сформувалися якості, які дозволяють їм легше адаптуватися до складностей сучасного життя. Вони енергійні, самостійні, раціональні, діловиті, мобільні, бо більшість молодих людей знають іноземну мову, тому не зв'язані кордонами й іншими бар'єрами, мають доступ до сучасних джерел інформації та засобів навчання. Разом із тим сучасні студенти в своїй масі стали менш ерудованими, інтелігентними, вимогливими до себе, працелюбними у навчанні.

Соціологічні дослідження ціннісних орієнтацій юнаків і дівчат, які навчаються, за останнє десятиліття переконують, що в свідомості сучасної студентської молоді формується тип особистості, характерний для постмодерністського суспільства — це особа, яка в першу чергу цінує себе і вважає, що її діяльність, життєвий успіх залежать насамперед від неї самої.

Цікаво знати

58,7 % студентів упевнені, що найбільше досягненню життєвого успіху сприяють власний інтелект та здібності; 37,4 % — талан, удача; 36,6 % — працелюбність; 33,2 % — професіоналізм і ділові якості, а 31 % опитуваних гарантію свого успіху вбачають у якійсь освіті. У відповідь на запитання: «Чому ви вирішили отримати вищу освіту?», 50,1 % респондентів відзначили можливість забезпечити собі стабільний матеріальний прибуток у майбутньому; 43,0 % — прагнення до розвитку, підвищення рівня освіченості; 35,2 % — бажання реалізувати свої здібності; 31,4 % — бажання стати висококваліфікованим фахівцем.

З одного боку, така позиція не є негативною, адже покладання на власні сили, розум і здібності при досягненні життєвих цілей вимагає вольових зусиль, наполегливого опанування знаннями тощо. Але головне, щоб при реалізації цих завдань не формувалася людина-егоїст, яка може нехтувати всім задля досягнення власних цілей, зневажаючи моральні норми.

Як уже зазначалося, навчальна діяльність студента професійно спрямована, тобто є *навчально-професійною діяльністю* (освоєння способів та досвіду професійного

вирішення тих практичних завдань, з якими можна зіштовхнутися в майбутньому, оволодіння професійним мисленням і творчістю). Для неї характерні велике розумове навантаження, включення вищих психічних процесів. Саме тому відчуття, сприйняття, пам'ять, уява, увага, мислення, мова відіграють важливу роль у навчально-професійній діяльності студентів. Засвоєння знань, утвердження переконань, практичні дії ґрунтуються на роботі психологічних процесів, особливо мислення. Важливим тут є посилення ролі професійних мотивів самоосвіти та самовиховання, які виступають як найважливіша умова розкриття можливостей особистості студента, його професійного зростання. Тому кожен, хто навчається, має розуміти, що ефективність діяльності спеціаліста визначається не лише властивостями його особистості, але й рівнем функціонування пізнавальних процесів.

Досить часто в процесі такої складної навчальної діяльності у студентів з'являється перенавантаження, наприклад, під час складання модульного контролю, заліків, іспитів, захисту бакалаврських і магістерських робіт тощо. Тому студентам варто не тільки вчитися організовувати свій робочий графік, але й не забувати про раціональне використання часу на навчання та відпочинок, спорт, відвідання закладів культури, зустрічі з друзями, спілкування та допомогу рідним, хобі — все те, що становить смисл життя кожної людини.

Отже, до переліку особливостей успішної діяльності студентів необхідно віднести: своєрідність цілей та результатів (підготовка до самостійної праці, оволодіння знаннями, навичками, вміннями, розвиток особистісних якостей); особливий характер об'єкта вивчення (наукові знання, інформація про майбутню професію тощо); заплановані умови діяльності — програми, терміни навчання; особливі засоби забезпечення діяльності — книги, Інтернет, лабораторне устаткування, моделі, комп'ютери. Діяльності студентів притаманна також інтенсивність функціонування психіки, висока інтелектуальна напруженість. Діяльність студента професійно спрямована, вона є формою його соціальної та пізнавальної активності, вираженням прагнень до життєвого самовизначення й самоствердження. Більшість студентів виявляють самостійність у навчальному процесі, займають активну позицію, надаючи перевагу також формам навчання, які є не лише засобами пізнання, але й засобами самовираження, дають можливість висловити власну точку зору.

Я навчаюсь і досліджую

«Освіта без науки неможлива». Саме такий надпис, зроблений на стінах Болонського університету — найстарішого неперервно існуючого університету Європи (1088 р.), яскраво розкриває сутність науки як основи усталеного розвитку вищої освіти.

Основною ідеєю професійної підготовки магістрів і бакалаврів у нашому Університеті є навчання, засноване на дослідженнях.

Що таке навчання, засноване на дослідженнях?

Дослідницьке навчання або навчання, засноване на наукових дослідженнях (*англ. research-based education*) є пріоритетним у діяльності провідних зарубіжних університетів. Головною характеристикою такого навчання є підготовка бакалаврів і магістрів в умовах науковозорієнтованого освітнього середовища, що реалізується на кафедрах, в університетських науково-дослідних інститутах, центрах професійного зростання, лабораторіях і спрямоване на формування в студентів практичних умінь застосовувати знання з різних галузей задля вирішення конкретних науково-дослідних, практичних завдань.

Цікаво, що в ХХ ст. найбільша кількість наукових відкриттів здійснена саме в університетських наукових центрах, адже стратегія розвитку об'єднаної Європи побудована на використанні трикутника знань — освіти, досліджень та інновацій.

Дійсно, навчання, засноване на практико-зорієнтованих спільних наукових дослідженнях викладачів і студентів, дозволяє виробляти нові знання та поширювати їх через інноваційну діяльність. Його характерними особливостями є такі положення: засвоєння студентами базових компетентностей дослідницької та інноваційної діяльності; активне залучення студентів для проведення досліджень, у тому числі за фінансованими програмами, проектами, грантами; залучення більшості викладачів у дослідницьку та інноваційну діяльність, яка є пріоритетною щодо викладацької; формування інноваційних структур університетів.

Візьміть до уваги!

Метою навчання, заснованого на дослідженнях, є розвиток:

- продуктивної діяльності студентів;
- самостійності освоєння нових знань та досвіду;
- активної пошукової позиції;
- операцій мислення;
- критичного мислення.

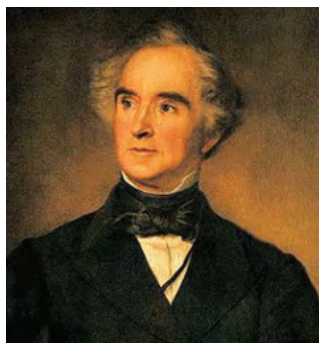
Основні **принципи навчання**, заснованого на дослідженнях: наукової творчості, відкритості, рівності прав, добровільності, академічної доброчесності.

Ідея навчання, заснованого на дослідженнях, окреслена в багатьох нормативно-правових документах і відповідає основним положенням *Закону України «Про вищу освіту»*, де, зокрема, зазначено, що наукова, науково-технічна та інноваційна діяльність у ЗВО є невід'ємною складовою освітньої діяльності і проводиться з метою інтеграції наукової, освітньої і виробничої діяльності в системі вищої освіти (стаття 65). Відповідно до *«Великої хартії університетів»* (1988 р.), освітній процес в університетах має бути невіддільним від дослідницької діяльності. Найважливішим положенням Європейської асоціації університетів (2001 р.) є те, що університетам необхідно зберігати нерозривний зв'язок з дослідницькою діяльністю, навчати студентів методам організації та проведення досліджень, розвивати в них навички критичного мислення.

Із історії відомо, що впродовж XIX–XX ст. у Європі з'являлися індустріальні лабораторії, що систематично використовували результати науки для пошуку нових технічних рішень. До середини XIX ст. лабораторії та інститути, які мали в розпорядженні дослідницьку базу та проводили навчальну діяльність, стали важливою частиною організаційної освітньої структури вишів. Так, в університетах Німеччини, а пізніше інших країн студентів залучали до досліджень як стажистів-дослідників, виконавців конкретних робіт. Викладання поєднували з процесом дослідження, а навчанню надавали характер дослідницького процесу.

У 1809 р. Вільгельм фон Гумбольдт, засновник першого в світі класичного університету в Берліні, наголосив на принципі єдності освіти та науки. На думку вченого, джерелом розвитку університету повинні бути природничі науки та дослідження, що припускають особливі взаємовідносини між викладачами та студентами, які перетворюються на дослідників-колег у спільному пошуку істини у формі нового знання. Отже, представники різних наукових шкіл Німеччини, а пізніше й інших європейських країн, позитивно сприйняли ідею реалізації освіти через наукові дослідження.

Вільгельм фон Гумбольдт
(22 червня 1767 — 8 квітня 1835) — німецький філолог,
філософ, мовознавець, державний діяч, дипломат

Класичним прикладом, який свідчить про роль ідей Гумбольдта, може служити хімічна лабораторія Юстуса Лібіха (1826 р., університет Гессена). У процесі розвитку власних дослідницьких інтересів Ю. Лібіх формулював нові проблеми для студентських досліджень. Концентруючись на питаннях, що становили коло інтересів вченого, студенти працювали з урахуванням власних інтересів і здібностей. Значний контингент студентів-хіміків забезпечив лабораторії вагомі конкурентні переваги серед інших аналогічних дослідницьких центрів.

Юстус фон Лібіх (12 травня 1803 — 18 квітня 1873) — німецький хімік,
президент Баварської академії наук (з 1860), один із засновників агрохімії

У наш час навчання, засноване на дослідженнях, реалізується не лише в країнах, де університети традиційно є основою національної дослідної та інноваційної систем (США, Великобританія, Канада та ін.), але й там, де дослідницька діяльність зосереджена в академічних і галузевих інститутах (Німеччина, Франція, Фінляндія та ін.).

Сучасні зарубіжні університети — провідні освітньо-науково-виробничі комплекси, що об'єднують навчальні та дослідні інститути, коледжі, факультети, кафедри, проблемні лабораторії, школи-лабораторії, конструкторські та технологічні бюро. Проведення наукових досліджень і професійна підготовка бакалаврів та магістрів є головними функціями університетів майже всіх країн світу.

Освіта, яка ґрунтується на наукових дослідженнях, є однією з найбільш сильних сторін сучасних університетів. Вони забезпечують розвиток науки на всіх етапах освітнього процесу, дозволяючи студентам набувати досвіду науково-дослідної роботи та підвищувати інтерес до неї як можливої майбутньої професії через підготовку наукових повідомлень, складання портфоліо, створення індивідуальних дослідницьких проєктів, організацію публічних презентацій, використання «кейсів», роботу з «підготовленими питаннями» тощо.

Одним із популярних алгоритмів здійснення дослідження є **5-ти кроковий алгоритм А. Осборна**:

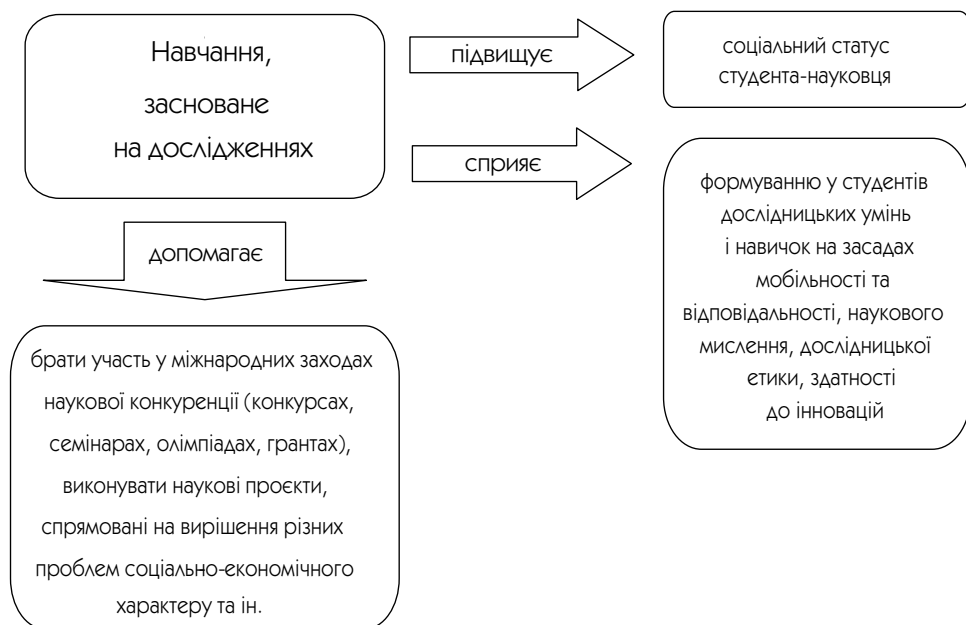
1. Визначення проблеми, її формулювання з різних точок зору.
2. Пошук фактів, які уточнюють проблему та її значущість.
3. Пошук ідей.
4. Пошук рішень (ідеї підлягають аналізу та оцінці, вибираються найкращі).
5. Визнання знайденого рішення іншими учасниками.

Алекс Осборн (24 травня 1888 — 5 травня 1966) — відомий американський діяч в галузі реклами, автор креативної техніки, що отримала назву «мозковий штурм»

Візьміть до уваги!

Починаючи з 2014 р. у нашому Університеті реалізується **«План переходу до навчання, заснованого на дослідженнях»**. Його метою є визначення системи заходів, спрямованих на розвиток наукового мислення студентів щодо продукування нових ідей, формування відповідальних та мобільних дослідників, здатних до інновацій, дослідницької діяльності, ефективного вирішення наукових і соціальних проблем міждисциплінарним способом у відповідності до потреб сучасного суспільства. А з 2017 року Університет запровадив у життя нову освітню стратегію, згідно з новаціями співвідношення теоретичних і практичних занять становить приблизно 50/50, а весь освітній процес підпорядковано схемі «Аудиторія» — «Центри професійної підготовки» — «Бази практики».

Які переваги має навчання, засноване на дослідженнях?

Отже, в нашому Університеті навчання, засноване на дослідженнях, є не самоціллю, а невід’ємним складником професійної підготовки кваліфікованих магістрів і бакалаврів, які мають достатній рівень дослідницької компетентності, що дозволяє успішно вирішувати професійні, наукові, педагогічні, соціальні та інші практичні завдання.

З метою підтримки обдарованої студентської молоді, створення умов для її творчого зростання, активізації науково-дослідної роботи студентів в Університеті кожного року проходять Конкурс студентських наукових робіт, Конкурс наукових проєктів у рамках щорічної Всеукраїнської науково-практичної конференції «Дослідження молодих вчених: від ідеї до реалізації» Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених Університету, студентські олімпіади за напрямками та спеціальностями, студентські науково-практичні конференції, семінари, круглі столи та майстер-класи. Студенти можуть апробувати результати своїх наукових досліджень на міжнародних і всеукраїнських конференціях, конкурсах та опублікувати свої статті у фахових періодичних наукових виданнях Університету.

Права та обов’язки студентів

Студент одночасно є як об’єктом (той, хто навчається), так і суб’єктом (той, кого навчають) навчально-професійної діяльності. Як суб’єкт навчально-професійної діяльності студент має свої об’єкт та мету діяльності й способи її досягнення, права і обов’язки.

Права та обов’язки студентів існують у кожному закладі вищої освіти. Їхня мета — забезпечити виконання нормативних вимог щодо організації освітнього процесу у ЗВО, дотримання внутрішньої дисципліни та розпорядку, створення

оптимального психологічного мікроклімату в колективі, уникнення протиправних дій тощо.

Права та обов'язки студентів нашого Університету розроблені на основі нормативної законодавчої бази України, зокрема Конституції України, Закону України «Про вищу освіту», постанов Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України, нормативних документів Міністерства освіти і науки України, Департаменту освіти і науки виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації). У них також враховані специфіка нашого навчального закладу, особливості його функціонування, які визначені Статутом Університету.

ПРАВА СТУДЕНТІВ-ГРІНЧЕНКІВЦІВ

У сфері навчання кожен студент має право:

- обирати форму навчання;
- обирати навчальні дисципліни у межах елективної складової, передбаченої освітньо-професійною програмою і робочим навчальним планом та визначати вільну траєкторію навчання;
- обирати 25 % навчального навантаження;
- відвідувати поза розкладом інші заняття за згодою викладача, що їх проводить;
- брати участь у науково-дослідній роботі, конференціях, виставках, курсах тощо;
- навчатися і стажуватися в інших закладах вищої освіти, у тому числі зарубіжних;
- офіційно оформити перерву у навчанні.

У сфері забезпечення освітнього процесу та соціально-гуманітарної взаємодії кожен студент має право на:

- безпечні та нешкідливі умови навчання, праці й побуту;
- трудову діяльність у позааудиторний час;
- користування інфраструктурою Університету;
- безкоштовне користування бібліотекою, інформаційними фондами, послугами медичних підрозділів Університету і Міської студентської поліклініки;
- канікулярну відпустку тривалістю не менше 8 календарних тижнів;
- моральне і (або) матеріальне заохочення за успіхи у навчанні та активну участь у науково-дослідній роботі;
- захист від будь-яких форм експлуатації, фізичного та психічного насильства.

Студенти денної форми навчання додатково мають право на пільговий проїзд у міському пасажирському транспорті, отримання стипендій (іменних, соціальних і академічних), забезпечення гуртожитком.

Студенти, які поєднують навчання з роботою, мають право на додаткові оплачувані відпустки за місцем роботи відповідно до ст. 15 Закону України «Про відпустки».

Студенти повинні:

- дотримуватись чинного законодавства України, моральних та етичних норм;
- виконувати Статут Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, Правила внутрішнього розпорядку, дотримуватися Кодексу студента-грінченківця;
- глибоко й систематично оволодівати знаннями, вміннями, практичними навичками, професійною майстерністю та підвищувати загальний культурний рівень;
- дотримуватись принципів академічної доброчесності;
- виконувати графік навчального процесу і вимоги навчального плану;
- відвідувати заняття за розкладом, вчасно інформувати навчальний відділ про неможливість відвідування;
- підтримувати належний порядок у навчальних корпусах та університетському гуртожитку, дбайливо ставитися до майна Університету;
- пильно берегти студентський квиток та індивідуальний навчальний план студента.

КОДЕКС СТУДЕНТА-ГРІНЧЕНКІВЦЯ

- Університет — наш спільний храм освіти й науки, ми ставимося до нього як дбайливі та гостинні господарі до рідної домівки. У цьому храмі все майно спільне, а його збереження — це заощадження наших спільних коштів.
- У нас поважають права всіх членів колективу без винятку.
- Доброзичливість, толерантність, взаємна повага, вимогливість до себе, відповідальність, пунктуальність і чесність — запорука успіху кожного з нас.
- Ми дотримуємося здорового способу життя, не вживаємо алкогольних напоїв, підтримуємо заборону тютюнопаління; приміщення і територія Університету є вільними від наркотиків. Ми пам'ятаємо про те, що тільки здорові батьки народжують здорових дітей, тільки батьки без шкідливих звичок можуть виховати здорових громадян.
- Ми гордо несемо звання студентів-грінченківців, приймаючи цінності, традиції і корпоративну культуру Університету; прагнемо особистими досягненнями у навчанні, науковій діяльності, соціальній та гуманітарній роботі, спорті утверджувати його високий статус як сучасного європейського вищого навчального закладу.
- У навчальному процесі, науковій діяльності, спорті та дозвіллі, що проходять у стінах Університету, виявляючи громадянську гідність, ми спілкуємося українською мовою, при цьому поважаємо всі інші мови, нації та народи, а також право кожного зберігати свою рідну мову, культуру, традиції й національну ідентичність.
- Кожен із нас відкритий до спілкування, обміну знаннями, досвідом, ідеями, адже ми працюємо не лише на себе — ми робимо велику спільну справу на користь українського народу, його сьогодення і майбутнього.

Заохочення та стягнення

За успіхи в навчанні та практичній роботі в Університеті встановлюються певні форми морального та матеріального заохочення студентів згідно з існуючими положеннями — іменні стипендії, як-от стипендія Бориса Грінченка, подяки, грамоти тощо.

За невиконання навчальної програми, систематичні пропуски занять, порушення принципів академічної доброчесності, порушення правил проживання в гуртожитку на студентів можуть бути накладені відповідні *стягнення*, передбачені чинним законодавством, аж до виключення з Університету.

Перспективи щодо працевлаштування після закінчення Університету

Випускники Університету, які пішли працювати в освітні заклади столиці, користуються всіма пільгами молодого спеціаліста згідно із законодавством України.

Молодші спеціалісти можуть продовжити навчання за програмою підготовки бакалаврів; бакалаври — за програмою підготовки магістрів; магістри можуть продовжити підготовку за програмами докторів філософії.

Цікаво знати

Майже кожний другий першокурсник має намір здобути в Університеті другу вищу освіту. Деякі першокурсники навіть визначилися з профілем цієї освіти. Перші три місця впродовж багатьох років займали психологія, філологія (іноземна) та журналістика. Невелика частина опитаних (в межах 3 %) відзначає своє бажання здобути другу вищу освіту, але ще не визначилися з профілем. Разом з тим, майже всі охочі здобути другу вищу освіту виявляють намір здійснювати паралельне навчання за двома напрямами підготовки.

Порядок працевлаштування випускників, які навчалися за рахунок державного бюджету, може визначатись угодами між ними, роботодавцями та адміністрацією Університету. Згідно із цими угодами випускники зобов'язуються після закінчення навчання та одержання відповідної кваліфікації працювати за місцем роботи не менше трьох років.

Студентська група

Студентська група, так само як і клас у школі, є різновидом соціально організованої групи людей, що об'єднані однією метою. Люди в такій групі постійно перебувають

у ділових, дружніх, службових, побутових стосунках. Саме студентська академічна група забезпечує оптимальну організацію навчального процесу у закладі вищої освіти, вона також здійснює певний виховний вплив на кожного її члена.

Візьміть до уваги!

Студентська академічна група — це відносно постійна в межах навчального року сукупність студентів, що об'єднані завданням групової навчально-професійної діяльності та перебувають у безпосередньому контакті один з одним.

Студентська група за час навчання в Університеті проходить кілька етапів розвитку.

I етап — асоціація. На цьому етапі група — первинне об'єднання студентів за загальними ознаками, організаторами життя в якому є староста та куратор (студентський координатор). Для студентів розпочинається період адаптації до студентського життя, до вимог викладачів, відбувається засвоєння основних засад організації навчального процесу за рейтинговою системою, правил внутрішнього розпорядку, традицій Університету.

II етап — кооперація. Цей етап характеризується завершенням процесу адаптації, переважанням ділових стосунків, до яких додається формування міжособистісних взаємин. У групі виявляються неформальні організатори та активісти.

У студентів зростає інтерес до справ групи, проявляється активність щодо їх реалізації, формується громадська думка та групова мораль.

III етап характеризується тим, що студентська академічна група стає *колективом*. Колектив має такі ознаки:

- кожен член студентської групи бере на себе відповідальність за досягнення цілей та виконання завдань спільної навчально-професійної діяльності;
- група характеризується високим рівнем організованості та згуртованості, єдністю щодо ціннісних орієнтацій, поглядів, оцінок, ставлення до подій у групі;
- у офіційних керівників групи (старости, куратора) домінує демократичний стиль керівництва;
- характерна наявність корпоративної культури, згуртованості.

Визначальний вплив на способи організації спільної діяльності у студентській групі мають форми керівництва, що складаються офіційно або стихійно. У першому випадку йдеться про керівництво, в другому — про лідерство. *Керівництво* є офіційно регламентованим, організованим процесом. *Лідерство* витікає з тенденції групи об'єднуватися навколо найбільш популярних студентів.

Візьміть до уваги!

Лідер — авторитетний студент групи, особистісні якості якого дозволяють йому відігравати головну роль у соціальних ситуаціях і процесах, під час прийняття групових рішень та організації спільної навчальної діяльності.

Що необхідно для того, аби стати лідером у студентській групі? Студент, який прагне лідерства, повинен мати певні особистісні якості, організаторські здібності, бути впевненим у собі, прагнути до співпраці, вміти надихати інших, відзначатися високим рівнем престижу та авторитету в групі.

Одним із мотивів групової діяльності є потреба у досягненні певного становища в студентській групі. Як правило, під час групової взаємодії є різні засоби самоствердження студента, які використовуються з метою посісти гідне місце в спільній навчальній діяльності. До позитивних засобів самоствердження належать: успіхи у навчанні, пізнавальна, науково-дослідницька спільна діяльність; до негативних — упертість, негативізм, свавілля, маскування недоліків та бравірування ними.

Важливу роль у діяльності групи відіграє сумісність її членів, що є умовою виникнення міжособистісних симпатій, передумовою згуртованості групи, можливості безконфліктного спілкування й узгодження дій в умовах виконання спільної діяльності. Водночас, несумісність членів групи перешкоджає ефективній навчально-дослідницькій діяльності, може призвести до виникнення *конфліктних ситуацій*, коли кожна зі сторін намагатиметься посісти протилежну (іноді несумісну) щодо іншої сторони позицію.

Студентське самоврядування

Студентське самоврядування Київського столичного університету імені Бориса Грінченка — це самостійна громадська діяльність студентів по реалізації функцій управління, які визначаються керівництвом та здійснюються студентами Університету. Студентське самоврядування є важливим елементом удосконалення навчально-виховної роботи. Його діяльність спрямована на інтенсифікацію процесів зростання соціальної активності у студентському середовищі, ініціативності та відповідальності за доручені справи, а також сприяння гармонійному розвитку особистості студентів, набуття ними якостей та навичок лідера, організатора, керівника. Студентське самоврядування виражає інтереси всіх студентів Університету, незалежно від раси, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, громадянства, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак. Основна мета студентського самоврядування — сприяння сумлінному виконанню студентами своїх обов'язків з одночасним захистом їхніх законних прав та інтересів, а також надання їм можливості гармонійного, творчого та інтелектуального розвитку. Студентське самоврядування діє на основі принципів добровільності, демократичності, законності та гласності. У своїй діяльності органи студентського самоврядування керуються чинним законодавством України, рішеннями Міністерства освіти і науки України, Статутом Київського столичного університету імені Бориса Грінченка та цим Положенням, не дублюють профспілкову організацію студентів, користуються допомогою і підтримкою ректорату та профспілкового комітету Університету. Перелік питань, що належать до компетенції органів студентського самоврядування, узгоджується з керівництвом Університету. Рішення органів студентського самоврядування мають дорадчий характер.

Студентське самоврядування функціонує на рівні академічних груп, інститутів і коледжу та Університету в цілому. В Університеті створюються і діють органи студентського

самоврядування: Студентський парламент Університету, Студентські ради інститутів і коледжу, Виконавчі комісії студентських рад, студентські активи академічних груп. Вищим органом студентського самоврядування є Конференція студентів Університету. На розгляд Конференції виносять найважливіші питання студентського життя, визначені основними напрямками діяльності студентського самоврядування.

Вищим представницьким органом студентського самоврядування Університету на період між конференціям є Студентський парламент. До складу Студентського парламенту Університету входять: по 3 представника від кожного Інституту або Факультету та Фахового коледжу «Універсум»; голова Наукового товариства студентів Університету (за згодою). Студентський парламент Університету обирає президента Студентського парламенту, першого заступника, секретаря Студентського парламенту; затверджує кандидатури голів Студентських рад, яких обрали на студентських конференціях інститутів і коледжу.

Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і молодих учених Університету

Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених (НТ САДМВ) Київського столичного університету імені Бориса Грінченка є частиною системи громадського самоврядування Університету, що сприяє розвитку науки у молодіжному середовищі, забезпечує захист прав та інтересів студентів, аспірантів, докторантів і молодих учених з питань наукової діяльності, надає підтримку перспективним науковим ідеям та інноваціям.

Принципи діяльності: рівність прав членів НТ; добровільність, колегіальність, відкритість; поєднання освітнього процесу та науково-дослідницької діяльності; співпраця з органами управління, профспілковими організаціями та іншими органами громадського самоврядування Університету.

Структура Наукового товариства

Вищим колегіальним органом НТ Університету є Конференція членів (делегатів) НТ Університету.

Постійно діючим колегіальним виконавчим органом, який здійснює координаційні функції та керує поточною роботою НТ у періоди між Конференціями є Рада НТ Університету. Членами Ради є голова, заступник голови, секретар НТ Університету, голови, заступники голів, секретарі НТ структурних підрозділів (факультетів, коледжу), а також за згодою представники науково-дослідних лабораторій та науково-методичних центрів Університету, які є членами НТ.

Загальне керівництво НТ САДМВ здійснює голова НТ, який обирається таємним голосуванням Конференцією НТ з-поміж членів НТ Університету терміном на один рік. Він очолює Раду НТ та координує діяльність НТ структурних підрозділів Університету. У разі відсутності голови НТ його обов'язки виконує заступник голови НТ, який також обирається Конференцією терміном на один рік. Крім того, до складу керівництва НТ Університету входить секретар, який обирається відкритим голосуванням за поданням голови НТ терміном на один рік.

Вищим керівним органом НТ структурного підрозділу є Збори Наукового товариства структурного підрозділу. У НТ структурних підрозділів діє аналогічна система керівництва. Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених Університету щорічно проводить Всеукраїнську науково-практичну конференцію «Дослідження молодих вчених: від ідеї до реалізації», в рамках якої проходить Конкурс наукових проєктів за напрямками: «Наука та освіта: утвердження академічної доброчесності та наукової етики»; «Наука та культура: збереження історико-культурної спадщини»; «Наука та розвиток громад: соціальні проєкти з науковою ідеєю». Переможці Конкурсу отримують грошові премії для реалізації проєктів.

3 грудня 2019 року Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених Університету Грінченка реалізує постійний проєкт «Школа академічної доброчесності», мета якого поширення ідей, норм і цінностей академічної доброчесності та наукової етики серед студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених як у стінах Університету Грінченка, так і поза його межами. У Школі пройшли навчання «агенти змін» усіх факультетів та коледжу, які сьогодні реалізують власні ініціативи щодо розвитку академічної доброчесності та наукової етики з урахуванням запитів та потреб своїх структурних підрозділів (тренінги, лекції, майстер-класи, інтерактивні ігри тощо), таким чином формуючи нову генерацію «агентів змін».

Адаптація першокурсників

Візьміть до уваги!

Конфлікт у широкому розумінні — це особлива взаємодія індивідів, груп, об'єднань, що виникає при їх несумісних поглядах, позиціях, інтересах. Конфліктуючими сторонами можуть бути суспільні групи чи окремі особистості, групи тварин чи окремі особини тварин, технічні системи.

Конфлікт у вузькому значенні (наприклад, у психології) визначається як відсутність згоди між двома або більше сторонами — особами чи групами — під час розв'язання значимої для них проблеми.

Конфлікт може носити як деструктивний, руйнівний характер, так і творчий, надихаючий. Розрізняють два способи поведінки у конфлікті, які можуть суттєво вплинути на його вирішення (схема 1).

Схема 1

Способи поведінки у конфлікті	
<i>Раціональний</i> — конфлікт дає поштовх до поліпшення ситуації. Учасник конфлікту здійснює: • логічний аналіз позицій; • визначення цілей, засобів; • побудову власної поведінки.	<i>Емоційний</i> — конфлікт є самоціллю, веде до руйнування стосунків. Учасник конфлікту: • імпульсивний; • керується неусвідомленими потягами; • поведінку будує, орієнтуючись на миттєві вимоги ситуації.

Зрозуміло, що треба намагатися уникати конфліктних ситуацій, а при їх виникненні — якнайшвидше розв'язувати раціональним способом. При цьому треба не забувати про гідну поведінку, не втрачати свого «обличчя», уважно слідкувати за тоном та формою розмови, не кричати, не ображати опонентів, аргументовано переконувати.

ти, вміти привертати на свою сторону інших студентів групи тощо. Коли конфлікт вичерпано, виникають відчуття злагоди та взаєморозуміння між студентами групи.

В умовах безконфліктності групова діяльність досягає найвищої результативності. Тому виховувати в собі серед інших позитивних рис толерантне ставлення до членів колективу — завдання кожного студента.

Корисні поради/
Психологічна допомога

I. Якщо у вас виникають проблеми, використовуйте подані прийоми корекційної роботи.

1. «*Переінтерпретація*» симптомів тривожності. Часто студентів з підвищеною тривожністю деморалізують перші ознаки появи цього стану. У багатьох випадках корисно переконати себе, що це знаки готовності людини діяти (ознаки активації), їх переживає більшість людей, і вони допомагають відповісти, виступити краще. При тренуванні цей прийом може допомогти подолати певні стереотипи.

2. «*Репетиція*». Програвання ситуацій, які спричиняють тривогу (подумки, перед дзеркалом, разом із друзями).

3. «*Переформулювання завдання*». Відомо, що одним із моментів, який заважає результативній діяльності тривожних людей, є те, що вони зосереджуються не на виконанні завдання, а переважно на тому, як це виглядає збоку. У зв'язку з цим необхідно тренувати вміння формулювати мету своєї поведінки в тій чи іншій ситуації, повністю абстрагуючись від себе.

4. «*Налаштування на певний емоційний стан*». Подумки пов'яжіть свої емоційні стани з окремими мелодією, кольором, пейзажем, певним характерним жестом тощо. Наприклад, тривожний стан — коричневий колір; розслаблений — бірюзовий; упевнений, «спонукальний» — червоний. При сильному хвилюванні спочатку слід згадати перший, потім другий, за ним третій асоціативний варіант, повторюючи останній кілька разів.

II. Виконайте запропоновані тести з метою корекції вашої поведінки.

1. Тест «Чи вмієте ви контролювати себе в процесі спілкування?»

Дайте відповідь «так» («+»), якщо ви погоджуєтеся із твердженням, і «ні» («-»), якщо не погоджуєтеся.

1. Мені важко наслідувати інших людей.
2. Я б, мабуть, зміг прикинутися, щоб привернути увагу або потішити нашколих.
3. Із мене вийшов би непоганий актор.
4. Іншим людям іноді здається, що я переживаю щось значно глибше, ніж це є насправді.
5. У гурті я рідко коли перебуваю в центрі уваги.
6. У різноманітних ситуаціях під час спілкування з людьми як правило я обираю адекватну лінію поведінки.
7. Я можу відстоювати тільки те, у чому я щиро переконаний.
8. Щоб досягти успіху у справах і в стосунках із людьми, я намагаюсь бути таким, яким мене хочуть бачити люди.
9. Я можу бути приязним із людьми, яких не терплю.
10. Я завжди такий, яким здаюся.

Обробка результатів

Зарахуйте собі по одному балу за відповідь «ні» на 1, 5, 7 твердження і за відповідь «так» — на всі інші твердження. Підрахуйте суму балів.

0–3 бали. У вас низький комунікативний контроль. Ваша поведінка усталена, і ви не вважаєте за потрібне її змінювати залежно від ситуації. Ви здатні до щирого саморозкриття у спілкуванні, і, мабуть, тому дехто вважає вас «незручним» співрозмовником через вашу прямолінійність.

Зверніть увагу, може, ви обмежуєте всю багату палітру міжособистісних стосунків однією-єдиною роллю, розкриваєте перед знайомими лише одну грань ваших душевних якостей, обмежуєте рольову взаємодію.

4–6 балів. У вас середній комунікативний контроль. Ви щирі, не стримуєтеся у своїх емоційних виявах. Але, можливо, вам все-таки необхідно у своїй поведінці зважати на оточуючих.

7–10 балів. У вас високий комунікативний контроль, ви гнучко реагуєте на зміни ситуації і навіть здатні передбачити враження, яке справляєте на оточуючих. Ви надто захоплюєтеся грою, маніпулюванням, підпорядковуючи реальні людські взаємини надуманому вами сценарію.

2. «Тест Томаса»

Ця методика дозволяє оцінити сутність адаптації кожного студента до спільної діяльності.

Інструкція

Із запропонованих варіантів способів реагування у складних конфліктних ситуаціях оберіть той, який є для вас найхарактернішим. Перевагу надавайте першій реакції.

У кожному з п'яти розділів опитувальника треба підрахувати кількість відповідей, що збігаються з ключем. Одержані кількісні оцінки порівнюються між собою для виявлення переважаючої форми соціальної поведінки опитуваного в ситуації конфлікту. Це допомагає правильно будувати взаємостосунки з урахуванням того, у якій мірі студент схильний до суперництва чи співпраці, наскільки він уникає конфліктів або намагається їх загострити.

Ключ для опитувальника

Суперництво: 3а, 6б, 8а, 9б, 10в, 13б, 16б, 17а, 22б, 25а, 28а.

Співпраця: 2а, 5а, 8б, 11а, 14а, 19а, 20а, 21б, 23а, 26б, 28б, 30б.

Компромісна: 4а, 7б, 10б, 12б, 13а, 18б, 20б, 22а, 24б, 26а, 29а.

Уникнення: 1а, 5б, 7а, 9а, 13а, 15б, 17б, 19б, 21а, 23б, 27а, 29б.

Пристосування: 1б, 3б, 4б, 6а, 11б, 15а, 16а, 18а, 24а, 25б, 27б, 30а.

ТЕСТ

1. а. Інколи я надаю можливість іншим взяти на себе відповідальність за вирішення спірного питання.
б. Замість того, щоб обговорювати те, в чому ми розходимось, я намагаюсь звернути увагу на те, в чому ми між собою згодні.
2. а. Я намагаюсь знайти компромісне рішення.
б. Я намагаюсь уладнати конфлікт з урахуванням всіх інтересів іншої людини і моїх власних.
3. а. Як правило, я наполегливо намагаюсь домогтися свого.
б. Інколи я поступаюсь своїми інтересами заради інтересів іншої людини.
4. а. Я намагаюсь знайти компромісне рішення.
б. Я намагаюсь не зачепити почуттів іншої людини.
5. а. Створюючи спірну ситуацію, я завжди прагну знайти підтримку в іншого.
б. Я намагаюсь зробити все, щоб уникнути зайвого напруження.
6. а. Я намагаюсь уникнути неприємностей для себе.
б. Я намагаюсь домогтися свого.
7. а. Я намагаюсь відкласти рішення спірного питання для того, щоб пізніше вирішити його остаточно.
б. Я вважаю за можливе поступитися в одному, щоб досягти іншого.
8. а. Як правило, я наполегливо намагаюсь домогтися свого.
б. Я намагаюсь спочатку визначити суть спірних питань.
9. а. Вважаю, що не завжди слід хвилюватись через розходження, що виникають.
б. Я докладаю зусиль, щоб досягти свого.
10. а. Я твердо намагаюсь досягти свого.
б. Я намагаюсь знайти компромісне рішення.
11. а. Насамперед, я намагаюсь чітко визначити, в чому суть всіх порушених інтересів та спірних питань.
б. Я намагаюсь заспокоїти іншого і, головне, зберегти наші стосунки.
12. а. Часто я уникаю займати позицію, яка може спричинити суперечки.
б. Я надаю іншому можливість залишитись при своїй думці з умовою, що він теж іде назустріч.
13. а. Я займаю нейтральну позицію.
б. Я наполягаю, щоб усе було зроблено по-моєму.
14. а. Я повідомляю іншому свою точку зору.
б. Я намагаюсь показати іншому логіку й перевагу моїх поглядів.
15. а. Я намагаюсь заспокоїти іншого і зберегти наші стосунки.
б. Я намагаюсь зробити все необхідне, щоб уникнути напруження в стосунках.
16. а. Я намагаюсь не зачіпати почуттів іншого.
б. Я зазвичай намагаюсь переконати іншого в перевагах своєї позиції.
17. а. Зазвичай я наполегливо намагаюсь досягти свого.
б. Я намагаюсь зробити все, щоб уникнути зайвого напруження.

18. а. Якщо це зробить іншого щасливим, я дам йому можливість наполягати на своєму.
б. Я дам іншому можливість залишитися при своїй думці, якщо він також піде мені назустріч.
19. а. У першу чергу я намагаюсь визначити те, у чому полягають всі порушені інтереси і спірні питання, з тим, щоб із часом вирішити їх остаточно.
б. Я намагаюсь відкласти спірні питання.
20. а. Я намагаюсь негайно подолати наші розбіжності.
б. Я намагаюсь знайти найкраще поєднання переваг і втрат для нас обох.
21. а. Ведучи переговори, намагаюсь бути уважним до іншого.
б. Я завжди схильюсь до прямого обговорення проблеми.
22. а. Я намагаюсь знайти позицію, яка посередині між моєю та позицією іншого.
б. Я відстоюю свою позицію.
23. а. Як правило, я стурбований тим, щоб задовольнити бажання кожного з нас.
б. Інколи надаю можливість іншим узяти на себе відповідальність за вирішення спірного питання.
24. а. Якщо позиція іншої людини здається їй дуже важливою, я намагаюсь йти цій людині назустріч.
б. Я намагаюсь переконати іншого піти на компроміс.
25. а. Я намагаюсь переконати іншого у своїй правоті.
б. Проводячи переговори, я намагаюсь бути уважним до аргументів іншого.
26. а. Як правило, я пропоную нейтральну позицію.
б. Я майже завжди намагаюсь задовольнити інтереси кожного з нас.
27. а. Часто намагаюсь уникнути суперечок.
б. Якщо це зробить іншу людину щасливою, я надам їй можливість наполягати на своєму.
28. а. Я наполегливо намагаюсь досягти свого.
б. Залагоджуючи ситуацію, я зазвичай намагаюсь знайти підтримку в іншого.
29. а. Я пропоную нейтральну позицію.
б. Гадаю, що не завжди варто хвилюватися через виникнення розбіжностей.
30. а. Я намагаюсь не зачепити почуттів іншого.
б. Я завжди займаю таку позицію в суперечці, щоб ми спільно могли досягти успіху.

- Якщо запастися терпінням і виявити старання, то посіяні насіння знання неодмінно дадуть добрі паростки. Навчання корінь — гіркий, та плід — солодкий (*Леонардо да Вінчі*).
- Найцінніше багатство, яке набувається у роки ранньої юності, — це знання (*В. Сухомлинський*).
- Важлива не кількість знань, а їхня якість. Можна знати дуже багато, не знаючи найпотрібнішого (*Л. Толстой*).
- Жодну проблему неможливо вирішити на тому рівні, на якому вона виникла (*А. Ейнштейн*).
- Той, хто уявляє собі, що може обійтися без інших людей, дуже помиляється; але той, хто думає, що без нього не можуть обійтися люди, помиляється ще більше (*Ф. Ларошфуко*).
- Не треба забувати старе правило: хто хоче, щоб до нього ставилися з повагою, перш за все має поважати себе сам (*М. Лєсков*).

Візьміть до уваги!

• **Радимо прочитати** •

1. Андрущенко В. Основні характеристики європейської вищої освіти та можливо-сті їх реалізації в системі освіти України / В. Андрущенко // Вища освіта України. — 2010. — № 4. — С. 5–16.
2. Бакіров В. С. «Суспільство знань» та трансформація вищої освіти / В. С. Бакіров // Методологія, теорія та практика соціологічного аналізу сучасного суспільства : зб. наук. пр. : у 2 т. — Т. 1. — Харків : Видав. центр Харківського нац. ун-ту ім. В. Н. Каразіна, 2006. — С. 352–357.
3. Белова Л. О. Виховна система ВНЗ: питання теорії та практики / Л. О. Белова. — Харків : Вид-во НУА, 2004. — 264 с.
4. Бойчук О. Студент у суспільстві знань — зарубіжний погляд / О. Бойчук // Науковий світ, 2004. — С. 20–27.
5. Вернидуб Р. Науково-дослідницька діяльність у структурі забезпечення професійної підготовки вчителя / Р. Вернидуб // Вища освіта України. — 2012. — № 1. — С. 49–55.
6. Вітвицька С. Основи педагогіки вищої школи : метод. посіб. для студентів магістратури / С. Вітвицька. — Київ : Центр навчальної літератури, 2003. — 316 с.
7. Вітвицька С. Практикум з педагогіки вищої школи : метод. посіб. для студентів магістратури за модульно-рейтинговою сист. навч. / С. Вітвицька. — Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2005. — 396 с.
8. Глузман О. В. Професійно-педагогічна підготовка студентів університету: теорія та практика дослідження / О. В. Глузман. — Київ : Просвіта, 1998. — 256 с.
9. Гончаренко С. У. Етичний кодекс ученого / С. У. Гончаренко // Естетика і етика педагогічної дії : зб. наук. пр. — Київ ; Полтава : ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2011. — Вип. 1. — С. 25–34.
10. Гончаренко С. Український педагогічний словник / С. Гончаренко. — Київ : Либідь, 1997. — 376 с.
11. Дубасенюк О. А. Методологія, методика і методи організації науково-педагогічних досліджень / О. А. Дубасенюк // Методологія наукової діяльності : навч. посіб. / Д. В. Чернілевський, М. І. Томчук, О. А. Дубасенюк, О. Є. Антонова, В. П. Захарченко,

О. В. Вознюк, Н. З. Сіранчук / за ред. Д. В. Чернілевського, Вінниця : Нілан-ЛТД, 2012. — С. 216–241.

12. Енциклопедія освіти / Нац. акад. пед. наук України; [гол. ред. В. Г. Кремень; заст. гол. ред. В. І. Луговий, О. М. Топузов; відп. наук. секр. С. О. Сисоєва; редкол.: О. І. Ляшенко, С. Д. Максименко, Н. Г. Ничкало, П. Ю. Саух, Л. Д. Березівська, І. Д. Бех, В. Ю. Биков, М. С. Гальченко, В. В. Засенко, С. А. Калашнікова, М. О. Кириченко, Л. Б. Лук'янова, В. Г. Панок, В. О. Радкевич, О. Я. Савченко, М. М. Слюсаревський, О. В. Сухомлинська]. — 2-ге вид., допов. та перероб. — Київ : Юрінком Інтер, 2021. — 1144 с.

13. Євтух М. Б. Методологічні засади розбудови особистісно-орієнтованої навчальної діяльності у вищій школі / М. Б. Євтух // Філософія освіти XXI століття: проблеми і перспективи : зб. наук. пр. — Київ : Знання, 2000. — С. 42–50.

14. Журавський В. С. Вища освіта як фактор державотворення і культури в Україні / В. С. Журавський. — Київ : Видавничий дім, 2003. — 413 с.

15. Занюк С. Психологія мотивації : навч. посіб. / С. Занюк. — Київ : Либідь, 2002. — 304 с.

16. Козловський Ю. М. Моделювання наукової діяльності вищого навчального закладу: теоретико-методологічний аспект : монографія / Ю. М. Козловський ; за ред. д-ра пед. наук М. Козяра. — Львів : СПОЛОМ, 2012. — 484 с.

17. Кремень В. Г. Освіта і наука в Україні — інноваційні аспекти. Стратегія. Реалізація. Результати / В. Г. Кремень. — Київ : Грамота, 2005. — 447 с.

18. Левківська Г. П. Адаптація першокурсників в умовах вищого закладу освіти / Г. П. Левківська, В. С. Сорочинська, В. С. Штифурак. — Київ, 2000. — 102 с.

19. Литвинова Л. Фактори успішної вузівської адаптації студентів-першокурсників: соціально-психологічний аспект / Л. Литвинова. — Київ, 2000. — 102 с.

20. Микитюк О. М. Становлення та розвиток науково-дослідної роботи у вищих педагогічних закладах (історико-педагогічний аспект) : монографія / О. М. Микитюк. — Харків : ОВС, 2003. — 272 с.

21. Мороз О. Г. Психологія і психологія вищої школи / О. Г. Мороз, О. С. Падалка, В. І. Юрченко. — Київ, 2000. — 364 с.

22. Москаленко В. Обдарованість і діяльність / В. Москаленко // Практична психологія та соціальна робота. — 2005. — № 10. — С. 76–77.

23. Нагорний Б. Г. Студентство і сучасність / Б. Г. Нагорний, М. Л. Яковенко, А. В. Яковенко. — Київ : Арістей, 2005. — 160 с.

24. Паніна Н. Молодь України: структура цінностей, соціальне самопочуття та морально-психологічний стан за умов тотальної аномії / Н. Паніна // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. — 2001. — № 1. — С. 5–26.

25. Ржевська А. В. Розвиток сучасної університетської освіти країн Західної Європи : монографія / А. В. Ржевська ; Держ. закл. «Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка». — Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2011. — 356 с.

26. Селіверстов С. Деякі проблеми адаптації студентів першого курсу у вищому навчальному закладі / С. Селіверстов // Проблеми освіти. — 1997. — № 10. — С. 135–140.

27. Сисоєва С. О. Методологія науково-педагогічних досліджень : підручник / С. О. Сисоєва, Т. Є. Кристопчук. — Рівне : Волинські обереги, 2013. — 360 с.

28. Чибісова Н. Г. Культурно-освітнє середовище як чинник формування ціннісних орієнтацій студентської молоді / Н. Г. Чибісова // Грані. — 2005. — № 1. — С. 89–92.

Я НАВЧАЮСЯ У СУЧАСНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Матеріали розділу дають змогу ознайомитися з сутністю та особливостями Болонського процесу, Європейської кредитно-трансферної та акумулюючої системи, дізнатися про сучасну систему організації освітнього процесу, форми організації навчання та контроль успішності в Університеті, розкрити значення основних термінів, що стосуються такої організації.

Ключові слова: Болонський процес, Європейська культурна конвенція, Європейська кредитно-трансферна та акумулююча система, кредит, навчальний план, навчальна програма, змістовий модуль, індивідуальний навчальний план студента, лекція, заняття (семінарське, практичне, лабораторне), індивідуальна робота студента, індивідуальне навчально-дослідне завдання, дипломна, магістерська роботи, модульно-рейтингова система оцінювання знань.

Я НАВЧАЮСЯ У СУЧАСНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Наша мета — забезпечити продовження виконання вищими навчальними закладами своїх цілей у повному обсязі. Ці цілі включають підготовку студентів до життя в якості активних громадян демократичного суспільства, підготовку студентів для побудови їх майбутньої кар'єри, а також забезпечення можливостей для особистісного розвитку; побудову і вдосконалення широкої та сучасної бази знань, стимулювання дослідницької діяльності і використання інновацій.

Витяг з Комюніке Конференції Міністрів європейських країн, відповідальних за сферу вищої освіти (м. Лондон, 16–19 травня 2007 року)

Сучасні підходи до організації навчання допомагають мені планувати час та надають можливість організовувати самонавчання. Виконуючи завдання та набираючи бали, я маю змогу відстежувати свою успішність, керувати процесом навчання.

*Т. Дрофа,
студентка Університету Грінченка*

Організація навчання у закладі вищої освіти, як уже зазначалося вище, суттєво відрізняється від навчання у школі. Ці відмінності стосуються, перш за все, форм і методів навчання, обсягів навчального матеріалу, який необхідно засвоїти, принципів самоорганізації та перенесення акцентів у бік збільшення частки самостійної роботи. Суттєвих трансформацій, порівняно зі школою, набуває система оцінювання навчальних досягнень, змінюються види й форми контрольних заходів тощо.

Що таке Болонський процес

Варто відзначити, що відмінності між школою і ЗВО існували завжди, але сьогодні такі відмінності стають більш суттєвими — через входження вищої освіти України у Болонський процес, адаптації діяльності ЗВО до вимог європейського освітнього простору.

Болонський процес — це процес європейських реформ, що спрямований на створення спільної Зони європейської вищої освіти. Болонський процес не передбачає створення повністю ідентичних систем освіти у різних країнах, він призначений лише для зміцнення взаємозв'язків та покращення взаєморозуміння між різними освітніми системами.

Болонський процес офіційно розпочався у червні 1999 р. Саме тоді міністри освіти з 29 європейських країн у м. Болонья (Італія) підписали декларацію «Зона європейської вищої освіти». Передумовою створення Болонської декларації стало підписання Великої Хартії Університетів (Magna Charta Universitatum). Згідно з цілями Болонського процесу освітні системи країн-учасниць до 2010 р. повинні бути змінені, щоб сприяти: • полегшенню переїзду громадян з метою подальшого навчання чи працевлаштування у Зоні європейської вищої освіти; • зростанню привабливості європейської вищої освіти; • розширенню Європи та забезпеченню її подальшого розвитку як стабільного, мирного, толерантного суспільства.

19 травня 2005 р. на Конференції міністрів країн Європи, що проходила у м. Берген (Норвегія), Україна приєдналася до Болонського процесу, зобов'язавшись внести відповідні зміни у національну систему освіти.

Сьогодні Болонський процес об'єднує 47 країн, які є учасниками Європейської культурної конвенції і прихильниками створення Європейського простору вищої освіти. Остання зустріч представників країн — учасників Європейської культурної конвенції відбулася у 2010 р., на ній вирішувалися важливі питання щодо подальшого функціонування Болонського процесу.

Цікаво знати

Учасники Болонського процесу і декларації «Зона європейської вищої освіти»

• Австрія • Азербайджан • Албанія • Андорра • Бельгія • Болгарія • Боснія і Герцеговина • Ватикан • Великобританія • Вірменія • Греція • Грузія • Данія • Естонія • Ізраїль • Ірландія • Ісландія • Іспанія • Італія • Казахстан • Кіпр • Латвія • Литва • Ліхтенштейн • Люксембург • Македонія • Мальта • Молдова • Нідерланди • Німеччина • Норвегія • Польща • Португалія • Румунія • Сербія • Словачка Республіка • Словенія • Туреччина • Угорщина • Україна • Фінляндія • Франція • Хорватія • Чеська Республіка • Чорногорія • Швейцарія • Швеція

Росія та Білорусь були учасниками Болонського процесу, однак у квітні 2022 року їхню участь у Європейському просторі вищої освіти (EHEA) було призупинено рішенням міністрів освіти країн-учасниць у зв'язку з війною проти України та несумісністю дій цих держав із фундаментальними цінностями Болонського процесу.

Важлива особливість Болонського процесу (ключ до успіху) полягає в тому, що він пов'язаний з багатьма міжнародними організаціями, такими як Європейська комісія, Рада Європи та ЮНЕСКО-СЕРЕС, а також із представниками управління освітою та вищими навчальними закладами окремих країн, студентами, викладачами, працевлаштувачами й агентствами із забезпечення якості. Тобто, існує кілька рівнів застосування Болонського процесу: *міжнародний* (міжнародні організації, які здійснюють контроль за перебігом; проводять заходи, на яких обговорюються документи, що стосуються процесу, можливості для співпраці тощо); *національний* (уряд кожної

освіти та ін. Без упровадження на інституційному рівні, мало чого можна досягти у Болонському процесі).

Візьміть до уваги! Візьміть до уваги!

Європейська кредитно-трансферна та акумулююча система (ECTS) — засіб поліпшення визнання освіти для навчання за кордоном, що забезпечує єдину процедуру та гарантує академічне визнання навчання, яке проходило як в Україні, так і за кордоном, дозволяє вимірювати й порівнювати результати навчання студента, передавати їх з одного навчального закладу до іншого, використовуючи загальні поняття і єдині для всіх механізми — кредити та оцінки.

З 2005 р. наш Університет розпочав роботу, яка дозволила повністю перейти до кредитно-модульної системи організації навчального процесу.

В 2015 році в Університеті розроблені й запроваджені нові освітні програми підготовки бакалаврів і магістрів, які за своїми підходами цілком відповідають Закону України «Про вищу освіту», який прийнятий 6 вересня 2014 року.

В 2017–2018 роках оновлені всі бакалаврські та магістерські програми підготовки. Започатковано нові освітні програми в кожному структурному підрозділі Університету.

Кредити ЕКТС у навчальному процесі

ЕКТС — це орієнтована на особу, яка навчається, система накопичення і трансферу кредитів, що ґрунтується на прозорості результатів навчання та освітнього процесу. Її метою є сприяння плануванню, наданню, оцінюванню, визнанню та підтвердженню кваліфікацій та навчальних модулів, а також сприяння мобільності студентів.

Використання ЕКТС є обов'язковою вимогою при розробленні та акредитації освітніх програм.

Основними поняттями, на яких ґрунтується ЕКТС, є кредити ЕКТС, навчальне навантаження студента, результати навчання та компетентності.

Кредити ЕКТС ґрунтуються на навчальному навантаженні, необхідному студентам для досягнення очікуваних результатів навчання. Результати навчання описують те, що має знати, розуміти чи вміти робити студент після успішного закінчення процесу навчання.

У **навчальному навантаженні** зазначається час, зазвичай потрібний студенту для завершення всіх видів навчальної діяльності (таких як лекції, семінари, проекти, практичні заняття, самостійна робота, екзамени), необхідних для досягнення очікуваних результатів навчання.

60 кредитів ЕКТС відповідають навчальному навантаженню повного року формального навчання (навчального року) і асоційованим результатам навчання.

Навантаження студента складає 1800 годин на навчальний рік, один кредит відповідає 30 годинам роботи. Для семестрів встановлюється 30 кредитів.

Кредити призначаються кваліфікаціям або навчальним програмам у цілому, а також їх навчальним (освітнім) компонентам (таким як модулі, навчальні курси (дисципліни), дисертаційні роботи, виробнича практика та лабораторна робота). Кількість кредитів, що призначається кожному компоненту, визначається на основі його вагомості в обчисленні навантаження студентів, необхідного для досягнення **результатів навчання** у формальному контексті.

При розробленні навчального плану кредити встановлюються складовим навчального плану (дисциплінам, циклам дисциплін, практикам, екзаменам, курсовим та кваліфікаційним роботам).

Загальний обсяг додаткових кредитів, які студент може отримати за навчальний рік (повторне вивчення дисциплін, ліквідація академічної різниці, додаткове вивчення дисциплін (модулів) понад обсяги, встановлені навчальним планом), не повинен перевищувати 10 кредитів за рік.

Максимально дозволений обсяг академічної різниці при поновленні, переведенні студента або зарахуванні на другий-третій курси на основі здобутого освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста встановлюється Університетом і, як правило, не може перевищувати 20 кредитів (10 кредитів при зарахуванні на останній курс чи рік навчання).

Кількість кредитів, присвоєних студенту, є такою самою, як і кількість кредитів, призначених освітньому компоненту.

Присвоєння студентам кредитів у цілому, за навчальною програмою (навчальним планом) здійснюється на підставі встановлених кредитів усім його навчальним складовим. Повна кількість кредитів завжди присвоюється, якщо студент отримав успішну (задовільну) оцінку.

Навчальний план — це нормативний документ Університету, який складається на підставі освітньої програми та структурно-логічної схеми підготовки фахівця й визначає перелік та обсяг навчальних дисциплін, послідовність їх вивчення, конкретні форми проведення навчальних занять та їх обсяги, графік навчального процесу, форму підсумкового контролю. З навчальними планами, за якими здійснюється підготовка фахівців в Університеті, можна ознайомитись на сайті Університету або безпосередньо у структурних підрозділах (на кафедрах тощо).

Кількість кредитів, які встановлені для чотирирічної навчальної програми підготовки бакалавра, становить 240 кредитів, з них, як і зазначалося вище, на один навчальний рік — 60 кредитів, на семестр — 30 кредитів.

Обліковими одиницями навчального часу студента є академічна година, навчальний день, тиждень, семестр, курс.

Академічна година — це мінімальна облікова одиниця навчального часу. Служить основою для планування і обліку таких видів занять як лекція, семінарське, практичне, лабораторне заняття. Тривалість однієї академічної години становить 45 хвилин. Дві академічні години утворюють «пару». «Пара» може бути тривалістю 80 хвилин і провадитись без перерви.

Навчальний день — складова частина навчального часу студента тривалістю не більше 9 академічних годин.

Навчальний тиждень — складова частина навчального часу тривалістю не більше 45 академічних годин (1,5 кредити ЄКТС).

Навчальний семестр — складова частина навчального часу студента.

Тривалість навчального семестру в Університеті становить 20 тижнів, з яких 20-й тиждень атестаційний. Під час атестаційного тижня

проводяться екзамени з тих навчальних дисциплін, що були вивчені протягом 1–19-го тижнів поточного семестру відповідно. Якщо навчальним планом передбачено складання п'яти екзаменів, то 19-й тиждень є атестаційним.

Відвідування студентами семінарських, практичних, лабораторних занять є, як правило, обов'язковим. Відмітка про відвідування занять студентами робиться в журналі обліку навчальної роботи академічної групи в обов'язковому порядку.

У разі неможливості виконання студентом чинного графіка навчального процесу (у зв'язку зі складними сімейними обставинами, підтвердженими документально, стажуванням в установах, організаціях за профілем навчання з перспективою майбутнього працевлаштування, за умови надання відповідних документів тощо), може бути встановлений індивідуальний графік навчання.

Навчальний курс — завершальний період навчання студента протягом навчального року. Навчальний рік триває 52 тижні, з яких теоретичне навчання, обов'язкова практична підготовка, семестровий контроль та виконання індивідуальних завдань становить 40 тижнів, решта — не менше восьми тижнів — сумарна тривалість канікул, три тижні на рік відводиться на атестацію (на останньому році навчання), а також може бути використана для перескладання та повторного вивчення дисциплін тощо.

Сумарна тривалість канікул в Університеті знаходиться в межах від 9 до 12 тижнів.

Тривалість перебування студента на навчальному курсі включає час навчальних семестрів та канікул.

Основна мета і завдання навчальної дисципліни, зміст та вимоги до знань і вмінь студентів визначаються **робочими навчальними програмами дисципліни**.

Кожна робоча навчальна програма містить «Навчально-методичну карту вивчення дисципліни», яка створюється здебільшого для студента. Навчально-методична карта (зразок див. на с. 72–73) відображає розподіл дисципліни на *змістові модулі* та *обсяги годин*, відведених на їх вивчення, форми контролю за кожним модулем та *кількість балів*, які студент може набрати при вивченні модуля за умови виконання поставлених завдань, *підсумкову форму контролю* з навчальної дисципліни тощо.

Змістовий модуль — цілісна логічно завершена частина навчальної дисципліни, яка підлягає засвоєнню в системі вивчення певної навчальної дисципліни. Як правило, змістовий модуль за обсягом годин співпадає з одним кредитом, але такий розподіл не є обов'язковим. Вивчення модуля зазвичай закінчується *проміжним модульним контролем* (тест, контрольна робота, опитування тощо).

Робоча навчальна програма містить також:

- тематичний план лекцій;
- орієнтовну тематику практичних (семінарських, лабораторних) занять;
- списки основної та додаткової літератури з дисципліни;
- завдання для самостійної роботи студента;
- перелік індивідуальних навчально-дослідних завдань;
- тематику рефератів, курсових робіт, якщо такі передбачені навчальним планом та інше.

З навчальними програмами та робочими навчальними програмами будь-якої дисципліни, що викладається в Університеті, студент може ознайомитись (і це варто зробити) на кафедрі, за якою закріплена навчальна дисципліна.

З метою конкретизації планування навчального процесу для кожного студента Університету на кожний навчальний рік відповідно до навчального плану складається індивідуальний навчальний план студента.

Навантаження студента з дисципліни складається з навчальних занять (лекцій, практичних, семінарських, лабораторних занять, консультацій), самостійної роботи та проходження контрольних заходів, на які розподіляються кредити, встановлені для навчальних дисциплін.

Кількість встановлених для дисципліни кредитів перераховується в години, які розподіляються на контактні години та самостійну роботу.

Кількість контактних годин на один кредит, як правило, становить: для студентів освітньо-кваліфікаційних рівнів молодшого спеціаліста та освітнього ступеню бакалавра — 14 годин, магістрів — 8 годин. Для проміжного контролю виділяється 2 години на один кредит. Решта часу відводиться для самостійної роботи. Дисципліни, спрямовані на формування фахових компетентностей на мистецьких напрямках / спеціальностях, а також на напрямках / спеціальностях «Філологія», «Фізичне виховання», «Здоров'я людини», можуть мати інший розподіл годин.

Для підготовки до екзамену та його складання, як правило, виділяється 30 годин із загального обсягу годин самостійної роботи, запланованих для вивчення дисципліни.

Курсова робота (проект) є, на рівні із окремою навчальною дисципліною, елементом освітньої програми. Курсова робота оцінюється окремо, для її виконання передбачається відповідна кількість кредитів ЕКТС, які мають бути відображені у навчальному плані.

Навчання студента здійснюється за індивідуальним навчальним планом, який розробляється на навчальний рік на підставі робочого навчального плану.

Індивідуальний навчальний план студента (ІНПС) є основним робочим документом студента, що містить інформацію про студента, перелік навчальних дисциплін, передбачених програмою підготовки, обсяги навчального навантаження студента з аудиторної та самостійної роботи, результати оцінювання знань студента при підсумковому контролі знань та під час атестації.

В ІНПС зазначаються обов'язкові навчальні дисципліни, вибіркові навчальні дисципліни та навчальні дисципліни, що вивчаються студентом додатково.

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КАРТА дисципліни «Філософія освіти»

Разом: 90 год, лекцій — 8 год, семінарські заняття — 8 год, самостійна робота — 40 год, модульний контроль — 4 год, семестровий контроль — 30 год.

Модуль	Змістовий модуль 1		Змістовий модуль 2	
Назва модуля	Філософське осягнення ідеї освіти		Сучасні тенденції розвитку ідеї освіти	
Бали	59 балів		59 + 30 (ДЗ)	
Теми	1	2	3	4
Теми лекцій	Філософія освіти у структурі наукового знання. Еволюція поняття «освіта»	Закон відтворення суспільства	Номо educatus (людина освічена) і третя цивілізаційна революція	Глобалізація освітнього простору
Відвідування лекцій	1 бал	1 бал	1 бал	1 бал
Теми семінарських занять (СЗ)	Сучасні освітні технології: нові стандарти якості та результативності	Як стати філософом власної освіти у суспільстві, яке навчається (learning society)	Нова філософія української освіти в умовах світової інтеграції: загрози, виклики та можливості	Освіта для майбутнього: дослідження молодих науковців

Відвідування СЗ/ робота на СЗ	1 + 10 = 11 балів	1 + 10 = 11 балів	1 + 10 = 11 балів	1 + 10 = 11 балів
Самостійна робота	СР № 1 5 балів	СР № 2 5 балів	СР № 3 5 балів	СР № 4 5 балів
Дослідницьке завдання	30 балів			
Види поточного контролю	Модульна контрольна робота 1 25 балів	Модульна контрольна робота 2 25 балів		
Підсумковий контроль	Іспит 40 балів			

Вибіркові навчальні дисципліни забезпечують виконання вимог варіативної частини освітньої програми і обираються студентом із навчального плану чи каталогу курсів з урахуванням власних потреб та інтересів щодо майбутньої фахової діяльності.

Обов'язкові та вибіркові навчальні дисципліни можуть вивчатися як в Університеті, так і в інших закладах вищої освіти (зокрема закордонних), у тому числі відповідно до три-

сторонніх угод, у межах законодавчої бази України.

Обсяг обов'язкових та вибіркових навчальних дисциплін, запланованих для вивчення, становить не менше 60 кредитів на навчальний рік.

Студент за власним бажанням може обрати для вивчення додаткові навчальні дисципліни (понад встановлені 60 кредитів на рік) за умови відсутності у нього академічних і фінансових заборгованостей, що регламентується Положенням Університету про надання додаткових освітніх послуг з вивчення студентами навчальних дисциплін (модулів) понад обсяги встановлені навчальними планами і програмами.

За бажанням студента до ІНПС можуть бути включені навчальні дисципліни (модулі), додатково вивчені студентом в Університеті або іншому навчальному закладі. Якщо дисципліна вивчалась в іншому навчальному закладі, то її включення до ІНПС здійснюється на підставі офіційного документа, виданого установою (зокрема закордонною), що має право на надання послуг з вищої освіти і підтверджує опанування студентом даної навчальної дисципліни (модуля), кількість кредитів та результати навчання.

ІНПС формується відповідно до навчального плану на кожний навчальний рік окремо (на наступний навчальний рік складається в кінці поточного).

ІНПС складається студентом за допомогою куратора, затверджується заступником керівника структурного підрозділу з науково-методичної та навчальної роботи і погоджується проректором з науково-методичної та навчальної роботи Університету.

Студенти першого курсу отримують ІНПС до початку першого атестаційного тижня.

Протягом перших двох місяців студентів першого року навчання куратори ознайомлюють з відповідним навчальним планом, структурно-логічною схемою підготовки фахівця обраної спеціальності, а співробітники навчального відділу — з правилами та принципами організації навчального процесу в Університеті.

За власним бажанням кожний студент має право ознайомитись із робочими навчальними програмами будь-якої дисципліни, включеної до навчального плану, а також навчальними планами підготовки фахівців інших освітніх програм.

Для формування ІНПС на наступний навчальний рік студенти, ознайомившись із відповідними матеріалами, згідно з графіком, зформованим для поточного навчального року, подають до студентського офісу свої заяви-побажання.

Протягом двох тижнів після подачі заявок студентські офіси формують списки груп для вивчення вибіркових дисциплін і включають обрані дисципліни, зазначивши відповідну кількість студентів, до робочих навчальних планів на наступний навчальний рік.

Навчальні групи для вивчення вибірових дисциплін, пов'язаних із вивченням іноземної мови, використанням комп'ютерних класів, спеціальних лабораторій тощо, формуються за умови наявності не менше 12-ти студентів. У всіх інших випадках група становить не менше 25 осіб.

Якщо на вивчення навчальної дисципліни записалось менше необхідної кількості студентів, то такі дисципліни вважається необраними, а студентам пропонується обрати зі списку дисциплін, які обрані чи умовно обрані іншими студентами. Умовно обраними вважаються дисципліни, для вивчення яких у групі не вистачає двох-трьох студентів (група з 12 осіб) або не більше шести студентів (група з 25 осіб).

Після другого етапу вибору студентами дисциплін формуються остаточні групи.

З об'єктивних причин студент може внести зміни до заявленої ним варіативної складової ІНПС на наступний навчальний рік, подавши до навчального відділу відповідну заяву на ім'я керівника структурного підрозділу (факультету, інституту, коледжу).

Заява може подаватись до початку навчального року за умови, що студент не розпочав опанування вибіркової навчальної дисципліни. Якщо вивчення навчальної дисципліни розраховано на декілька семестрів, то змінювати ІНПС в частині, що стосується вибіркової дисципліни, вивчення якої розпочато — неможливо.

Рішення про можливість задоволення заяви студента щодо внесення змін до ІНПС приймається вченою радою структурного підрозділу.

Зміни, внесені до ІНПС, затверджуються керівником структурного підрозділу (факультету, коледжу) та погоджуються проректором з науково-педагогічної та навчальної роботи Університету.

При затвердженні ІНПС на наступний навчальний рік обов'язково враховується фактичне виконання студентом індивідуального навчального плану попередніх навчальних років.

Формування варіативної складової ІНПС магістра здійснює випускова кафедра разом зі студентом протягом перших двох тижнів навчання за обраною програмою.

Щорічно, в перший тиждень після завершення навчального року, ІНПС подаються для перевірки фактичного виконання плану і прийняття рішення щодо подальшого навчання студентів.

Результати підсумкового контролю вносяться до ІНПС та навчальної картки студента.

Надання кваліфікованих консультацій щодо формування ІНПС, його реалізації протягом всього періоду навчання покладається на куратора та заступника керівника структурного підрозділу (факультету, коледжу) з науково-методичної та навчальної роботи.

Виконання ІНПС здійснюється протягом часу, який не перевищує граничного терміну навчання.

Нормативний термін навчання визначається навчальним планом. Граничний термін може перевищувати нормативний на 1 рік. Різниця між граничним і нормативним термінами не фінансується з коштів державного бюджету.

Форми організації навчання

Формами організації освітнього процесу є: лекційні, практичні, семінарські, лабораторні та індивідуальні заняття, усі види практик та консультацій, самостійні завдання студентів та інші форми й види навчальної та науково-дослідницької діяльності студентів. Останім часом в Університеті стало можливим навчання за змішаним типом. При такому підході органічно поєднувати очні заняття і навчання

в дистанційному форматі (як онлайн, так і офлайн). Саме з цією метою викладачами Університету розроблені електронні навчальні курси (ЕНК). Перш, ніж ЕНК стає доступним для використання студентами в освітній діяльності, він проходить систему сертифікації (перевірка, експертиза, апробація), що дозволяє гарантувати високу якість запропонованого навчального курсу.

Освітня діяльність студентів в Університеті регламентується Положенням про організацію освітнього процесу у Київському столичному університеті імені Бориса Грінченка, з яким необхідно ознайомитись на сайті Університету.

Лекція — це логічно завершений, науково обґрунтований і систематизований виклад навчального, наукового матеріалу. Лекція є однією з основних організаційних форм навчальних занять у вищій школі, що формує у студентів основи знань з певної наукової галузі, визначає напрямок, основний зміст і характер усіх інших видів навчальних занять та самостійної роботи студентів з відповідної навчальної дисципліни.

Залежно від мети розрізняють *вступні, установчі, ординарні, оглядові та заключні лекції*. Так, вступна лекція ознайомлює студентів з метою викладання певного курсу, його структурою, порядком вивчення. Установча, як правило, поряд з певною сумою знань дає установки студентам щодо самостійної роботи над певним завданням чи курсом в цілому. Під ординарною розуміють одну з чергових лекцій курсу. Оглядові лекції зазвичай читаються перед державними екзаменами і мають на меті акцентувати увагу студентів на основних проблемах курсу. Заключні лекції підбивають підсумки вивчення певного модуля або дисципліни в цілому. Частина лекцій може пропонуватись студентам з використанням дистанційних технологій, як онлайн з використанням різних платформ, так і офлайн у вигляді відеолекцій.

Інколи розрізняють лекції за формами подання матеріалу: *інформаційна лекція, лекція-дискусія, лекція-діалог, лекція-прес-конференція, лекція з навмисними помилками, лекція-шоу, лекція вдвох* (читається двома викладачами) та інші.

Цікаво знати

Лекція (латин. *lectio* — читання), як форма навчання, зародилась у V–IV ст. до н.е. в античній Греції в академії Платона та ліцеї Арістотеля, де була основним методом викладання. З появою в світі перших університетів (XII–XIII ст.) лекція стає провідною формою роботи у вищих навчальних закладах. У Середньовіччі лекція поступила в університетах іншим формам роботи, зокрема читанню джерел з наступним коментуванням. Лекційні форми навчання набули поширення у XIX–XX ст. в університетах Росії, України. У 1930 р. була здійснена спроба відмовитися

у вищій школі СРСР від лекцій, які замінили бригадно-лабораторним методом викладання. Але в 1932 р. лекція знову відіграє провідну роль у навчальному процесі ЗВО.

Семінарське заняття — це форма навчального заняття, на якому викладач організовує вивчення попередньо визначених тем. Семінарські заняття можуть проводитись у формі *бесіди, обговорення рефератів і доповідей, дискусій, круглих столів* тощо.

Семінарські заняття проводяться з основних і найбільш складних питань (тем, розділів) програми навчальної дисципліни.

Основне завдання семінарських занять — поглибити і закріпити знання, одержані студентами на лекції та в процесі самостійної роботи над навчальною і науковою літературою, прищепити їм навички пошуку, узагальнення, критичного аналізу навчального матеріалу, вміння висувати ідеї та захищати свої погляди з питань, що розглядаються.

Для якісної підготовки студентів до семінарських занять на кафедрі розробляються плани семінарських занять, завдання для самостійної підготовки. Ці матеріали видаються тим, хто навчається, до початку вивчення відповідної теми навчальної дисципліни.

На кожному семінарському занятті викладач оцінює підготовлені студентами реферати, виступи, активність у дискусії, вміння студентів формулювати та відстоювати свою позицію тощо.

Практичне заняття — це організаційна форма навчального заняття, при якій викладач організовує детальний розгляд студентами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формує вміння й навички їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання студентом відповідних завдань.

Практичні заняття проводяться в аудиторіях або в навчальних лабораторіях, оснащених необхідними технічними засобами навчання, обчислювальною технікою тощо.

Практичне заняття складається з кількох етапів: проведення попереднього контролю знань, умінь і навичок студентів, постановка загальної проблеми викладачем та її обговорення, розв'язування контрольних завдань, їх перевірка та оцінювання.

Під час проведення практичного заняття навчальна група за необхідності може ділитися на підгрупи.

Лабораторне заняття — це форма організації навчального заняття, при якому студент під керівництвом викладача особисто проводить експерименти чи досліді з метою практичного підтвердження окремих теоретичних положень даної навчальної дисципліни, набуває практичних навичок роботи з лабораторним устаткуванням, обчислювальною технікою, методикою експериментальних досліджень у конкретній галузі.

Лабораторні заняття проводяться у спеціально обладнаних навчальних лабораторіях з використанням устаткування, пристосованого до умов навчального процесу.

Лабораторне заняття проводиться зі студентами, кількість яких не перевищує половини академічної групи.

За результатами виконання завдання на лабораторному занятті студенти оформлюють *індивідуальні звіти* з його виконання та захищають ці звіти перед викладачем. Студент, який отримав незадовільну оцінку, повинен повторно захистити звіт.

Серед студентів коледжу під час занять:

- 20 % слухали уважно, але тільки 12 % слухали активно;
- 20 % думали про майбутнє побачення;
- 20 % поринули у спогади;
- решта мріяли, переживали, хвилювалися, розмірковували на сторонні теми.

Індивідуальна робота студента (ІРС) — це форма організації навчальної роботи викладача зі студентами, яка здійснюється шляхом створення необхідних умов для виявлення й реалізації творчих можливостей студентів через індивідуально спрямований розвиток їх здібностей, науково-дослідницьку й творчу діяльність.

Індивідуальні заняття на молодших курсах спрямовуються здебільшого на поглиблене вивчення студентами окремих навчальних дисциплін, на старших — мають науково-дослідницький характер і передбачають безпосередню участь студента у виконанні наукових досліджень та інших творчих завдань.

Індивідуальні заняття проводяться під керівництвом викладача у позааудиторний час за окремим графіком, що складений кафедрою з урахуванням потреб і можливостей студента. Графік індивідуальних занять викладачів складається кафедрою разом з навчальним відділом на початку кожного семестру, затверджується директором структурного підрозділу, погоджується проректором з навчально-методичної роботи і оголошується разом з основним розкладом занять.

Індивідуальне завдання — це частина навчального матеріалу, яка має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які студенти отримують у процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці.

Індивідуальні завдання студенти виконують повністю самостійно або під керівництвом викладачів. Як правило, індивідуальні завдання виконуються окремо кожним студентом. У тих випадках, коли завдання мають комплексний характер, до їх виконання можуть залучатись декілька студентів, у тому числі студенти, які навчаються за різними освітніми програмами і спеціальностями.

Різновидом індивідуальних занять в Університеті є індивідуальні навчально-дослідні завдання.

Індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ) є видом позааудиторної індивідуальної роботи студента навчального, навчально-дослідного або проектно-конструкторського характеру, яке використовується в процесі вивчення програмового матеріалу навчального курсу і завершується обов'язковим звітом щодо його виконання.

ІНДЗ може плануватися для студентів старших курсів бакалаврської програми з дисциплін фахової підготовки, обсяг яких становить не менше чотирьох кредитів, за умови, що курсова робота з цієї дисципліни не виконується. З однієї навчальної дисципліни може бути не більше одного ІНДЗ на навчальний рік.

Перелік дисциплін, які передбачають виконання ІНДЗ, до початку навчального року затверджується на засіданні вченої ради факультету для кожного курсу кожної спеціальності.

Наявність ІНДЗ обов'язково відображається у робочій навчальній програмі дисципліни. До відома студентів доводяться зміст ІНДЗ, графік звітності з кожного ІНДЗ протягом вивчення дисципліни, кількість балів, яку можна отримати за виконання ІНДЗ тощо.

Курсова робота — один із видів індивідуальних завдань навчально-дослідного, творчого чи проектно-конструкторського характеру, який має на меті не лише поглиблення, узагальнення та закріплення знань студентів з навчальної дисципліни, а й застосування їх при вирішенні конкретного фахового завдання і вироблення вміння самостійно працювати з навчальною та науковою літературою, обчислювальною технікою, лабораторним обладнанням, використовуючи сучасні інформаційні засоби і технології. Курсова робота оцінюється як самостійний вид навчальної діяльності.

Кількість курсових робіт, що обов'язково виконуються студентом протягом періоду навчання, визначається навчальним планом.

Тематика курсових робіт розробляється кафедрами відповідно до змісту і завдань навчальної дисципліни. Студентам надається право вільного вибору теми роботи із запропонованого кафедрою переліку, а також можливість пропонувати власні теми для написання робіт. Теми, що запропоновані студентами для написання курсових робіт, обговорюються на засіданні кафедри і, при позитивному вирішенні питання, вносяться до переліку тем курсових робіт за даною навчальною дисципліною.

Керівництво курсовими роботами здійснюють професори і доценти, які мають досвід науково-педагогічної та практичної роботи. В окремих випадках керівництво курсовими роботами можуть здійснювати старші викладачі та викладачі кафедри.

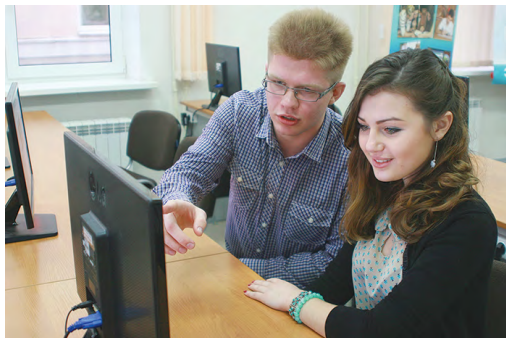
Захист курсової роботи може проводитися перед комісією у складі не більше трьох викладачів кафедри, у тому числі керівника курсової роботи.

Якість виконання курсової роботи та результати її захисту оцінюються за шкалою ECTS та заносяться до відомості обліку успішності й ІНПС.

Кваліфікаційна робота — це індивідуальне завдання науково-дослідного, творчого чи проектно-конструкторського характеру, яке виконує студент на завершальному етапі фахової підготовки за освітнім рівнем «бакалавр» або «магістр».

Кваліфікаційна робота є однією із форм виявлення теоретичних і практичних знань, вміння їх застосовувати при розв'язуванні конкретних наукових, технічних, соціальних та виробничих завдань.

Наукові керівники кваліфікаційних робіт (проектів) призначаються з числа висококваліфікованих працівників Університету, які мають науковий ступінь і/або вчене звання.

Студенти мають право запропонувати свою тему магістерської чи дипломної роботи з обґрунтуванням доцільності її розробки. У таких випадках перевага надається темам, які продовжують тематику виконаної курсової роботи, безпосередньо пов'язані з місцем майбутньої професійної діяльності випускника. Запропонована тематика обов'язково обговорюється на засіданні кафедри і, при позитивному вирішенні питання, затверджується як тема магістерської (дипломної) роботи.

Консультація проводиться з метою отримання студентом відповіді на окремі теоретичні або практичні питання, для пояснення певних теоретичних положень чи аспектів та їх практичного застосування.

Консультація може бути індивідуальною або проводитись для групи студентів. Графік консультацій викладачів складається кожною кафедрою на початку семестру і доводиться до відома студентів.

Самостійна робота є основним засобом засвоєння студентом навчального матеріалу без участі викладача в час, вільний від обов'язкових навчальних занять. Метою самостійної роботи є засвоєння в повному обсязі навчальної програми та послідовне формування у студента самостійності як риси характеру, що відіграє суттєву роль у формуванні сучасного фахівця вищої кваліфікації.

Навчальний час, відведений для самостійної роботи студента, визначається навчальним планом в межах від 1/3 до 2/3 від загального обсягу дисципліни.

Зміст самостійної роботи з кожної навчальної дисципліни визначається робочою навчальною програмою дисципліни та відповідними методичними рекомендаціями.

Навчальний матеріал дисципліни, передбачений робочою навчальною програмою для засвоєння студентом у процесі самостійної роботи, виноситься на підсумковий контроль поряд із навчальним матеріалом, який опрацьовувався при проведенні аудиторних занять.

Читайте. Думайте.
Робіть висновки. Дискутуйте

- Корисне розумно брати собі з чужого досвіду (*Теренцій*).
- Три шляхи ведуть до знання: шлях роздумів — цей шлях найшляхетніший, шлях наслідування — це шлях найлегший і шлях досвіду — цей шлях найгірший (*Конфуцій*).

Практична підготовка студентів є обов'язковим компонентом освітнього процесу і має на меті набуття студентом професійних умінь та навичок відповідно до різних освітніх ступенів та обраної освітньої програми.

Проводиться в профільних установах і організаціях. Практика студентів передбачає безперервність та послідовність її проведення. Організація практики в Університеті регламентується Положенням про організацію практики студентів Київського столичного університету імені Бориса Грінченка.

Контроль успішності студентів

Контрольні заходи включають проміжний та підсумковий контроль.

Проміжний контроль здійснюється протягом семестру по закінченню кожного змістового модуля, а також відповідно до графіка виконання ІНДЗ і має на меті перевірку рівня підготовленості студентів з конкретної теми (набору тем, циклу тощо).

Змістовий модуль — цілісна і логічно завершена частина навчальної дисципліни, яка підлягає засвоєнню в системі вивчення певної дисципліни. Як правило змістовий модуль за обсягом годин збігається з одним кредитом, але такий розподіл не є обов'язковим.

Підсумковий контроль є **семестровим контролем**, який проводиться у вигляді заліку чи екзамену з метою оцінки результатів навчання на завершальному етапі та/або на окремих його етапах з кожної дисципліни навчального плану.

Вибірковим дисциплінам підсумковий контроль встановлюється у вигляді заліку, за умови, що ці дисципліни не забезпечують отримання студентом додаткової спеціалізації (спеціальності).

Дисципліни, що вивчаються факультативно, підсумкового контролю не мають.

Результати навчання студентів щодо опанування навчальної дисципліни оцінюються за 100-бальною шкалою.

Загальне оцінювання засвоєння студентом навчального матеріалу з кожної дисципліни здійснюється за результатами проміжного і підсумкового контролю за стобальною шкалою.

Рейтингова оцінка	Оцінка за стобальною шкалою	Значення оцінки
A	90–100 балів	Відмінно — відмінний рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу з, можливими, незначними недоліками
B	82–89 балів	Дуже добре — достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок
C	75–81 балів	Добре — в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок
D	69–74 балів	Задовільно — посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності
E	60–68 балів	Достатньо — мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)
FX	35–59 балів	Незадовільно з можливістю повторного складання — незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання
F	1–34 балів	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням курсу — досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни

Під час роботи в семестрі всі навчальні досягнення студентів щодо вивчення певної навчальної дисципліни оцінюються за уніфікованою системою оцінювання, яка при-

йнята в Університеті, а накопичена впродовж семестру сума балів перераховується відповідно до загальноприйнятої системи оцінок ECTS (див. нижче).

СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТА

№ п/п	Вид діяльності	Максимальна кількість балів за одиницю
1	Відвідування лекцій	1
2	Відвідування практичних (семінарських) занять	1
3	Виконання завдання для самостійної роботи (домашнього завдання)	5
4	Робота на практичному (семінарському) занятті (в тому числі доповідь, виступ, повідомлення, участь у дискусії тощо)	всього 10, у тому числі за видами
5	Індивідуальне навчально-дослідницьке завдання (ІДНЗ)	30
6	Опрацювання фахових видань (у тому числі першоджерел)	10
7	Написання реферату	15
8	Виконання модульної контрольної роботи	25
9	Виконання тестового контролю, експрес-контроль	10
10	Лабораторна робота (у тому числі допуск, виконання, захист)	всього 10, у тому числі за видами
11	Творча робота (в тому числі есе)	20

Форми проведення поточного контролю визначаються кафедрою самостійно і чітко прописуються в робочій навчальній програмі.

Візьміть до уваги!

Виконання студентом усіх видів робіт, що зазначені в робочій навчальній програмі, є обов'язковим. Студентам не дозволяється замінювати один вид роботи іншим.

Семестровий контроль здійснюється у вигляді, що передбачений навчальним планом.

Семестровий екзаме́н — це форма підсумкового контролю засвоєння студентом теоретичного та практичного матеріалу з окремої навчальної дисципліни, що проводиться як контрольний захід. Екзамени можуть проводитись в усній та письмовій формі або у формі тестування. При необхідності контроль навчальних досягнень може здійснюватись у дистанційному форматі. Перелік питань до іспиту можна одержати на кафедрі або самостійно подивитись у відповідній робочій навчальній програмі навчальної дисципліни.

Допоміжний матеріал і засоби обчислювальної техніки, які можна використовувати під час підготовки відповіді на екзамені, визначає кафедра.

За результатами проміжного контролю під час вивчення навчальної дисципліни, що завершується екзаменом, здобувач вищої освіти може набрати до 60 балів включно, а за екзамен — до 40 балів включно. Загальне оцінювання здійснюється на підставі суми результатів проміжного і підсумкового контролю знань (екзамену). Визначена максимальна кількість балів за кожне завдання екзамену відповідно до його складності (розподіл балів за окремі компоненти при поєднанні різних форм проведення екзамену), критерії оцінювання, зазначаються у програмі екзамену та оприлюднюються на вебсайті Університету не пізніше ніж за місяць до екзамену.

Здобувачі які сумарно за результатами проміжного та підсумкового контролю набрали менше 35 балів мають пройти повторний курс з відповідної навчальної дисципліни, виконати всі види робіт, визначені викладачем відповідно до робочої програми навчальної дисципліни. Проходження повторного курсу відбувається відповідно до Положення Університету про надання додаткових освітніх послуг з вивчення здобувачами вищої освіти навчальних дисциплін (модулів) понад обсяги, встановлені навчальними планами та програмами.

Здобувачі які сумарно за результатами проміжного та підсумкового контролю набрали від 35 до 59 балів мають право на перескладання екзамену або окремих навчальних завдань проміжного контролю за рішенням викладача, відповідно до робочої програми навчальної дисципліни.

Корисні поради/
Психологічна допомога

Виконайте тест «Чи вмію я слухати викладача?».

Розгляньте кожне з наведених нижче тверджень і оберіть один із варіантів відповідей: «так», «іноді» або «ні». Намагайтеся відповідати відверто.

№ п/п	Запитання	Відповіді		
		так	іноді	ні
1	На лекції в аудиторії я сідаю переважно за останні парти			
2	Під час лекції мене відволікають розмови сусідів			
3	У мене зазвичай виникає потреба під час лекції перепитати що-небудь у сусіда			
4	Я соромлюся ставити запитання лектору, якщо не розумію, про що йдеться			
5	Мені буває на лекціях не цікаво			
6	Під час лекції мені хочеться спати			
7	На лекціях я готуюся до важливих семінарів або контрольних робіт			
8	Перед лекцією я не переглядаю попередній матеріал			
9	Під час лекції я поринаю у спогади чи мрії			

Обробка результатів

Оцініть свої результати, зарахувавши за кожну відповідь «так» — 1 бал, за відповідь «іноді» — 2 бали, відповідь «ні» — 3 бали. Зробіть висновки.

Якщо ви набрали:

9–15 балів — ви не готові до сприйняття лекційного матеріалу, вам треба багато працювати над собою, розвивати увагу, тренувати волюві якості, займатися самовихованням;

16–21 бал — ви непоганий слухач, але вам необхідно вдосконалювати свої вміння: спробуйте встановити, що саме заважає ефективному слуханню лекцій, і зосередьтеся на подоланні цих перешкод;

22–27 балів — ви вмієте слухати лектора, і якщо при цьому вам вдається складати гарний конспект, то багатьох проблем, пов'язаних із навчанням у ЗВО, ви зможете уникнути.

Читайте. Думайте.
Робіть висновки. Дискутуйте

- Предметніше мусимо зайнятися залученням студентства до конструктивної участі в реалізації принципів Болонської конвенції в цілому і до контролю якості освіти зокрема. <...> Адже активна участь органів студентського самоврядування в реалізації завдань Болонського процесу — один із його пріоритетів (*В. Кремень*).
- Навчання протягом усього життя є істотним елементом Зони європейської вищої освіти. У майбутній Європі, що будується як суспільство й економіка, засновані на знаннях, стратегія навчання протягом усього життя повинна стати віч-на-віч із проблемами конкурентоспроможності та використання нових технологій, поліпшення соціальної єдності, рівних можливостей і якості життя (*3 Комюніке зустрічі європейських міністрів, відповідальних за вищу освіту, м. Прага, 19 травня 2001 року*).
- Суперечність між винятково самостійним способом здобуття знань і засвоєнням їх під керівництвом викладача й вирішує нова освітня парадигма, а саме кредитно-модульна система, що поєднує навчання під проводом педагога із самостійною навчальною працею студента. Цілком зрозуміло, що докторант повинен працювати самостійно набагато більше часу, ніж магістр, не кажучи вже про той період, коли він пише докторське дослідження, а, відповідно, магістр повинен працювати самостійно набагато більше навчального часу, ніж бакалавр, не кажучи вже про той період, коли він пише магістерську роботу. Перевагами такої системи є також можливість не тільки враховувати навчальне навантаження, а й накопичувати всі досягнення студента (участь у наукових конференціях, олімпіадах тощо) (*Ю. Атаманчук*).
- У демократичному суспільстві, яке будує Україна, не можна примусити студента вчитися активно, а можна лише спонукати його займати активну позицію у процесі навчальної діяльності. Отже, система освіти, зокрема вищі навчальні заклади, повинні активно шукати шляхи підвищення пізнавальної активності студентів. <...>
Навчання, що перетворюється в творчість, особливо сприятливо впливає на емоційну сферу студента, загострює його пам'ять і увагу, створює позитивну мотивацію для самовдосконалення і саморозвитку, викликає почуття радості й задоволення, сприяє підвищенню інтересу до пізнавальної діяльності (*С. Редько*).

• *Радимо прочитати* •

1. Вища освіта України і Болонський процес : навч. посіб. / за ред. В. Г. Кременя. — [Авт. колектив: М. Ф. Степко, Я. Я. Болюбаш, В. Д. Шинкарук, В. В. Грубінко, І. І. Бабин]. — Київ : Освіта, 2004.
2. Модернізація вищої освіти України і Болонський процес: матеріали до першої лекції / Уклад. М. Ф. Степко, Я. Я. Болюбаш, К. М. Левківський, Ю. В. Сухарніков; відп. ред. М. Ф. Степко. — Київ, 2004.
3. Наказ МОН України «Про особливості введення переліку напрямів підготовки фахівців за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра» № 1/9-97 від 27.02.2007 року // Освіта України. — 2007. — № 59 (839). — 10 серп.
4. Сікорський П. І. Кредитно-модульна технологія навчання / П. І. Сікорський. — Київ : Вид-во Європ. ун-ту, 2006. — С. 52–60.

ЯК МЕНІ КРАЩЕ ОРГАНІЗУВАТИ НАВЧАННЯ

У розділі розглядаються методи і прийоми роботи з інформацією, що не тільки допоможуть студентам протягом перших місяців навчання адаптуватися до навчального процесу в Університеті, але й стануть у нагоді у подальшій науковій та професійній діяльності.

Подано корисні поради щодо формування навичок слухання (аудіювання), читання, конспектування та вмінь робити інші тематичні виписки. Характеризуються форми й види усного та писемного мовлення, зокрема доповідь, виступ, дискусія, диспут, есе, реферат, особливості їх підготовки, структури, оформлення. Уміщено зразки оформлення списку джерел.

Ключові слова: комунікація, аудіювання, усне та писемне мовлення, ситуація спілкування, монолог, діалог, полілог, виступ, промова, доповідь, дискусія, диспут, читання (ознайомлювальне, вивчальне, вибіркове), тематичні виписки, тези, конспект, есе, реферат, письмові творчі роботи, список джерел.

ЯК МЕНІ КРАЩЕ ОРГАНІЗУВАТИ НАВЧАННЯ

Єдиний шлях, що веде до знання, — це діяльність.

Б. Шоу

Для мене організація навчання — це коли всі компоненти навчального процесу діють як один злагоджений механізм. Коли раціонально складений розклад.

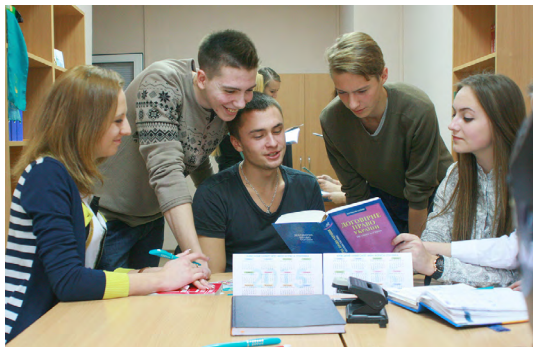
Коли викладачі одразу повідомляють усі вимоги до дисципліни, завчасно дають завдання для самостійної роботи, цікаво проводять заняття. Дуже добре, що, навчаючись в Університеті, я маю змогу самостійно обирати дисципліни, які цікавлять мене найбільше, а семінари, тренінги, дистанційні курси відкривають нові можливості для мого професійного розвитку та становлення.

Я намагаюся раціонально розподіляти свій час, і це допомагає отримувати високі бали, успішно складати іспити і врешті мати більше часу на відпочинок та заняття футболом.

Р. Расцветов, студент Університету Грінченка

Студент, як і будь-яка сучасна людина, що живе в умовах інформаційного суспільства, повинен уміти працювати з інформацією: знаходити її, правильно зберігати, інтерпретувати та передавати. Але для того, хто навчається у вищому навчальному закладі, ці вимоги мають визначальний характер, тому що основна діяльність студента — навчальна. Тобто студент увесь час перебуває в інформаційному полі, не завжди комфортному, іноді агресивному. І методи та прийоми роботи з великими масивами інформації, вміння її представляти для студентської молоді відіграють вирішальну роль.

Навчання — комунікативний процес

Якщо ви виконали тест «Чи вмію я слухати викладача?» (с. 83), то вже маєте уявлення про вашу здатність до сприйняття навчального матеріалу на слух. Але слухання, як ви пам'ятаєте, — це лише один із видів комунікативної діяльності. Для того щоб успішно навчатися, потрібно вміти викладати свої думки на папері, тобто володіти розвиненим писемним мовленням. Навчальна діяльність студента не мис-

лима без публічних виступів — коротких повідомлень, відповідей на запитання, розгорнутих презентацій, доповідей, участі в дискусіях, спільній діяльності. Тому навички говоріння, вміння чітко, дохідливо, коректно висловлювати свою думку, цікаво виступати також є складниками навчальної діяльності студента. Не забуваймо й про читання: робота із навчальною, довідковою, розвивальною, художньою, методичною, технічною літературою у будь-якій формі її відтворення (на паперових чи електронних носіях) займає значний відсоток усього часу, який студент витрачає на навчальну діяльність у вищому навчальному закладі.

Цікаво знати

Мовленнєва діяльність охоплює чотири види: *аудіювання (слухання — розуміння), говоріння, читання і письмо*. За останніми науковими даними, час, який доросла людина витрачає на види мовленнєвої діяльності, розподіляється таким чином: аудіювання — 45 %, говоріння — 30 %, читання — 15 %, письмо — 11 %. Аудіювання та читання є *рецептивними* видами мовленнєвої діяльності, говоріння й письмо — *продуктивними*.

Отже, навчання як складна інтегративна діяльність вимагає від студента високої самоорганізації, вміння правильно розпоряджатися часом, а це, в свою чергу, зумовлює набуття навичок та опанування раціональних прийомів організації своєї навчальної діяльності. Добре, якщо в школі ви навчилися вчитися. Якщо ні, то з початком навчання у виші маєте опанувати це мистецтво, звичайно, роблячи поправки на вимоги кредитно-модульної системи, що діє в Університеті. До речі, набуті на першому курсі вміння стануть вам у пригоді до випуску, та й упродовж усього подальшого життя.

Нижче розглянемо види роботи з інформацією, пов'язані з мовленнєвою діяльністю методи і прийоми, які допоможуть вам раціонально використовувати останню під час навчання, дадуть змогу чітко організувати власний алгоритм праці та відпочинку, щоб досягти успіху в навчанні й отримати міцні знання. Не хекуйте «прописними істинами», іноді їх виконання — єдиний шлях до творчої діяльності та наукового відкриття.

Слухання (аудіювання) та його роль у комунікації

Перебування на лекціях — чудовий час для розвитку вміння розуміти на слух усні повідомлення, тренування уваги, пам'яті. Уважне, вдумливе слухання допомагає студентам якісно засвоїти матеріал. Аудіювання іноді має бути критичним, що передбачає вміння вчасно поставити викладачеві запитання, які стосуватимуться теми чи питання, що розглядаються. Усе це стає можливим лише тоді, коли студент відчуває справжнє зацікавлення навчальною дисципліною, має чіткі уявлення про знання, потрібні для опанування певної спеціальності. Треба пам'ятати про те, що аудіювання є основою спілкування, і для багатьох професій уміння

сприймати та розуміти усне мовлення — необхідна навичка для виконання службових обов'язків. Наприклад, у Німеччині часто практикують такий прийом: керівник, даючи усні вказівки чи розпорядження, завжди просить підлеглого повторити формулювання завдання, яке той має виконати. Керівник уточнює завдання, коли бачить, що підлеглий не зрозумів або не до кінця зрозумів те, що від нього вимагається. Так удається уникнути багатьох помилок у роботі.

Цікаво знати

Слухання (аудіювання) — це такий вид мовленнєвої діяльності, під час якого людина одночасно сприймає усне мовлення й аналізує його.

У природній ситуації спілкування співрозмовники вдаються до *продуктивного аудіювання*, яке є одноразовим, не повторюється. У навчальній діяльності часто використовується *репродуктивне аудіювання*, що передбачає повторюваність усної інформації (наприклад, на лекції викладач може кілька разів повторити якісь дефініції, важливі дані тощо).

Існує кілька видів аудіювання.

- *Глобальне, або ознайомлювальне аудіювання* вимагає від слухача загального охоплення змісту повідомлення, уміння визначати його тему, основну думку, ділити його на смислові частини, розрізняти композиційні елементи.

- *Докладне аудіювання* передбачає якнайповніше сприймання змісту повідомлення, усвідомлення деталей змісту, кожного з його елементів.

- *Критичне аудіювання*, ґрунтуючись на глобальному і докладному, вимагає висловлення власної думки з приводу почутого, мотивованої оцінки сприйнятого твердження, критичного осмислення почутого.

Читайте. Думайте.
Робіть висновки

Дослідження процесів комунікації свідчать про те, що понад 70 % активного дня люди проводять у спілкуванні. При цьому приблизно 42 % цього часу відводять слуханню, 32 % — мовленню, 15 % — читанню і 11 % — писанню. Тобто людина у повсякденному житті слухає більше, ніж говорить, пише або читає. Роль слухання у спілкуванні надзвичайно важлива, оскільки воно допомагає залагодити непорозуміння, сприяє співпраці, допомагає у прийнятті рішень, посилює впевненість людини у собі.

Слухання — це цілеспрямована, організована діяльність людини в комунікації. Елементами слухання є сприйняття слухом, уважність, розуміння, запам'ятовування. *Сприйняття слухом* — це перший етап слухання, процес відбору фізіологічних подразників: адресат виокремлює звуки мовлення, розрізняє їх, упізнає слова, речення, значення слів і повідомлень. Швидкість людського мовлення становить 100–150 слів на хвилину, а здатність сприймати і розуміти — 400–500 слів на хвилину, тобто потенціал сприймання значно більший.

Уважність — явище психологічне, відбір потрібних звукових сигналів. Складниками уважності є мінімальний поріг сприймання (все, що людина може фізично сприйняти), рівні зацікавленості та мотивації. Експериментально встановлено: чим нижчий рівень індивідуальної зацікавленості й мотивації учасників спілкування, тим нижчий їхній поріг сприймання.

Розуміння (інтерпретація) — це надання особою почутим словам, повідомленням, текстам певних значень, смислів. Інтерпретація повідомлень адресатом ґрунтується на розумінні граматики, лексики, інших мовних елементів; розпізнаванні і розумінні устремлень, бажань мовця; орієнтуванні у висловленні, жанрі мовлення, у контексті й ситуації спілкування.

Запам'ятовування — це процес зберігання інформації з метою пізнішого її використання. Запам'ятовування буває короткотривалим, коли запам'ятовуються під час розмови попередні аргументи, цифри, факти, і довготривалим, яке сприяє збереженню в пам'яті важливих подій, вчинків. За даними досліджень психологів, відразу людина запам'ятовує лише 50 % почутої інформації, через вісім годин — 35 %, за два місяці пам'ятає зaledве 25 %. Ці 25 % і називаються осадовою інформацією.

Є чотири типи слухання: 1) слухання заради задоволення (музика, матч, вистава); 2) уважне, вдумливе (лекції, новини, інструкції); 3) критичне (у разі невпевненості у достовірності інформації); 4) емпатичне, тобто співчутливе (коли слухач прагне увійти в ситуацію мовця, сприймає слова крізь призму його досвіду, почуттів). Отже, сприймання мовлення (слухання і розуміння) має велике значення для міжособистісного спілкування (Ф. Бацевич).

Усне мовлення, його види та форми

Оскільки усне мовлення (говоріння), як зазначалося вище, посідає друге місце з-поміж комунікативних процесів, до яких людина вдається протягом дня, то варто розглянути його роль у міжособистісному та професійному спілкуванні студентів. Зрозуміло, що види спілкування студентів залежать від ситуації спілкування. Від ситуації також залежить і вибір форм та засобів спілкування. Скажімо, під час семінарського заняття студентів часто доводиться

вдаватися до монологічної форми мовлення, коли він щось пояснює, висловлює свої міркування, відповідає на запитання викладача, здійснює презентацію проекту, або до діалогічного мовлення, коли він бере участь у дискусії, обговоренні певних питань, бесіді. Під час занять студенти вживають наукову лексику, будують більш складні речення, переважно складнопідрядні, користуються рівною, спокійною, переконливою інтонацією, спокійним тембром голосу. Такі мовні засоби зазвичай відсутні у повсякденному спілкуванні. Замість них студенти обирають прості речення, побутову лексику, пестливі форми слів, сленг, жаргонізми чи навіть брутальні вирази. Інтонація — найрізноманітніша, доповнена яскравим жестикулюванням, мімікою.

Як бачимо, те, що і як можна сказати одногрупникам, під час спілкування з викладачами має піддаватися критичному оцінюванню (пригадайте завдання на с. 10–11 Практикума). Проте всі учасники навчального процесу мають пам'ятати: мовленнєвого етикету під час корпоративного, ділового спілкування (а саме таким є навчальна діяльність) треба дотримуватися беззаперечно!

Великого значення у спілкуванні набуває психологічна сумісність. Людина холеричного темпераменту, спілкуючись із флегматиком, повинна мати велику витримку і терпіння, щоб довести розмову до потрібного їй завершення.

Впливають на спілкування біоритми людини. Часто виникають конфлікти у «сови» з «жайворонком». Людина-«сова» любить працювати вночі, а зранку вона млява, сонна, дратівлива. Люди-«жайворонки», навпаки, намагаються працювати рановранці, у цей час вони жваві, енергійні, працездатні.

Отже, перед тим, як вступити у спілкування, мовцеві варто взяти до уваги такі фактори:

- ситуацію спілкування (де, з ким, коли відбувається спілкування);
- мету спілкування (повідомлення, з'ясування, спонування);
- обстановку спілкування (офіційне, неофіційне);
- тему спілкування, основну думку;
- форму спілкування, спосіб взаємодії між учасниками комунікації (монолог, діалог, полілог);
- інтонацію, тон спілкування.

Способи взаємодії між учасниками спілкування

Розглянемо за матеріалами публікації Ф. Бацевича окремо монолог, діалог, полілог — способи взаємодії між учасниками спілкування, які є важливими для мовленнєвої діяльності студентів.

Монолог — розгорнутий вид мовленнєвої діяльності людини (мовця). Найважливішими ознаками його є: певна тривалість

у часі; розгорнутість, оскільки відсутня можливість опертя на безпосередню ситуацію спілкування; обмеженість або повна відсутність безпосереднього спілкування з людьми (писемний монолог); підготовленість і керованість мовленнєвими висловлюваннями, їх плановість (доповідь, лекція тощо); однобічний характер висловлювання, не розрахований на негайну репліку співрозмовника у відповідь; наявність значних за розміром уривків, які складаються з пов'язаних між собою повідомлень, що мають індивідуальну композиційну побудову і відносну смислову завершеність. Монологічного мовлення, на відміну від діалогічного, необхідно вчитися.

Монологічне мовлення класифікують за формою втілення (внутрішнє, зовнішнє), способом організації (приватне, публічне), сферами вжитку (дружнє, офіційне), жанровою належністю (художній монолог, ораторське мовлення, побутова розповідь), функціонально-комунікативною належністю (розповідь, міркування, доповідь тощо), ситуативними особливостями комунікації (безпосередньо-контактне, опосередковано-контактне — радіо, телебачення), генетичними ознаками (імпровізоване, підготовлене), тематичним критерієм (наукове, публіцистичне, художнє тощо).

Діалог — форма мовлення, якій притаманний обмін мовцями мовленнєвими повідомленнями — від мовця до адресата і навпаки. Прикметними особливостями діалогу є: наявність двох співрозмовників; швидкий обмін репліками без попереднього обмірковування; лаконічність, чіткість реплік; ситуативна залежність реплік; зорове і слухове сприймання (міміка, жести тощо); важливість інтонації, тембру голосу, тональності, які можуть впливати на семантику слів. Невід’ємним складником діалогу є репліка — окреме повідомлення особи. У процесі спілкування виняткову роль відіграють позамовні (невербальні) засоби: жести, міміка, постава, відстань контакторів, мовчання (значуще і незначуще), погляд, одяг, сторонній шум тощо.

Корисні поради

Радимо не забувати про засоби зв’язності й підтримки діалогічного мовлення.

1. Семантичні (повтори, сполучники), наприклад:

— Як ти вважаєш, Микола знає про це?

— На мою думку, він про це знає.

2. Прагматичні, тобто такі, що забезпечуються спільними знаннями учасників (узгодження намірів; репліки, спрямовані на підтримання розмови; запитання, ствердження, незгода, згода тощо).

Полілог — розмова між кількома особами. Найважливіші ознаки полілогу: ситуативна пов’язаність; високий рівень спонтанності; більш-менш однакова участь співрозмовників; швидка зміна мовців; незначний зв’язок реплік; значення соціальних ролей учасників полілогу, поінформованість комунікантів щодо теми розмови.

Виступ

Якщо звернутися до «Тлумачного словника української мови», то можна дослідити, що слово «виступ» — багатозначне. У царині комунікації воно означає: публічне виголошення промови, заяви, інформації і т. ін.; виконання перед глядачами літературного, музичного, драматичного та ін. творів; публікація свого твору, статті або окремого твердження, думки з певного питання; дія, спрямована проти кого-, чого-небудь.

Ми розглядатимемо перше з тлумачень як таке, що найбільше відповідає змістові навчальної діяльності.

Щоб виступ був вдалим, важливо визначити його тему й мету, тобто *про що* і *з якою метою* мовець хоче вдатися до цього виду комунікації. Тема й мета виступу взаємопов’язані. Матеріал до виступу треба добирати з таких джерел: література, спілкування з людьми, спостереження й роздуми, особистий досвід.

Тема виступу має відповідати рівневі освіти й обізнаності з проблемою самого оратора, бути актуальною для слухачів, зацікавлювати їх своєю новизною або нестандартним трактуванням обговорюваного питання. Бажано, щоб у виступі на обрану тему розв’язувалася певна проблема.

Мета виступу: поінформувати про щось, переконати в чомусь, надихнути, спонукати до певних вчинків або дій, розважити.

Залежно від мети визначають вид виступу:

- *інформаційний*. В основу його покладено конкретне, точне й правдиве повідомлення про факти, події, явища;
- *виступ з метою переконання* покликаний довести або спростувати певну думку. Мета оратора — зробити слухачів своїми однодумцями;
- *виступ з метою впливу на слухача* — це визнання й підкреслення суспільної чи моральної значущості певних вчинків конкретних осіб;
- *виступ з метою спонукання* до чогось формулюється у вигляді закликів до слухачів;
- *розважальний виступ* — це привітальне слово, тост, веселий каламбур на концертах, святах тощо.

Ще від часів Арістотеля розрізняють три основні *фази діяльності оратора*:

- *докомунікативну* (підготовчу),
- *комунікативну* (діяльність оратора перед аудиторією),
- *посткомунікативну* (аналіз сказаного після виступу).

Підготовка виступу залежить від досвіду мовця. Зрозуміло, що початківцеві доведеться витратити значно більше часу на підготовку, ніж тому, хто добре знається на цій справі.

Як пише І. Томан, «існують чотири варіанти підготовки до виступу та його проведення:

- 1) написати весь текст виступу, а потім прочитати його слухачам;
- 2) написати текст

виступу, кілька разів прочитати його, а потім виголосити по пам'яті, коли-не-коли заглядаючи в рукопис; 3) підготувати лише короткі записи; 4) виступати без будь-яких нотаток, якщо є досвід. Рекомендуємо насамперед другий і третій варіанти. До першого й четвертого вдавайтеся лише зрідка. Чому початківцеві треба мати під рукою повний текст промови? Тому, що, виступаючи перед широким загалом, він повинен стежити за багатьма речами: станом свого одягу, виходом на трибуну, диханням та голосом, різністю артикуляції, темпом мовлення, силою голосу, реакцією слухачів і т. ін. Навряд чи зуміє молодий лектор думати ще про зміст промови та формулювання думок».

Читайте. Думайте.
Робіть висновки

Виступ складається з 3 частин: вступу, основної частини й закінчення. Промовець повинен чітко уявляти собі, що треба сказати у вступі, що в головній частині, а що — наприкінці свого виступу. При цьому важливо правильно розподілити час так, щоб приблизно 10–12 % припадало на вступ, 4–5 % — на підсумок, а решта (85 %) — на основну частину. У доповіді має бути стільки пунктів, скільки промовець зможе висвітлити за відведений час повністю. Під час виступу потрібно розчленовувати текст на окремі частини, стежачи, щоб між ними були логічні переходи. Для цього скористайтесь мовними штампами-зворотами: *незважаючи на це; внаслідок цього; окрім того; замість того (цього); натомість; а з іншого боку; з цього погляду; але зауважимо* та ін.

Початок виступу дуже важливий. Залежно від того, яке враження справить доповідач у вступі, буде сприйнята вся доповідь. Перед тим як говорити, варто зробити коротку паузу, дихання має бути глибоким, мовлення повільним, погляд спокійним і впевненим. Це дасть можливість заспокоїтися, здобути рівновагу. Треба пам'ятати, що вступ стосується слухачів, а закінчення-висновок — суті проблеми. На початку промови треба завоювати симпатії слухачів, а цього можна досягти лише знанням справи, уникненням шаблону. Доповідь починається з чогось цікавого, можливо, не надто серйозного, краще всього з приємної для слухачів інформації.

Під час *основної частини* доповідач має постійно стежити за тим, чи все, що він говорить, зрозуміле слухачам; викладаючи думки у хронологічній послідовності, бажано розвивати їх по-різному: описувати, пояснювати, доводити, розповідати. Найцікавішою формою викладу думки є розповідь про події, учасниками яких були певні люди. Тому під час виступу треба пожвавлювати сухі твердження й описи колоритною розповіддю про якісь цікаві події, що можуть ілюструвати сказане. Включені у доповідь пригоди, ситуації повинні бути стислими і динамічними, аргументи вагомими. При цьому промовець не має права на висловлення суб'єктивної оцінки подій і фактів, лише об'єктивність дасть можливість переконати інших.

Закінчення (висновок) — складається з двох частин: а) узагальнення сказаного, логічне виділення головного, можливо, заклик до певних дій; б) останні слова, звернені до слухачів (прикінцеві й останнє речення).

Слухачі запам'ятовують загальні висновки, тому закінчувати доповідь треба підбиттям підсумків, що випливають із сказаного. Останні речення мають бути виразними і переконливими (В. Тихоша).

Структура виступу	
Назви частин	Особливості частин
Початок виступу	Етикетні формули, звертання (<i>Шановні учасники конференції!</i>), представлення, висловлення задоволення від зустрічі тощо
Вступ	Промовець оголошує тему, мету і завдання, що мають бути вирішені у виступі (<i>Наш виступ присвячений особливостям англомовних ділових листів. Оскільки нині листування англійською мовою набуло в Україні значного поширення, є потреба розглянути види англомовної ділової кореспонденції.</i>)
Основна частина	Інформація в основній частині відповідає темі, меті і завданням, оприлюдненим у вступі виступу; виклад ведеться логічно й переконливо, обґрунтовано; мова виступу точна і зрозуміла, використовуються виражальні засоби риторики; дібраний матеріал відповідає задумові промови, рівневі слухачів, їхнім інтересам; спеціальні вислови й терміни роз'яснюються; поєднуються різні способи викладу: пояснення, опис, розповідь, доведення
Висновки	Підсилення, згусток основної думки виступу, фрази, що формують основну думку, мають бути чіткими, зрозумілими всім, лаконічними і переконливими. Важливо відокремити висновок від основної частини. Для цього можна скористатися виразами: «Я узагальнюю сказане» або «Я переходжу до висновків». Є сенс закликати слухачів до конкретних дій, вчинків, зробити слухачам комплімент

У заключній частині також можуть використовуватися і цитата, і риторичні запитання, і антитеза, і художній образ, і анафора, і звертання до слухачів. Наприклад: «Отже, завершуючи свої міркування, я хотів би (*попередження*) висловити надію на те, що вдасться знайти правильну відповідь на страшне запитання Ейнштейна: підготуємо кінець людству чи відвернемо війну (*цитата з антитезою*). Я думаю, що є шлях порятунку цього покоління від війни. Якщо це можливо завдяки нашим спільним зусиллям (*звертання до слухачів*), то чому б миру не досягнути наступним поколінням? (*антитеза: «війна — мир», риторичне запитання*). Вам надано право вирішувати, які із творинь сьогоdnішнього дня будуть перенесені через поріг нового століття (образ). Я думаю, що зрештою це буде здійснення ідеї свободи в усіх галузях суспільного життя, бо саме свободі (повтор) належить вічність» (*І. Крейський*).

Оратор повинен пам'ятати про те, що його промова має бути образною, ясною, цілеспрямованою, інформація — об'єктивною. Текст виступу не слід переобтяжувати теоретичними міркуваннями, абстрактною лексикою, термінологією. Для поживлення виступу треба використовувати афоризми, приказки і прислів'я, крилаті вирази, дотепи, гумор тощо. Лише за таких умов варто розраховувати на успіх, який, як відомо, відразу не приходить. Тому радимо наполегливо удосконалювати свої ораторські вміння, беручи активну участь у різноманітних навчальних та публічних заходах.

Отже, успіх виступу забезпечує ретельна підготовка. По-перше, треба сформулювати тему виступу, скласти його план, у якому фіксується логічна структура, а також послідовність та взаємозв'язок висловлюваних думок, або конспект виступу (повний чи з ключових слів, на які падає логічний наголос під час промови). Доберіть приклади, порівняння, що будуть ілюструвати основні думки. І ще: *не виступайте, доки не зберете якомога більше матеріалу, важливого й цікавого для слухачів. Говоріть лише тоді, коли маєте що сказати.*

Доповідь

Доповідь — одна з найпоширеніших форм публічних виступів, у якій порушуються нова проблема або гостре, злободенне питання, що потребують вирішення. Доповідь є важливим елементом системи зв'язків із громадськістю (наприклад, висловлення авторської позиції з наукової проблеми, громадянської позиції з певного питання тощо).

Розрізняють *політичні, ділові та наукові, звітні* доповіді за певний період діяльності та ін.

Виголошення доповіді, так само як і виступу, потребує серйозної підготовки. *Перший крок* — визначення мети та завдань, окреслення найважливіших питань доповіді. *Другий крок* — добір інформації. Вона може бути отримана з двох джерел: 1) теоретичних — це можуть бути статті в періодичних виданнях, книги, монографічні праці, що стосуються теми, енциклопедичні, термінологічні та галузеві словники; 2) з усної бесіди

з обізнаними з проблемою людьми. Добираючи інформацію, необхідно пам'ятати про те, що повідомлення буде теоретично обґрунтованим та актуальним лише за умови наявності промовистих прикладів. *Третій крок* — визначити та сформулювати власне бачення проблеми. Структура доповіді така ж, як і виступу.

Дискусія та диспут

У процесі навчальної діяльності вам доведеться неодноразово брати участь у таких формах публічних виступів, як дискусія та диспут.

Дискусія — широке публічне обговорення якогось спірного питання на зборах, у пресі тощо; спір, суперечка окремих осіб, співрозмовників.

Диспут — спір на наукову, літературну та іншу тему, що відбувається перед аудиторією; публічне обговорення наукової праці, написаної для здобуття наукового ступеня.

Всі зауваження, викладені вище, також стосуються цих двох видів комунікації. Часто участь у дискусії мовець може взяти й без підготовки, експромтом. Тому треба пам'ятати про культуру мовлення та культуру ведення публічних спорів. І ще про те, що висловлювання опонентів не стосуються особисто вас як людини, індивіда, а спрямовані на вирішення питання, яке дискутується. Толерантність, коректність, стриманість, повага до учасників дискусії чи диспуту — найголовніші риси, які треба виховувати майбутньому науковцеві, високоосвіченому спеціалістові.

Корисні поради

Правила ведення дискусії

- Говоріть по черзі, а не всі одночасно.
- Не перебивайте того, хто говорить.
- Критикуйте ідею, а не особу, що її висловила.
- Поважайте того, хто висловив іншу думку (інший погляд).
- Не смійтеся, коли хтось говорить, якщо він не жартує.
- Не відхиляйтеся від теми дискусії.
- Заохочуйте до участі в дискусії інших (За І. Томаном).

Спілкування з аудиторією (публікою) під час публічних виступів

Під час публічного виступу важливо вміти спілкуватися з аудиторією. Уміння встановити контакт з публікою — велике мистецтво. Мало хто ним володіє з народження. Досягти його можна роками наполегливої праці. А найголовніше — треба навчитися ставитися до аудиторії слухачів доброзичливо, без агресії, з повагою, щиро, тактовно, з гумором.

Популярність у колективі залежить від того, наскільки зовнішній вигляд, поведінка та манери спілкування того чи іншого індивіда відповідають уявленням і неписаним правилам конкретної суспільної групи. Гарні рухи і вміння поводитися — такі ж важливі складники приємного зовнішнього вигляду, як і фізичні дані та зовнішній вигляд (одяг, зачіска тощо).

Установленню контакту між промовцем і слухачами сприяє правильна поведінка першого і зміст доповіді. Якщо ви впевнено виходите на трибуну, то уже цим справляєте позитивне враження. Запам'ятайте, що більшість слухачів протягом перших хвилин виступу приділяє промовцеві всю свою увагу (вони приглядаються до нього: як він іде, як розкладає папери, як починає говорити, як поводить себе за трибуною).

Якщо, йдучи до трибуни, ви виявляєте свою знервованість, поспіх, страх, ніяковість, то все це неодмінно вплине на слухачів, на їхню увагу та зацікавленість. Тому ви повинні всією своєю поведінкою виражати впевненість і віру в свої сили. Упевнено станьте за трибуну, розкладіть свої папери, впевнено і спокійно погляньте на слухачів. Почекайте, поки всі повсідаються. Така коротка пауза дає можливість слухачам зайняти свої місця і заспокоїтися. Те, що ви поки що не починаєте говорити, загострить їхню увагу, та й ви самі зможете протягом цієї короткої хвили заспокоїтися й зосередитися. Ця пауза і ваш прямий погляд справляють позитивне враження ще до того, як ви почнете говорити. Велике значення має ваш упевнений погляд. Якщо промовець лише два-три рази скрадливо гляне на присутніх, то враження він справить різке відмінне від того, коли впевненим поглядом дивиться в очі присутнім. Легка усмішка викликає доброзичливість з боку слухачів, сприяє встановленню з ними контакту. Тут знову ж таки слід наголосити: хто любить людей, того й люди люблять. Більшості досвідчених і популярних лекторів властиве таке ставлення до своїх слухачів.

Далі контакт закріплюється вже під час промови — так само, як і під час особистої зустрічі з людьми (За І. Томаном).

Читання, його роль у навчальній діяльності студентів. Види читання

Читання є одним з основних видів діяльності, до яких звертаються студенти в процесі навчання. «Але ж ми всі давно цього навчилися! — зауважите ви. — Що тут може бути особливого? Ось книга чи інтернет-видання, бери і читай!» Це так, але читання з навчальною метою відрізняється від просто читання, розважального читання, читання мимохідь.

Як уже зазначалося вище, читання належить до рецептивного виду діяльності, тобто відбувається сприймання інформації. Зрозуміло, що як і будь-яка діяльність, читання складається з кількох етапів. Починається цей процес після того, як індивід визначив мету своєї діяльності (читати для чого). Далі завдяки мислительним процесам аналізу та синтезу відбувається *сприйняття* форми та змісту прочитаного, його *розуміння*. І лише після цього відбувається *відтворення* інформації у формі

говоріння, письма, приймаються рішення, що зумовлюють певні практичні дії. Наприклад: зацікавився якоюсь темою → прочитав статтю у науковому журналі → осмислив інформацію → обговорив з викладачем, друзями → вирішив написати реферат → написав → виступив на семінарському занятті з повідомленням.

У процесі читання розв'язуються різноманітні комунікативні завдання: здобути

знання, навчитися виконувати певну роботу, одержати естетичну насолоду тощо. Тому залежно від мотивації реалізуються й різні види читання: ознайомлювальне, вивчальне та вибіркове.

Ознайомлювальне читання здійснюють для попереднього ознайомлення з книжкою (статтею тощо). Переглянувши анотацію, передмову або зі змісту склавши попередню характеристику видання, читач має зробити висновки про цінність та корисність книжки.

Вивчальне читання (поглиблене, аналітичне, критичне, творче) передбачає не просто сприйняття інформації, а й з'ясування незрозумілого, власне (перефразоване) трактування поданих положень та висновків. У навчанні цей вид читання вважають найдощільнішим. До цього читання слід вдаватися, опрацьовуючи новий матеріал. Під час вивчального читання студент ставиться до прочитаного творчо і критично, що сприяє ефективному запам'ятовуванню прочитаного, розвитку процесів мислення.

Вибіркове читання — це швидке читання, у процесі якого читач, охоплюючи текст загалом, акцентує увагу тільки на потрібних йому аспектах. Його застосовують для повторного перегляду книги, щоб знайти потрібне місце, яке читають поглиблено.

Цікаво знати

Цінність кожного наукового твору коливається в великих межах. Далеко не кожену книгу варто читати повністю, в окремих випадках потрібні її частини. Тому для економії часу і щоб визначити мету та підходи до книги, починати слід з попереднього ознайомлення з нею.

При цьому необхідно взяти до уваги всі ті елементи книги, які дають можливості оцінити її як належить. Робити це треба в такій послідовності: → *заголовок* → *автор* → *видавництво* → *час видання* → *анотація* → *зміст* → *передмова* → *довідково-бібліографічний апарат*.

Переглядова та ознайомлювальна читання дасть змогу визначитись, наскільки книга стосується вашої теми, а також є необхідною. Ретельне опрацювання («суцільне читання») книги — це засвоєння її змісту, осмислення з метою використання в своїй роботі. Читання наукової літератури повинно супроводжуватись веденням записів, що дає можливість зберегти потрібний матеріал для подальшого використання (І. Домрачева).

Тематичні виписки. Тези. Конспект

Кількість інформації, яку ви будете одержувати, вступивши до вищого навчального закладу, постійно зростатиме. Дійсно, студентів важко запам'ятати все, про що йдеться на лекціях, семінарських заняттях, у пресі та засобах масової інформації, навчальних посібниках і підручниках. Навіть в одній якійсь галузі — літературі, мовознавстві, мистецтві, економіці, техніці, технологіях тощо. Тому дуже важливо навчитися робити відбір потрібного матеріалу і занотовувати його. Це розвиває інтелект і має неоціненне практичне значення. Адже зроблені вами записи допоможуть відновити в пам'яті матеріал під час підготовки до практичних занять, екзаменів, написання рефератів, курсових, дипломних, магістерських робіт.

Відомо декілька видів записів: план, виписки, тематичні виписки, тези, конспект.

Що таке *план*, вам відомо ще зі школи. Він допомагає відтворити послідовність матеріалу опрацьованого джерела. Але в книгах, статтях ви часто зустрічаєте такі думки, які хочеться запам'ятати на все життя або, залежно від ваших пізнавально-наукових чи практичних інтересів, використати при написанні різного виду робіт, перевірити дослідним шляхом. Такі важливі тези, думки ви занотуєте у свій записник, тобто робите *виписки*.

Під час підготовки до виступу, доповіді добирається матеріал за певною темою. Якщо ви робите виписки з різних джерел, але за однією темою (наприклад, «Технології навчання»), то вони називаються *тематичними* й оформлюються здебільшого у вигляді цитат.

Візьміть до уваги!

Як працювати над тематичними виписками

1. Уважно прочитайте статтю, позначивши олівцем важливий матеріал.
2. Випишіть цитати, додаючи службову інформацію у такій послідовності: прізвище та ініціали автора, назва твору, місце і рік видання, видавництво, том (розділ) книги, сторінка. Такі дані будуть вам потрібні для оформлення посилань на джерело, з якого взято цитату, а також для складання списків використаної (опрацьованої) літератури. Перед цитатою треба подавати заголовок теми, якої вона стосується (наприклад: «Народний одяг»).
3. Якщо нова цитата з цього самого твору, то пишуть: «Там само»; якщо цитату взято з уже зазначеного твору, але з іншої сторінки, то пишуть: «Там само, с. ...»
4. Якщо у великій цитаті ви пропускаєте не важливі для вас відомості, то пропуск у тексті позначають трьома крапками (...) або кутовими дужками, в яких також ставлять три крапки (<...>).
5. Цитата оформлюється за правилами пунктуації тієї мови, якою вона написана.
6. Якщо цитата є продовженням вашої думки, вона пишеться з малої літери, але в лапках.

У засвоєнні змісту складної статті з будь-якої дисципліни допоможуть складені вами тези, які пишуться після плану. Тезування сприяє розвитку логічного мислення, розвиває вміння чітко, ясно і послідовно висловлювати думки.

Тези — це стисло сформульовані основні положення прочитаного тексту, які передають його суть. Є два види тезування:

- добір авторських думок із тексту (тезування у вигляді цитат);
- самостійне формулювання основних положень статті.

Кожен обирає таку форму тезування, яка видається йому найбільш зручною. Іноді є потреба комбінувати обидва види.

Візьміть до уваги!

Як складати тези статті

- Уважно прочитайте статтю. Подумайте, чи відповідає її зміст тому завданню (меті), яке стоїть перед вами.
- Поділіть статтю на смислові частини, визначте мікротеми і складіть план.

- Прочитайте статтю вдруге, визначаючи основні думки та положення, важливі для вашого завдання.
- Запишіть навпроти кожного пункту плану відповідні ідеї та положення цитатами або передайте власними словами.
- Слідкуйте за тим, щоб не було перекручень змісту, звіряйте записане з думкою автора.

Є один вид записів, створювати який повинен уміти кожен студент. Досить складний вид, оскільки він може містити одночасно план, виписки, тези у різному поєднанні. До того ж, все це має бути поєднане внутрішнім логічним зв'язком, систематизовано. Звичайно, йдеться про конспект — цей магічний для кожного студента вид записок, найбільш універсальний з усього, що студентові доводиться створювати під час навчання. Завдяки систематичності й послідовності викладу матеріалу конспектом можуть користуватися й інші читачі. Конспектом можна користуватися й через багато років після того, як він був створений. Основний принцип створення конспекту: *коротко, але переконливо*.

Візьміть до уваги!

Конспект — це стислий, зв'язний, послідовний переказ змісту статті чи розділу книги, лекції тощо. Конспект джерела складається після попереднього прочитання тексту і виділення основних думок, положень, цитат. Конспект лекції чи іншого усного повідомлення складається під час їх слухання, у тому порядку, в якому матеріал подає той, хто проводить лекцію чи інший захід.

Існує кілька видів конспектів: плановий, текстуальний, вільний, змішаний, тематичний, хронологічний. Кожен користувач обирає вид конспекту, орієнтуючись на матеріал, який потрібно опрацювати, та ситуацію, в якій знаходиться.

Плановий конспект легко написати завдяки попередньо складеному плану твору. Кожному питанню плану відповідає своя частина конспекту. Стислий, у формі плану конспект-переказ прочитаного найбільш доречний тоді, коли треба засвоїти матеріал у процесі його сприймання. Найкоротший плановий конспект має вигляд «запитання — відповідь».

Цікаво знати

Часто під час опрацювання наукової літератури користуються методом *вкладених аркушів*. Що це значить? У книжку між відповідними сторінками вкладаються окремі аркушки паперу, на які дуже стисло заноситься потрібна інформація — конспект матеріалу, що поданий на сторінці, ідеї, визначення термінів, важливі дати тощо. Такий метод допомагає дуже швидко підготувати виступ, повідомлення. Але він має і недолік — через певний час за такими вкладеними аркушками важко пригадати зміст статті чи видання.

Текстуальний конспект передбачає послідовний виклад основних думок статті словами автора (цитатами). Переваги такого виду конспекту полягають у тому, що ним можна буде користуватися тривалий час, він допоможе встановити істинність чи хибність положень, висловлених автором, виявити дискусійні моменти в науковій роботі. Тобто такий конспект радимо робити для порівняльного аналізу, дослідження певних явищ

чи понять. Щоб скласти текстуальний конспект, студент повинен володіти навичкою швидко й правильно обирати потрібні цитати. Проте треба пам'ятати про те, що під час такого виду конспектування не активізуються увага й пам'ять.

Найбільшу творчість студенти можуть виявити під час підготовки *вільного конспекту*. Адже тут треба поєднати вміння робити виписки, тези, складати план. Такий вид конспектування надзвичайно корисний, тому що під час підготовки вільного конспекту, по-перше, формується здатність самостійно чітко формулювати основні положення, осмислювати матеріал, по-друге, розвивається увага, пам'ять, мислення, розширюється словниковий запас.

Під час *змішаного конспектування* цитування поєднується з вільним викладом змісту прочитаного.

Тематичний конспект допоможе розробити певну тему чи вивчити питання за кількома джерелами. Він передбачає не тільки конспектування, а й залучення здобутих раніше знань та досвіду, власних міркувань з проблеми тощо.

У конспекті необхідно застосовувати підкреслення, виділення ключових слів іншим кольором або шрифтом. Це допомагає швидше знайти потрібне під час читання. Щоб прискорити процес конспектування, варто також скласти власний список скорочень слів, наприклад: соціально-економічний — *соц.-економ.*, педагогічний — *педагогічн.*, іноземна мова — *ІМ*, англійська мова — *АМ*, українська мова — *УМ*, українська література — *УЛ*, сільське господарство — *с/г* та под. Деяку інформацію не обов'язково записувати повністю — вистачить і схематичного зображення за допомогою стрілочок, геометричних фігур.

Візьміть до уваги!

Як складати конспект

- Прочитайте уважно статтю, визначте тему та основну думку.
- Поділіть текст на логічно завершені смислові частини, підкресліть олівцем ключові слова.
- Доберіть до кожної частини власний заголовок або запишіть у вигляді цитати.
- Кожен пункт у конспекті пишіть з нового рядка через певний інтервал (щоб було куди вписати додаткову інформацію).
- Ключові слова (ідеї) виділіть іншим кольором чи підкресліть (прямою лінією — важливу думку; хвилястою — додаткову інформацію; вертикальною рискою позначте важливу інформацію — «не забути!»; знаками на полях: «?» — «сумнівно»; «!!» — «цікаво»; «>» — «більше»; «<» — «менше»; «=» — «рівнозначно»; «□» — «вставка», «доповнення»).
- Прочитайте ще раз статтю, зіставте з конспектом. Якщо пропущена якась важлива інформація, доповніть.

Письмові творчі роботи.

Есе. Реферат

Згідно з ІНПС та робочими програмами дисциплін, студенти у процесі навчання виконують декілька видів письмових робіт, які різняться за метою та способом виконання, підлягають оцінюванню, що виражається у певній кількості балів (див. «Систему оцінювання навчальних досягнень студента», с. 88).

Багато з цих видів робіт є обов'язковими до виконання відповідно до робочої навчальної програми дисципліни. Тому студентові треба знати загальні вимоги щодо змісту, структури, технічного оформлення цих робіт. Їх дотримання допоможе одержати максимальну кількість балів та уникнути багатьох помилок.

Розглянемо загальні характеристики двох найбільш поширених видів робіт — есе та реферату. Говоримо «загальні», тому що існують деякі специфічні вимоги щодо написання цих робіт, зумовлені змістом дисципліни, що вивчається. З ними вас ознайомить викладач.

Есе — це письмова творча робота, в якій студент на основі опрацьованого матеріалу самостійно висвітлює теми, питання, проблеми відповідно до обраного підходу, стилю тощо.

Реферат — це короткий виклад у писемній чи усній формах основного змісту низки наукових праць, що вивчалися студентом, з аналізом запропонованих шляхів вирішення певної проблеми, а також висловленням власних міркувань автора реферату щодо цієї проблеми. Якщо реферат цих ознак не має, то він є лише конспектом опрацьованих публікацій.

Підготовлений реферат може бути використаний для виголошення доповіді, підготовки наукового звіту, написання статті, а також накопичення інформації для подальшої роботи. Студент повинен бути готовим, якщо потрібно, стисло представити інформацію, що міститься в рефераті, відповісти на запитання викладача.

Робота над рефератом зорієнтована на:

- розвиток базисних умінь наукової роботи (вміння постійно знаходити необхідний науковий матеріал, користуватися довідковою літературою, складати список використаної літератури, формулювати висновки);
- формування гностичних умінь, необхідних для оволодіння певною дисципліною;
- формування вмінь реферування;
- розвиток мислення студентів;
- оволодіння основами наукового писемного мовлення.

Обсяг есе/реферату встановлюють відповідні кафедри, але реферат, скажімо, повинен мати обсяг 10–15 сторінок.

Основні змістові структурні частини есе та реферату подібні до структури виступу чи доповіді, що вже розглядалися вище:

- *вступ* (обґрунтовується актуальність обраної теми (проблеми), характеризується її практичне значення, формулюється мета написання, визначаються конкретні завдання роботи);
- *основна частина* (складається з кількох розділів (в основному у рефераті, для есе — не обов'язково), де подається виклад наявних точок зору з обраної теми, пред-

ставлених у сучасній науковій літературі, а також самостійний аналіз опрацьованого матеріалу; пропонується авторський варіант вирішення цієї проблеми. Кожний розділ нумерується і має свою назву);

- *висновки* (автор стисло характеризує основні результати виконаної роботи, формулює узагальнювальні тези відповідно до завдань, визначених у вступі).

У письмовій роботі обов'язково наявна *тительна сторінка*, котру можна співвіднести з початком виступу. Вона має стандартне, часто затверджене кафедрою чи інститутом оформлення. Тут зазначають назву навчального закладу, його підпорядкування, факультет, кафедру, спеціальність, дисципліну, тему, курс, групу, прізвище й ініціали студента та викладача, місто, рік написання (див. нижче).

Зразок оформлення тительної сторінки реферату

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
Факультет української філології, культури і мистецтва

Кафедра української мови

**Історичні умови зародження та розвитку
гімназійної освіти в Україні**
(реферат)

Виконала:
Стельмах Вікторія Миколаївна,
студентка I курсу
групи УМЛб-1-25.4.0д

Київ — 2025

Обов'язковими елементами письмової роботи є *план та список використаної літератури (список використаних джерел)*.

Бібліографічний опис списку використаних джерел може оформлятися з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання».

Бібліографічний опис використаного джерела може обмежуватися обов'язковою інформацією, необхідною для однозначної ідентифікації цього джерела та подається мовою оригіналу.

Джерело	Зразок оформлення
Книги; монографії (один, два, три автори)	Василенко М. В. Теорія інформаційних систем : навч. посіб. Київ : Вища шк., 1992. 430 с. Матюх Н. Д. Що дорожче срібла-золота. Київ : Ін-т соц. іміджмейкінгу, 2006. 311 с. Шкляр В. Елементал : роман. Львів : Кальварія, 2005. 196. Матяш І. Б., Мушка Ю. В. Діяльність надзвичайної дипломатичної місії УНР в Угорщині : історія, спогади, арх. док. Київ : Києво-Могилян. акад., 2005. 397 с. Суберляк О. В., Баштанник П. І. Технологія переробки полімерних та композицій-них матеріалів : підруч. для студ. вищ. навч. закл. Львів : Растр-7, 2007. 375 с. Меліков А. З., Іванов В. М., Рюмін Н. А. Математичні моделі багатопотокових систем обслуговування. Київ : Техніка, 1998. 265 с.
Чотири автори	Методика нормування ресурсів для виробництва продукції рослинництва / В. В. Вітвіцький, М. Ф. Кисляченко, І. В. Лобастов, А. А. Нечипорук. Київ : Укراгропромпродуктивність, 2006. 106 с. Основи марикультури / І. І. Грициняк та ін. Київ : ДІА, 2013. 172 с.
П'ять і більше авторів	Екологія : навч. посіб. / Б. В. Борисюк та ін. Житомир, 2003. 174 с. Методи підвищення природної рибопродуктивності ставів / А. І. Андрющенко та ін. ; за ред. М. В. Гринжевського. Київ, 1998. 124 с. Формування здорового способу життя молоді : навч.-метод. посіб. для працівників соц. служб для сім'ї, дітей та молоді / Т. В. Бондар та ін. Київ : Укр. ін-т соц. дослідж., 2005. 115 с.
Багатотомні видання	Історія України : у 8 т. Київ : Основи, 2004. Т. 2. 530 с. Генетика і селекція в Україні на межі тисячоліть : у 4 т. / гол. ред. В. В. Моргун. Київ : Логос, 2001. Т. 2. 636 с.
Перекладені видання	Василій Великий. Гомілії / пер. з давньогрец. Л. Звонська. Львів : Свічадо, 2006. 307 с. Улюбленні англійські вірші та навколо них / пер. і упоряд. М. Стріха. Київ : Факт, 2003. 454 с. Роджерс Е. М. Дифузія інновацій / пер. з англ. В. Старко. Київ : Києво-Могилянська академія, 2009. 591 с.
Збірники наукових праць	Волинські Афіни 1805-1833 : зб. наук. пр. / Міністерство освіти і науки України, Кременецький обл. гуманітарно-пед. ін-т ім. Тараса Шевченка ; упоряд.: С. Маковський, В. Собчук. Тернопіль : Богдан, 2006. 302 с. Професійно-художня освіта України : зб. наук. пр. / М-во освіти і науки України, Академія педагогічних наук України. Київ, 2003. 313 с.

Джерело	Зразок оформлення
Статті з журналів	Нижник Н. Р. Синергетично-рефлексивна модель соціальної самоорганізації та управління. Вісник НАДУ при Президентові України. 2003. № 3. С. 5–14. Каракатсаніс Т. В. Сутність креативності особистості у сучасній європейській педагогічній теорії. Педагогічна освіта: теорія і практика. Педагогіка. Психологія. 2013. № 19. С. 24–28. Polkhovska M. V. Structural peculiarities of middle and ergative constructions in english. Studia Philologica. 2012. Vol. 1. P. 29–32.
Статті з журналів, що мають DOI	Мальцева І., Черниш Ю., Овсянніков В. Аналіз методик оцінки кіберстійкості критичної інфраструктури. <i>Кібербезпека: освіта, наука, техніка</i>. 2021. Вип. 4(12). С. 29–35. https://doi.org/10.28925/2663-4023.2021.12.2935 Stronsky H., Panyshko H. Polish societies role in the “third sector” development in Volyn. The Modern Higher Education Review. 2019. Vol. 3. https://doi.org/10.28925/2518-7635.2018.3.3
Енциклопедії	Фінансова думка України : енциклопедія у 3 т. / Уклад.: П. І. Юхименко, С. В. Львовичкін, С. І. Юрій. Київ : Кондор ; Тернопіль : Економічна думка, 2010. Т. 2. 582 с. Енциклопедія історії України / ред.: В. М. Литвин, В. М. Геець. Київ : Наукова думка, 2008. Т. 5 : Кон — Кю. 551 с.
Словники	Тимошенко З. І., Тимошенко О. І. Болонський процес в дії : слов.-довід. основ. термінів і понять з орг. навч. процесу у вищ. навч. закл. Київ : Європ. ун-т, 2007. 57 с. Сучасний англо-український українсько-англійський словник : 40000 слів та граматики / уклад. М. Г. Зубков. Харків : Книжковий клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2006. 480 с. Chalker S., Weiner, E. The Oxford Dictionary of English. London : BCA, 1997. 448 p.
Законодавчі та нормативні документи	Кримінально-процесуальний кодекс України : за станом на 1 груд. 2008 р. / Верховна Рада України. Київ : Парлам. вид-во, 2008. 207 с. Про позашкільну освіту : закон України : за станом на 9 січня 2014 року : офіц. вид. Київ : Парламент. вид-во, 2014. 26 с.
Автореферати дисертацій та дисертації	Нгуен Ші Данг. Моделювання і прогнозування макроекономічних показників у системі підтримки прийняття рішень управління державними фінансами : автореф. дис. ... канд. техн. наук : 05.13.06 «Автоматиз. системи упр. та прогрес. інформ. технології» / Нац. техн. ун-т України «Харків. політехн. ін-т». Київ, 2007. 20 с. Городілова Т. М. Граматичні засоби вираження категорії заперечення в історії німецької мови: структура та функціонування : дис. ... д-ра філології : 035 / Київський столичний університет імені Бориса Грінченка. Київ, 2024. 231 арк.
Інтернет-ресурси	Бібліотека і доступність інформації у сучасному світі : електронні ресурси в науці, культурі та освіті (підсумки 10-ї Міжнар. конф. «Крим-2003») / Л. Й. Костенко, А. О. Чекмарьов, А. Г. Бровкін, І. А. Павлуша. <i>Бібліотечний вісник</i>. 2003. № 4. С. 43. URL: http://www.nbuv.gov.ua/articles/2003/03klinko.htm (дата звернення: 15.07.2004). Біланюк О. П. Сучасний стан та перспективи розвитку міжнародного туризму в українськопольських відносинах. <i>Економіка. Управління. Інновація</i> : електрон. наук. фахове вид. 2012. № 2. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/eui/2012_2/pdf/12borypv.pdf (дата звернення: 17.06.2013).

Для написання письмових робіт потрібно виконати певну *підготовчу роботу*. По-перше, треба зібрати й проаналізувати матеріали з теми, опрацювавши достатню кількість джерел. Не забувайте про методи та прийоми роботи з виписками, цитатами, а також конспектування, які було висвітлено вище!

Наступний етап — визначення проблеми, з'ясування її суті, кола науковців, які нею цікавилися, коли про неї вперше згадали, як вона може бути вирішена тощо; формулювання теми (проблеми), якщо вона не була сформульована викладачем. Пам'ятайте, що теза, яка становить основу теми, повинна підлягати аргументованому доведенню.

Далі варто продумати план роботи, її структуру, а відповідно до них — рубрикацію. Текст роботи має поділятися на змістові, графічно відокремлені частини зі своїми заголовками, підзаголовками, нумерацією тощо, кожна нова думка починається з абзацу. Нагадаємо, що *абзац* — це відступ управо у рядку, яким починається виклад нової думки у документі, а також фрагмент тексту між двома такими відступами. Абзац — це внутрішньо замкнене смислове ціле, що виражає завершену думку. Радимо уникати надто великих абзаців.

Візьміть до уваги!

Абзацне членування тексту доповнює нумерація рубрик тексту, що вказує на взаємозалежність певних розділів, частин, пунктів та їх підпорядкування. Існує дві системи нумерації — комбінована (традиційна) й нова.

Комбінована (традиційна) система ґрунтується на використанні різних типів знаків — слів, літер, арабських та римських цифр. Ця система використання різних позначень обов'язково має бути логічною, послідовною і будуватися за ознакою зростання.

Нова система ґрунтується на використанні лише арабських цифр, розміщених у певній послідовності.

Системи нумерації		
Комбінована (традиційна)		Нова
A. Б. В.	Розділ I	1
I. II. III.	Частина 1	1.1
I. 2. 3.	Частина 2	1.2
1); 2); 3);	Пункт 1	1.2.1
a); б); в);	§1	1.2.2.1
	§2	1.3
		2
		і т. д.

І ще одне. Оскільки писемне мовлення відрізняється від усного, то варто пам'ятати про те, що думки у письмовій роботі мають бути висловлені більш чітко, стилістично грамотно, а написаний текст повинен відповідати загальноприйнятим граматичним нормам української (чи іноземної) мови. Адже оцінюванню підлягає не лише вміння студента висловлювати свої думки з означеної проблеми, а й структура, оформлення та мовностилістична грамотність творчої роботи, тобто ураховується загальна мовна культура студента.

Технічне оформлення письмових робіт має бути стандартним для Word: шрифт — Times New Roman, розмір шрифту — 14 пт, міжрядковий інтервал — 1,5 пт. Поля: ліве — 3 см, праве — 1,5 см, верхнє та нижнє — по 2 см. Першою сторінкою роботи є титульний аркуш, який включається в загальну нумерацію сторінок. На титульному аркуші номер сторінки не проставляється, на наступних сторінках номер (без крапки) проставляється в правому верхньому/нижньому кутку.

Текст реферату повинен ділитися на розділи, пункти, підпункти (див. вище). Заголовки розділів необхідно розміщувати в середині рядка без крапки в кінці та друкувати ПРОПИСНИМИ (ВЕЛИКИМИ) ЛІТЕРАМИ, без підкреслення. Нумерацію сторінок, розділів, малюнків, таблиць проставляють арабськими цифрами без знаку №.

Таблиці та малюнки нумерують у межах кожного розділу роботи двома цифрами: номер розділу і підпорядкований номер малюнка, розділені крапкою. Наприклад: *мал. 1.5* (тобто це п'ятий малюнок першого розділу); *Таблиця 1.1* (курсивом, виключка в правий край, кегль менший, ніж основний). Кожний малюнок повинен мати назву. Її розміщують під малюнком: *Мал. 1.5. Організаційна схема управління* (без крапки в кінці). Назва таблиці подається посередині рядка **напівжирним шрифтом** на наступному рядку після слова *Таблиця*. Якщо таблиця переходить на іншу сторінку, треба писати: *Продовження табл. 1.1* (з виключкою вправо).

Читайте. Думайте.
Робіть висновки. Дискутуйте

- Знання деяких принципів легко компенсує незнання деяких фактів (*К. Гельвецій*).
- Що користи в тім, що ти багато чого знав, раз ти не вмів застосовувати твої знання до твоїх потреб (*Ф. Петрарка*).
- Заговори, щоб я тебе побачив (*Сократ*).
- Найбільша цінність оратора не тільки сказати те, що потрібно, але і не сказати того, чого не потрібно (*Цицерон*).
- Належна підготовка доповіді залежить від багатьох чинників: життєвого досвіду промовця, місця проведення зібрання, специфіки аудиторії тощо. Доповідь краще записати повністю і потім прочитати; можна написати, вивчити, виголосити з пам'яті. Але за будь-якої умови не треба виступати з доповіддю перед слухачами, доки не зберете якнайбільше матеріалу, важливого й цікавого для них. Приказка говорить: «З посудини не можна вилити більше, ніж було в неї налито». Так і людина не може сказати більше, ніж знає (*А. Канська*).
- Про встановлення контакту зі слухачами не забувайте ніколи. Продумайте заздалегідь, що у вас може бути з ними спільного, з'ясуйте, які проблеми і труднощі хвилюють їх. Так само, як і під час встановлення особистих контактів, намагайтеся неодмінно знайти, що пов'яже вас зі слухачами. Початок доповіді: «Зараз я вам усім доведу, як ви помиляєтеся, коли думаєте, що...» — дуже невдалий. Промовець налаштував слухачів проти себе так, що вони потім не звертатимуть уваги на будь-які його аргументи. Запам'ятайте, що, не встановивши контакту зі слухачами, їх не можна ні зацікавити чим-небудь, ні змінити їх погляди на те, про що ви будете їм говорити (*І. Томан*).

• **Радимо прочитати** •

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики : підруч. / Ф. С. Бацевич. — Київ : ВЦ «Академія», 2004. — 344 с.
2. Ботвина Н. Офіційно-діловий та науковий стилі української мови : навч. посіб. / Н. Ботвина. — Київ : АРТек, 1999. — 264 с.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. — Київ : Ірпінь : ВТФ «Перун», 2002. — 1440 с.
4. Городенська Катерина. Українське слово у вимірах сьогодення / К. Городенська ; Ін-т укр. мови НАН України. — Київ : КММ, 2014. — 214 с.
5. Зарицький М. С. Стилїстика сучасної української мови : посіб. / М. С. Зарицький. — Київ : Сатсанта, 1999. — 88 с.
6. Караман С. О. Українська мова за професійним спрямуванням : навч. посіб. / С. О. Караман, О. А. Копусь, В. І. Тихоша. — Київ : Літера ЛТД, 2010. — 480 с.
7. Ковальчук В. В. Основи наукових досліджень : навч. посіб. / В. В. Ковальчук. — Київ : ВД «Слово», 2009. — 240 с.
8. Пентиліук М. І. Культура мови і стилїстика : навч. посіб. / М. І. Пентиліук. — Київ, 1994.
9. Селігей П. О. Питоме і чуже в термінології: гармонія чи конфлікт? / П. О. Селігей // Вісник НАН України. — 2007. — № 9. — С. 20–28.
10. Стишов О. А. Українська лексика кінця ХХ столїття (на матеріалі мови засобів масової інформації) : монографія / О. А. Стишов. — Вид. 2-ге перероб. — Київ : Пугач, 2005. — 388 с.
11. Томан Іржі. Мистецтво говорити / Іржі Томан ; пер. з чеської. — Київ, 1989.
12. Томан І. Як удосконалювати самого себе / І. Томан ; пер. з чеської. — Київ, 1989.
13. Черніченко Г. О. Попит на освітні послуги: шляхи наближення до потреб роботодавців [Електронний ресурс] / Г. О. Черніченко, Л. В. Шаульська // Університетські наукові записки. — 2007. — № 3 (23). — С. 224–230. — Режим доступу : <http://www.univer.km.ua/visnyk/1382.pdf> — Назва з екрана.

Інтернет-ресурси

1. Довідник з української мови: <http://www.ussr.to/All/tishkovets/movva.html>
2. Електронний підручник з сучасної української мови: <http://www.philolog.univ.kiev.ua/WINS/pidruchn/index.html>
3. Мова ділових паперів: <http://www.bpapers.iatp.org.ua> (X)
4. Словники України “on-line”: http://www.ulif.org.ua/ulp/dict_all/
5. Словник іншомовних слів: <http://www.pcdigest.net/ures/book/sis.shtml>
6. Українська мова в Інтернеті: <http://www.novamova.info/>

Відеоматеріали

1. Дикція. 3-й урок ораторського мистецтва: <http://www.youtube.com/watch?v=jL4MYbvushc>
2. П'ять золотих питань успішного оратора: http://www.youtube.com/watch?v=K5S5De1_S_I
3. Трибуна лідера. Заговори, щоб я тебе побачив: <http://www.youtube.com/watch?v=604YsrR2eI8>

Я – В ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ УНІВЕРСИТЕТУ

Розділ присвячено ознайомленню з поняттями: цифрове суспільство, цифровізація, онлайн навчання, цифровий університет, навички XXI століття, якими має володіти успішний студент. Представлено основні складові Цифрового кампусу Університету: цифрову освіту, цифрову науку, цифрове управління, імідж та лідерство, цифровий простір, інфраструктуру та детально описано систему е-навчання нашого Університету.

Ключові слова: *цифрове суспільство, цифровізація, цифровий університет, навички XXI століття, електронні ресурси, портал Університету, електронний каталог, електронне навчання, інституційний репозиторій, Вікі-портал, портфоліо.*

Я – В ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ УНІВЕРСИТЕТУ

Матеріали підготовлено:

Морзе Н.В., Буйницькою О.П., Варченко-Троценко Л.О.

СТВОРЕННЯ ЦИФРОВОГО УНІВЕРСИТЕТУ — НАШЕ СТРАТЕГІЧНЕ ЗАВДАННЯ

Світ стає цифровим, а цифрові технології — невід’ємною складовою повсякденного життя кожної людини. Цифрове суспільство від людей, а особливо від студентів, вимагає не лише споживати цифровий контент, володіти цифровими технологіями, а розуміти і використовувати сучасні цифрові технології для професійних цілей, вміти комунікувати засобами сучасних технологій та вирішувати проблеми, опрацьовувати, аналізувати та управляти великими даними; швидко опановувати нові інструменти, бути здатними оцінити рівень власної цифрової компетентності та самонавчатись у цифровому суспільстві.

У [Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України-2030E](#) зазначено, що цифрова трансформація має забезпечувати рівний доступ до послуг, інформації та знань, що надаються на основі інформаційно-комунікаційних та цифрових технологій та має бути спрямована на створення переваг у різних сферах повсякденного життя: підвищення якості надання послуг з отримання освіти, створення нових робочих місць, розвитку підприємництва, захисту навколишнього природного середовища тощо.

Ключові цифрові тренди

(за матеріалами Українського Інституту Майбутнього

«УКРАЇНА 2030E — КРАЇНА З РОЗВИНУТОЮ ЦИФРОВОЮ ЕКОНОМІКОЮ».

Режим доступу <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html>)

2020–2030 р.	2000–2020 р.
Штучний інтелект	Віртуальна і доповнена реальність
Робототехніка і 3D-друк	Розумні будинки
Блокчейн і криптовалюти	Нанотехнології
Розподілені обчислення	Дрони
Самокеровані машини	Смартфони і розумні годинники
Технології імплантів	Великі дані
Нові технології в енергетиці	Хмарні сервіси

Цифрова трансформація — це не самоціль, а процес, завдяки якому стимулюється створення нових робочих місць, що вимагають абсолютно нових умінь і компетентностей притаманних сучасним випускникам.

Саме тому освіта має бути лідером у впровадженні цифрових технологій. Сучасний студент від народження залежить від розумних пристроїв, з яких отримує, формує і творить необхідний для нього світ, в якому нівелюються простір і час, а отримання знань з використанням цифрових технологій є цілком природним.

В закладах вищої освіти досить активно використовуються різноманітні електронні ресурси, створюються відкриті освітні середовища, які забезпечують освітній процес, науково-дослідницьку, міжнародну і управлінську діяльності та які спроектовані на основі сучасних цифрових технологій.

Таке інформаційно-освітнє середовище розвивається в нашому Університеті і відповідно до Концепції цифровізації побудовано Цифровий кампус, в якому всі учасники освітнього процесу отримують доступ 24*7*365 до якісної інформації, а самі рішення в галузі цифрових технологій настільки вплетені в основні управлінські та освітні процеси, що співробітники і студенти вже не можуть обходитися без сервісів, які надаються в інформаційно-освітньому середовищі (ІОС) Цифрового кампусу. При цьому навчання студентів здійснюється з кращою якістю, що робить Університет конкурентоспроможним.

Надзвичайно важливою компетентністю для роботи в Цифровому кампусі є саме цифрова компетентність — динамічна комбінація знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, інших особистих якостей у сфері інформаційно-комунікаційних та цифрових технологій, що визначає здатність особи успішно соціалізуватися, провадити професійну та/або подальшу навчальну діяльність із використанням таких технологій (Джерело: Концепція розвитку цифрових компетентностей, <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/167-2021-%D1%80#Text>).

Сьогодні майже кожен студент має гаджет з доступом до інтернет-мережі, що дозволяє завжди бути онлайн. Зокрема у будь-яку мить можна перевірити пошту, переглянути навчальні матеріали, здійснити оплату тощо. Всі ці дії в інтернеті передбачають обмін певною особистою інформацією чи конфіденційними даними, які у разі неувважності можуть опинитися в руках зловмисників. Для забезпечення захисту персональних даних під час роботи в Інтернет-мережі варто дотримуватися основних правил кібергігієни — використовувати надійний пароль (для покращення безпеки облікових записів використовуйте двофакторну аутентифікацію, яка передбачає підтвердження особистості під час входу в систему); не зберігати пароль на пристроях загального доступу; уважно ознайомлюватись зі змістом повідомлень, на які ви надаєте згоду, створювати резервні копії даних, для можливості відновлення у разі потреби та інші.

Візьміть до уваги!

Цифрове суспільство — це суспільство, яке інтенсивно та продуктивно використовує цифрові технології для власних потреб (самореалізація, робота, відпочинок, навчання, дозвілля кожного), а також для досягнення та реалізації спільних економічних, суспільних та громадських цілей (Джерело: Україна 2030 : Український інститут майбутнього, <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html>)

Цифровізація (з *англ.* digitalization) — це впровадження цифрових технологій у сфері життя: від взаємодії між людьми до промислових виробництв, від предметів побуту до дитячих іграшок, одягу тощо. Це перехід біологічних та фізичних систем у кібербіологічні та кіберфізичні (об'єднання фізичних та обчислювальних компонентів). Перехід діяльності з реального світу у світ віртуальний (онлайн) (Джерело: Україна 2030 : Український інститут майбутнього, <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html>)

Цифрова трансформація (цифровізація) — це перетворення наявних аналогових (іноді електронних) продуктів, процесів та бізнес-моделей організації, в основі якої лежить ефективне використання цифрових технологій (Джерело: Україна 2030 : Український інститут майбутнього, <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html>)

Цифровий кампус — сучасна цілісна інформаційно-телекомунікаційна інфраструктура, яка об'єднує всі електронні системи університету, забезпечує умови для постійного підвищення якості освіти і досліджень, робить університет конкурентоспроможним, завдяки використанню сучасних цифрових технологій (Джерело: Концепція цифровізації Київського університету імені Бориса Грінченка на 2020–2022 рр., https://kubg.edu.ua/images/stories/Departaments/vdd/documenty/rozdil_7/concept_digital-20.pdf)

Медіаграмотність — складова медіакультури, яка стосується вміння користуватися інформаційно-комунікативною технікою, виражати себе і спілкуватися за допомогою медіазасобів, успішно здобувати необхідну інформацію, свідомо сприймати і критично тлумачити інформаційні дані, отримані з різних медіа, відділяти реальність від її віртуальної симуляції, тобто розуміти реальність, сконструйовану медіа джерелами, осмислювати стосунки, міфи і типи контролю, які вони культивують (Джерело: Медіаграмотність : Вікіпедія, <https://uk.wikipedia.org/wiki/Медіаграмотність>)

Контент (з *англ.* content — зміст) — це абсолютно будь-яке інформаційно значуще або змістовне наповнення інформаційного ресурсу або веб-сайту (тексти, мультимедіа, графіка) (Джерело: Створення сучасного електронного курсу в системі MOODLE: навчальний посібник / Н.В. Морзе, О.П. Буйницька, Л.О. Варченко-Троценко. — Кам'янець-Подільський : ПП Буйницький О.А., 2016. — 232 с., https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/project-result-content/e8b0e789-8dee-4ab5-a48e-96d153921d2e/book_Moodle.pdf)

Відкриті освітні ресурси — це навчальні або наукові ресурси, які є вільно доступними, відкритими для користувачів. До відкритих освітніх ресурсів відносять електронні підручники, навчальні відео-, аудіоматеріали, презентації, тести, тренажери, а також інші електронні навчальні засоби. Відкриті освітні ресурси розміщені у спеціалізованих репозиторіях. Користувачі відкритих освітніх ресурсів представлені різними цільовими групами: учні, студенти, вчителі, викладачі. Крім використання відкритих освітніх ресурсів у освітньому процесі, вони можуть бути корисні тим, хто здобуває освіту неформально (Джерело: Створення сучасного електронного курсу в системі MOODLE: навчальний посібник / Н.В. Морзе, О.П. Буйницька, Л.О. Варченко-Троценко. — Кам'янець-Подільський : ПП Буйницький О.А., 2016. — 232 с., https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/project-result-content/e8b0e789-8dee-4ab5-a48e-96d153921d2e/book_Moodle.pdf)

E-learning (від *англ.* electronic learning — електронне навчання) — система електронного навчання, синонім таких термінів, як електронне навчання,

дистанційне навчання, навчання із застосуванням комп'ютерних пристроїв, мережне навчання, віртуальне навчання за допомогою інформаційно-комунікаційних, цифрових технологій. Існує визначення, яке дали фахівці ЮНЕСКО: «e-Learning — навчання за допомогою інтернет і мультимедіа» (Джерело: Створення сучасного електронного курсу в системі MOODLE: навчальний посібник / Н.В. Морзе, О.П. Буйницька, Л.О. Варченко-Троценко. — Кам'янець-Подільський : ПП Буйницький О.А., 2016. — 232 с., https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/project-result-content/e8b0e789-8dee-4ab5-a48e-96d153921d2e/book_Moodle.pdf)

Мобільне навчання — навчання, яке тісно пов'язане з електронним та дистанційним навчанням, особливістю є використання мобільних пристроїв. Навчання проходить незалежно від місцезнаходження того, хто навчається, і відбувається при використанні портативних технологій (Джерело: Мобільне навчання. Вікіпедія, https://uk.wikipedia.org/wiki/Мобільне_навчання)

Репозиторій — спеціальний сервер, з якого можна завантажити програмне забезпечення. На сервері зберігається архів програмних продуктів, які доступні для завантаження. Це — місце, де зберігаються і підтримуються будь-які дані. Найчастіше дані в репозиторії зберігаються у вигляді файлів, доступних для подальшого розповсюдження по Мережі. Співтовариство «Subversion» рекомендує використовувати замість терміна «репозиторій» термін «сховище», оскільки він повністю відповідає як прямому перекладу слова «repository», так і його значенню (Джерело: Створення сучасного електронного курсу в системі MOODLE: навчальний посібник / Н.В. Морзе, О.П. Буйницька, Л.О. Варченко-Троценко. — Кам'янець-Подільський : ПП Буйницький О.А., 2016. — 232 с., https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/project-result-content/e8b0e789-8dee-4ab5-a48e-96d153921d2e/book_Moodle.pdf)

Інституційний репозиторій — місце, де накопичуються, зберігаються і підтримуються у належному стані документи наукового, освітнього та методичного призначення, створені співробітниками будь-якого структурного підрозділу Університету. Документи та інші дані зберігаються у вигляді файлів у форматі PDF, доступних для постійного безкоштовного, повнотекстового їх перегляду через інтернет (Джерело: Створення сучасного електронного курсу в системі MOODLE: навчальний посібник / Н.В. Морзе, О.П. Буйницька, Л.О. Варченко-Троценко. — Кам'янець-Подільський : ПП Буйницький О.А., 2016. — 232 с., https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/project-result-content/e8b0e789-8dee-4ab5-a48e-96d153921d2e/book_Moodle.pdf)

Кібергігієна — це заходи безпеки, розроблені для захисту пристроїв користувача від інфікування шкідливим програмним забезпеченням та можливого викрадення конфіденційної інформації (Джерело: Основні правила захисту даних. ESET, <https://eset.ua/ua/blog/view/38/osnovnyye-pravila-zashchity-dannykhkibergigiyena-dlya-aktivnogo-Internet-polzovatelya>)

Двофакторна авторизація — це спосіб входу до акаунту, при якому потрібно крім введення логіну та паролю виконати певну додаткову дію, наприклад, ввести отриманий код, прийняти дзвінок або підтвердити вхід через аутентифікатор на телефоні. Двофакторна авторизація може істотно зменшити ймовірність викрадення особистих даних в інтернеті, оскільки знання пароля жертви недостатньо для здійснення шахрайства (Джерело: Двофакторна авторизація як спосіб додаткового захисту акаунтів, <https://kubg.edu.ua/struktura/pidrozdili/ndl-informatizatsiji-osviti/servisi/korporativna-poshta.html>)

Офіційний портал Університету Грінченка

Портал Університету (<https://kubg.edu.ua/>) є одним із офіційних джерел доступу до інформаційних даних. Він створений для висвітлення результатів діяльності Університету та його структурних підрозділів, взаємообміну відомостями з іншими освітніми та науковими установами, органами державної влади України й органами місцевого самоврядування з питань, пов'язаних із діяльністю Університету, інформаційної взаємодії з іншими організаціями, громадськістю.

Користувачі порталу отримують доступ до довідкової інформації, систем реєстрації, пошуку та допомоги, сервісів новин і повідомлень про події, бібліографічних пошукових систем та електронних бібліотек, унікального електронного навчального контенту.

Мета створення вебпорталу Університету:

- представлення та популяризація діяльності Університету в мережі інтернет;
- інформаційний супровід освітнього процесу, наукової, соціально-гуманітарної, профорієнтаційної, видавничої діяльності, міжнародного співробітництва, спортивних досягнень, організації дозвілля викладачів, співробітників, аспірантів, студентів і слухачів.

Основні структурні елементи вебпорталу Університету (рис. 1):

— **тематичні розділи:**

Інформація — вступникам, студентам, аспірантам і докторантам, науковцям, співробітникам, випускникам, роботодавцям, партнерам, вибори ректора та воєнний стан;

Про Університет — Стратегія розвитку Університету, візитівка, брендбук Університету, конференція трудового колективу, Вчена рада, Ректорат, корпоративна культура, академічна репутація, антикорупційні заходи, протидія дискримінації, якість освіти, дослідження, рейтинги Університету, соціальний проєкт, новини;

Ресурси — нормативні документи Університету, кошторис, електронні закупівлі, цифровий кампус, е-навчання, сервіси та безбар'єрність;

Структура — Факультети, Інститут післядипломної освіти, Фаховий коледж «Універсум», бібліотека, Студентський офіс та інші підрозділи Університету;

- **мобільні рубрики** («Студентський офіс», «Цифровий кампус», «Розклад занять», «Кабінет студента», «Кабінет викладача», «Оголошення», «Анонси», «Події»);

- **швидкий перехід на сайти** факультетів, інституту, коледжу;

- **тематичні банери**, які дають змогу здійснити перехід на відповідні сайти: Європейської асоціації освіти дорослих, Інтернаціональної асоціації університетів, Європейської асоціації університетів, Великої Хартії Університетів, міжнародних наукових проєктів учасником яких є команди Університету, Департаменту освіти і науки Виконавчого органу Київської міської ради (КМДА), Міністерства освіти і науки України, Університету в соціальних мережах — Facebook, X (Twitter), Instagram, LinkedIn, TikTok, каналу Університету в YouTube, завітати до юридичної клініки «АСТРЕЯ», ознайомитись із його буклетом, потрапити на Вікі-портал Університету, ознайомитись із е-портфоліо викладачів, а також опановувати відкриті для грінченківців онлайн курси від провідних університетів світу на платформах Udemy, Ukraine Global Faculty.

Рис. 1. Головна сторінка порталу Університету

Скориставшись меню **Інформація — Студентам**, ви маєте змогу ознайомитись зі студентськими новинами, розкладом занять, діяльністю студентського самоврядування, наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених, а також діяльністю профспілок тощо (рис. 2).

Студентам

- Студентський офіс
- Військова підготовка
 - Правила прийому
 - Оголошення
- Навчання
 - Оплата освітніх послуг
 - Нормативні документи
 - Інформація про акредитовані спеціальності / освітні програми
 - Зразки дипломів
- Розклад занять
- Новини
 - Соціально-гуманітарні заходи та акції
 - План соціально-гуманітарної роботи та розвитку лідерства
 - Студентська професілка
 - Соціально-психологічний супровід, консультування
 - Гуртожитки
 - Теоретичні та гурткі Університету
 - Соціально-гуманітарні заходи
 - Супровід студентів з інвалідністю
 - Куди звернутися у складній ситуації
 - Рекомендуємо прочитати
 - Студентське самоврядування
 - Склад Студентського парламенту
 - Діяльність
 - Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених
 - Наука

Підписатися на новини

Права цивільних осіб, позбавлених особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, зниклих безвісти за особливих обставин, та членів їхніх сімей

Знайти новину

Конкурс «Мистецтво безпеки праці – 2026»

Державна служба України з питань праці розпочинає конкурс «Мистецтво безпеки праці – 2026». Проведення конкурсу охоплює такі теми: інноваційні та цифрові рішення для безпеки на роботі, кращий спеціаліст з охорони праці, ефективні програми психосоціальної підтримки на роботі та їх реалізація, мистецтво, що рятує життя.

Детальна інформація про конкурс «Мистецтво безпеки праці – 2026» за посиланням.

«Професії доброчесності: кар'єра, що змінює державу та бізнес» в межах Фестивалю кар'єри 2026

Шановні студенти!

ТОВ «Український центр професійної сертифікації» спільно з Київським національним економічним університетом імені Вадима Гетьмана у межах Фестивалю кар'єри 2026 організує відкритий лекторій «Професії доброчесності: кар'єра, що змінює державу та бізнес», присвячений розвитку та популяризації професій у сфері комплексної, антикорупційної діяльності та управління ризиками.

В межах програми заходу заплановано: практичні кейси від експертів; обговорення сучасних тенденцій розвитку професій доброчесності в Україні; Q&A-сесію щодо кар'єриних можливостей, становлення і професійного розвитку фахівців. Враховуючи вищезазначене, просимо розглянути можливість інформаційної підтримки заходу та поширення інформації серед студентської спільноти й інших зацікавлених аудиторій; сприяння залученню здобувачів освіти і молодих фахівців.

Рис. 2. Вигляд сторінки «Інформація Студентам»

На сторінці Студентський офіс рекомендуємо ознайомитися зі схемою укриття на випадок повітряної тривоги, гідом першокурсника, особливостями освітнього процесу тощо (рис. 3).

- Команда Студентського офісу №1
- Команда Студентського офісу №2
- Розклад занять
- Замовлення довідок
- Оголошення
- Сервіси
- Освітній процес
- Часті запитання
- Гід першокурсника

Контакти

studoffice@kubg.edu.ua

СТУДЕНТСЬКИЙ ОФІС №1

(044) 485 20 82

l.livenchenko@kubg.edu.ua

м. Київ, вул. Лева Лук'яненка, 13-Б, ауд. 113-А

Левченко Любов Степанівна

СТУДЕНТСЬКИЙ ОФІС №2

(044) 295 34 89

l.naidonyshcheva@kubg.edu.ua

м. Київ, бульвар І. Шамо, 18/2, ауд. 127

Найдонышева Леся Василівна

Оголошення

Сервіси	Освітній процес
Документальний супровід	Графік освітнього процесу
Фінансові питання	Таймінг занять
Замовлення довідок	Розклад занять
Рейтинг успішності	Практики
Відрахування, переведення	Екзаменаційна сесія
Поновлення	Атестація

Часті питання	Гід першокурсника
Відновити доступ до корпоративної пошти	Локації факультетів та аудиторій
Академічна заборгованість	Цифровий кампус
Реквізити для оплати за навчання	Е-навчання
Зміна прізвища	
Відновлення студентського квитка	

Поділитись

Рис. 3. Вигляд сторінки «Студентський офіс»

Для зручності пошуку та навігації на сайтах структурних підрозділів обрано єдиний шаблон, завдяки якому ви зможете знайти необхідні відомості, скориставшись меню **Структура** головної сторінки ресурсу.

Ось як, наприклад, виглядає головна сторінка сайту структурного підрозділу Університету (рис. 4).

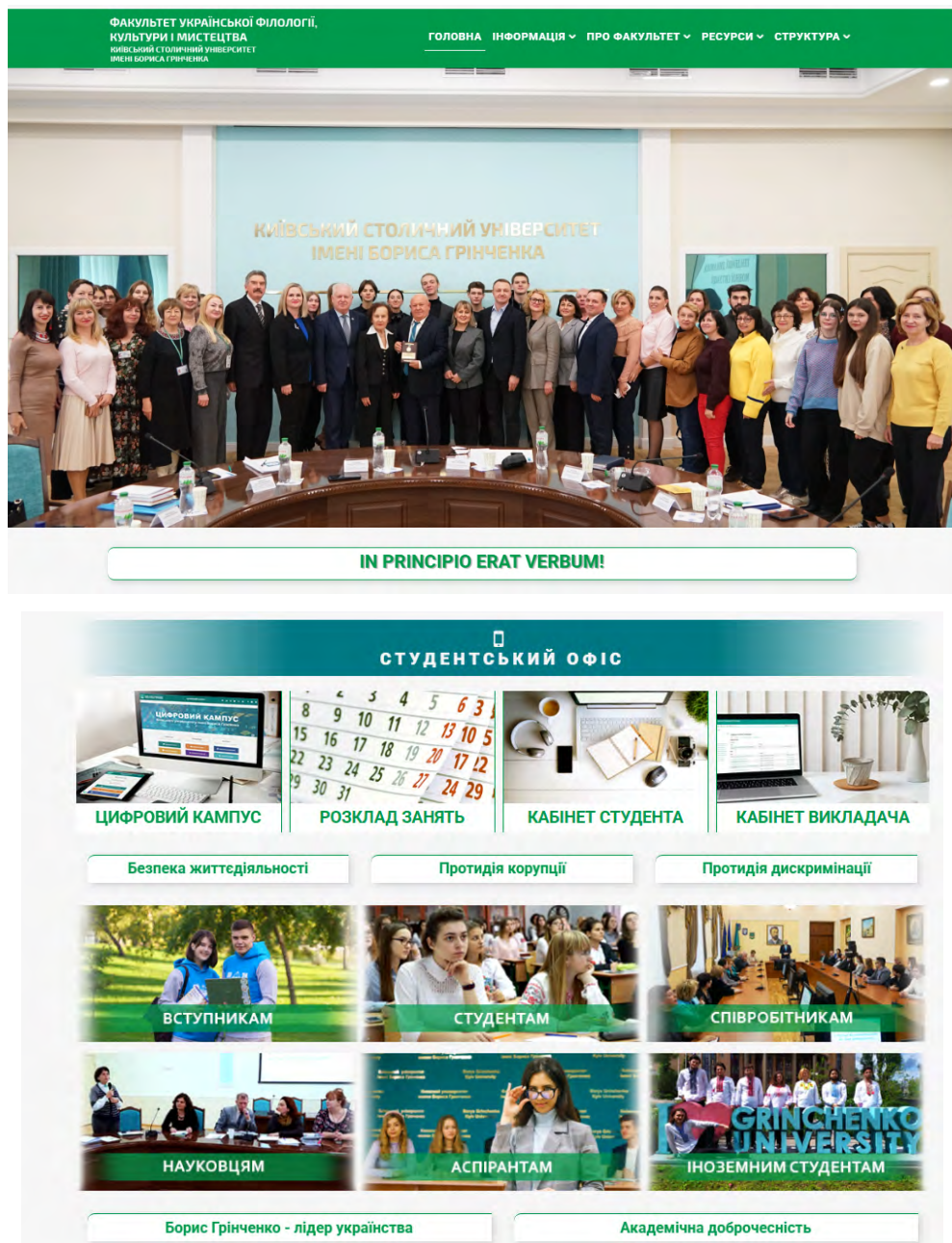

Рис. 4. Головна сторінка сайту Факультету української філології, культури і мистецтва

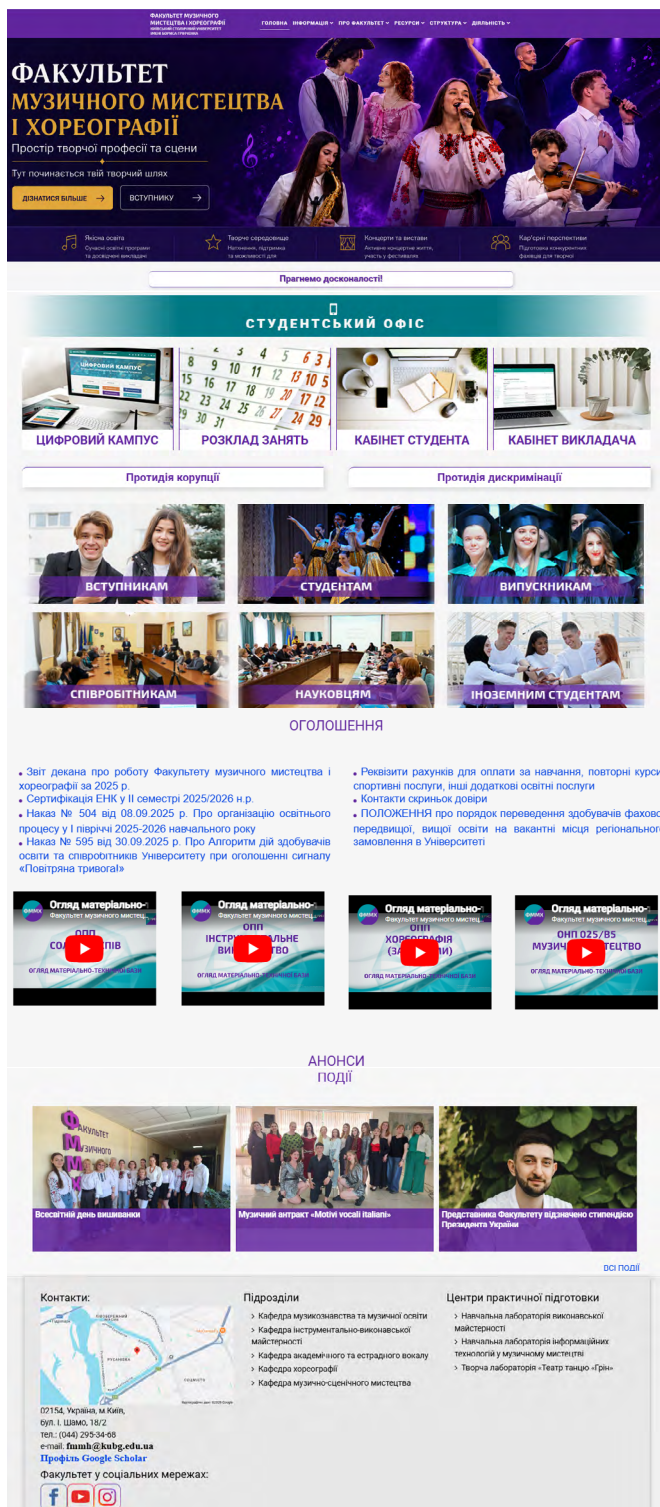

Рис. 4. (продовж.)

Факультет економіки та управління	https://feu.kubg.edu.ua/
Факультет журналістики	https://fj.kubg.edu.ua
Факультет фізичного виховання і спорту	https://ffvs.kubg.edu.ua/
Факультет інформаційних технологій та математики	https://fitm.kubg.edu.ua/
Факультет музичного мистецтва і хореографії	https://fmmh.kubg.edu.ua/
Факультет образотворчого мистецтва і дизайну	https://fomd.kubg.edu.ua/
Факультет педагогічної освіти	https://fpo.kubg.edu.ua/
Факультет права, врядування та міжнародних відносин	https://fpvmv.kubg.edu.ua/
Факультет психології та спеціальної освіти	https://fppo.kubg.edu.ua/
Факультет романо-германської філології	https://frgf.kubg.edu.ua/
Факультет суспільно-гуманітарних наук	https://fshn.kubg.edu.ua/
Факультет східних мов	https://fsm.kubg.edu.ua/
Факультет української філології, культури і мистецтва	https://fufkm.kubg.edu.ua/
Факультет здоров'я людини	https://fzl.kubg.edu.ua/
Фаховий коледж «Універсум»	https://fku.kubg.edu.ua/
Інститут післядипломної освіти	https://ippo.kubg.edu.ua/
Бібліотека	https://library.kubg.edu.ua/

Працюючи над проектуванням цифрового університету створено ресурс Цифровий кампус (рис. 5), в якому згруповані наявні е-ресурси основних складових: цифрова освіта, цифрова наука, цифрове управління, імідж та лідерство, цифровий простір, інфраструктура.

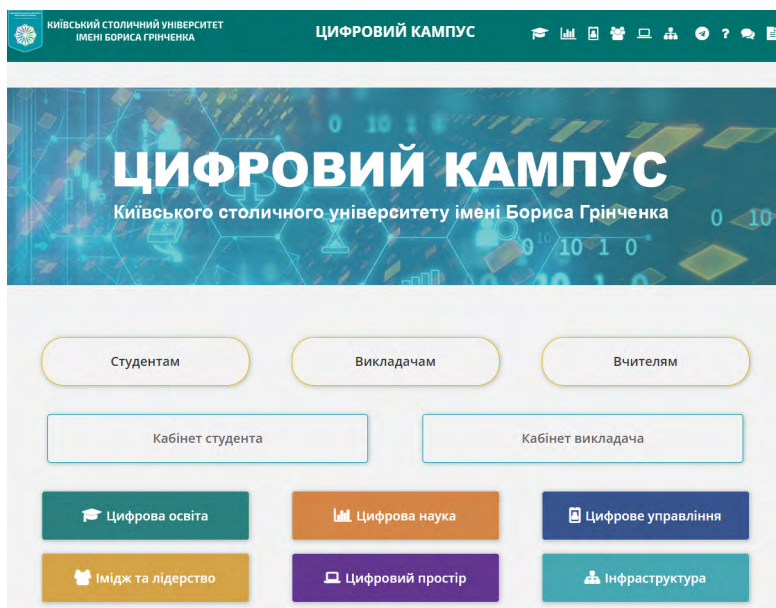

Рис. 5. Ресурс Цифровий кампус

Обравши, наприклад, розділ Цифрова освіта (рис. 6) ви отримаєте доступ до всіх е-ресурсів для організації навчальної діяльності.

> Кабінет студента
> Кабінет викладача
> Система е-навчання
Система електронного навчання Університету. Містить розроблені електронні навчальні курси до дисциплін, персональні кабінети студента та викладача, журнал оцінок, каталог вибіркових дисциплін тощо. Наявний мобільний додаток до системи дає змогу опрацьовувати та виконувати завдання в режимі офлайн.
> Цифрові профілі освітніх програм
Перелік освітньо-професійних та освітньо-наукових програм Університету Грінченка.
> Сервіси для організації онлайн занять
Перелік сервісів для організації онлайн-занять в Університеті: Google Meet (корпоративний), Google Chat, Google Hangouts, Google Classroom. Відеоінструкції для користувачів.
> Запис відеолекцій та проведення онлайн занять в Центрі технологій дистанційного навчання
Проведення та запис відеолекцій у Студіях дистанційного навчання.
> Кваліфікаційні роботи здобувачів
> Бібліотека
Бібліотека Університету та основні сервіси, які надаються бібліотекою.
> Професійний розвиток персоналу
> Безкоштовні онлайн-курси
> Розклад занять Університету Грінченка
> Вступ

Рис. 6. Розділ Цифрова освіта

Щоб не витратити час на пошук е-ресурсів призначених виключно для студентів необхідно обрати меню Студентам (рис. 7), в якому підібрано відповідні е-ресурси.

> Кабінет студента

» Корпоративна пошта

Реалізована на платформі Gmail. Переваги - необмежений обсяг корпоративного Google Диска; організація комунікації (Google Meet - до 250 осіб; Google Chat) та спільної роботи (таблиці, документи, презентації, форми, папки) та інші сервіси GSuite з розширеними можливостями.

» Система е-навчання

Система електронного навчання Університету. Містить розроблені електронні навчальні курси до дисциплін, персональні кабінети студента та викладача, журнал оцінок, каталог вибіркових дисциплін тощо. Наявний мобільний додаток до системи дає змогу опрацьовувати та виконувати завдання в режимі офлайн.

» Організація онлайн комунікації

» Спільна робота з документами/файлами/папками

> Цифрові сервіси для освіти України

» Інструменти на основі штучного інтелекту

> Розклад занять Університету Грінченка

> Замовлення довідок

> Оплата за навчання

» Бібліотека

> Е-портфоліо студента (Електронні портфоліо студентів Університету. Презентуйте себе, формуйте власне е-портфоліо!)

> Е-портфоліо аспіранта (Електронні портфоліо аспірантів Університету. Презентуйте власні науково-дослідницькі та професійні досягнення, формуйте власне е-портфоліо!)

> Вікі Університету Грінченка

> Академічна Мобільність (Актуальні програми академічної мобільності)

> Вакансії для студентів та випускників Університету

> Соціально-психологічний супровід, консультування

> Підтримка студентів з інвалідністю

> Повідомити про корупцію

> Повідомити про дискримінацію, сексуальні домагання тощо

> Юридична клініка "АСТРЕЯ"

> Контакти

Рис. 7. Розділ Студентам

Ресурс Цифровий кампус є простим у використанні та адаптованим під мобільні телефони, що дає змогу ефективно використовувати е-ресурси Університету під час освітнього процесу (рис. 8).

Рис. 8. Відображення ресурсу на мобільних телефонах

Розглянемо детальніше найважливіші з них.

Корпоративна електронна пошта

Для забезпечення ефективної комунікації студентів і співробітників Університету кожному користувачеві створюється **корпоративна електронна поштова скринька** (рис. 9). Логін і пароль до корпоративної пошти надаються кожному студентові разом із доступом до електронного середовища помічником декана з ІКТ. Корпоративна адреса поштової скриньки студентів формується автоматично за таким алгоритмом — перші літери імені та по батькові, прізвище та аббревіатура Факультету в транслітерації із зазначенням року вступу до Університету +@kubg.edu.ua. За наявності повного збігу перших літер імені, по батькові та прізвища, додається цифра. Наприклад, Андрій Миколайович Петров, який поступив до Факультету журналістики в 2026 р. отримає корпоративну адресу: ampetrov.fj26@kubg.edu.ua

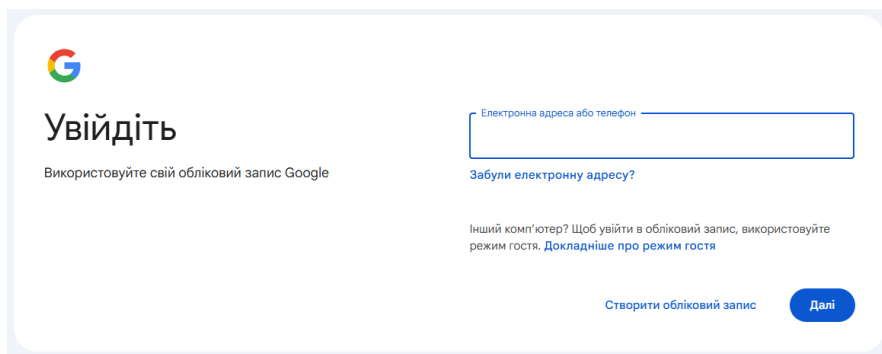

Рис. 9. Сторінка входу до корпоративної поштової скриньки

Корпоративна пошта надає можливість використовувати Google-сервіси — календар, диск, документи, групи, сайт, перекладач тощо.

Поштова скринька студента — це не лише повідомлення, але й люди, які їх надсилають. Перевагою корпоративної пошти є те, що не потрібно пам'ятати електронні адреси викладачів та одногрупників, всі вони є в спільній контактній книзі Університету.

Текстовий, голосовий чат та відеозустрічі Google дозволяють студентам і викладачам бачити, хто знаходиться в мережі (онлайн, не турбувати, не на місці), і миттєво розпочинати з ними прямі переписки або ж запрошувати окремих користувачів до групи (рис. 10) та обговорювати спільні питання, ділитися файлами, завданнями, або ж швидко організувати онлайн зустріч (рис. 11).

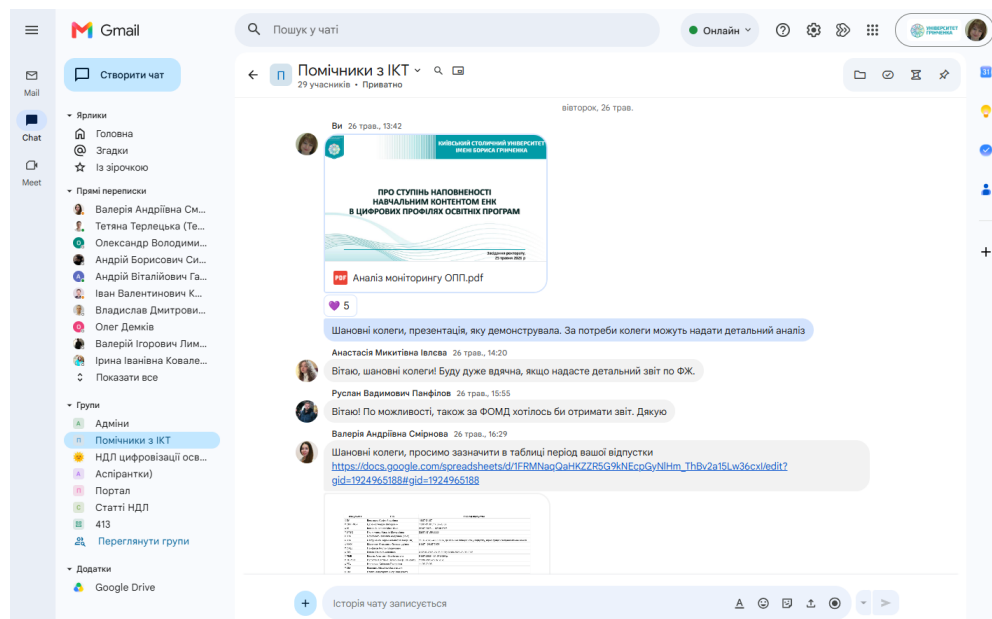

Рис. 10. Прямі переписки та групи

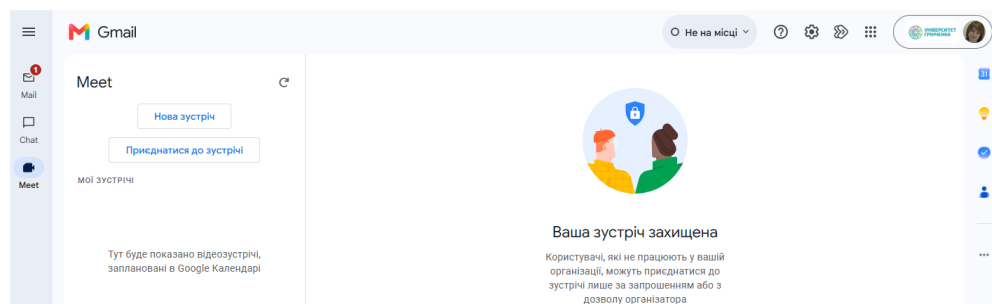

Рис. 11. Зустрічі Meet

Завдяки спільним календарям стало легше дізнаватися про вільний час студентів і викладачів (рис. 12).

Однією з переваг є можливість спільного використання календаря. Його можна зробити видимим для обраних користувачів, що дозволяє планувати спільні зустрічі.

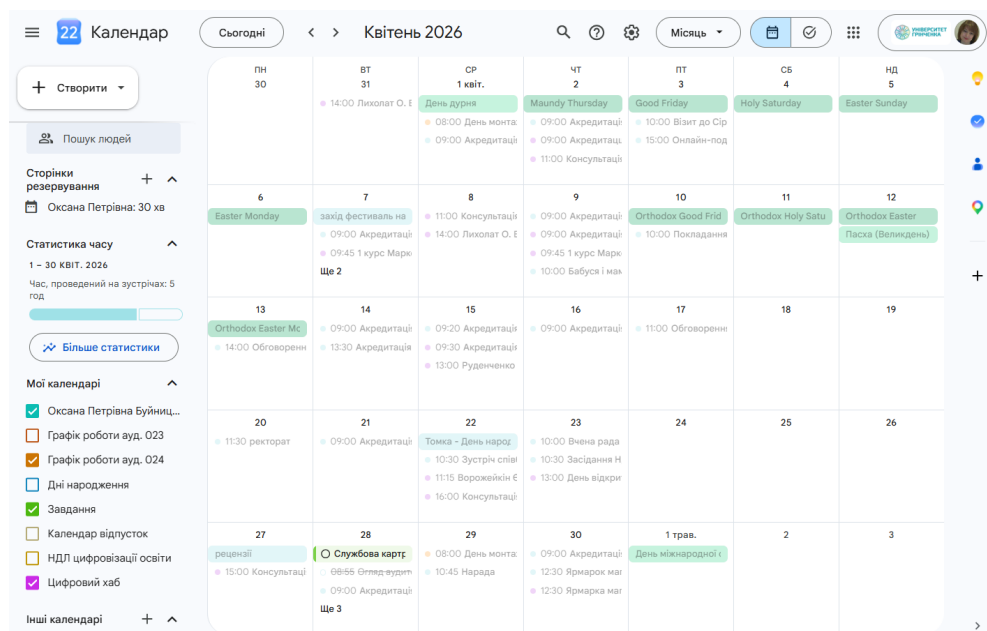

Рис. 12. Вікно календаря подій

Оскільки Університет має доступ до Google Workspace for Education Fundamentals, то усім зареєстрованим користувачам надається можливість використовувати доступні сервіси (рис. 13).

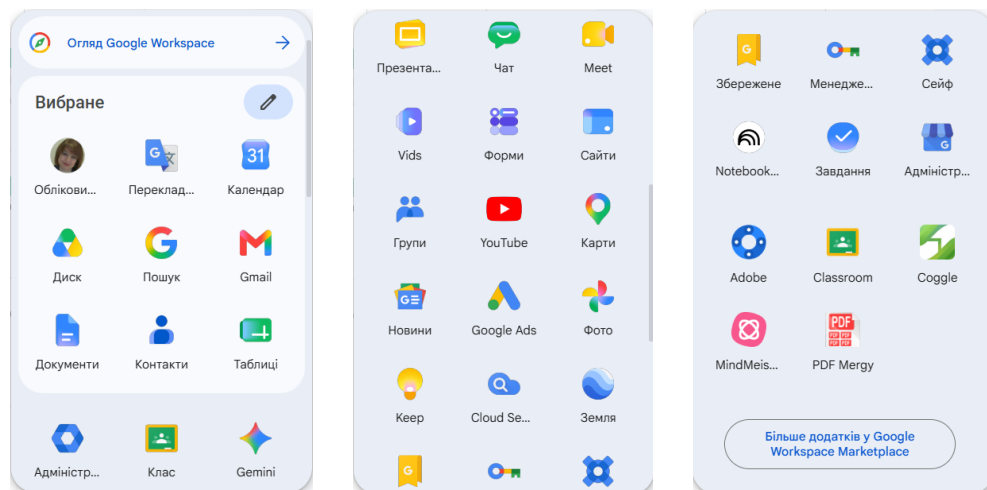

Рис. 13. Доступні корпоративні сервіси Google Workspace

Особливо корисним є *Диск* — хмарне сховище даних, яке належить корпорації Google і дає змогу користувачам зберігати свої дані на серверах у хмарі, ділитися ними з іншими користувачами в інтернеті, здійснювати спільну роботу з одними й тими ж документами, файлами та теками. У *Диску* вам надається **певний обсяг** для безкоштовного зберігання даних на час навчання в Університеті.

Завдяки можливості зберігання даних і обміну ними всі ваші файли доступні з будь-якого веб-браузера. Вам відкривається можливість разом створювати документи (рис. 14) і працювати з одними і тими ж файлами одночасно, надавати доступ до файлів чи цілих папок окремим користувачам або всій групі. Можна писати і відповідати на коментарі до файлів, щоб дізнатися думку інших або поділитися своїми ідеями. Навіть створити проектний сайт так само легко, як звичайний документ, навички програмування для цього не потрібні!

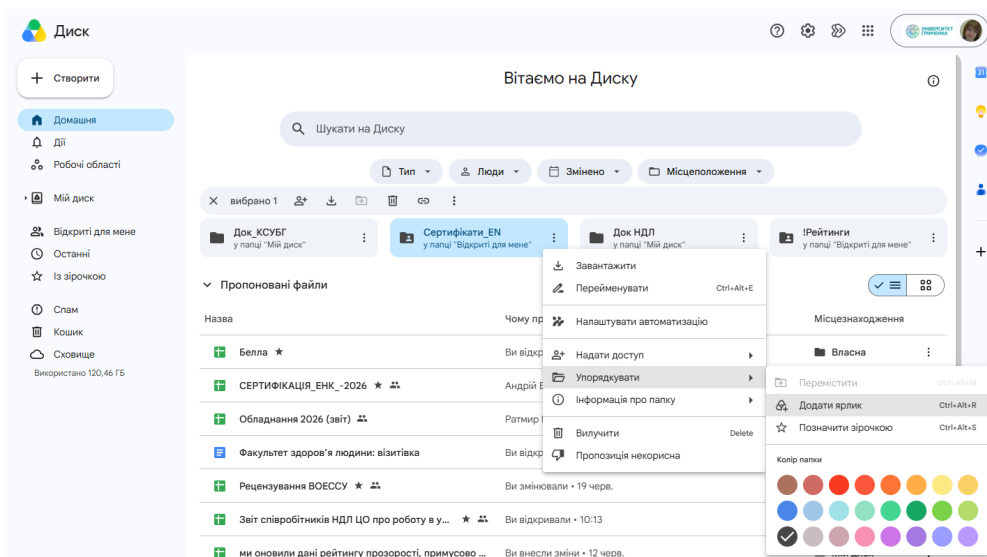

Рис. 14. Вікно диску в освітній хмарі Google

Налаштування двофакторної авторизації для акаунтів Google

Для налаштування двофакторної авторизації акаунту Google потрібно авторизуватись та перейти на вкладку «Безпека».

У параметрах входу в обліковий запис обрати «Двоетапна перевірка», щоб розпочати налаштування (рис. 15).

Додати номер телефону та обрати, в який спосіб система буде надсилати сповіщення (рис. 16).

Для використання варіанту «Сповіщення від Google» необхідно додатково увійти в акаунт Google зі свого мобільного пристрою. Цей спосіб не вимагає надання номеру мобільного телефону. Його перевага в тому, що якщо сім-картка з якоїсь причини заблокована, доступ до Google-акаунту зберігається і залишається недоступним зловмисникам. Недоліком є те, що для входу в акаунт мобільний телефон повинен мати підключення до інтернету.

При виборі опції «Текстове повідомлення» або «Телефонний дзвінок» код країни вказаний в форматі +380, тому номер телефону необхідно вводити в 9-значному форматі (без першого нуля).

Вхід в обліковий запис Google

Пароль

Остання зміна: 1 жовт. 2018 р.

Двохетапна перевірка

Вимк.

← Двохетапна перевірка

Увімкніть двохетапну перевірку

Завдяки ще одному рівню захисту зломники не зможуть отримати доступ до вашого облікового запису.

Якщо ви не використовуєте ключ доступу, вам буде запропоновано заповнити найнадійніший другий етап, доступний у вашому обліковому записі. Ви можете будь-коли змінити другий етап і варіанти входу в налаштуваннях. [Перейти до налаштувань безпеки](#)

Увімкніть двохетапну перевірку

Рис. 15. Вікно налаштування «Двоетапної перевірки» акаунта

Додати номер телефону

Номер телефону можна використовувати, щоб підтверджувати свою особу під час входу в обліковий запис і отримувати сповіщення про незвичні дії.

+380

Ви можете користуватися номером у Google Voice, але не зможете отримувати коди, якщо втратите доступ до свого облікового запису Google. Може стягуватися плата за тарифами оператора. [Докладніше про те, як Google використовує цю інформацію](#)

- ☒ Отримувати коди за допомогою текстового повідомлення
- ☐ Отримувати коди за допомогою голосового повідомлення

Скасувати

Далі

Рис. 16. Налаштування сповіщень

Електронне навчання (Е-навчання) — навчання на основі використання е-контенту (в тому числі ЕНК — електронних навчальних курсів) та е-співпраці всіх учасників освітнього процесу на основі створеного е-середовища Університету. Для входу на портал електронного навчання (<https://elearning.kubg.edu.ua/>) необхідно авторизуватись — ввести відповідний логін та пароль, який ви отримали у помічника декана з ІКТ. Далі ви потрапляєте у власний *Персональний кабінет* (рис. 17).

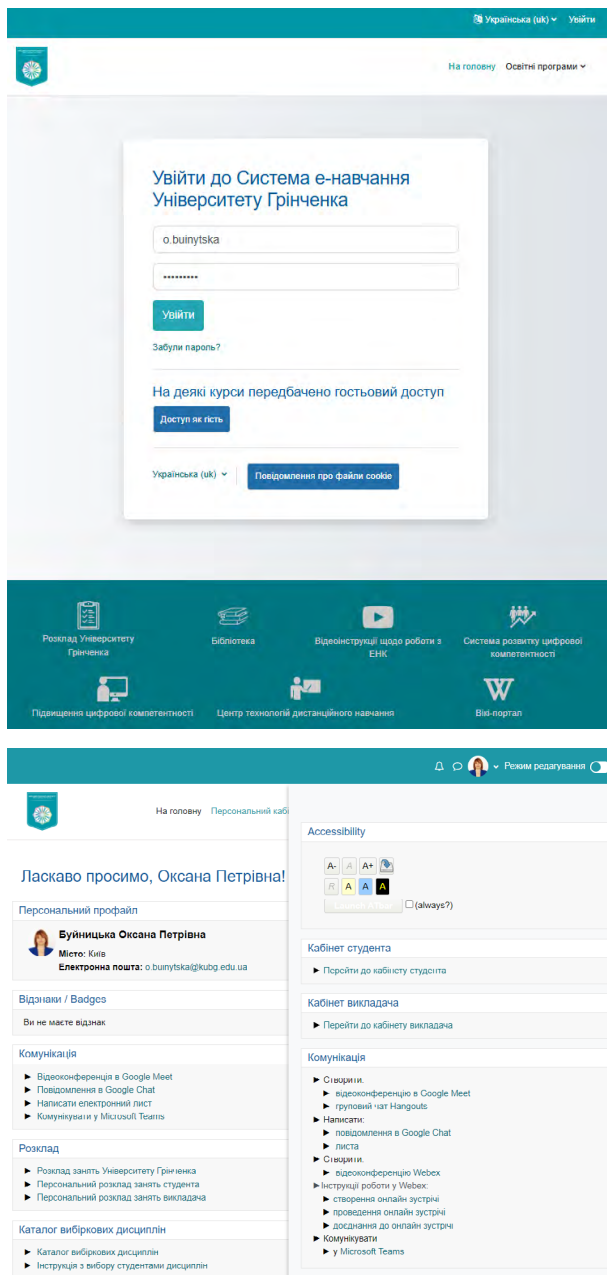

Рис. 17. Сторінки Авторизація і Персональний кабінет системи е-навчання

Студенти зараховуються на електронні навчальні курси (ЕНК) відповідно освітньо-професійних програм, за якими навчаються.

ЕНК — комплект навчально-методичних матеріалів та освітніх послуг, створених для організації індивідуального та групового навчання з використанням технологій дистанційного та онлайн навчання. Навчальний матеріал ЕНК подається у структурованому електронному вигляді та зберігається на спеціальному навчальному порталі, побудованому на платформі Moodle (модульне об'єктно-орієнтоване динамічне навчальне середовище). Наприклад, структуру сертифікованого ЕНК представлено на *рис. 18*.

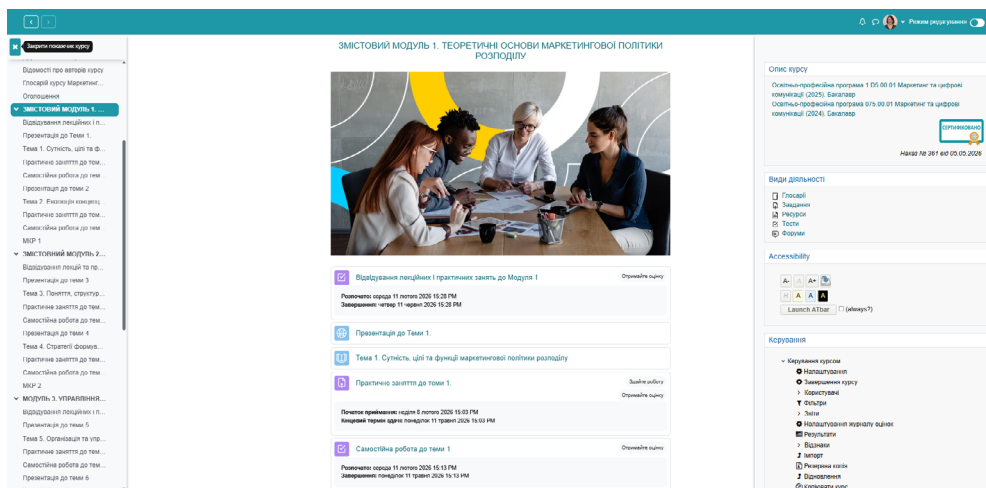

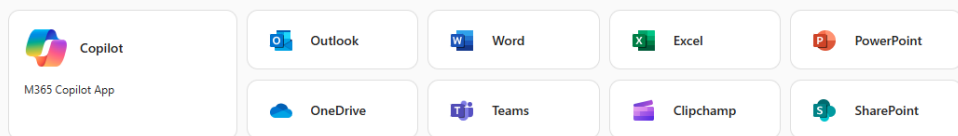
Рис. 18. Приклад сторінки ЕНК

Microsoft 365 для навчання!

Microsoft 365 — це пакет програм у вигляді сучасних онлайн-додатків, які доступні як через інтернет так і у звичайній версії. Використання пакету Microsoft 365 робить процес навчання мобільним та персоналізованим, забезпечуючи студентів необхідними офісними додатками.

Microsoft 365 надає можливість користуватися будь-яким хмарним сервісом, що входить до пакету, а саме: OneDrive, Delve, Video, Word Online, Excel Online, PowerPoint Online, OneNote Online Sway, пошта, календар, контакти, канал новин, сайти та завдання тощо (*рис. 19*).

Програми

Використовуйте всі Teams, Outlook та Microsoft 365 Copilot

Огляд за категорією

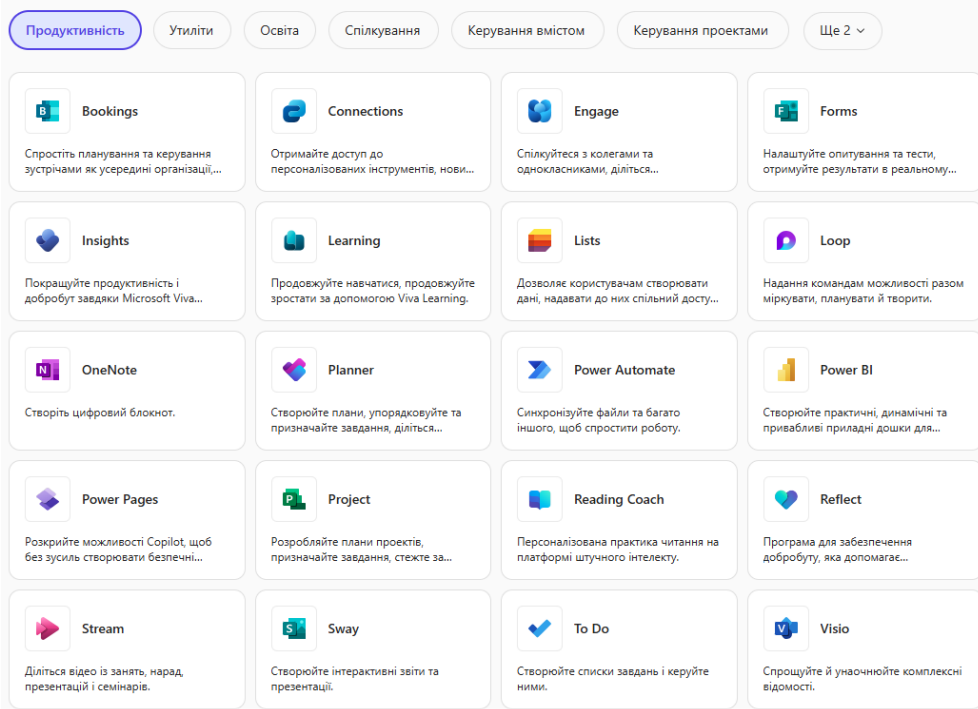

Рис. 19. Програми та документи в Microsoft 365

За рахунок роботи зазначених сервісів Microsoft 365 у хмарі, ви маєте змогу:

- створення, обміну та спільного доступу документів Office (Word Online, Excel Online, PowerPoint Online, або OneNote Online);
- збереження документів, фотографій та відеоматеріалів з можливістю редагування та спільного доступу з будь-яких пристроїв (OneDrive);
- відправки та отримання електронної пошти (Пошта);
- створення та відстежування зустрічей, подій та зборів (Календар);
- керування власними контактами та контактами, що є у спільному доступі (Контакти).

Сервіс **Outlook** є альтернативним варіантом будь-якого поштового сервісу для особистого використання, з можливістю відправлення документів розміром до 34 МБ. Відправка файлів понад 34 МБ здійснюється за допомогою служби **OneDrive**.

Сервіс **Календар** дозволяє створювати власний календар подій в одному з чотирьох режимів: «День, Робочий тиждень, Тиждень і Місяць». Відстежувати події, які пов'язані з календарями інших користувачів, і надавати загальний доступ до свого календаря іншим студентам. Календарі у спільному доступі дозволяють переглядати відомості про зайнятість того чи іншого користувача в будь-який момент часу, заходи академічної групи, факультету, інституту.

Сервіс **Люди** дозволяє керувати власними контактами та контактами, що є у спільному доступі. Даний сервіс має базу контактів зареєстрованих користувачів Університету.

Також вам надається 1 ТБ безкоштовного онлайнного простору для зберігання власних файлів у хмарному сховищі **OneDrive** Microsoft 365 з можливістю створювати, редагувати та завантажувати документи з будь-яких пристроїв й надавати спільний доступ до власних файлів.

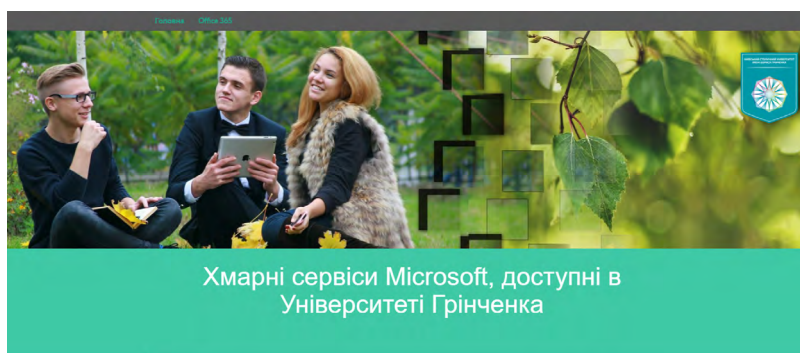
Сервіс «**Завдання**» дозволяє додавати поточні завдання та пов'язувати їх із сервісом **Календар**. У даному сервісі містяться створені власником завдання або отримані завдання до яких надано доступ іншими користувачами. Для зручної навігації у сервіс вбудовано пошукові фільтри.

Сервіс «**Sway**» надає можливість легкого та швидкого створення веб-базованих інтерактивних презентацій, звітів та інформаційних бюлетенів, а також дозволяє ділитися ними. Передбачає можливість додавання матеріалів з хмарного сховища OneDrive, соціальних мереж Facebook та Twitter, а також відеохостингу YouTube у власну презентацію.

Сервіси «**Word, Excel, PowerPoint, OneNote Online**» є онлайнними аналогами звичайних офісних програм від Microsoft. Дані сервіси забезпечують можливість роботи з документами на будь-яких пристроях з можливістю спільного доступу.

Студентам Київського столичного університету імені Бориса Грінченка надається можливість безкоштовного встановлення додатків Microsoft 365 на п'ять пристроїв для власного користування, а також програми для групової роботи та для обміну миттєвими повідомленнями, голосового та відеозв'язку з можливістю організації онлайн семінарів, передачею файлів, демонстрацією презентацій, програм, робочого столу.

Детальніше про означену можливість можете дізнатись на порталі Університету в меню Ресурси — Цифровий кампус — Хмарні сервіси Microsoft або перейшовши за посиланням <https://ms.kubg.edu.ua/> (рис. 20).

Для початку роботи з сервісами Microsoft Вам необхідно мати корпоративний обліковий запис

Для реєстрації, скасування паролів доступу або оновлення реквізитів e-адреси в системі корпоративної електронної пошти Університету @kubg.edu.ua заповніть [заявку](#).
Для отримання більш детальної інформації з хмарних сервісів Office 365 натисніть на зображення.

Рис. 20. Ресурс Хмарні сервіси Microsoft

Вікі-портал Університету

Відкритою платформою, призначеною для реалізації освітніх технологій, орієнтованих на активну діяльність студентів та викладачів, всіх учасників освітнього процесу є Вікі-портал Університету (wiki.kubg.edu.ua) (рис. 21). Наповнення ресурсу здійснюється спільними зусиллями великої кількості грінченківців.

Вікі-сайт функціонує за спеціальною технологією, яка називається «Вікі». Використовуючи цю технологію, можна без будь-яких зусиль розміщувати різноманітні освітні веб-ресурси, обмінюватись думками, повторно використовувати розміщені вебресурси, створювати освітні веб-ресурси на основі внеску багатьох учасників. Вікі-технологія дає змогу вставляти зображення, опитування на відео, аудіо, карти знань та інші ресурси, створювати категорії для зручності (рис. 22).

До основних **характеристик** Вікі-сайту відносяться:

- оперативна публікація матеріалів;
- встановлення та підтримка зв'язків між сторінками відповідно до правила: назва статті — посилання на цю статтю в тексті інших статей проекту;

- створення складних документів/сторінок;
- здійснення контролю за версіями статей;
- автоматична генерація та підтримка цілісності гіперпосилань між документами на сайті;

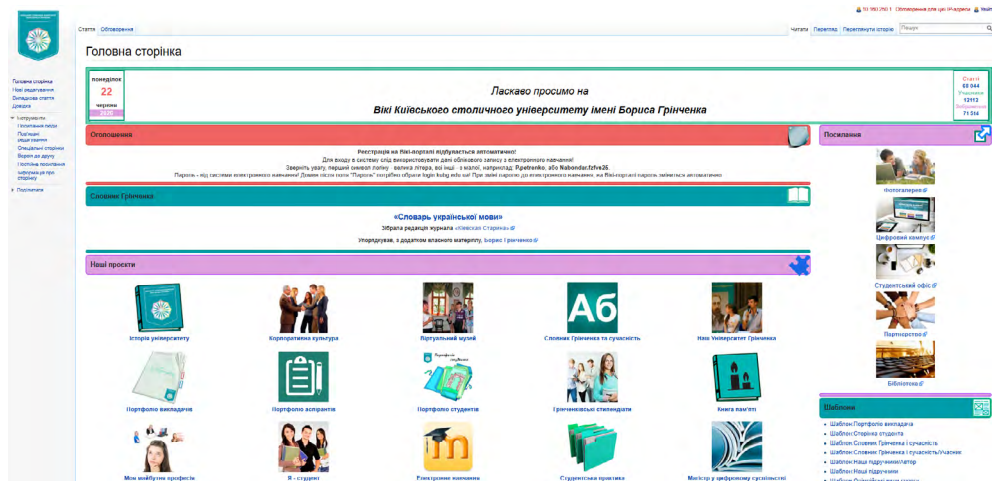

Рис. 21. Вікі-портал Університету

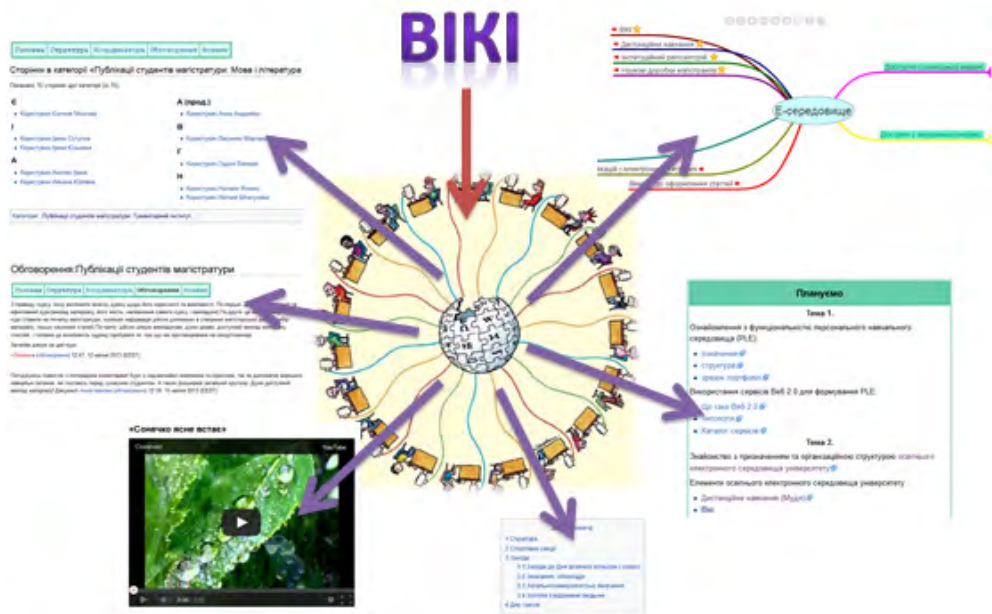

Рис. 22. Ресурси Вікі

- автоматичне створення персональних сторінок учасників та персональних сторінок обговорення;
- можливість формування персонального списку спостережень та оновлення списку в режимі реального часу;
- автоматична фіксація внеску учасника та відслідковування змін у ньому.

Завдання, які можна виконувати на Вікі-порталі для навчання:

- написання рефератів — анотація до реферату, аналіз реферату, оцінювання;
- складання бібліографії до теми — анотованого списку інтернет-ресурсів;
- анотування джерел з теми;
- складання глосарію термінів за даною тематикою;
- виконання описових робіт;
- складання інструкцій щодо здійснення тих чи інших операцій;
- обговорення та дискусії на рівні групи/курсу/спеціальності;
- порівняльний аналіз підходів різних авторів щодо розв'язання певних питань, проблем, означень тощо;
- побудова систем класифікації за визначеними класифікаційними ознаками;
- визначення критеріїв оцінки подій, явищ, процесів;
- огляд інтернет-ресурсів з обраної теми;
- ознайомлення з навчальними посібниками, книгами і журналами (наприклад, Wikibooks) тощо.

Для того щоб кожен студент міг стати активним учасником, на порталі функціонують зазначені нижче проекти (рис. 23):

Проект	Опис	Проект	Опис
 Історія університету	Проект призначений для ознайомлення загалом з історією Університету та враженнями про роки навчання у ньому	 Корпоративна культура	Корпоративна культура Університету — це цілісна система унікальних ідентифікуючих ознак, творимо їх разом!
 Я – студент	Проект підтримки курсу «Я – студент»	 Віртуальний музей	Проект присвячений життю і творчості Бориса Грінченка
 Артгалерея	Малюєш? Чи, може, співаєш або пишеш музику, вірші? Презентуй себе для інших! Проект призначено для ознайомлення широкого загалом з творами студентів	 Грінченківські стипендіати	Проект відображення інформації про талановитих студентів-грінченківців, яким призначається іменна стипендія Бориса Грінченка
 Словник Грінченка та сучасність	Проект для долучення якомога більшої кількості студентів до ознайомлення із унікальним словником, створеним Борисом Грінченком, шляхом опрацювання кожного окремого слова	 Це зробили наші руки	Створили якусь «цікавинку»? Розмістіть інструкцію щодо її створення в цьому проекті
 З Кисвом — для Києва	Проект висвітлює соціальні заходи для киян, які проводяться студентами та викладачами Університету	 Книга пам'яті	Проект вшанування пам'яті грінченківців, що покинули цей світ

Рис. 23. Вікі-проекти Університету

Першим колективним проектом Вікі-порталу є «Словарь української мови», до якого спочатку були додані у вигляді статей усі слова (68 тис.) словника Бориса Грінченка (рис. 24).

«Словарь української мови»

- **А** | Аа Аб Абв Абг Абд Абж Абз Абй Абк Абл Абм Абн Абп Абр Абс Абт Абф Абх Абц Абч Абш Абщ Абю Абя
- **Б** | Ба Бб Бв Бг Бд Бе Бж Бз Би Бл Бм Бн Бп Бр Бс Бт Бу Бх Бц Бч Бш Бщ Бю Бя
- **В** | Ва Вб Вд Ве Вж Вз Ви Вл Вм Вн Вп Вр Вс Вт Ву Вх Вц Вч Вш Вщ Вю Вя
- **Г** | Га Гб Гд Ге Гж Гз Ги Гл Гм Гн Гп Гр Гс Гт Гу Гх Гц Гч Гш Гщ Гю Гя
- **Д** | Да Дб Дв Дг Дд Де Дж Дз Ди Дл Дм Дн До Дп Др Дс Дт Ду Дх Дь Дю Дя
- **Е** | Ег Ед Ей Ек Ел Ем Ен Еп Ер Ес Ет Ех Еч
- **Є** | Єг Єд Єй Єк Єл Єм Єн Єп Єр Єс Єт Єх Єч
- **Ж** | Жа Жб Жв Жг Жд Же Жж Жз Жи Жл Жм Жн Жо Жп Жр Жс Жт Жу Жх Жц Жч Жш Жщ Жю Жя
- **З** | За Зб Зв Зг Зд Зе Зж Зз Зи Зл Зм Зн Зо Зп Зр Зс Зт Зу Зц Зч Зш Зю Зя
- **И** | Ив Ид Иж Ик Ил Им Ин Ир Ис Ит
- **І** | Ів Ід Іж Ік Іл Ім Ін Ір Іс Іт Іх Іц
- **Й** | Йм Йн Йо Йт
- **К** | Ка Кв Ке Кз Ки Кл Км Кн Ко Кп Кр Кс Ку Кш
- **Л** | Ла Ле Ли Лл Лл Ло Лу Ль Лю Ля
- **М** | Ма Мв Ме Мж Ми Мл Мн Мо Мр Мс Му Мш Мя
- **Н** | На Не Ни Нл Но Ну Нь Ню На
- **О** | Оа Об Ов Ог Од Ож Оз Ой Ок Ол Ом Он Оп Ос От Оф Ох Оц Оч Ош Ощ Ою
- **П** | Па Пе Пи Пл Пп Пн По Пр Пс Пт Пу Пх Пч Пш Па
- **Р** | Ра Рв Рд Ре Рг Рж Рз Ри Рл Рм Рн Ро Ру Рь Рю Ря

Рис. 24. Проект «Словарь української мови»

На сьогодні існують електронні версії словника Грінченка на:

— спеціальному сайті hrinchenko.com, створеному за перевиданням АН УРСР 1958 р.,

— Вікі-порталі Київського столичного університету імені Бориса Грінченка.

Завдання проекту — долучити якомога більше студентів до ознайомлення із унікальним словником, створеним Борисом Грінченком, шляхом опрацювання кожного окремого слова:

- пояснення сучасного тлумачення,
- опис його в інших словниках,
- візуалізація за допомогою вставлення відповідних зображень та відео,
- пояснення через відео його тлумачення науковцями, суспільними діячами та студентами.

Для початку роботи з проектом потрібно обрати відповідне слово зі словника, наприклад слово «коваль» (рис. 25).

Стаття
Обговорення
Читати
Перегляд
Переглянути історію
Пошук

Коваль

Коваль, -ля, м. 1) Кузнець. У кузні коваль, забувши про залізо в горні, балакає з хуторянами про чорну раду. К. ЧР. Коваль коня куде, а жаба і собі ногу дає. Ном. № 2548. 2) **Холодний коваль**. Слесарь. Жінка старого холодного коваля. Стор. МПР. 155. 3) Названіе отца новорожденного (на крестинахъ). Милл. 24. 4) Названіе плохого въ ходу вола. КС. 1898. VII. 46. 5) Наскъ.: щелкунъ, Elater. Вх. Пч. I. 6. 6) = **Ковалѣк**. Вх. Уг. 245. 7) Наскъ.: тараканъ. Вх. Уг. 245. 8) Кусокъ сала, даваемый лучшему гонцику берлинь и плотовъ. Він добре жене коваля дістане. Любечъ. Ум. **Ковалик**, **ковальчик**. Ковалики в паністарій кують. Страшно. Ном. № 13650.

Категорій:
Ко

Рис. 25. Слово зі словника Бориса Грінченка

Потім на основі спеціально створеного шаблону доповнити Вікі-статтю за відповідними напрямками (рис. 26).

Сучасні словники

Тлумачення слова у сучасних словниках

Ілюстрації

Медіа

Див. також

Джерела та література

Зовнішні посилання

Рис. 26. Шаблон для створення Вікі-статті проекту

Приклад Вікі-статті, створеної студентами в рамках цього проекту, подано на рисунку (рис. 27).

Сучасні словники

[Коваль. Академічний тлумачний словник](#)

КОВАЛЬ, я, чол. Майстер, що куванням обробляє метал, виготовляв металеві предмети. Коваль клеппе, доки тепле (Номис, 1864, № 5927); Якби кайдани перегризти, То гриз потроху б. Так не ті, Не ті їх ковалі кували, Не так залізо гартували (Тарас Шевченко, II, 1953, 40); Батько був славний коваль на всі околиці села (Іван Франко, IV, 1950, 188); Здоровенні, напівголі, спітнілі, бронзові ковалі гатили своїми, тільки їм під силу, молотами по ковадлах (Олександр Довженко, I, 1953, 227); * Образно. Кожен сам коваль свого щастя (Андрій Головка, II, 1957, 559).

Ілюстрації

Медіа

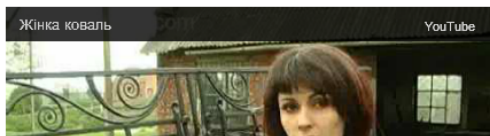

Рис. 27. Приклад подання Вікі-статті для слова Словника Бориса Грінченка

У проєкті беруть участь понад тисячі зареєстрованих учасників, адже одній людині не під силу за короткий час опрацювати 68 тисяч статей (саме стільки слів містить «Словарь української мови»).

У рамках цього проєкту в Університеті щорічно проходить конкурс «Словник Бориса Грінченка та сучасність» на кращу інтерпретацію слів зі словника.

Метою проекту є долучення студентів до спадщини ідейного лідера Університету, які за задумом, мають не лише ознайомитися із описами слів, а й додати сучасне тлумачення кожного та спробувати візуалізувати його.

Важливою студентською розробкою є проект «Моя майбутня професія». На його сторінках кожен студент має змогу додати власну оригінальну інформацію про свою спеціальність, причини вибору саме її (рис. 28).

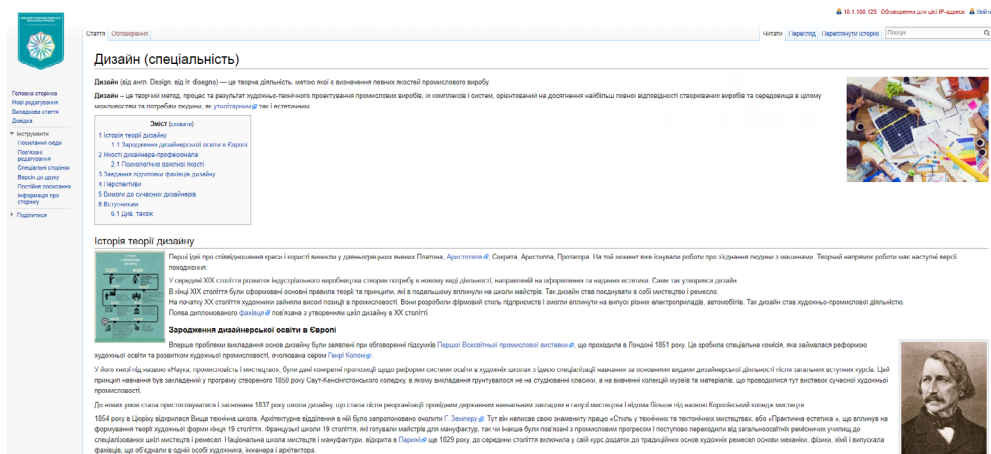

Рис. 28. Сторінка спеціальності «Дизайн»

Також на Вікі-порталі кожен студент має можливість створення та наповнення власного портфоліо під час періоду навчання в Університеті (рис. 29).

Персональні дані

ПІБ

Сергієнко Анна Іванівна

Навчальна діяльність

Навчання на MOOC

Навчання на масових відкритих онлайн курсах)

Навчальна практика

1. Креатив та емоції: як просувати збори на третьому році війни:

<https://speka.media/yak-volontieri-stayut-marketologami-abi-prosuвати-zbori-vm53i3>

2. СПЕКотна читанка. Історії з Кремнієвої долини: <https://speka.media/spekotna-chitanka-istoriyi-z-kremnijevoyi-dolini-9dn3e5b>

3. Які книги мають попит на XII Міжнародному фестивалі «Книжковий Арсенал»? : <https://speka.media/yaki-knigi-mayut-popit-na-xii-miznarodnomu-festivali-knizkovii-arsenal-9dn3i1q>

4. «Через бойові дії багато людей втрачають зір, тому навчання читанню шрифтом Брайля як ніколи актуальне». Інтерв'ю з Оленою Нечепуренко: <https://speka.media/cezerez-boiovi-di-iyi-bagato-lyudei-vtracayut-zir-tomu-navcannya-citannyu-shriftom-brailiya-yak-nikoli-aktualne-intervyu-z-direktorkoyu-vidavnicтва-antologiya-vrx24n>

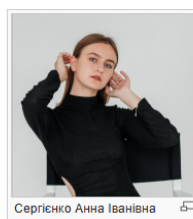
5. Як за допомогою IFTTT автоматизувати роботу та життя: <https://speka.media/yak-za-dopomogoyu-ifttt-avtomatizuvati-robotu-ta-zittya-vm5yg7f>

6. Святослав Святненко про стартап-екосистему в Україні, вихід бізнесу на міжнародні ринки та пітчінг проєктів <https://speka.media/svyatoslav-svyatnenko-pro-startap-ekosistemu-v-ukrayini-vixid-biznesu-na-miznarodni-rinki-ta-pitching-proektiv-9qy6jkl>

Програми мобільності

Брюссельська школа журналістики та комунікацій(HECS), навчання за програмою Erasmus, 01.09.2023 – 30.12.2023

- Наші студенти вже у Бельгії

Сергієнко Анна Іванівна

Рис. 29.
Сторінка
портфоліо
студента

Портфоліо забезпечує:

- систематизацію власного досвіду;
- чітке визначення напрямів саморозвитку, що полегшує самоосвіту або консультування з боку колег чи адміністрації;
- об'єктивність самооцінки та оцінки професійних умінь;
- підтримку й допомогу в атестації, вступу до магістратури, аспірантури;
- чітку фіксацію власних якостей (через описані факти, зібрані документи);
- фіксацію особистісного зростання як засобу самоосвіти та самодисципліни;
- обмін розробками та ідеями з іншими.

Візитівкою викладача, що містить відомості про різні аспекти його діяльності, відомості про наукову роботу, професійний розвиток, навчальну діяльність є портфоліо викладача (рис. 30), яке автоматично генерується на Вікі-портал Університету із системи **Е-портфоліо викладача** (<https://eportfolio.kubg.edu.ua/>) (рис. 31).

Е-портфоліо

Додаткові відомості

Освіта

У 2010 році закінчила з відзнакою Київський університет імені Бориса Грінченка за спеціальністю "Інформатика" спеціалізація "Фізичне у галузі освіти вимірювано"

Перелік місць роботи

Доцент кафедри комп'ютерних наук. Факультету інформаційних технологій та математики Київського університету імені Бориса Грінченка з 2022 р.

Старший викладач кафедри комп'ютерних наук. Факультету інформаційних технологій та математики Київського університету імені Бориса Грінченка 2017-2022 р.

Заступник завідувача НДІ цифровізації освіти з питань змісту і досліджень 2023 р.

Директор Дистанційної школи "Нова генерація" Київського університету імені Бориса Грінченка 2022-2023 р.

Старший викладач кафедри реклами і зв'язів з громадськістю Інституту журналістики Київського університету імені Бориса Грінченка 2015-2017р.

Вчитель інформатики в НВК "Новолекерська школа" 2014-2017 рр.

Викладач кафедри інформаційних технологій та математичних дисциплін Інституту суспільства Київського університету імені Бориса Грінченка 2010-2015 рр.

Вчитель інформатики Київського військового ліцею імені Івана Богуня 2011-2013 рр.

Тематичні дисертації (захищені)

Wiki-технологія як засіб підтримки проектно-дослідницької діяльності студентів гуманітарних спеціальностей університету

Громадська активність

не встановлено

Науково-дослідна та міжнародна діяльність

Індекс цитування Google Академії					[link]	
Цитування	h-індекс	i10-індекс	Дата оновлення			
1023	16	23	2026 06 19 10:00:04			Перейти на сторінку

Індекс цитування в Research Gate (1)							[link]	
ID	Публікація	Кафедра/НДІ/МІЦ/ІЦ	Research Interest Score	h-індекс (без самоцитатування)	Rix			Посилання
3	Факультет інформаційних технологій та математики	Кафедра комп'ютерних наук	404.7	8	2025			https://www.researchgate.net/profile/Iliia-Varchenko-Trotsenko

Варченко-Троценко Ілія Олександрівна
Рейтинг на 2025 рік: 502
(#99 у загальному рейтингу)
Підрозділ
Факультет інформаційних технологій та математики, Кафедра комп'ютерних наук
Посада
Доцент кафедри
Вчене звання / Науковий ступінь
Кандидат педагогічних наук. Доцент.

in f o e

Рис. 30. Сторінка портфоліо викладача на Вікі-порталі

Варченко-Троценко Ілія Олександрівна
#99 у загальному рейтингу (502 балів за 2025 рік)

Посада
Факультет інформаційних технологій та математики, Кафедра комп'ютерних наук
Посада
Доцент кафедри
Науковий ступінь / Вчене звання
Кандидат педагогічних наук. Доцент

Цифровізація освіти

Додаткові відомості

Освіта

У 2010 році закінчила з відзнакою Київський університет імені Бориса Грінченка за спеціальністю "Інформатика" спеціалізація "Фізичне у галузі освіти вимірювано"

Перелік місць роботи

Доцент кафедри комп'ютерних наук. Факультету інформаційних технологій та математики Київського університету імені Бориса Грінченка з 2022 р.

Старший викладач кафедри комп'ютерних наук. Факультету інформаційних технологій та математики Київського університету імені Бориса Грінченка 2017-2022 р.

Заступник завідувача НДІ цифровізації освіти з питань змісту і досліджень 2023 р.

Директор Дистанційної школи "Нова генерація" Київського університету імені Бориса Грінченка 2022-2023 р.

Старший викладач кафедри реклами і зв'язів з громадськістю Інституту журналістики Київського університету імені Бориса Грінченка 2015-2017р.

Вчитель інформатики в НВК "Новолекерська школа" 2014-2017 рр.

Викладач кафедри інформаційних технологій та математичних дисциплін Інституту суспільства Київського університету імені Бориса Грінченка 2010-2015 рр.

Вчитель інформатики Київського військового ліцею імені Івана Богуня 2011-2013 рр.

Тематичні дисертації (захищені)

Wiki-технологія як засіб підтримки проектно-дослідницької діяльності студентів гуманітарних спеціальностей університету

Науково-дослідна та міжнародна діяльність

- + Індекс цитування у HmB Scopus (за арфлюваннями публікаціями)
- + Індекс цитування у HmB Web of Science (за арфлюваннями публікаціями) (5)
- + Індекс цитування Google Академії
- + Індекс цитування в Research Gate (1)

Рис. 31. Персональна сторінка портфоліо викладача в системі е-портфоліо

Набравши у рядку пошуку Вікі-порталу прізвище викладача, який у вас викладає, зможете ознайомитись із його професійними та науковими здобутками, оскільки вони знаходяться у відкритому доступі для всіх користувачів мережі Інтернет.

Система Е-портфоліо викладача передбачає обмежений доступ до внесених відомостей.

Основними компонентами її є: особисті дані; науково-дослідницька діяльність; професійний розвиток; викладацька діяльність.

Всі ці компоненти формують цілісне представлення діяльності викладача з яким може ознайомитись кожен студент. На основі портфоліо автоматично формується рейтинг викладачів Університету відповідно до вагових коефіцієнтів, визначених ректоратом. Ознайомитись із рейтингом викладача на кафедрі, факультеті чи університеті мають змогу усі, без додаткової реєстрації, обравши меню системи Рейтинги (рис. 32).

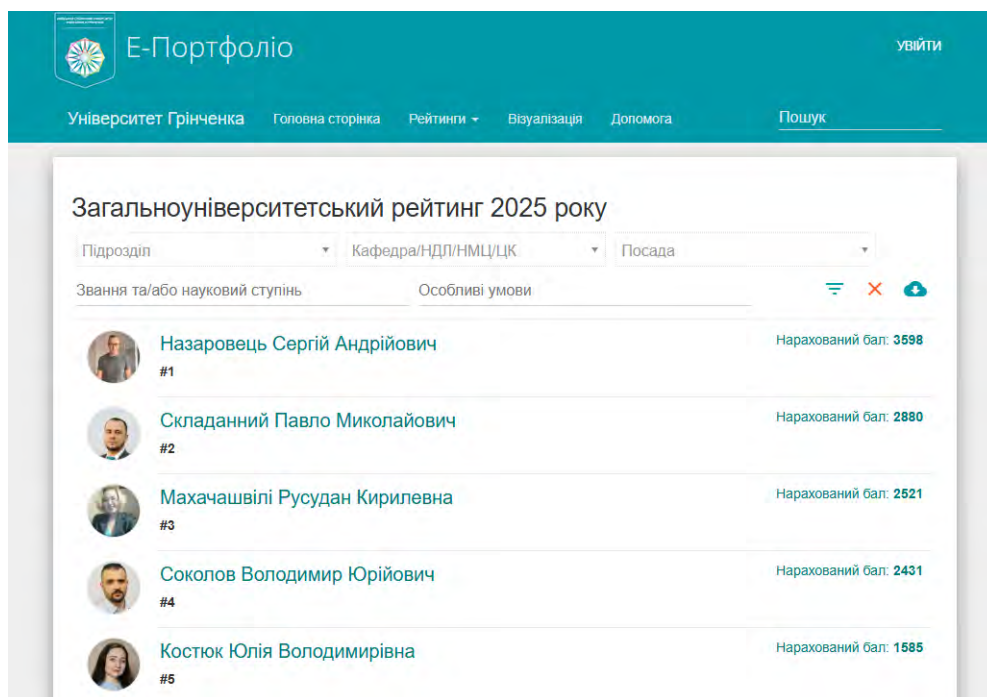

Рис. 32. Сторінка рейтингу викладачів університету

Бібліотека

Досить важливим підрозділом Університету є , діяльність якої спрямована на підвищення рівня і якості бібліотечно-інформаційного обслуговування освітнього процесу, наукової та інноваційної діяльності; створення єдиного інформаційно-освітнього середовища Університету та інтеграцію бібліотечних ресурсів у світову мережу освітніх послуг і наукових комунікацій.

Бібліотека Університету складається з чотирьох фондоутримувачів: Центральної бібліотеки та бібліотек-філій, розташованих у структурних підрозділах Університету. Кожна бібліотека має свій абонемент та читальну залу.

Головне приміщення

- Факультет української філології, культури і мистецтва
- Факультет романо-германської філології
- Факультет східних мов
- Факультет журналістики
- Факультет суспільно-гуманітарних наук
- Факультет інформаційних технологій та математики
- Факультет економіки та управління
- Факультет права, врядування та міжнародних відносин
- Факультет здоров'я людини
- Факультет фізичного виховання і спорту

м. Київ, вул. Левка Лук'яненка, 13-б

Тел.: 366-56-06, 366-56-16, library@kubg.edu.ua

Бібліотека головного приміщення забезпечує освітній та науковий процеси факультетів, які розміщені в корпусі. У фонді бібліотеки зібрана література з питань української та іноземної філології, історії, філософії, економіки, правознавства, інформатики, рекламної діяльності, журналістики, перекладу, видавничої та бібліотечної справи

Філія 1

- Інститут післядипломної освіти
- Факультет психології та спеціальної освіти

Тимчасово переміщена в Головне приміщення на вул. Левка Лук'яненка, 13-б, за винятком фондів спеціальності «Корекційна освіта», які переміщені до Філії 2

Філія 2

- Факультет образотворчого мистецтва і дизайну
- Факультет музичного мистецтва і хореографії
- Факультет педагогічної освіти

м. Київ, бульв. І. Шамо, 18/2

library.pi@kubg.edu.ua

Філія № 2 забезпечує освітній та науковий процеси факультетів, які розміщені в корпусі. До послуг користувачів бібліотеки надається література з педагогіки і психології, дошкільної, початкової та мистецької освіти. У фондах бібліотеки також понад 13 тис. примірників літератури з мистецтва, зокрема понад 9 тис. нотних видань

Філія 3

- Фаховий коледж «Універсум»

м. Київ, просп. Л. Каденюка, 16

Тел.: 559-83-81, library.uk@kubg.edu.ua

Бібліотека Коледжу (Філія № 3) має універсальні за своїм складом бібліотечні фонди, що забезпечують загальноосвітню та професійну підготовку ОКР «Молодший спеціаліст». Своїм користувачам бібліотека пропонує також видання з дошкільної, початкової, мистецької освіти, дизайну, фізичної культури і спорту, правознавства, журналістики, видавничої справи, діловодства та бібліотечної справи

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ БІБЛІОТЕКИ

Коротка довідка в цифрах (станом на 1.01.2026 р.):

Всього примірників власних ресурсів **близько 164** тисячі, із них:
навчальних видань **57 570** прим.
наукових видань **20 339** прим.
літературно-художніх видань **16 919** прим.
рідкісних та цінних видань **616** прим.

До послуг користувачів:

- 3 комп'ютеризовані читальні зали (*четвертий тимчасово на реконструкції*);
- 3 абонементи у навчальних корпусах Університету (*четвертий тимчасово на реконструкції*).

Електронний контент

Доступ здійснюється з сайту бібліотеки (рис. 33).

- Електронний каталог Бібліотеки (<https://ek.library.kubg.edu.ua>).
- Електронний репозиторій (<http://elib.kubg.edu.ua>) — електронні версії книг доступні з локальної мережі Університету.
- Інституційний репозиторій — повні тексти наукових праць Університету у відкритому доступі (<http://elibrary.kubg.edu.ua>).
- Цифрова бібліотека Бориса Грінченка (рис. 38) (<http://dl.kubg.edu.ua/>).
- Сайт видання «Заборонити рашизм» (<https://banruscism.kubg.edu.ua/>).
- Електронні повнотекстові колекції:
 - Творів Бориса Грінченка (<https://ek.library.kubg.edu.ua>);
 - Рідкісних видань з фондів бібліотеки (<https://ek.library.kubg.edu.ua>).

У фондах бібліотеки Університету Грінченка зберігаються також книжкові колекції меценатів Університету — Алли Шлапак, Віктора Огнев'юка, Лілії Гриневич, Сергія Ночовкіна та Ганни Росенко, Олександра Шугая та ін.

З 2019 року в Університеті Грінченка надається доступ до двох найбільш престижних наукометричних баз даних наукових публікацій: Scopus та Web of Science.

Scopus видавничої компанії Elsevier (www.scopus.com) — це найбільша міжнародна реферативна та наукометрична база рецензованої літератури: наукових журналів, книг та матеріалів конференцій. Ресурс індексує понад 21 500 рецензованих наукових журналів (близько 60 млн записів) із різних галузей знань — природничих наук, математики, інженерії, технології, охорони здоров'я та медицини, соціальних і гуманітарних наук, а також 130 000 книг. Також Scopus відстежує дані про цитування та розраховує різноманітні дослідницькі метрики.

Web of Science компанії **Clarivate Analytics** (<https://apps.webofknowledge.com/>) — наукометрична база даних, що пропонує доступ до бібліографії наукових статей з престижних періодичних видань, книг та матеріалів наукових конференцій із зазначенням реальної цитованості цих матеріалів. Центральною частиною платформи є наукометрична, реферативна, міжнародна база даних Web of Science Core Collection WoS (CC), яка включає в себе понад 18 000 провідних журналів.

В розділі «Е-ресурси» на сайті бібліотеки представлено інші бази даних, до яких відкрито доступ: De Gruyter Brill, Cambridge University Press, БУДСТАНДАРТ Online, EBSCOhost, ScienceDirect, Project Syndicate, Research4Life

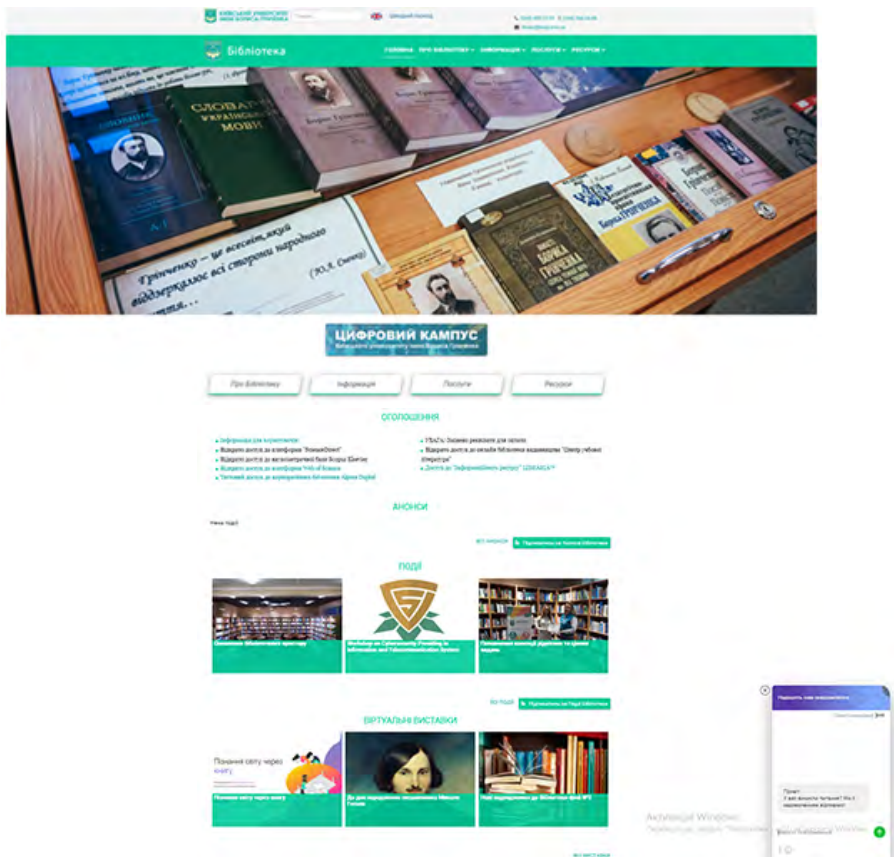

Рис. 33. Головна сторінка сайту бібліотеки Університету

На сайті бібліотеки є **навігатор з ресурсів відкритого доступу**, де подано перелік відкритих електронних колекцій, інституційних репозиторіїв та баз даних.

Інформаційні послуги та сервіси

- Доступ до мережі «Інтернет» (безкоштовний WiFi).
- Віртуальна довідка.
- Інформування про нові надходження на електронну пошту та електронна форма подовження терміну користування книгою.
- Міжбібліотечний абонемент (МБА) та електронна доставка документів.
- Книга поштою.
- Індексування наукових праць за УДК.
- Допомога в оформленні бібліографічних посилань згідно з ДСТУ 8302:2015 та використання міжнародних стилів в оформленні списків літератури.
- Виконання різних тематичних запитів на замовлення.
- Тиражування та оцифровування документів.
- Консультування з питань використання наукометричних баз даних, зокрема Scopus та Web of Science.
- Підбір журналу для публікації у Scopus та Web of Science.
- Пошук літератури з теми у Scopus / Web of Science.
- Перевірка документів на виявлення текстових збігів автоматизованими сервісами.

З метою забезпечення оперативного пошуку документів з усього фонду бібліотеки та подальшого їх замовлення через інтернет створено **електронний каталог** (<http://ek.kubg.edu.ua>) бібліотеки Університету (рис. 34), де на стартовій сторінці розміщено рекомендації стосовно пошуку та меню для різних типів пошуку, а саме: стандартного, розширеного, професійного, за словником, ДРНТІ-навігатор, УДК-навігатор, статистика звернень. Крім того, усі викладачі, студенти, співробітники Університету Грінченка можуть скористатися **авторизованим доступом** до електронного каталогу з персонального комп'ютера поза межами університету, який дозволяє віддалену роботу з повнотекстовою базою навчальної літератури.

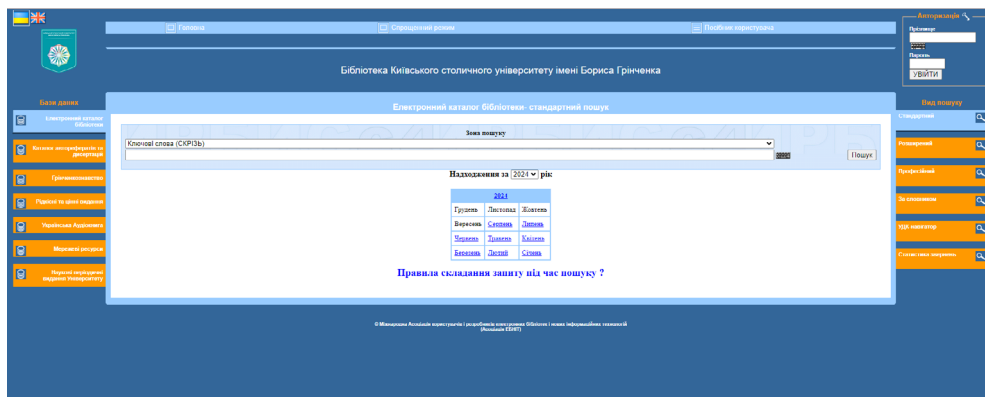

Рис. 34. Головна сторінка електронного каталогу бібліотеки Університету

Електронний репозиторій (<http://elib.kubg.edu.ua/>) — це електронний ресурс бібліотеки, який містить понад 2 540 електронних навчальних, навчально-методичних, наукових, художніх, довідкових, рідкісних друкованих видань в електронній формі (рис. 35). До повнотекстових електронних ресурсів бібліотеки можна потрапити лише з внутрішньої локальної мережі Університету. При цьому обов'язково мати власний логін та пароль.

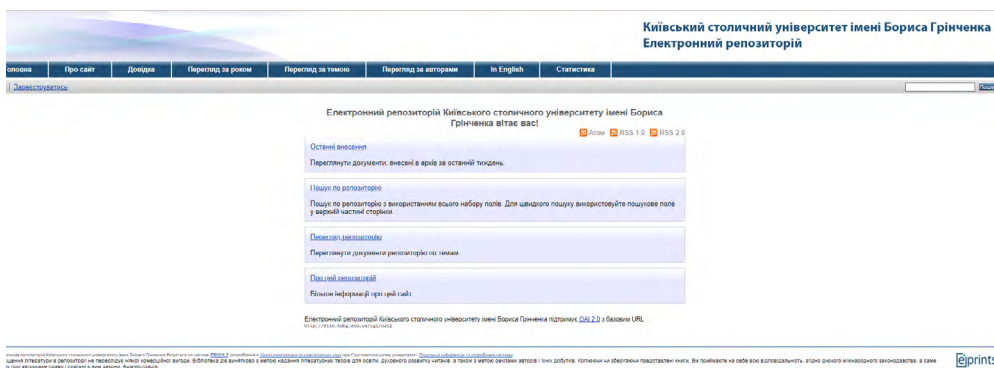

Рис. 35. Електронний внутрішній репозиторій Університету

До основних способів пошуку в репозиторії належать перегляд матеріалів та використання спеціальних інструментів пошуку. За допомогою перегляду можна переходити зі сторінки на сторінку, шукаючи потрібні дані за такими критеріями: рік, тема (рис. 36), відділ. Перегляд використовується, якщо ви конкретно не знаєте, що хочете знайти. Недоліком цього способу пошуку є те, що можна досить довго подорожувати сторінками сайту.

- [Класифікатори](#) (5292)
 - [рубрикатор КУБГ](#) (5292)
 - [02.Дисертації](#) (1)
 - [03.Збірник наукових праць](#) (6)
 - [04.Кращі студентські роботи](#) (3)
 - [05.Матеріали конференцій](#) (7)
 - [09.Нормативно-правове забезпечення освітньої діяльності](#) (1)
 - [10.Статті в періодичних виданнях](#) (6)
 - [11.БОРИС ГРІНЧЕНКО](#) (43)
 - [08.Навчально-методична література](#) (5226)

Рис. 36. Рубрикатор внутрішнього репозиторію

Форми простого та розширеного пошуку мають спеціальні засоби організації пошуку відомостей за певними ознаками, що забезпечує його ефективність. Для простого пошуку слід обрати кнопку (верхня права частина веб-сторінки); у вікні **Простий пошук**, що полі Елемент за допомогою меню, яке розміщене справа, обрати одне із ключових слів — відкрилося (рис. 37), слід ввести в поле Елемент ключове слово (пошуковий термін). У Кожний або Будь-який (Кожний — пошук документів, які містять усі вказані ключові слова відповідного поля; Будь-який — пошук документів, які містять будь-які з вказаних термінів відповідного поля). За необхідності можна задати значення поля Порядок виведення результатів (за роками, автором або назвою) та обрати відповідну кнопку.

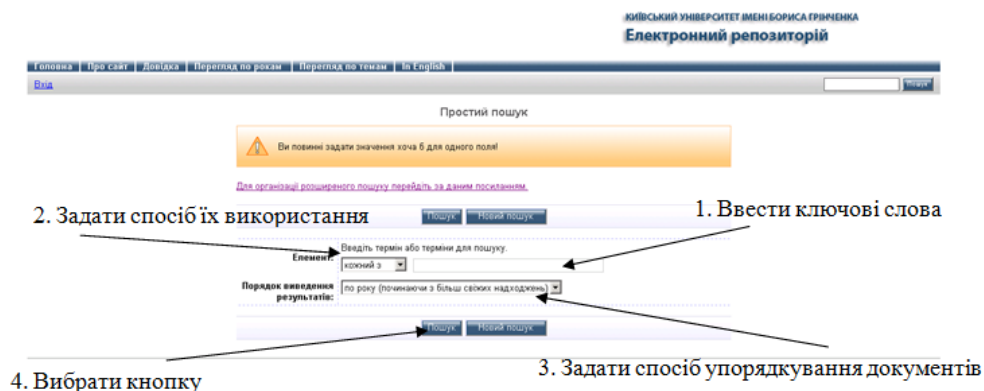

Рис. 37. Вікно простого пошуку внутрішнього репозиторію

Детальна інструкція щодо роботи з електронними ресурсами внутрішнього репозиторію знаходиться в меню Довідка е-репозиторію.

Інституційний репозиторій (IP) (<http://elibrary.kubg.edu.ua>) — це окремий ресурс, створений для ознайомлення з науковими публікаціями співробітників Університету, що знаходиться у вільному доступі. Станом на 01 січня 2025 р. в IP розмістили власні наукові доробки понад 700 науково-педагогічних працівників Університету (понад 37 600 наукових статей, монографій, посібників та навчально-методичних матеріалів). Основне призначення IP — накопичення, систематизація та зберігання в електронному вигляді інтелектуальних продуктів наукового загалу Університету, надання відкритого доступу до них засобами інтернет-технологій, поширення наукових матеріалів у світовому науково-освітньому просторі. Здійснювати пошук в інституційному репозиторії можна за різними критеріями: автор (співробітник), підрозділ, тема, рік, а також є можливість скористатись розширеним пошуком (рис. 38).

Розширений пошук

Не хвилюйтеся! Ви можете не заповнювати поля за якими ви не бажаєте робити пошук. [Кликайте тут для простого пошуку.](#)

Пошук Відновити форму	
Документи:	кожний з
Назва:	кожний з
Автори:	кожний з
Анотація:	кожний з
Дата:	
Ключові слова:	кожний з
Типологія:	Історія Університету Автореферати Відгуки опонентів Спецради Університету Спецради у інших ВНЗ Звіти структурних підрозділів Звіти НМЦ Звіти кафедр Звіти лабораторій Навчально-методичні матеріали Методичні рекомендації Навчально-методичні посібники Будь-який з них
Тип елементу :	☐ Стаття ☐ Підручник/посібник ☐ Розділ підручника/навчального посібника ☐ Автореферат дисертації ☐ Монографія ☐ Патент/свідцтво ☐ Доповідь на конференції чи семінарі ☐ Навчально-методичні матеріали
Розділ:	кожний з
Редактори:	кожний з
Статус:	☐ Опубліковано
Рецензовано:	Нема переваги
Назва джерела:	кожний з

Рис. 38. Вікно розширеного пошуку інституційного репозиторію

Поряд із кожним пошуковим полем розміщено символ «?» (Допомога), при обранні якого над пошуковим полем буде відображатись підказка для його заповнення.

Для утвердження високих етичних норм та доброчесності в академічній спільноті Університету важливим напрямом роботи бібліотеки є перевірка наукових праць на виявлення збігів/ідентичності/схожості в текстах засобами сервісів перевірки на плагіат. Перевірка документів на виявлення текстових збігів здійснюється декількома сервісами: Turnitin Similarity, StrikePlagiarism, Identific.

Університет розвивається не лише як освітній, але і як науково-дослідний заклад. Для публікації наукових результатів наших дослідників на базі та за підтримки університету видаються збірники наукових праць та наукові журнали. 15 університетських журналів входять до Переліку наукових фахових видань МОН України категорії «Б», з яких 1 друкований і решта електронні фахові видання.

Друковане фахове видання:

Літературний процес: методологія, імена, тенденції (спеціальність: 035 — «Філологія»).

Електронні фахові видання:

The Modern Higher Education Review (спеціальності: 011 — «Освітні, педагогічні науки»; 012 — «Дошкільна освіта»; 013 — «Початкова освіта»; 014 — «Середня освіта (за предметними спеціальностями)»; 015 — «Професійна освіта (за спеціалізаціями)»; 016 — «Спеціальна освіта»)

Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету (спеціальність 011 — «Освітні, педагогічні науки»)

Київські історичні студії (спеціальність 032 — «Історія та археологія»)

Кібербезпека: освіта, наука, техніка (спеціальності: 122 — «Комп'ютерні науки та інформаційні технології»; 123 — «Комп'ютерна інженерія»; 125 — «Кібербезпека»)

Музичне мистецтво в освітологічному дискурсі (спеціальність 011 — «Освітні, педагогічні науки»)

Неперервна професійна освіта: теорія і практика (спеціальності: 011 — «Освітні, педагогічні науки»; 012 — «Дошкільна освіта»; 013 — «Початкова освіта»; 014 — «Середня освіта (за предметними спеціальностями)»; 015 — «Професійна освіта (за спеціалізаціями)»; 016 — «Спеціальна освіта»)

Освітологічний дискурс (спеціальності: 011 — «Освітні, педагогічні науки»; 012 — «Дошкільна освіта»; 013 — «Початкова освіта»; 014 — «Середня освіта (за предметними спеціальностями)»; 015 — «Професійна освіта (за спеціалізаціями)»; 016 — «Спеціальна освіта»)

Освітологія / Oświatologia (спеціальності: 011 — «Освітні, педагогічні науки»; 033 — «Філософія»)

Педагогічна освіта: теорія і практика. Психологія. Педагогіка (спеціальності: 011 — «Освітні, педагогічні науки»; 012 — «Дошкільна освіта»; 013 — «Початкова освіта»; 015 — «Професійна освіта (за спеціалізаціями)»; 053 — «Психологія»)

Синопсис: текст, контекст, медіа (спеціальності: 035 — «Філологія»; 061 — «Журналістика»)

Спортивна наука та здоров'я людини (спеціальність 017 — «Фізична культура і спорт»)

Схід (спеціальності: 031 — «Релігієзнавство»; 032 — «Історія та археологія»; 033 — «Філософія»)

Studia Philologica (спеціальність: 035 — «Філологія»)

Інтегровані комунікації (спеціальність 061 — «Соціальні комунікації»).

Інші наукові періодичні видання Університету:

Арт-простір (актуальні питання теорії та історії культури, образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва, архітектури та дизайну).

Перехід на сайти цих видань можливий з рубрики сайту Університету (kubg.edu.ua) «Науковцям» → «Наукові видання Університету» або з ресурсу Цифровий кампус — Наука — Наукові видання.

Пошук навчально-наукових матеріалів в інтернеті

Пошук наукових та навчальних матеріалів в Інтернеті, трудомісткий і складний процес. Проблема початківців — відсутність навичок диференціації авторитетних і неавторитетних джерел.

Авторитетними джерелами для наукової роботи є праці вчених, монографії, статті. Такі джерела завжди мають вказівку на автора та видання (зазначено бібліографічний опис або назва збірки, номер, сторінки).

До неавторитетних джерел відносимо реферати, курсові, дипломні, публіцистичні статті, матеріали, у яких не зазначений автор та вихідні дані.

Організація пошуку наукової літератури

Google Scholar (<http://scholar.google.com.ua/>) — система, орієнтована на пошук наукової літератури за різними галузями знань та різними джерелами (рис. 39).

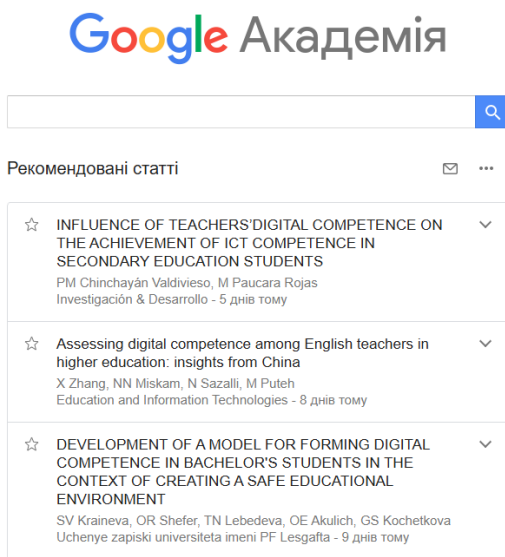

Рис. 39. Google Scholar

Google Академія включає пошук рецензованих статей, дисертацій, книг, анотацій та іншої академічної літератури з усіх основних галузей досліджень.

Для здійснення ефективного пошуку вдаються до такої послідовності дій:

— *формулювання задачі пошуку*: коротке визначення теми (змісту) пошуку у вигляді елементарної тематичної рубрики, однак можна й у вигляді плану (тез, рубрикатора — переліку предметних рубрик, структурно оформлених ключових слів) чи анотації;

— *розробка стратегії пошуку*: максимальна конкретизація поставленої задачі, визначення об'єкта, видів і методів, можливих напрямків (маршрутів), необхідних обмеження (тематичних, хронологічних, мовних, жанрових і т.п.) пошуку, можливих об'єктивних і суб'єктивних труднощів, ступеня повноти, форми представлення результатів пошуку;

— *реалізація пошуку*;

— оформлення результатів пошуку.

Здійснювати пошук потрібних навчально-наукових матеріалів в *Google Академії* можна за допомогою різних критеріїв: за ім'ям авторів публікацій, назвою, певною темою.

Розглянемо приклади здійснення пошуку в *Google Академії*.

Для пошуку публікацій за ім'ям автора потрібно ввести до поля пошуку ім'я автора в лапках. При цьому для збільшення кількості результатів пошуку доцільно вказувати ініціали замість повного імені. Якщо в результатах пошуку подається забагато статей, де згадується ім'я цього автора, слід скористатися оператором *автор:*. Якщо не отримано бажаних результатів, то необхідно скористатися сторінкою розширеного (складного) пошуку (рис. 40).

Розширений пошук

Знайти статті

з усіма словами

що містять точну фразу

з хоча б одним зі слів

без слів

де зустрічаються пошукові слова

☒ будь-де в статті

☐ у заголовку статті

Шукати статті такого автора:

наприклад, "ПВ Костенко" або Патон

Шукати статті, опубліковані в таких джерелах:

наприклад, J Biol Chem або Nature

Шукати статті, датовані між:

наприклад, 1996

Рис. 40. Складний пошук у *Google Академії*

Для пошуку навчальних матеріалів за назвою слід взяти в лапки відповідну назву. Програма *Google Академія* автоматично знайде разом із іншими статтями, де згадується подібна тематика. Посилання *Останні статті* у правій частині сторінки результатів дають змогу класифікувати результати пошуку за останніми дослідженнями. При упорядкуванні враховуються такі фактори, як популярність автора, успіх повного тексту кожної статті (як часто його було процитовано) та попередніх статей у журналі.

Посилання *Подібні статті* дає можливість автоматично визначити, які статті найбільше відповідають запиту для пошуку матеріалів. Можна переглянути перелік цих статей, натиснувши на це посилання. Список подібних статей упорядковується за відповідністю цих статей до початкових результатів, але також враховується відповідність кожного документа. Відображення набору відповідних статей або книг — це чудова нагода для першого ознайомлення з новою темою.

Також вам потрібно навчитися користуватися *інтернет-каталогами*. Робота з ними вимагає вправності, але якщо ви правильно сформулюєте запит, то зможете укласти гарний список джерел. Далі, вже знаючи імена дослідників та назви їхніх робіт, ви зможете звертатися у бібліотеки, шукати якщо не самі книжки, то цитати з них у роботах інших. Окрім того, можна замовити відповідну літературу у сканованому

вигляді (таку послугу надає наш Університет, Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського).

Інтернет-каталоги

Електронні каталоги України	http://www.e-catalog.name/
Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського	http://www.nbuv.gov.ua/
Інституційний репозиторій Університету Грінченка	http://elibrary.kubg.edu.ua/
Електронний каталог Парламентської бібліотеки України	http://ukrlibrary.org/book.htm
Електронна бібліотека України	http://www.elibukr.org/

Університет в соціальних мережах

Соціальні мережі — один з найпотужніших інструментів спілкування в мережі «Інтернет». *Facebook*, *Twitter*, *Instagram* та інші соціальні мережі дають змогу максимально просто спілкуватися користувачам, знайомитися, обмінюватися фото, дізнаватися новини з життя друзів і отримувати популярний та навчальний контент. Соціальні мережі — це перш за все інструмент спілкування, тому необхідно дотримуватися правил поведінки, особливо таких, як ввічливість і повага.

Процес створення сторінки у *Facebook* — максимально простий: потрібно зареєструватися та перейти за посиланням <http://www.facebook.com/pages/create.php> заповнити вказані поля.

На сторінку Університету в *Facebook*, *Twitter*, *Instagram* (рис. 41) можна перейти з головного порталу, скориставшись відповідними банерами.

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка (Університет Грінченка)

читачі: 11 тис. + 153 відстежуються

Дописи Інформація Reels Світлини

Про себе

Наше гасло – "Піраємо досконалості"

Сторінка · ВНЗ

вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2, Київ,
Ukraine

044 272 1902

kubg@kubg.edu.ua

kubg.edu.ua

Відчинено зараз

Рекомендували 98% (61 відгук)

Світлини

Переглянути всі світлини

Конфідційність · Умови · Реклама · Вибір реклами (у-
вайти cookie) · Більше

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка
2 год · 0

У залі Вченої ради Київського столичного університету імені Бориса Грінченка 17 червня 2026 року відбулася організаційна зустріч «Школи координаторів першакурсників»... Більше

1

Подобається

Коментувати

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка з...
2 год · Київ · 0

18 червня 2026 року відбулося засідання Вченої ради Київського столичного університету імені Бориса Грінченка. Голова Вченої ради Наталія Віннікова розпочала захід із... Більше

22

3

Рис. 41. Сторінки Університету у соціальних мережах та YouTube

grinchenkouniversity

Читачі: 15,1 тис.

Стежить: 112

Університет Грінченка

grinchenkouniversity

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка | Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan

University... більше

кubg.edu.ua і ще 1

TikTok

Доброчесність

Вступ 2026

Блогери

Follow us

Workshops

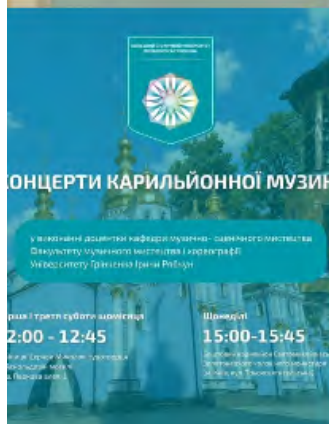

Рис. 41. (продовж.)

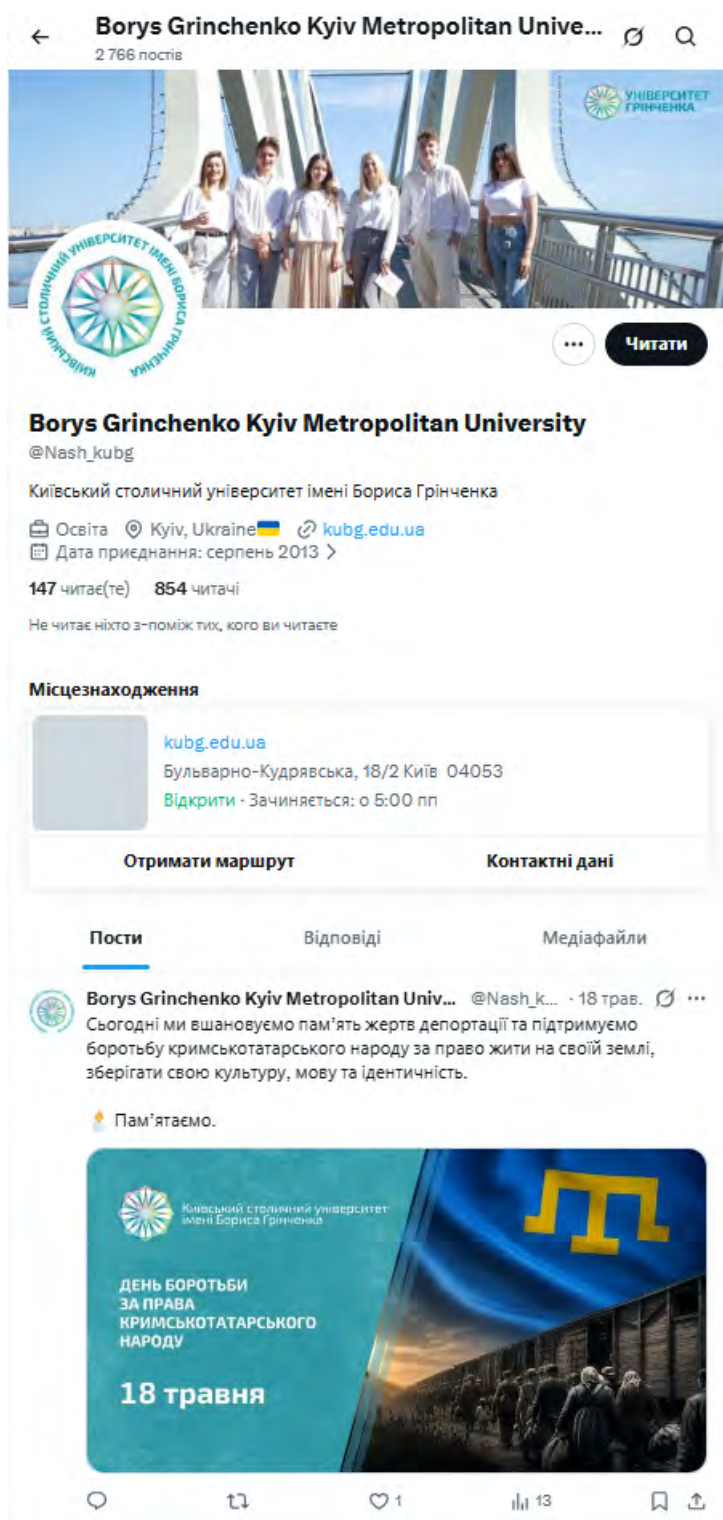

Рис. 41. (продовж.)

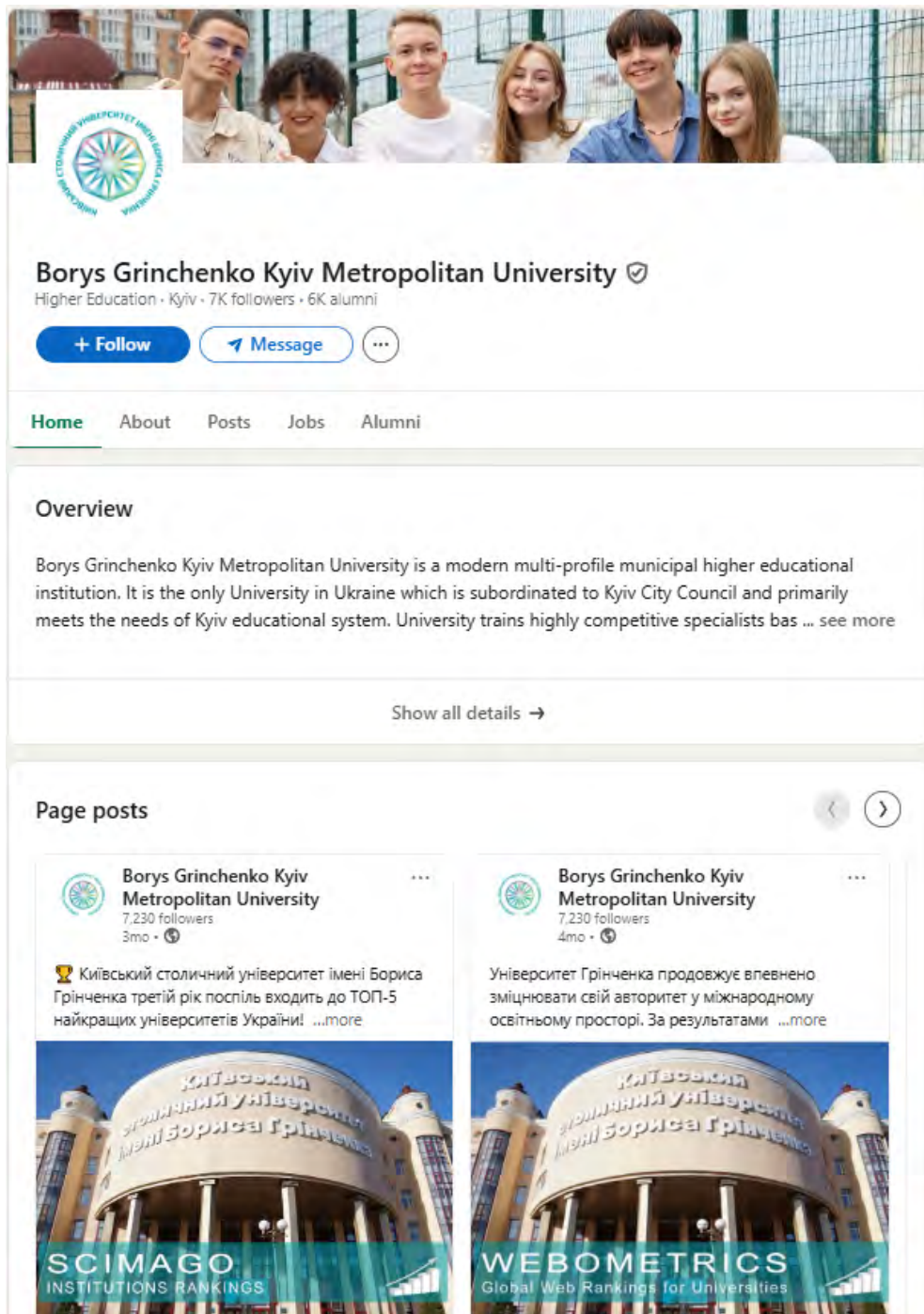
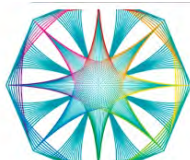

Рис. 41. (продовж.)

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University

@GrinchenkoUniversity • 1,92 тис. підписників • 432 відео

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка — це успішний заклад *...більше*

kubg.edu.ua і ще 4 посилання

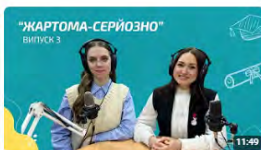
Ви підписалися

Головна Відео YouTube Shorts Наживо Списки відтворення

Для вас

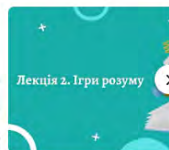
Подкаст "Жартома-серйозно". Випуск №6. Що обов'язково потрібно знати про вступну ...
540 переглядів • 2 роки тому

Подкаст для абітурієнтів "Жартома-серйозно". Випуск №3. Чому вивчати маркетинг ...
153 перегляди • 2 роки тому

Стратегія розвитку Київського столичного університету імені Бориса Грінченка на 2023–...
82 перегляди • 3 тижні тому

Віктор Огієв'юк - Філософія освітнього розуму
613 переглядів • 4 роки тому

Рис. 41. (закін.)

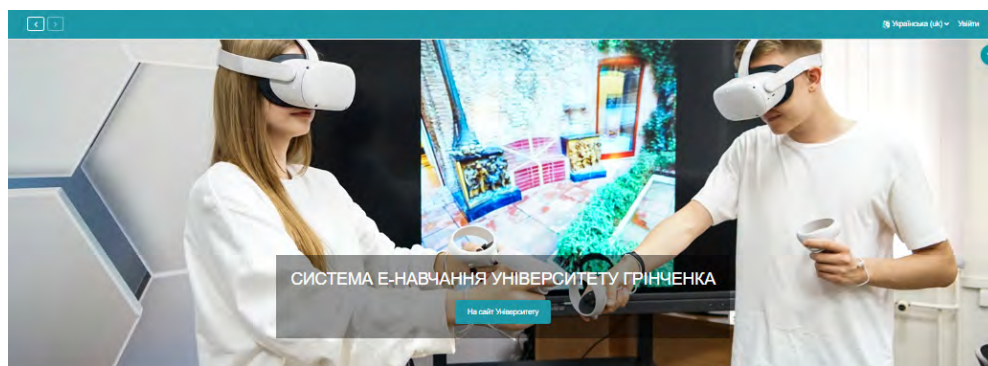
Візьміть до уваги!

• Радимо ознайомитись •

1. Навички 2030: які скіли будуть потрібні для роботи у найближчому майбутньому? [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://happymonday.ua/navychky-majbutnogo-dlja-roboty>
2. Open Educational Resources [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.unesco.org/new/en/communication-and-information/access-to-knowledge/open-educational-resources>
3. Дія. Цифрова освіта [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://osvita.diia.gov.ua/>
4. A new vision for lifelong learning and a world worth living in [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://uil.unesco.org/lifelong-learning/new-vision-lifelong-learning-and-world-worth-living>

СИСТЕМА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАННЯ УНІВЕРСИТЕТУ

Система електронного навчання Університету (<http://elearning.kubg.edu.ua/>) організована на основі використання платформи LMS Moodle (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment, в перекладі — Модульне об'єктно-орієнтоване динамічне навчальне середовище) (рис. 42) Moodle — це безкоштовна, відкрита (Open Source) система управління навчанням. Вона реалізує філософію «педагогіки соціального конструктивізму» та орієнтована насамперед на організацію взаємодії між викладачем та студентами. Moodle має широкий набір функціональності притаманний платформам електронних систем навчання, системам управління курсами (CMS), системам управління навчанням (LMS) або віртуальним навчальним середовищем (VLE). Moodle – це безкоштовний вебсервіс, що надає можливість створювати ефективні сайти для онлайн-навчання.

ОГОЛОШЕННЯ

Розклад дзвінків в Університеті

Розклад занять для факультету (навчальні курси №1-2)

Гаря	Години
1	8:30 – 9:40
2	9:45 – 10:55
3	11:15 – 12:25
4	12:30 – 13:40
5	13:45 – 14:55
6	15:10 – 16:20
7	16:25 – 17:35
8	17:40 – 18:50

Конвертер та редактор PDF Gufu

Додаток у форматі PDF-файл надає безкоштовний доступ до PDF-файлів (через підписання посилки). Опції базових функцій: редагування, коментарі та стиснення PDF, об'єкти макет розширення AI-механізми: зображення, діаграми, перекладачі документів та перетворення аудіо й відео на текст.

Для отримання доступу необхідно:

- Перейти на сайт PDF Gufu
- Після реєстрації авторизуватись через Дію
- Підтвердити кошту в застосунку

Платформа Elai

В рамках співпраці Міністерства освіти і науки України з компанією Elai Inc. – інноваційним постачальником рішень у сфері створення відео за допомогою генеративного штучного інтелекту Університет Грінченка має можливість безкоштовно використовувати платформу Elai для створення власних 3D-відео з озвученням.

Для отримання доступу до платформи необхідно заповнити форму за посиланням: <https://moodle.kubg.edu.ua/elai/>

Безкоштовний доступ до платформи Elai наданий до 30.06.2026.

Рис. 42. Головна сторінка системи електронного навчання Університету

За допомогою цієї системи студенти дистанційно мають змогу ознайомитися з навчальним матеріалом з різних предметів, який може бути поданий у вигляді різно-типних інформаційних ресурсів (текст, відео, анімація, презентація, електронний по-

сібник), відправляти виконані завдання на перевірку викладачу, проходити тестування. Викладачі самостійно створюють електронні навчальні курси і проводять онлайн заняття, надсилають повідомлення студентам, розподіляють, збирають та перевіряють виконані студентами завдання, ведуть електронні журнали обліку оцінок, налаштовують різноманітні ресурси навчального курсу з зазначенням термінів їх опрацювання тощо.

Доступ до ресурсів електронного навчання — персоналізований, реєстрація на електронний навчальний курс здійснюється відповідно до освітньо-професійної (освітньо-наукової) програми спеціальності.

В систему електронного навчання додано всі освітні програми у вигляді курсів, що містять загальний опис освітньої програми, посилання на нормативні документи, всі ЕНК до дисциплін (посеместрово), що передбачені у навчальному плані (рис. 43),

2.A7.00.01 Фізичне виховання (2025). Магістр

Курс

Налаштування

Учасники

Журнал оцінок

Звіти

Більше ▾

▾

Загальне

Згорнути все

Оголошення

Мета програми - здійснити підготовку висококваліфікованих, конкурентоспроможних фахівців, здатних до інноваційної діяльності, розв'язання складних професійних завдань у галузі фізичної культури і спорту відповідно до місії Київського столичного університету імені Бориса Грінченка – «Служити людині, громаді, суспільству».

Об'єкти вивчення та діяльності – процеси забезпечення рухової активності людей з метою їх гармонійного, передусім фізичного, розвитку та ведення здорового способу життя; процеси виявлення та уніфікованого порівняння досягнень людей у фізичній, інтелектуальній та іншій підготовленості шляхом проведення спортивних змагань та відповідної підготовки до них; організація і забезпечення освітнього процесу в закладах вищої освіти з підготовки фахівців для системи фізичної культури і спорту.

Цілі навчання – підготовка фахівців, здатних розв'язувати задачі і практичні проблеми інноваційного та/або наукового характеру у сфері фізичної культури і спорту.

Освітньо-професійна програма

Навчальний план

▾

Семестр 1

Професійне спілкування іноземною мовою (без підсумкового контролю)

Підсумковий контроль у 2-му семестрі

Посилання на курс

Освіта як соціальне явище (екзамен)

Отримайте оцінку

Посилання на курс

Технології викладання фахових дисциплін у ЗВО (екзамен)

Отримайте оцінку

Методи наукових досліджень та статистична обробка даних у ФКІС (залік)

Отримайте оцінку

Рис. 43. Приклад сторінки ОП

Я – В ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ УНІВЕРСИТЕТУ

173

налаштований журнал оцінок, в якому є можливість відслідковувати оцінки посеместрово (рис. 44). Такий курс відображається у меню Мої курси.

Елемент оцінювання	Обрахована значимість	Оцінка	Інтервал	Відсоток	Відгук	Внесок у підсумок курсу
2.D8.00.01 Право (2025). Магістр						
Семестр 1						
підкурс Порівняльне правознавство (екзамен)	33,33 %	93	0–100	93 %		15 %
підкурс Іноземна мова для правників (залік)	0,00 % (Порожньо)	-	0–100	-		0 %
підкурс Практика виробнича (аналітична) (залік)	0,00 % (Порожньо)	-	0–100	-		0 %
підкурс Проблеми теорії права та юридичної практики (екзамен)	33,33 %	84	0–100	84 %		14 %
підкурс Філософія права (залік)	33,33 %	92	0–100	92 %		15 %
об'єднання Семестр 1 загалом	50,00 %	90	0–100	90 %		-
Середній бал.						
Семестр 2						
підкурс Експертизи в юридичній практиці (залік)	20,00 %	69	0–973	7 %		1 %
підкурс Fundamentals of European Union Law (залік)	20,00 %	93	0–1333	7 %		1 %
завдання Практика виробнича (правозастосовча) (залік)	0,00 % (Порожньо)	-	0–100	-		0 %
підкурс Нормотворчий процес (екзамен)	20,00 %	71	0–100	71 %		7 %
підкурс Міжнародні стандарти прав людини (екзамен)	20,00 %	60	0–100	60 %		6 %

Рис. 44. Приклад відображення журналу оцінок

При зазначенні викладачем в ЕНК параметрів відстеження виконання діяльності, біля відповідної назви дисципліни, для студента відображається інформація з відсотком проходження ЕНК (рис. 45) та поточна оцінка, в залежності від кількості виконаних завдань, пройдених лекцій тощо:

	Порівняльне правознавство (екзамен)	Progress: 73%	Поточна оцінка: 93	✓ Зроблено: Отримайте оцінку
---	-------------------------------------	---------------	--------------------	------------------------------

Рис. 45. Прогрес проходження ЕНК в ОП

В кожному ЕНК для моніторингу своєї діяльності доступні такі елементи як журнал оцінок, окремі секції (якщо ЕНК великий на декілька семестрів), інформація про задачу робіт, присутність користувачів в ЕНК, оголошення (новини), інформація про найближчі події.

Структурування системи електронного навчання відповідно освітніх програм має ряд переваг для всіх учасників освітнього процесу (рис. 46):

Рис. 46. Переваги структурування за ОП

Для початку роботи з системою е-навчання необхідно здійснити авторизацію (рис. 47).

The screenshot shows the login interface for the "Система е-навчання Університету Грінченка". It includes input fields for "Ім'я входу" (Username) and "Пароль" (Password), a "Увійти" (Login) button, and a link for "Забули пароль?" (Forgot password?). Below this, there is a section for guest access: "На деякі курси передбачено гостьовий доступ" (Guest access is provided for some courses) with a "Доступ як гість" (Access as guest) button. At the bottom, there is a language selector set to "Українська (uk)" and a "Повідомлення про файли cookie" (Cookie notice) button.

Рис. 47. Сторінка авторизації системи електронного навчання

Для перегляду курсів, доступних студенту в системі електронного навчання, необхідно скористатися меню *Персональний кабінет*, обравши *Огляд курсів* (рис. 48). Для зручності можна змінити тип відображення курсів, обравши — *картки*, *список* або *підсумок*.

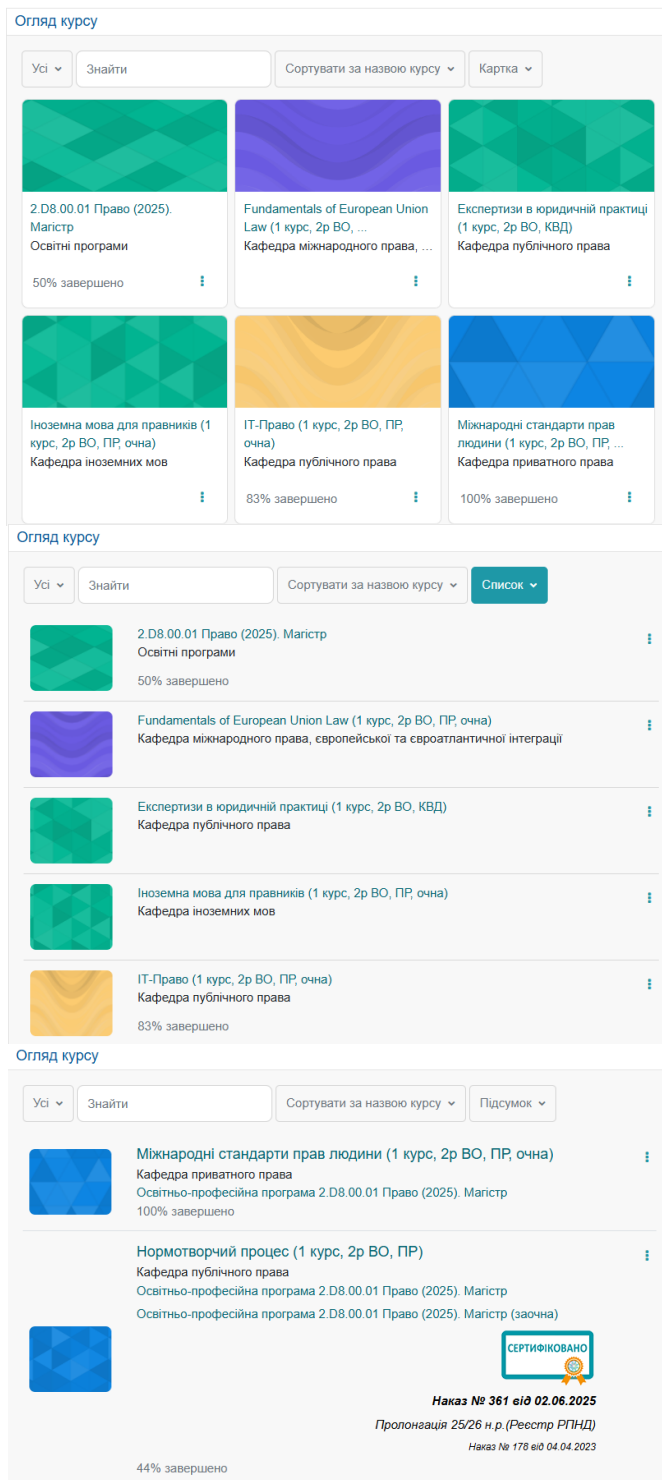

Рис. 48. Відображення курсів у вигляді картки, список та підсумок

Всі електронні навчальні курси розробляються викладачами згідно із затвердженими в Університеті вимогами.

Кожен електронний навчальний курс (ЕНК) складається зі вступної частини (загальні відомості про курс — робоча програма, тематичний план, критерії оцінювання, глосарій, друковані та інтернет-джерела, презентація та карта курсу, форум тощо), навчальних модулів та підсумкової атестації. Навчальний модуль містить теоретичний матеріал, практичні (семінарські, лабораторні) завдання, завдання для самостійної роботи, модульний контроль та путівник по модулю (рис. 49).

Рис. 49. Зразок структури навчального модуля ЕНК «МОВГ» (автор Лях Т.Л.)

Для створення ЕНК використовуються різні типи ресурсів. Детальний опис основних ресурсів подано в таблиці.

Ресурс	Опис	Примітка
 сторінка	Ресурс «сторінка», він слугує для подання навчальних матеріалів	У вигляді сторінки викладачі додають робочу програму, тематичний план, критерії оцінювання, список літератури, методичні рекомендації або додаткові матеріали
 форум	Ресурс «форум» слугує для обговорень та новин	Завдяки цьому ресурсу можна ознайомитись з новинами ЕНК (наприклад, дізнатися, коли відбудеться модульна контрольна робота), поставити викладачу або одногрупникам питання, які цікавлять з дисципліни
 глосарій	Ресурс «глосарій» містить тлумачення термінів з дисципліни	Можна переглянути потрібний термін у словнику або викликати його визначення безпосередньо з тексту, де він зустрічається (слово виділяється сірим кольором, якщо воно міститься у глосарії) Електронне видання електронний документ, що пройшов процедуру ідентифікації та отримав унікальний ідентифікований елемент контенту електронних інформаційних систем Електронний довідник Електронний документ OK
 URL (вебпосилання)	Ресурс URL (вебпосилання) містить переходи на вебсайти	Викладачі таким ресурсом додають додаткові відомості з дисципліни або покликання на електронні підручники тощо
 файл	Ресурс «файл» містить прикріплені файли	Піктограма цього ресурсу може виглядати не тільки так, вона змінюється в залежності від типу прикріпленого файлу.
 лекція	Ресурс «лекція» містить матеріали лекцій	У вигляді такого ресурсу представлені лекції з дисципліни, окремі логічні її складові для зручності знаходяться на окремих сторінках, перехід між ними може здійснюватись за допомогою кнопок або панелі меню. ! Зверніть увагу: деякі лекції можуть містити тестові запитання. Щоб перейти до наступного пункту слід правильно відповісти на них. Лекція вважається успішно пройденою, коли переглянуті всі сторінки.

Ресурс	Опис	Примітка
 Google Meet	Ресурс «Google Meet» містить посилання на онлайн пару	Google Meet™ for Moodle дозволяє викладачам створювати зустрічі як ресурси курсу а також дозволяє студентам зберігати записи на Google Drive.
 завдання	Ресурс «завдання» містить практичні завдання (семінари, лабораторні роботи, самостійні роботи)	У вигляді такого ресурсу викладач додає до курсу всі елементи навчальної дисципліни, які потрібно оцінити після їх виконання студентами. У системі є такі типи завдань: - Відповідь — у вигляді файлу (коли виконується деяке завдання та подається у вигляді файлу: документу презентації, архіву, фото). ! Зверніть увагу: якщо потрібно здати декілька файлів, то слід об'єднати їх у архів. - Відповідь — текстом (коли додається посилання на виконану роботу або відповідь друкується). - Відповідь — поза сайтом (до такого типу завдання входить семінарське заняття, коли відповідь створюється безпосередньо на парі, а потім викладач виставляє оцінку у систему)
 тест	Ресурс «тест» містить тестові запитання	Тест може бути навчальним, додатковим до лекції чи лабораторної роботи. Модульна контрольна робота та підсумковий контроль також можуть бути представлені у вигляді тесту.
 взаємооцінювання	Ресурс «взаємо-оцінювання»	Взаємооцінювання може бути використана для організації пірінгового оцінювання. Тобто в цей ресурс можна здавати роботу та оцінювати відповіді одногрупників. За допомогою цього ресурсу викладачі реалізують такі види робіт у яких окрім здачі роботи передбачається також оцінювання робіт одногрупників. Матеріали оцінюються з використанням декількох критеріїв оцінки, визначених викладачем. Процес колегіального оцінювання і розуміння форми цього оцінювання може бути здійснений наперед з прикладом матеріалів, представлених викладачем, разом з посиланням на приклад оцінювання. Студентам надається можливість оцінити одну або декілька робіт. Матеріали та рецензенти можуть бути анонімними, якщо потрібно. За роботу студенти отримують дві оцінки на семінарі — оцінку за свій матеріал та оцінку за оцінювання матеріалів своїх колег. Обидві оцінки заносяться в журнал оцінок.

Всі ресурси, які потребують уваги студенти відображаються у Прогресі виконання (рис. 50-1) та мають відповідну відмітку з умовами для зарахування активності. Також можна слідкувати термінами проходження лекцій, тестів виконання завдань у блоці Незабаром (рис. 50-2):

Якщо відповідь на завдання потрібно подати у вигляді тексту — скопіюйте його та використайте комбінацію клавіш **CTRL+V** для вставлення.

Здати роботу

Статус роботи

Спроба номер	Це спроба 1.
Статус роботи	Робота ще не здана
Статус оцінення	Не оцінено
Залишилося часу	6 днів 10 години залишилося

Рис. 51. Сторінка здачі завдання

3. Після закінчення терміну виконання завдання не можна здавати виконану роботу, тому за термінами необхідно слідкувати. У разі, якщо викладач дозволяє таку задачу — в системі відображається те, наскільки годин або днів пізніше здано роботу.

Для перегляду зданої роботи, дати її перевірки, коментарів та файлу, який було надіслано для перевірки, достатньо скористатись посиланням на потрібну роботу. В результаті на екрані будуть відображені всі зазначені елементи (рис. 52).

Редагувати відповідь

Очистити подання

Статус роботи

Статус роботи	Здано на оцінення
Статус оцінення	Оцінено
Залишилося часу	Завдання здано раніше на 3 днів 5 години
Востаннє змінено	четвер 2 квітня 2026 14:44 PM
Завантаження файлу	 Семінар 3. [redacted] .docx 2 квітня 2026, 14:44 PM
Коментарі до відповідей	► Коментарі (0)

Рис. 52. Вікно перегляду зданої роботи

Важливі моменти щодо проходження тестів:

1. Перед початком тестування слід звернути увагу на:

- час проходження тесту;
- кількість спроб;
- метод оцінювання (рис. 53)

Тест до іспиту

Виконати: Отримайте оцінку

Розпочато: п'ятниця 19 червня 2026 09:40 AM

Завершення: п'ятниця 19 червня 2026 11:00 AM

Кількість дозволених спроб: 1

Обмеження в часі: 1 година 10 хв

Рис. 53. Початок проходження тесту

Основні типи запитань (див. табл.)

З однією правильною відповіддю

Процес прийняття стратегічних рішень, які спрямовані на впровадження ІКТ для трансформації освіти, називається:

Виберіть одну відповідь:

- ☐ a. ІКТ-політика
- ☐ b. ІКТ-аналіз
- ☐ c. ІКТ-методика
- ☐ d. ІКТ-планування

В такому запитанні лише одна відповідь правильна, її слід обрати:

Процес прийняття стратегічних рішень, які спрямовані на впровадження ІКТ для трансформації освіти, називається:

Виберіть одну відповідь:

- ☒ a. ІКТ-політика
- ☐ b. ІКТ-аналіз
- ☐ c. ІКТ-методика
- ☐ d. ІКТ-планування

Також може бути, що слід вибрати тільки з двох варіантів: правильно/неправильно

Чи правильне твердження: "Під час проектування інформаційного освітнього середовища освітньої установи необхідно обов'язково включати інструменти для комунікації учасників освітнього процесу."

Виберіть одну відповідь:

- ☐ а. Правильне
☐ б. Неправильне

З декількома правильними відповідями

Які з перерахованих позицій відносять до формальних критеріїв оцінювання надійності інтернет-ресурсів?

Виберіть одну або декілька відповідей:

- ☐ а. Наявність резюме автора
☐ б. Доменне ім'я
☐ с. Наявність зображень
☐ d. Наявність зворотного зв'язку
☐ е. Простота навігації
☐ f. Приналежність

В такому питанні правильних відповідей декілька, їх слід відмітити:

Які з перерахованих позицій відносять до формальних критеріїв оцінювання надійності інтернет-ресурсів?

Виберіть одну або декілька відповідей:

- ☐ а. Наявність резюме автора
☒ б. Доменне ім'я
☐ с. Наявність зображень
☒ d. Наявність зворотного зв'язку
☒ е. Простота навігації
☐ f. Приналежність

Відповідність

Поставте у відповідність інструмент та його призначення:

Trello

Вибрати...

Google Keep

Вибрати...

LMS MOODLE

Вибрати...

В такому запитанні слід встановити відповідність між правою та лівою частинами питання (права сторона може містити значення, або цифри для встановлення правильної послідовності).

Коротка відповідь

- це місце, де зберігаються і підтримуються будь-які дані. Найчастіше дані в зберігаються у вигляді файлів, доступних для подальшого розповсюдження по Мережі.

В такому запитанні відповідь набирається з клавіатури, це може бути одне або декілька слів, дата або число.

Репозиторій - це місце, де зберігаються і підтримуються будь-які дані. Найчастіше дані в зберігаються у вигляді файлів, доступних для подальшого розповсюдження по Мережі.

2. Завершення тестування. Коли на всі питання дано відповідь слід обрати у блоці *Навігація тесту* посилання *Закінчити спробу* (рис. 54). Також у цьому блоці є можливість слідкувати за часом та переходити між запитаннями. Далі, у наступному вікні обрати *Надіслати все* і завершити тест.

Перехід по тесту

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42
43	44	45	46	47	48	49	50						

Завершити спробу...

Розпочати нову спробу

Рис. 54. Навігація в тесті

Ознайомитися із отриманими оцінками з курсу можна обравши вкладку меню курсу (рис. 55).

ІКТ в управлінні та бізнесі (1 курс, 2р ВО, МОА, очна): Перегляд: Звіт по користувачу у курсі

Рис. 55. Журнал оцінок

У журналі відображаються виставлені викладачем оцінки за виконані роботи, коментарі до робіт, максимальна кількість балів, яку можна отримати за роботу, за всі модулі та окремо за кожен (рис. 56).

ІКТ в управлінні та бізнесі (1 курс, 2р ВО, МОА, очна): Перегляд: Звіт по користувачу у курсі

Курс

Налаштування

Учасники

Журнал оцінок

Звіти

Більше ▾

Звіт по користувачу у курсі ▾

Елемент оцінювання	Обрахована значимість	Оцінка	Інтервал	Відсоток Відгук	Внесок у підсумок курсу
▾ ІКТ в управлінні та бізнесі (1 курс, 2р ВО, МОА, очна)					
▾ Поточний контроль					
▾ M1					
Завдання Самостійна робота 1. Мережеві технології та сервіси Інтернет для управління та бізнесу (5 балів)	9,43 %	5	0–5	100 %	9 %
Завдання Лабораторна робота №1 Технологія створення інформаційних ресурсів (11 балів)	20,76 %	10	0–11	91 %	19 %
Завдання Лабораторна робота №2 Навчання з використанням вебтехнологій (11 балів)	20,76 %	11	0–11	100 %	21 %
Завдання Модульний контроль 1 (25 балів)	47,17 %	25	0–25	100 %	47 %
Завдання Віддугання лекційних занять (1 бал)	1,89 %	-	0–1	-	0 %
ОБ'ЄДНАННЯ Σ M1 загалом Враховати порожні оцінки.	-	51 (A)	0–53	96 %	-

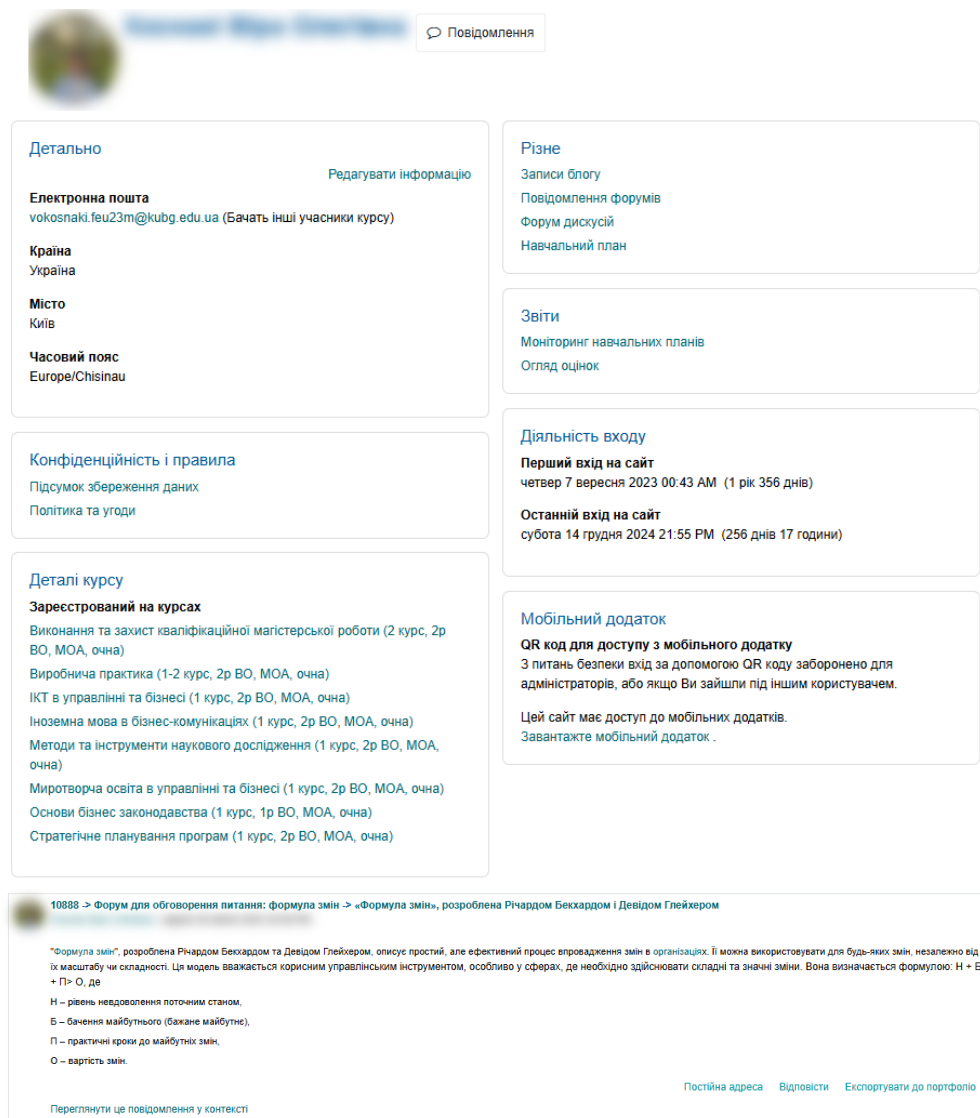
Рис. 56. Журнал оцінок студента

Обравши меню *Журнал оцінок — Переглянути звіт* (рис. 57) можна ознайомитись з балами по курсах, на які зараховані.

Назва курсу	Оцінка
Виконання та захист кваліфікаційної магістерської роботи (2 курс, 2р ВО, МОА, очна)	-
Виробнича практика (1-2 курс, 2р ВО, МОА, очна)	98
ІКТ в управлінні та бізнесі (1 курс, 2р ВО, МОА, очна)	46 (Fx)
Іноземна мова в бізнес-комунікаціях (1 курс, 2р ВО, МОА, очна)	-
Методи та інструменти наукового дослідження (1 курс, 2р ВО, МОА, очна)	89 (B)
Миротворча освіта в управлінні та бізнесі (1 курс, 2р ВО, МОА, очна)	86
Основи бізнес законодавства (1 курс, 1р ВО, МОА, очна)	-
Стратегічне планування програм (1 курс, 2р ВО, МОА, очна)	89 (B)

Рис. 57. Звіт про нараховані бали

Відомості про форуми, в обговореннях яких бере участь студент, відображаються в меню *Форум дискусій*, що знаходиться в інформації *Профіль користувача* (рис. 58).

Детально [Редагувати інформацію](#)

Електронна пошта
vokosnaki.feu23m@kubg.edu.ua (Бачать інші учасники курсу)

Країна
Україна

Місто
Київ

Часовий пояс
Europe/Chisinau

Різне
[Записи блогу](#)
[Повідомлення форумів](#)
[Форум дискусій](#)
[Навчальний план](#)

Звіти
[Моніторинг навчальних планів](#)
[Огляд оцінок](#)

Діяльність входу
Перший вхід на сайт
четвер 7 вересня 2023 00:43 AM (1 рік 356 днів)
Останній вхід на сайт
субота 14 грудня 2024 21:55 PM (256 днів 17 години)

Мобільний додаток
QR код для доступу з мобільного додатку
З питань безпеки вхід за допомогою QR коду заборонено для адміністраторів, або якщо Ви зайшли під іншим користувачем.
Цей сайт має доступ до мобільних додатків.
Завантажте мобільний додаток .

Деталі курсу
Зареєстрований на курсах
Виконання та захист кваліфікаційної магістерської роботи (2 курс, 2р ВО, МОА, очна)
Виробнича практика (1-2 курс, 2р ВО, МОА, очна)
ІКТ в управлінні та бізнесі (1 курс, 2р ВО, МОА, очна)
Іноземна мова в бізнес-комунікаціях (1 курс, 2р ВО, МОА, очна)
Методи та інструменти наукового дослідження (1 курс, 2р ВО, МОА, очна)
Миротворча освіта в управлінні та бізнесі (1 курс, 2р ВО, МОА, очна)
Основи бізнес законодавства (1 курс, 1р ВО, МОА, очна)
Стратегічне планування програм (1 курс, 2р ВО, МОА, очна)

10888 > Форум для обговорення питання: формула змін > «Формула змін», розроблена Річардом Бекхардом і Девідом Глейхером

"Формула змін", розроблена Річардом Бекхардом і Девідом Глейхером, описує простий, але ефективний процес впровадження змін в організаціях. Її можна використовувати для будь-яких змін, незалежно від їх масштабу чи складності. Ця модель вважається корисним управлінським інструментом, особливо у сферах, де необхідно здійснювати складні та значні зміни. Вона визначається формулою: Н + Б + П > О, де

Н – рівень незадоволення поточним станом,
Б – бачення майбутнього (бажана майбутнє),
П – практичні кроки до майбутніх змін,
О – вартість змін.

[Постійна адреса](#) [Відповісти](#) [Експортувати до портфоліо](#)

Переглянути це повідомлення у контексті

Рис. 58. Повідомлення форумів студента

Для редагування відомостей про себе можна скористатись меню *Профіль користувача* — *Детально* — *Редагувати інформацію*. В режимі редагування профілю необхідно внести зміни в основні відомості про себе (місто, країна), завантажити власне фото, вказати інтереси та інші відомості за бажанням (рис. 59). Після заповнення всіх відомостей потрібно скористатись послугою *Оновити профіль*.

Налаштування

Редагувати інформацію

Повідомлення

Розгорнути всі

▼ Основне

Прізвище

Ім'я

Електронна пошта

Видимість електронної пошти Видно учасникам курсу

Ідентифікатор профілю MoodleNet

Місто

Країна

Часовий пояс

> Фото користувача

> Додаткові імена

> Інтереси

> Додаткове

> Інші поля

Оновити профіль

Скасувати

Рис. 59. Редагування власного профілю

Також для зручності користування системою мобільного навчання можна встановити мобільний застосунок Moodle:

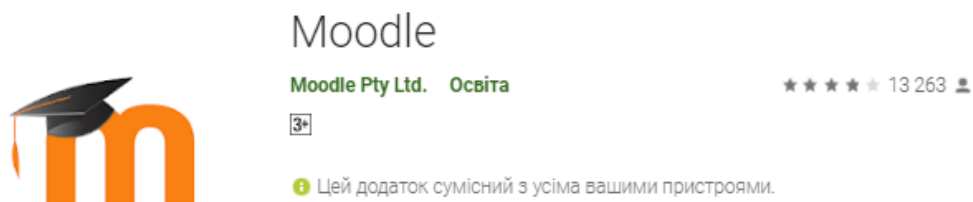

Рис. 60. Мобільний застосунок Moodle

За його допомогою можна легко навчатись — переглядати матеріали ЕНК, здавати роботи, проходити тести та спілкуватись з іншими користувачами.

Для його встановлення потрібно у Play Маркеті у вікні пошуку написати Moodle для пошуку застосунків пов'язаних з LMS Moodle. Натиснути кнопку *Установити*. Зачекати завантаження застосунку на телефон та встановлення. Після встановлення відкрити застосунок:

Рис. 61. Відображення встановленого застосунку Moodle у телефоні

Під час першого входу зазначити адресу електронного навчання Університету (<http://elearning.kubg.edu.ua>) та зазначити логін та пароль входу у систему:

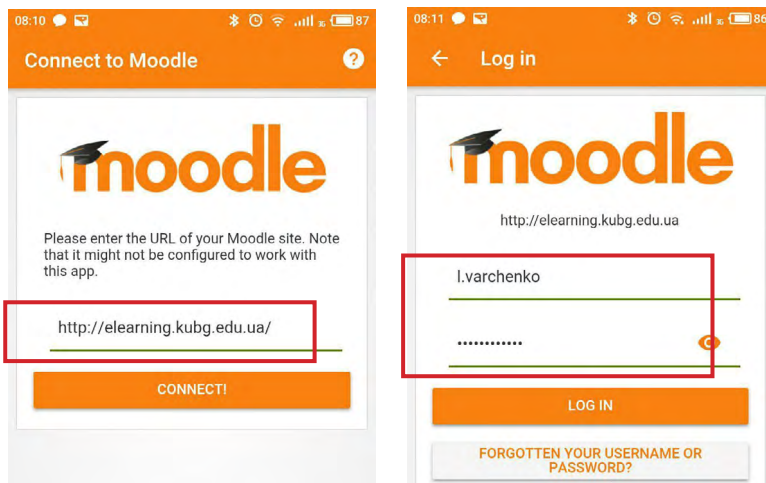

Рис. 62. Налаштування застосунку Moodle у телефоні. Перший вхід

Для зміни мови застосунку перейти в основні налаштування та вибрати потрібні параметри:

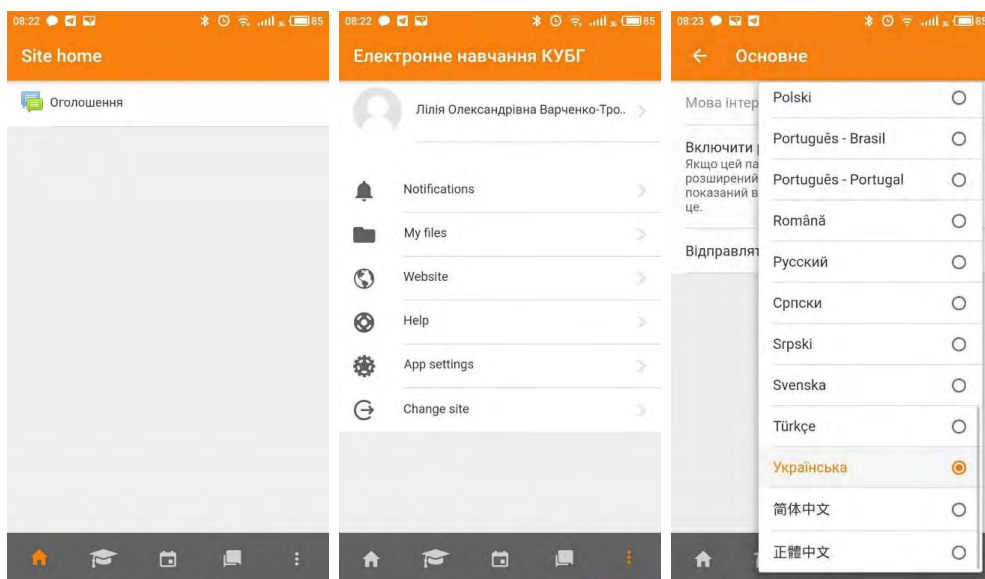

Рис. 63. Налаштування застосунку Moodle у телефоні

Важливим є те, що в мобільному застосунку доступний оффлайн режим, який дозволяє переглядати вміст курсу та проходити тести без доступу до мережі. Результати тестування та виконані завдання будуть пізніше синхронізовані при підключенні до мережі.

Я ПРАЦЮЮ В КОМАНДІ

У розділі мова йде про те, що командна взаємодія містить потужний творчий і навчальний потенціал, розповідається про основні показники ефективної командної взаємодії, процес формування команди та особливості роботи в ній, переваги прийняття групових рішень.

Ключові слова: команда, командна взаємодія, студентська група, підструктури студентської групи, корпоративна культура, проблемна ситуація, групове рішення, проєктне завдання, лідер.

Я ПРАЦЮЮ В КОМАНДІ

Зібратись разом — це початок,
залишатися разом — це прогрес,
працювати разом — це успіх!

Г. Форд

Талант виграє ігри, а командна робота
та інтелект виграють чемпіонати.

М. Джордан

Дружний колектив — шлях до успіху.
Командна робота — це взаємодопомога,
взаєморозуміння, вміння прислухатися до думок інших, бути активним
і креативним, вносити доцільні пропозиції та реалізовувати цікаві проєкти.
Я дуже люблю працювати в команді. Це завжди весело і цікаво.

Є. Кушнірова, студентка Університету Грінченка

У другому розділі ви вже читали про те, яку роль відіграє студентська група у житті кожного, хто навчається у закладі вищої освіти. Пам'ятаєте її ознаки? Студентів у групі об'єднує спільна мета, спільна навчально-професійна діяльність; зв'язки ділового та особистісного характеру; вікова однорідність; висока поінформованість один про одного (про навчальні успіхи, захоплення, особисте життя тощо); визначальними характеристиками студентської групи є також високий рівень самоврядування та обмежений час існування. Але, крім названих чинників, існують ще й інші, про які вам треба знати, щоб досягти за період навчання справжньої командної взаємодії у групах. Розглянемо докладніше ці чинники.

Командна взаємодія: потужний навчальний і творчий потенціал

Навчання в Університеті, професійна підготовка майбутнього фахівця передбачають участь студента у різних видах групової роботи, а саме: семінарах, практикумах, групових проєктах, лабораторних роботах, творчих завданнях тощо. Діяльність студента у таких тимчасових утвореннях може бути досить продуктивною як з точки зору результатів виконання завдання, так і з точки зору розвитку найважливіших для людини соціальних якостей: комунікабельності, взаємодопомоги, толерантності, лідерства тощо. Тобто студент, як видно з *рисунка 1*, під час навчання в Університеті перебуває у різних групах, виконує завдання, що стоять перед конкретною групою, і поводить себе відповідно до вимог цієї групи. Як бачимо з *рисунка*, в умовах навчального процесу можуть виникати тимчасові творчі групи, наукові гуртки, секції, семінари, тренінги тощо. Переважно

вони формуються з урахуванням навчальних потреб і не мають чіткої структури та міцних взаємозв'язків між учасниками, тому що останні вступають між собою у короткочасну комунікацію.

Рис. 1. Групи, до яких долучається студент під час навчання в Університеті

Розглянувши рисунок, побачимо, що найбільш стійкою за метою діяльності, тривалістю існування в межах навчального року та характером взаємовідносин є *студентська академічна група*. Важливою умовою і параметром функціонування означеної групи є її *структура*, що впливає на спосіб організації групи та розподілення у ній відповідних позицій (ролей): лідери, послідовники, мікрогрупи, аутсайдери тощо. Ролі, які виконують члени групи, суттєво впливають на соціально-психологічний мікроклімат і результати діяльності групи.

У студентській групі розрізняють *дві підструктури*:

1) *офіційна (формальна)*, яка характеризується цільовим призначенням (професійна підготовка, сприяння становленню майбутнього фахівця), ґрунтується на шанобливому ставленні студентів один до одного, відрізняється наявністю офіційного керівника (старости групи), який здійснює рольове управління та організовує ділові стосунки між студентами;

2) *неофіційна (неформальна)* — це неофіційні угруповання, що виникають на основі взаємних інтересів або симпатій.

І хоч інколи терміни «студентська група» і «команда» використовують як синоніми, варто пам'ятати, що за метою й термінами діяльності, характером взаємодії, структурою вони все ж відрізняються. Студентська група може виступати як одна команда, проте, розглядаючи особливості роботи в команді, ми матимемо на увазі команди, сформовані всередині студентської групи.

Основні показники ефективної командної взаємодії

Навички роботи студента у команді є однією з невід'ємних складових його адаптації до вимог кредитно-модульної системи організації навчання. Команда може швидше розв'язати поставлену навчальну проблему, ніж окремих студент. Командна робота зумовлює інтелектуальний розвиток кожного студента, розширює можливості для його самореалізації.

Візьміть до уваги!

Команда — це особливий різновид групи, якій властиві особливі риси: команда більш сильна й має більший навчальний і творчий потенціали, ніж група. Це невелика спільнота студентів, де здібності одного доповнюються здібностями іншого; члени команди віддані спільній меті, активно сприяють реалізації навчальних завдань, що випливають з неї, виявляючи взаємну відповідальність, та реалізують свій творчий потенціал.

Ефективність командної діяльності залежить від того, як студенти — члени команди працюють разом, і оцінюється за такими показниками:

1) ступенем ефективності кожного зі студентів у виконанні закріплених за ним функцій; ефективність також пов'язана зі здатністю кожного студента працювати над собою, розвивати необхідні для успішної навчальної діяльності якості;

2) здатністю використовувати сукупний потенціал усіх членів команди, перетворюючи його на щось більше, ніж просто сума потенціалів;

3) ступенем взаємодії команди із студентами групи, які не є членами команди.

Процес формування навичок ефективної командної взаємодії відбувається поступово. Командна діяльність передбачає таку систему дій:

- з'ясування та усвідомлення мети командної діяльності;
- планування та узгодження основних етапів реалізації завдання;
- розподіл завдання між членами групи;
- хронометраж часу виконання командного завдання;
- ефективна комунікативність між членами команди;
- здійснення зворотного зв'язку щодо особистої активності кожного студента;
- самооцінка ефективності форм взаємодії у команді та результативності виконаного завдання.

Узгодженості й результативності роботи команди заважають такі негативні прояви поведінки її членів:

- прагнення домінувати, що супроводжується постійною критикою на адресу інших членів команди, перебиванням висловлювань інших;
- байдужість членів команди до виконання поставлених завдань;
- нерівномірність розподілу обов'язків між членами команди;
- порушення термінів виконання завдання тощо.

Важливу управлінську функцію діяльності команди виконує модератор — студент, який координує зусилля членів команди щодо досягнення поставленої мети, організовує між ними дискусію.

Регулятором взаємодії членів команди є рівень розвитку їх корпоративної культури, яка визначає реакції, думки та дії її носіїв.

Візьміть до уваги!

Корпоративна культура — це певні правила, норми, які об'єднують членів команди, впливають на формування у них взаємодопомоги, підтримки, зосередженості на виконанні загального задуму команди.

Ефективність діяльності команди залежить також від послідовності виконання дій, які регламентують участь кожного її учасника, дають змогу доцільно розподілити їхній інтелектуальний потенціал щодо реалізації поставленої мети. Технологія виконання завдання передбачає дотримання кожним членом команди наступних правил:

- розкладання загальної задачі на окремі складові;
- розподіл підзавдань між членами групи;
- дотримання принципу добровільності щодо вибору учасником конкретного виду підзавдання;
- рівномірне розподілення робочого навантаження серед усіх учасників групи;
- спільне обговорення особливостей презентації виконаного завдання.

Від узгодженої діяльності членів команди, розподілу обов'язків між ними залежить ефективність прийняття групового рішення. Прийняття такого рішення можна розглядати як процес, у якому студенти рухаються від неузгодженості між собою щодо вибору стратегії досягнення результату до згоди (рис. 2).

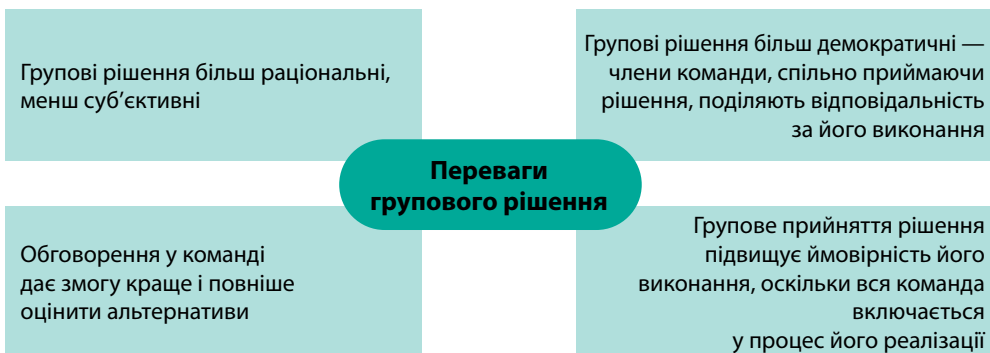

Рис. 2. Переваги рішення, що приймається групою

Приймаючи групове рішення, студенти — учасники команди мають пам'ятати про те, що переважає більшість голосів; а єдність усіх членів команди у прийнятті рішення — запорука успіху.

Для ефективної діяльності команди необхідний стійкий емоційний зв'язок між студентами, які включені у цю команду, відчуття згуртованості. На основі позитивного емоційного зв'язку та взаєморозуміння виникає спільність поглядів, моделей поведінки, тобто з'являється *командна згуртованість*.

Щоб сформувати навички ефективної взаємодії в групі під час виконання навчальних завдань, запам'ятайте також кілька правил і намагайтеся їх виконувати:

- виявляйте відвертий інтерес та увагу до студентів вашої групи;
- будьте привабливими і доброзичливими;
- будьте уважними слухачами;
- ніколи не принижуйте іншого, навіть тоді, коли він неправий;
- дозволяйте відчувати значущість одногрупника, підкреслюйте його компетентність;
- привертаючи увагу до помилок, робіть це в коректній формі.

Шляхи формування успішної команди та забезпечення її ефективної діяльності

Успішна реалізація колективних навчальних проєктів і завдань забезпечується здійсненням відповідних кроків.

1. Утворення команди.
2. Аналіз навчального завдання, що поставлене перед командою.
3. Усвідомлення суті навчального завдання, його обробка та виконання.
4. Презентація результатів виконаної роботи.
5. Аналіз результатів виконаної командної роботи.

Розглянемо більш детально сутність та зміст кожного із наведених кроків.

Крок 1. Утворення команди

Існує кілька типів участі студента у команді: участь за добровільним вибором студента, участь за особистим пріоритетом, участь за випадковим поділом. Розглянемо кожний з типів і визначимо їх характерні ознаки (таблиця 1).

Таблиця 1

ХАРАКТЕРНІ ОЗНАКИ УЧАСТІ СТУДЕНТА У КОМАНДНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Тип участі у команді	Характерні ознаки
Участь у команді за добровільним вибором студента	• Обумовлена кількість студентів • врахування при виборі особистісних чинників (взаємна симпатія, звички, попередній досвід командної діяльності) • компетентнісні фактори (обізнаність у проблемі, вміння висловити власну думку) • інфраструктурні (зовнішні) фактори — зручність спілкування (умови навчальної діяльності, часові рамки)
Участь за особистим пріоритетом	• Відбір студентів — учасників команди, котрі виявили бажання у ній працювати • діяльність, націлена на реалізацію поставлених навчальних завдань, що узгоджені з напрямком групової роботи • чітке визначення часових рамок, відведених для виконання навчального завдання
Участь за випадковим поділом	• Вирішення поставлених навчальних завдань протягом короткого навчального періоду (практичне заняття, семінарське заняття, тренінг, майстер-клас тощо) • обмежений час існування

Крок 2. Аналіз навчального завдання, що поставлене перед командою

До початку виконання поставленого перед командою навчального завдання важливо спільно обговорити кінцеву мету, якої потрібно досягти, уточнити час, який для цього відводиться. Щоб проаналізувати отримане навчальне завдання, можна скористатися *таблицею 2*.

Таблиця 2

ЕТАПИ ЗДІЙСНЕННЯ АНАЛІЗУ НАВЧАЛЬНОГО ЗАВДАННЯ

Тип участі у команді	Характерні ознаки
З'ясування змістових очікувань	• Вид завдання (творче, репродуктивне) • обсяг роботи, яку необхідно здійснити, щоб виконати завдання • якість очікуваного результату виконаного завдання
Визначення якісних показників кінцевого результату діяльності	• Аналіз ходу виконання завдання • самооцінка виконаного навчального завдання та отриманих результатів • моделювання презентації результатів командної роботи
Презентація кінцевого результату діяльності	• Усне повідомлення • колективний реферат — характеристика проблеми • презентація з використанням комп'ютерних технологій • плакат-схема • доповідь про підсумки вивчення проблеми, питання
Розрахунок часу на виконання навчального завдання	• Визначення часу на виконання завдання в цілому • визначення часових рамок для виконання окремих частин завдання

Окрім цього, зверніть увагу на такі важливі чинники, які забезпечать успішне виконання навчального завдання:

— якнайраціональніший розподіл навчального завдання між окремими студентами команди;

— врахування індивідуальних можливостей та потенціалу кожного: це дозволить визначити, хто зі студентів упорається із окремими складовими завдання найкраще;

— передбачення можливості виникнення форс-мажорних ситуацій: визначити студентів, які зможуть замінити інших членів команди за потреби.

Крок 3. Усвідомлення суті навчального завдання, його обробка та виконання

Важливу роль під час виконання студентською командою навчального завдання відіграє спілкування.

Ефективному спілкуванню, налагодженню комунікації сприяє дотримання студентами команди таких правил:

- висловлюйте власні думки при обговоренні доступно і зрозуміло;
- намагайтеся при ухваленні рішення врахувати думки студентів усієї команди;
- узагальнюйте запропоновані ідеї, будуйте чітку логічну систему дій — алгоритм виконання завдання.

Усвідомлення суті навчального завдання та його обробка здійснюється у кілька етапів (*таблиця 3*).

ЕТАПИ УСВІДОМЛЕННЯ ТА ОБРОБКИ НАВЧАЛЬНОГО ЗАВДАННЯ

Етапи аналізу	Зміст
1. Орієнтація в отриманому завданні	Вивчення та аналіз важливих особливостей діяльності, процесу
2. Обговорення та позиціонування завдання	З'ясування та оцінка поглядів на проблему, висунення ідей і варіантів розв'язання проблеми, проведення групової дискусії
3. Підготовка проекту рішення	Оцінювання альтернатив, вибір найкращого рішення з усіх запропонованих та його усвідомлення
4. Ухвалення рішення	Ухвалення найоптимальнішого шляху реалізації поставленого навчального завдання

Крок 4. Презентація результатів виконаної роботи

Результати виконаного навчального завдання обговорюються та аналізуються за участю всіх членів команди. Група презентує результати командної діяльності для студентів усієї академічної групи.

Крок 5. Аналіз результатів виконаної роботи

На цьому етапі важливо, щоб члени команди відповіли на такі запитання:

- Що ми, як команда, могли б зробити краще при заданих умовах?
- Які параметри виконаного завдання потребують удосконалення?

- Які позиції при виконанні завдання не враховані за об'єктивних причин?
- Які аспекти проблеми, що досліджувалась, потребують подальшого вивчення?
- Хто із учасників команди був найактивнішим?
- У кого є невикористаний резерв для подальшої навчальної діяльності?

Під час командної роботи, що стосується виконання навчального завдання, можуть виникнути проблемні ситуації, які повинні вирішуватися всією командою. До них належать:

- неповне або неякісне виконання навчального завдання чи нехтування обставинами, які вимагають значних витрат часу;
- нераціональний розподіл ролей: протягом виконання навчального завдання активні студенти виконали більшу його частину, а пасивні лише спостерігали за діяльністю активістів;
- пасивність, бездіяльність будь-кого зі студентів — членів команди, невиконання поставлених перед ним (нею) задач;
- виникнення протистояння між активними і пасивними учасниками командної взаємодії;
- виникнення конфліктів між членами команди;
- непевненість окремих студентів у власних силах, недостатня самомотивація щодо участі у розв'язанні навчального завдання.

Підсумовуючи сказане, можемо констатувати, що робота в групах та командна взаємодія — потужні важелі у досягненні високих результатів у навчанні та оволодінні обраним фахом. Тому важливо прагнути до закріплення почуття «все гаразд», долати негативне ставлення до оточуючих і до самих себе у процесі групової навчальної діяльності. Необхідно постійно працювати над собою, бути самодостатнім. Радимо вам розвивати у собі наведені нижче якості й навички.

1. Вірність своїм принципам у поєднанні з достатньою гнучкістю та вмінням змінити свою поведінку, якщо вона помилкова.
2. Здатність діяти на власний розсуд, не відчуваючи провини чи жалю через не схвалення з боку інших.
3. Уміння зберігати впевненість у своїх можливостях, незважаючи на тимчасові невдачі або труднощі.
4. Невимушеність у спілкуванні, вміння обстоювати свою точку зору та погоджуватись із думкою інших.
5. Здатність знаходити задоволення у найрізноманітнішій діяльності: навчанні, спілкуванні з друзями, творчому самовираженні, відпочинку.

Корисні поради/
Психологічна допомога

Виконайте запропоновані тести. Зробіть висновки.

1. Тест оцінювання власної поведінки та взаємовідносин із членами команди.

Чи вносите ви своєю особистою поведінкою певний внесок у взаємовідносини між студентами команди під час виконання навчальних завдань? Оцініть вашу поведінку в балах від 1 до 4, де 1 — «незадовільно», а 4 — «відмінно».

Позитивна поведінка	4	3	2	1	Негативна поведінка
Умію слухати інших; якщо необхідно, то прошу більш детальних пояснень					Перебиваю, критикую інших
Висловлюю змістовні ідеї, пропозиції					Висловлюю негативні думки, висуваю непродуктивні пропозиції, які розколюють команду
Здійснюю плідний внесок у роботу команди					До роботи байдужий
Цікавлюся в інших, як вони оцінюють мій внесок у роботу					Байдужий щодо думки інших про мене
Несу свою частину спільної «ноші», виконую рівну з іншими частку роботи					Переадресовую іншим виконання роботи, не поспішаю починати роботу
Виконую роботу до визначеного терміну					Порушую термін виконання роботи

Обробка результатів

Додайте всі визначені вами оцінки.

24–18 балів — це високий показник вашого особистого внеску у спільну діяльність команди, що характеризує вас як активного учасника командної взаємодії;

17–12 балів — ваша участь у спільній діяльності при вирішенні навчальних завдань цілком задовільна;

11 і менше балів — вам необхідно переглянути вашу позицію у команді, можливо, ви недооцінюєте свої можливості та здібності; радимо переглянути своє ставлення до навчання.

2. Тест «Який ваш творчий потенціал».

Цей тест допоможе вам зорієнтуватися у тому, наскільки у вас сформовані якості особистості, які сприяють розвиткові вашого творчого потенціалу.

Інструкція

Виберіть по одній відповіді на кожне із запитань та зверніться до ключа до тесту, аби дізнатися про результати.

1. Чи вважаєте ви, що навколишній світ можна змінити на краще?

- а) Так, вважаю.
- б) Ні, він і так досить досконалий.
- в) Так, але тільки в дечому.

2. Чи думаєте ви, що самі можете брати участь у перетворенні навколишнього світу?

- а) Так, здебільшого.
- б) Ні.
- в) Так, у деяких випадках.

3. Чи вважаєте ви, що деякі із ваших ідей могли б принести користь там, де ви навчаєтесь?

- а) Так, вважаю.
- б) Так, за сприятливих обставин.
- в) Тільки до певної міри.

4. Чи вважаєте ви, що спроможні змінити кардинально не лише своє життя, а й життя інших людей?

- а) Так, напевно.
- б) Це малоймовірно.
- в) Можливо.

5. Коли ви наважуєтесь щось вчинити, чи впевнені ви, що втілите свої наміри?

- а) Так.
- б) Часто думаю, що не зможу.
- в) Думаю, що зможу.

6. Чи відчуваєте ви бажання взятися за справу, якої абсолютно не знаєте?

- а) Так, невідоме мене приваблює.
- б) Невідоме мене не цікавить.
- в) Усе залежить від характеру цієї справи.

7. Вам доводиться займатися незнайомою справою. Чи відчуваєте ви бажання домогтися в ній досконалості?
- а) Так.
 - б) Задовольняюся тим, чого встиг досягти.
 - в) Так, але за умови, коли справа подобається.
8. Якщо справа, яку ви не знаєте, вам подобається, чи бажаєте ви знати про неї все?
- а) Так.
 - б) Ні, я хочу навчитися лише основному.
 - в) Я хочу задовольнити свою цікавість.
9. Коли ви зазнаєте невдачі, то:
- а) робите далі свою справу, навіть коли очевидно, що перешкоди нездоланні.
 - б) махнете рукою на цей намір, бо розумієте, що він нереальний.
 - в) якийсь час стоїте на своєму всупереч здоровому глузду.
10. На вашу думку, професію потрібно обирати, виходячи із:
- а) своїх можливостей, подальших перспектив для себе.
 - б) стабільності, потрібності, значимості професії, потреби в ній.
 - в) переваг, які вона забезпечить.
11. Подорожуючи, змогли б ви зорієнтуватися на маршруті, яким уже про-йшли?
- а) Так.
 - б) Ні, боюся збитися зі шляху.
 - в) Так, але тільки там, де місцевість мені сподобалась і запам'яталась.
12. Чи зможете ви одразу після якоїсь розмови згадати, про що говорилося?
- а) Так, без зусиль.
 - б) Всього згадати не зможу.
 - в) Запам'ятаю лише те, що мене цікавить.
13. Коли ви чуєте слово на незнайомій вам мові, чи зможете повторити його по складах без помилок, навіть не розуміючи його значення?
- а) Так, без ускладнень.
 - б) Так, якщо це слово легко запам'ятовується.
 - в) Повторю, але не зовсім правильно.
14. У вільний час ви здебільшого:
- а) залишаєтесь на самоті.
 - б) перебуваєте в колі друзів.
 - в) вам байдуже, бути самому чи в компанії.
15. Ви займаєтесь якоюсь справою. Вирішуєте припинити це заняття тільки тоді, коли:
- а) справа завершена, і вам здається, що на «відмінно».
 - б) ви більш-менш задоволені.
 - в) вам не все ще вдалося зробити, тому ви не можете завершити справу.
16. Коли ви на самоті, то:
- а) любите мріяти про якісь, можливо, навіть абстрактні речі.
 - б) за будь-яку ціну намагаєтесь знайти собі конкретне заняття.
 - в) інколи любите мріяти, але про речі, пов'язані з вашим навчанням.
17. Коли якась ідея захоплює вас, то ви будете думати про неї:
- а) незалежно від того, де і з ким ви знаходитесь.

- б) ви можете робити це лише на самоті.
 - в) тільки там, де не буде занадто гамірно.
18. Коли ви обстоюєте якусь ідею:
- а) можете відмовитись від неї, якщо аргументи опонентів вас переконують.
 - б) залишитесь при своїй думці, які б аргументи не наводились.
 - в) змініте свою думку, якщо опір виявиться занадто сильним.

🔑 Ключ до тесту

Підрахуйте кількість балів, яку ви набрали, за такою схемою: відповідь «а» — 3 бали; відповідь «б» — 1 бал; відповідь «в» — 2 бали.

1. *Допитливість*. Підрахуйте сумарний бал за запитання 1, 6, 7, 8.
10–12 балів — ви допитливі;
6–9 балів — ви зацікавлені в міру;
менше 6 балів — зона вашої допитливості вузька.
 2. *Віра в себе*. Підрахуйте сумарний бал за запитання 2, 3, 4, 5.
10–12 балів — у вас сильна віра в себе;
6–9 балів — ви вірите в себе, але до першої перешкоди;
менше 6 балів — ви недостатньо вірите в себе.
 3. *Твердість* — сумарна кількість балів по запитаннях 9 і 15.
 4. *Амбіційність* — показник по запитанню 10.
 5. *Слухова пам'ять* — сума балів по запитаннях 12 і 13.
 6. *Зорова пам'ять* — показник по запитанню 11.
 7. *Прагнення бути незалежним* — показник по запитанню 14.
 8. *Здатність абстрагуватися* — сума балів по запитаннях 16 і 18.
 9. *Вміння зосереджуватися* — показник по запитанню 17.
- Ці здатності і становлять **основні якості творчого потенціалу**.

Загальна сума набраних балів з усіх показників покаже рівень вашого творчого потенціалу.

Якщо ви набрали балів:

49 і більше — у вас значний творчий потенціал, який надає вам багатий вибір творчих можливостей. Якщо ви на ділі зможете застосувати свої здібності, то вам по силі найрізноманітніші форми творчості;
від 24 до 48 — у вас цілком задовільний творчий потенціал. Ви наділені тими якостями, які дають вам змогу творити, але й у вас є проблеми, які стримують процес творчості. У всякому випадку ваш потенціал дає вам змогу творчо виявити себе, якщо ви, звичайно, цього бажаєте;
23 і менше — ваш творчий потенціал, на жаль, невеликий. Але, можливо, ви просто недооцінили себе, свої здібності. Відсутність віри в свої сили може привести вас до думки, що ви взагалі не здатні до творчості. Позбудьтеся цього комплексу і таким чином зможете вирішити проблему.

- Люди часом відкушують більше, ніж можуть прожувати. Але кожний чогось вартий керівник воліє мати справу з людьми, які замахуються на зайве, ніж з тими, котрі намагаються зробити поменше (*Лі Якокка*).
- Хто думає про науку, той любить її, а хто її любить, той ніколи не перестає вчитися, хоча б зовні він і здавався бездіяльним (*Г. Сковорода*).
- Студент — генератор безлічі думок, ідей, планів, які він намагається реалізувати негайно (*Невідомий автор*).
- Командний дух — зовсім не абстрактне поняття. Це поняття будується на цілком об'єктивних параметрах, які закладаються в ході роботи: єдність мети, корпоративні цінності, інтерес працюючих до роботи, повага співробітників як одне до одного, так і до клієнта. Це особлива атмосфера, начебто не помітна. Але будь-яка людина, котра приходить у компанію — чи то новий співробітник, чи клієнт, — одразу відчуває, що тут є певна сила, взаємозв'язок, що працівники компанії люблять свою справу і з повагою ставляться один до одного. <...> У команді ХХІ століття дуже багато уваги приділяється особистісному розвитку, тому що всі досягнення, як на загальному, так і на командному рівнях, відбуваються завдяки нашій особистості (*Л. Піддубна*).

Візьміть до уваги!

• **Радимо прочитати** •

1. Булах І. С. Психологія особистісного зростання / І. С. Булах. — Київ : НПУ імені М.П. Драгоманова, 2003. — 338 с.
2. Горбунова В. В. Технології командотворення: коротка систематика та аналіз обмежень / В. В. Горбунова // Актуальні проблеми психології : зб. наук. пр. Інституту психології ім. Г. С. Костюка НАПН України. Т. 1 : Соціальна психологія. Психологія управління. Організаційна психологія / за ред. С. Д. Максименка, Л. М. Карамушки. — Київ, 2012. — Вип. 33. — С. 43–47.
3. Ліфаєва Н. В. Психологія особистості : навч. посіб. / Н. В. Ліфаєва. — Київ : Центр навчальної літератури, 2003. — 240 с.
4. Лозниця В. С. Психологія менеджменту. Теорія і практика : навч. посіб. / В. С. Лозниця. — Київ : УВПК «ЕксОБ», 2001. — 512 с.
5. Москаленко В. О. Сучасні підходи до формування команди проекту [Електронний ресурс] / В. О. Москаленко. — Режим доступу : <http://dspace.nuft.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/20799/1/3.pdf>.
6. Муха Р. А. Команда, її сутність та особливості розвитку [Електронний ресурс] / Р. А. Муха // Ефективна економіка. — 2015. — № 8. — Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4253>
7. Нестуля О. О. Основи лідерства. Тренінг лідерських якостей та практичних навичок менеджера : навч. посіб. / О. О. Нестуля, С. І. Нестуля, В. В. Карманенко. — Київ : Знання, 2013. — 287 с.
8. Романовський О. Г. Психологія тимблдингу / О. Г. Романовський, В. В. Шаполова, О. В. Квасник, Т. В. Гура ; за ред. Романовського О. Г., Калашникової С. В. — Харків : «Друкарня Мадрид», 2017. — 92 с.

9. Crebert G., Patrick C-J., Cragolini V., Smith C., Worsfold K., Webb F. Teamwork skills toolkit. Griffith University, 2011. — 43 с.
URL: <https://www.coursehero.com/file/23311607/Teamwork-skills/>
10. Southern Cross University Teamwork Guide. Center for Teaching and Learning, 2013. — 36 с. 9. Team Models — different types of teams.
URL: <http://www.managementstudyguide.com/team-models.htm>
11. Tarricone P., Luca J. Successful teamwork: A case study / P. Tarricone, J. Luca.
URL: <http://www.unice.fr/crookall-cours/teams/docs/team%20Successful%20teamwork.pdf>

«Сходи́нки зроста́ння»
Практикум **6**

НА ШЛЯХУ МОГО САМОРОЗВИТКУ І САМОВДОСКОНАЛЕННЯ

Розділ присвячено розгляду актуальних для студентської молоді питань, які стосуються постановки та досягнення життєвих цілей, формування нових корисних звичок, що допоможуть досягти успіхів у майбутній професійній діяльності. Розкрито значення особистісного та професійного самовизначення, саморозвитку та самоменеджменту на шляху до успіху в житті.

Ключові слова: *життєві цілі, професійний розвиток, модель професіонала, особистісне та професійне самовизначення, самооцінка, саморозвиток, самоорганізація, успіх, термінова справа, організація часу, контроль власних потреб.*

НА ШЛЯХУ МОГО САМОРОЗВИТКУ І САМОВДОСКОНАЛЕННЯ

...Минуле та теперішнє — тільки засоби.
Майбутнє — наша мета...

Б. Паскаль

Навчання в Університеті відіграє неабияку роль, адже, окрім знань, якими діляться з нами наші викладачі, ми отримуємо унікальні можливості для саморозвитку та самовдосконалення, в яких і закладено найважливіше — коріння розуміння самого себе, завдяки чому і виростає справжня особистість.

*Т. Матяшук,
студентка Університету Грінченка*

Резерви, приховані в нас

Ефективне навчання й самонавчання потребує не лише знання форм і методів аудиторної роботи та роботи з книгою, а й застосування деяких вольових зусиль, розвитку певних особистісних якостей, самовиховання, саморозвитку.

Робота над собою — це оптимальна самореалізація всіх сил і здібностей, внутрішня організація індивіда, стиль і зміст життя людини. Кожна людина може плідно працювати над собою. На цьому шляху немає нічого неможливого. Тільки не треба поспішати, очікувати відразу відчутних результатів. Пам'ятайте: дорогу здолає той, хто йде!

У кожному з вас приховані величезні нерозтрачені резерви розумових можливостей. Ви володієте здатністю навчатися і досягати досконалості в такій кількості галузей, що навіть уявити собі не можете. Розум настільки могутній, що, будучи спрямованим у потрібне русло, може допомогти вам досягти практично всього. Адже найцінніший дар природи — здатність думати, планувати, приймати рішення і діяти. Ці неперевершені унікальні якості зрештою і роблять людину людиною. Але, як відомо, протягом життя ми використовуємо лише маленьку частинку грандіозного потенціалу, який закладений у кожному з народження. Тому протягом життя потрібно постійно тренувати мислення, розум, щоб не зупинитися у своєму розвитку, щоб відкрити

в собі нові таланти й можливості. Недаремно в народі кажуть: вік живи — вік учись.

Мабуть, вам відомий вислів: майбутнє належить професіоналам. Це справді так, тільки щодо ХХІ століття вже кажуть: майбутнє належить універсальним професіоналам — тим, хто відмінно виконує свою роботу і кожного дня стає кращим і більш досконалим. Тобто у постійно мінливому світі тільки той знаходить своє місце в житті, хто безперервно змінюється сам, удосконалює свої здібності, ставить перед собою реальні цілі та працює для їх досягнення.

Цілі та їх досягнення

Пропонуємо вам простий алгоритм постановки та досягнення цілей, дотримуючись якого ви зможете успішно рухатися вперед протягом усього шляху професійного зростання.

Візьміть до уваги!

Життєві цілі — динамічні, вони змінюються, тому до їх визначення необхідно повертатися щорічно (наприклад, у день народження). Життєві цілі мають зростати разом з вами.

1. Чітко визначте, чого ви хочете досягнути в кожній сфері свого життя. На жаль, більшість людей ніколи над цим не замислюються.

2. Детально і чітко викладіть усе на папері. Сформулюйте цілі в кількісних величинах. Мета, не виражена в письмовому вигляді — це лише фантазія. Вона не містить ніякої енергії.

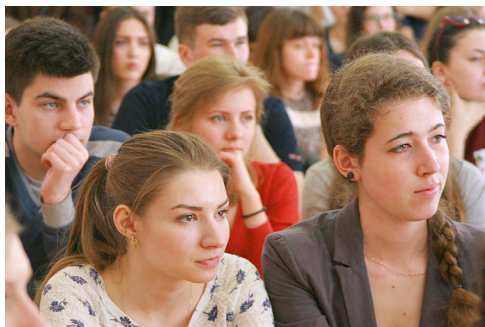
3. Встановіть крайній термін для реалізації мети і, якщо знадобиться, додаткові проміжні терміни.

4. Складіть список усіх дій, необхідних для досягнення мети. Постійно поповнюйте його новими ідеями і завданнями, які спадають на думку. Доведіть список до повного завершення.

5. Оформіть список у вигляді плану. Визначте, що необхідно виконати насамперед, а що — потім. Встановіть, що і в якій послідовності має бути зроблено. Обробляйте свій план доти, поки він не набуде готової форми.

6. Негайно беріться до реалізації плану. Робіть усе, що забажаєте, але не сидіть склавши руки. Просто дивно, скільки людей одержують поразки тільки через те, що нічого не роблять для здійснення задуманого.

7. Пообіцяйте собі кожного дня робити щось, що наближало б вас до вашої мети, якою б вона не була. Примушуючи себе щодня робити ті або інші кроки, ви вчитеся нарощувати темп. Регулярні дії

Цікаво знати

Три відсотки дорослих людей втілюють у життя свої цілі. Інші дев'яносто сім відсотків задовольняються бажаннями, надіями і фантазіями. Люди, що не ставлять цілей, приречені працювати на тих, хто їх ставить.

Нові корисні звички — шлях до успіху

Формуйте звички, що приносять успіх. Адже недаремно кажуть: спочатку ви формуєте звички, а потім звички формують вас. Будь-яка діяльність, що регулярно повторюється, в результаті стає новою звичкою. Вона може бути як корисною, так і шкідливою. Тільки для вироблення корисних звичок потрібно весь час докладати зусиль, а шкідливі формуються без цього. Ви можете сформувати будь-яку необхідну звичку, повторюючи певні дії доти, поки вони не стануть автоматичними, ви можете впливати на розвиток характеру і особистості. Варто лише збагнути, які звички вам треба формувати, щоб максимально проявити себе і досягти досконалості в обраній галузі. У психології існує закон оборотності, заснований на принципі «діяти, неначе». «... Якщо ви дієте, неначе у вас уже є бажана звичка, сама дія, повторювана досить часто, сформує відповідну звичку» (У. Джеймс). Тобто для формування потрібної звички вам необхідно в будь-якій ситуації діяти так, неначе вона у вас уже є. Таким чином ви поступово, крок за кроком, виробляєте нову звичку, і згодом вона стане невід'ємною частиною вашої особистості. Контролюючи весь процес, ви здобуваєте контроль над своїм майбутнім. Ось деякі звички високоефективних людей: *пунктуальність, ефективний розподіл часу, самодисципліна, концентрація на одній справі, доведення до кінця будь-якого завдання і продумування його до дрібниць*.

Цікаво знати

Неуспіх базується на шкідливих звичках, котрі набуваються розумом на вимогу душі й тіла. Щоб стати успішним, потрібно змінити звички і спосіб життя, який допоміг їх виробити.

Скільки ж часу для цього знадобиться? Приблизно від чотирнадцяти до сорока діб. За цей період нову звичку розум візьме на зберігання, і вона стане невід'ємною частиною психіки й організму. Щоб змінити спосіб життя, необхідно пріоритет у спілкуванні надавати успішним людям, тим, хто вже володіє потрібними вам звичками; щодня спонукати себе силою волі робити те, що буде сприяти формуванню корисних звичок.

Які дії потрібно обов'язково повторювати щоденно протягом двох тижнів?

1. Двічі на день проговорювати свої цілі, вживаючи дієслова у теперішньому часі, прислухаючись до своїх відчуттів. Вони повинні бути позитивними, ви маєте радіти від того, що виконуєте задумане.

2. Здійснювати не менше двох дій (вчинків), що ведуть до виконання задуманого.

3. Схвалювати себе за кожне намагання щось зробити краще, ніж раніше. Дякувати собі за кожну виконану справу.

4. Усе, що відбувається, сприймати спокійно, оптимістично, усвідомлюючи: всі події — це перевірка ваших справжніх устремлінь і бажань.

Якщо ви витримаєте такий режим від двох тижнів до сорока днів, то будете винагороджені за свої старання. Усе здійсниться! (Є. Самохіна)

Формування професіоналізму

Сьогодні ви — студенти, і цей суспільний статус вимагає від вас свідомого переходу до інших, ніж у попередні роки, реалій життя. Настав час визначитися в своїх інтересах, схильностях та намірах, оцінити внутрішні можливості, врахувати вплив зовнішніх обставин. Саме інтереси можуть стати засобом визначення як загальножиттєвих, так і професійних шляхів.

Візьміть до уваги!

Інтерес — вибіркова спрямованість людини на певний об'єкт чи діяльність, викликана позитивним, зацікавленим ставленням, емоційною привабливістю.

Схильність — стійка орієнтованість людини на щось, бажання виконувати певну діяльність.

Намір — рішення людини виконати певну дію і домогтися певного наслідку; воляова установка людини.

Праця в житті людини має важливе, провідне значення. Вона є не тільки засобом забезпечення існування та життєдіяльності, але й засобом пізнання й перетворення навколишнього світу, умовою розвитку особистості, метою, потребою та сенсом життя.

Візьміть до уваги!

Праця — діяльність людини з перетворення та освоєння природних і соціальних сил з метою задоволення потреб, в результаті якої створюються матеріальні та духовні цінності, формується сама людина.

Будь-яка професія вимагає від людини володіння певними особливостями, якостями, здібностями, що забезпечують успішне виконання необхідних дій, спеціальних операцій з метою отримання кінцевого результату або продукту праці. Формування професіонала — це процес, що розгортається у часовому проміжку та вимагає розвитку особистості того, хто навчається. Зрозуміло, що різні професії вимагають різних термінів для підготовки спеціалістів та формування у них професійних компетенцій і навичок.

Візьміть до уваги!

Професія — визначений, відносно самостійний вид трудової діяльності, що виник у результаті суспільного розподілу праці і вимагає для її виконання певних здібностей, знань та навичок.

Професіонал — спеціаліст, який здійснює на високому рівні професійну діяльність, свідомо змінює і розвиває себе в праці, здійснює власний індивідуальний творчий внесок у професію, підвищує соціальний престиж професії.

Професійний розвиток — процес наповнення структурних компонентів професійного досвіду людини, набуття нових компетенцій, знань, умінь та навичок.

Професійне становлення особистості неможливо відокремити від життєвого шляху людини в цілому. Більшість людей проходить певні стадії розвитку у відповідні вікові періоди, зокрема їм відповідають і стадії професійного розвитку.

Початком процесу професійного становлення особистості є формування професійних намірів, яке завершується усвідомленим, бажаним, а інколи й вимушеним вибором професії.

Професійна активність спрямована на пошук свого місця у світі професій, на досягнення успіхів у професійній діяльності. Така активність орієнтована на особистісну позицію майбутнього спеціаліста та визначається «моделлю професіонала» з відповідними складовими (рис. 1):

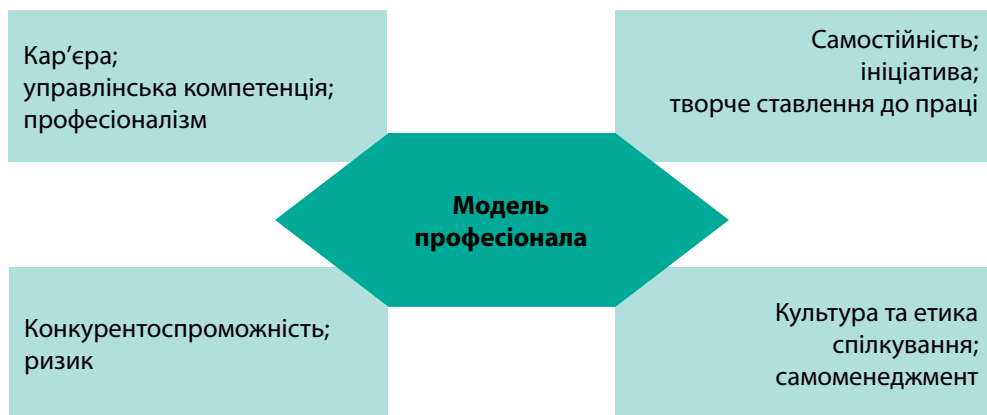

Рис. 1. Модель професіонала

У науковій літературі наголошується на тому, що людина обирає професійну діяльність відповідно до здібностей, що виявилися на попередніх етапах розвитку. Особистість може переходити від одного виду діяльності до іншого, розвиваючи різні здібності, поєднуючи їх різним чином. Потенційні здібності є умовами розвитку нового виду діяльності.

Візьміть до уваги!

Здібності — сукупність індивідуально-типологічних особливостей людини, що є умовою успішного виконання певної діяльності.

Особистісне та професійне самовизначення. Самопізнання

У міру освоєння професії особистість усе більше «занурюється» у неї. Реалізація діяльності здійснюється відносно стійкими та оптимальними для працівників способами. Стабілізація професійної діяльності приводить до формування нової системи стосунків, нового ставлення людини до навколишньої дійсності й до самої себе. Відбуваються процеси особистісного та професійного самовизначення.

Під *особистісним самовизначенням* розуміють суб'єктивне усвідомлення себе самостійним членом суспільства, розуміння свого місця і призначення в ньому, що зумовлене певним рівнем самосвідомості, соціальної відповідальності, потреби само-реалізації.

Професійне самовизначення — це довготривалий динамічний процес прийняття особистістю рішення щодо вибору майбутньої професійної діяльності, виходячи зі своїх індивідуальних можливостей і потреб ринку праці. Звичайно, ці процеси пов'язані між собою. Особистісне самовизначення формується раніше професійного, на його основі складаються вимоги до професії. Особистість, що самовизначилася, набгато легше здійснює професійне самовизначення.

Для самовизначення і самоствердження людині передусім необхідні саморозвиток та самовиховання. Тобто знову і знову постійна робота над собою.

Візьміть до уваги!

Самопізнання — процес пізнання себе, своїх потенційних і актуальних властивостей, особистісних особливостей, рис характеру тощо.

Саморозвиток — усвідомлена діяльність людини, спрямована на вдосконалення самої себе.

Самооцінка — судження людини про міру наявності у неї тих чи інших якостей, властивостей у співвідношенні їх з певним еталоном та нормою.

Саморозвиток особистості, ефективність цього процесу багато в чому залежать від того, на які принципи і правила, загальноприйняті та вироблені самостійно, спирається людина у своїй життєдіяльності. Такі принципи і правила життя виробляли для себе Г. Сковорода, Б. Грінченко, Леся Українка, Л. Толстой, А. Чехов, М. Реріх, К. Станіславський, М. Плісецька, Б. Патон, М. Амосов і багато інших видатних особистостей. Відзначимо, що *принцип* задає загальну стратегію поведінки та діяльності на значну перспективу. *Правило* характеризує тактику цієї поведінки і діяльності.

Нижче наведено принципи і правила саморозвитку універсального характеру, що мають загальнолюдську цінність. А тому будуть корисні всім для вироблення власних життєвих принципів та правил.

Принципи	Зміст принципів. Правила їх реалізації
Принцип самопізнання	1. Постійно осмислюйте не тільки те, що робите, але і як робите. Осмислюючи, звертайте увагу на найбільш ефективні прийоми і методи своєї роботи. 2. Ведіть щоденник, де намагайтеся аналізувати причини не тільки своїх успіхів, але й невдач. 3. Розвивайте в собі здатність до самоаналізу і рефлексії. Для цього постійно вивчайте свої сильні та слабкі сторони. Спирайтеся на сильні сторони і постійно контролюйте слабкі.
Принцип гармонії, простоти і краси	1. Пам'ятайте, що гармонія, простота і краса досягаються напруженою працею. 2. «Не множити сутність без необхідності» (<i>Вільям Оккан</i>, філософ). 3. Пам'ятайте, що природа — проста і не розкошує надмірностями. 4. Пам'ятайте, що любов до Батьківщини починається з любові до прекрасного. Давні зодчі говорили: «Тільки бідні духом люди не прикрашають своє житло!» Тому все, що ми робимо, має бути простим, гармонійним і красивим
Принцип цілепокладання і творчого самовизначення	1. «Мати мету для всього життя... Ціль для року, для місяця, для тижня, для дня і для години, і для хвилини, приносячи в жертву нижчі цілі вищим» (<i>Л. Толстой</i> «Правила життя»). 2. Пам'ятайте, що «для того, хто не знає, в яку гавань пливе, немає попутного вітру» (<i>Сенека</i>). 3. Поставили перед собою ціль — ідіть до неї, домагайтеся її за всяку ціну
Принцип планування	1. Плануючи, враховуйте час, встановлюйте реальні терміни досягнення мети. «Враховувати час — значить довше жити» (<i>А. Гастев</i>). 2. Плануйте, чого повинні досягти, що зробити сьогодні, завтра, протягом тижня, у перспективі. 3. Періодично хронометруйте час, шукайте його резерви
Принцип самоорганізації	1. Навчіться братися до справи відразу, без зволікання. 2. Приступивши до справи, зосередьтеся на головному. 3. Змінюйте вид занять, придумуйте для себе стимули. 4. «Що призначено неодмінно виконувати, те виконуй, незважаючи ні на що. Що виконуєш, виконуй добре» (<i>Л. Толстой</i> «Правила життя»). 5. Частіше використовуйте самонаказ: «Все, вистачить!», «Я маю це зробити», «Вперед і тільки вперед!» 6. Щовечора звітуйте собі у своїх справах і вчинках.
Принцип оптимізму	1. Не зневіряйтеся і не заспокоюйтеся, навіть у випадку тимчасових невдач. 2. Переконуюте себе: «Я здатний на більше! Вирішував же я більш складні завдання!» 3. У випадку невдачі шукайте новий метод, новий засіб, новий ключ до рішення задачі. Пам'ятайте: оптимізм і віра в успіх — запорука успіху! 4. «Шукай в інших людях завжди гарну сторону, а не погану. Нехай щодня любов твоя до всього роду людського виражається у чому-небудь» (<i>Л. Толстой</i> «Правила життя»)

Не можна не помітити, що окремо взятий принцип, правило застосовуються вкрай рідко і не можуть вам гарантувати успіх. Необхідна система, безперервне самовдосконалення з урахуванням реальних здібностей і умов життєдіяльності.

Успішний шлях.

Як його обрати

Не один раз ви запитуєте себе: «Чому одні люди досягають успіху частіше, ніж інші?» Дійсно, чому?

Першим великим відкриттям і відповіддю на поставлене запитання став закон причинного зв'язку Арістотеля. Сьогодні ми називаємо його *законом причини і наслідку*. У Біблії він називається законом «посіву і жнив». Сер Ісаак Ньютон назвав його законом дії і протидії. Це найбільший закон цивілізації, що ввібрав у себе досягнення науки, медицини, технології та бізнесу за дві тисячі років.

Візьміть до уваги!

Закон причини і наслідку свідчить: кожний ефект обов'язково зумовлений певною причиною або причинами. Тобто у кожного явища є своя основа. Цей закон також свідчить, що успіх, діловий або особистий, ніколи не буває випадковим, однаково як і невдачі не трапляються просто так. Вони пов'язані специфічними відносинами причини і наслідку.

У своєму найпростішому вираженні закон виглядає так: якщо ви бажаєте досягти того або іншого результату, необхідно лише з'ясувати, хто і коли досягав того ж, а потім визначити, що робила ця людина для отримання такого результату, і робити те ж саме. Якщо ви станете чинити так само, як успішні люди, то і результати, отримані вами, будуть такими ж, як у них. І це не чудо. Це дія закону. Філософ Бертран Рассел писав: «Найпереконливіший доказ того, що якась справа може бути зроблена, — той факт, що інші її вже зробили». Авраам Лінкольн зазначав: «Те, що деякі досягли успіху, є доказом того, що й інші зможуть». Прийміть відкритий закон як істину й активно застосовуйте до всього, що робите. Відкритий розум і готовність змінити звичне мислення подарують вам найбільші переваги для досягнення успіху в цьому стрімкому світі.

Візьміть до уваги!

Успіх — це спрямованість усіх ваших сил на те, що ви пристрасно хочете отримати.

спектах. Уявіть, що ви нічим не обмежені і можете вибрати ідеальний стиль життя. Яким він буде? Визначившись із цінностями й уявленнями про майбутнє, ви встановлюєте конкретні цілі.

Чим ясніше ви будете уявляти свої цілі, тим більше будете встигати і швидше досягнете поставлених завдань. Щоб мета ефективно керувала поведінкою, вона повинна бути конкретною і легко вимірюваною, реальною і досяжною, оформленою в письмовому вигляді й обмеженою термінами.

Другий крок — це чітко, письмово оформлені плани дій. Думайте на папері. Кожна хвилина, яку ви проведете за плануванням, зекономить вам десять хвилин роботи. Передусім складіть список з усіх, навіть дрібних, завдань або занять, які ви маєте виконати протягом дня. Працюючи, постійно звіряйтеся зі списком. Це допоможе вам не збиватися, не відволікатися на сторонні справи і дасть змогу стежити за своїм прогресом. Розставте в списку пріоритети. Уважно перегляньте список перед початком виконання першого завдання. Не забувайте про «Принцип 80/20». Визначте 20 відсотків справ, які забезпечать 80 відсотків корисності всіх зазначених пунктів. Починайте роботу саме зі справ, які ви включили до 20 відсотків, і тільки після їх завершення переходьте до всього іншого.

Найбільш значущий критерій важливості й цінності будь-якого завдання — це можливі наслідки його виконання або невиконання. Серйозне завдання має значні наслідки, неістотне — дуже малі або взагалі ніяких.

Ще один спосіб розставляння пріоритетів — розділення важливого і термінового.

Візьміть до уваги!

Термінове — це екстрене завдання, що має значущість тільки в даний момент.

Важливе — це завдання, виконання або невиконання якого матиме серйозні наслідки.

Важлива і водночас термінова справа — завдання, як мовиться, «що горить». Ним необхідно зайнятися насамперед і приступити до виконання негайно. Наслідки невиконання важливої і термінової роботи можуть бути вельми серйозними. Подібні завдання звичайно пов'язані із зовнішніми вимогами та іншими людьми.

Завдання важливі, але не термінові можна відкласти на деякий час. Але не

забувайте, що, крім усього іншого, вони спричиняють серйозні тривалі наслідки, позитивні або негативні.

Подібні завдання можуть послужити важелем і дати вам можливість помножити свої зусилля. Чим більше часу та уваги ви приділяєте справам важливим, але не терміновим, тим ефективнішою і продуктивнішою ваша діяльність стане в майбутньому.

Термінові, але не важливі справи. Ці справи здаються невідкладними, але з огляду на можливі наслідки не мають ані найменшої значущості. Більшість людей втрачають безліч часу на термінові, але не важливі справи. Вони часто обманюють самих себе, вважаючи, що займаються важливими справами, хоч насправді це не відповідає дійсності.

Справи, які не є ані важливими, ані терміновими, — це просто пусте витрачання часу, ці справи відволікають вас від більш результативної діяльності. Багато хто витрачає на них половину свого часу. Такі люди помилково вважають, що роблять щось корисне, просто тому, що займаються цим на робочому місці.

Ключ до високої продуктивності — фокусування на виконанні всіх важливих і термінових справ, а потім концентрація на важливих, але не термінових речах.

Організація часу — це насправді організація життя, особиста організація. Люди, які високо себе цінують, ставляться до свого часу з повагою. Вони ретельно розподіляють час і приділяють цьому значну увагу. Якщо ви любите життя, ви любите кожну його секунду. Ви боїтеся втратити даремно будь-яку з відведених вам дорогоцінних хвилин. Ефективні люди планують свій день заздалегідь, продумуючи все до найдрібніших деталей. Для них важлива кожна хвилина. У результаті вони і досягають набагато більшого, ніж звичайні люди, і відчувають себе набагато краще.

Намагаючись ретельніше керувати своїм часом і своїм життям, ви починаєте цінувати кожну хвилину. Ви починаєте більше цінувати себе і своє життя. А чим більше ви любите себе, тим ефективніше розподіляєте час. Одне підкріплює інше. Чим частіше ви застосовуєте принципи організації часу, тим швидше й ефективніше вони для вас працюють.

Щоденне планування, розставляння пріоритетів та вміння починати з найважливіших завдань принесуть набагато більше користі, ніж будь-які інші прийоми організації часу. Ці звички ви зможете формувати лише шляхом безперервної практики, доки вони не стануть автоматичними.

Існують певні прийоми, якими ви можете оволодіти і застосовувати їх щодня, аби стати позитивною, впевненою у собі, життєрадісною особистістю.

Перший прийом — орієнтація на майбутнє. Це відмінна риса всіх, хто досягає успіху, особливо тих, хто піднявся до позиції лідера і несе величезну відповідальність на роботі, в суспільстві й особистому житті. Лідери бачать краще майбутнє для себе, своєї сім'ї і своєї організації, а потім починають працювати, щоб утілити його в життя.

Практикуйте мислення «зворотнє з майбутнього». Плануйте на п'ять років уперед, а потім подумки повертайтеся до даного моменту. Тепер подумайте, які кроки необхід-

но зробити, щоб перетворити ваше уявлення в реальність. Подібна вправа з планування і повернення в теперішній час виявляється потужним засобом при з'ясуванні того, чого ви хочете і як цього досягти.

Орієнтація на мету — *другий прийом*, до якого звертаються успішні люди. Велику частину часу вони думають про свої цілі і способи їх досягнення. Невдахи більше зайняті своїми проблемами, а також критикою, скаргами і пошуками виправдань.

Отже, орієнтація на майбутнє передбачає ідеальне уявлення про нього. Орієнтація на мету більш конкретна. Ви переводите образи майбутнього з розряду мрій у конкретні, реальні дії і заходи, які можна негайно виконувати. Генрі Девід Торо вельми влучно висловився з цього приводу: «Ви будували надхмарні замки? Відмінно, їм там і місце. Тепер беріться до роботи і побудуйте під ними міцний фундамент».

Третій прийом — орієнтація на вдосконалення. Люди, котрі досягають успіху в своїй справі, роблять її добре і якісно. Життя — це самообслуговування. Ніхто нічого не принесе вам на блюдечку. Якщо хочете опинитися на початку черги, необхідно зробити два важливих кроки. По-перше, стати в чергу! Прийміть рішення досягнути досконалості у своїй справі, а потім займайте чергу. Починаючи з цього дня кожний день робіть що-небудь для того, аби просунутися вперед. По-друге, залишайтеся в черзі. Немає ніякого сенсу у випадкових спробах особистого розвитку, після яких ви знову влаштовуєтеся перед телевізором. Станьте в чергу і не виходьте з неї. Постійно переставляйте ноги, просуваючись уперед. Щодня дізнавайтесь і впроваджуйте нове. Не стійте на місці. Не втрачайте рушійної сили.

Четвертий прийом — орієнтування на результат. Успішні люди ні на секунду не забувають про результати, яких від них очікують. Вони постійно складають плани і віддають перевагу найважливішим завданням. Орієнтування на результат є значущою складовою процесу фокусування. Насамперед ви складаєте список усіх необхідних справ. Розташувавши їх за пріоритетністю і значущістю, обираєте одне завдання, найбільш

важливе, і зосереджуєтеся на його виконанні. Потім ви наполегливо працюєте над ним доти, поки не виконаєте повністю.

П'ятий прийом — орієнтація на рішення. Велику частину часу ви шукаєте розв'язання тієї або іншої проблеми, роздумуючи над тим, що можна зробити, а не над тим, що сталося і хто винен. Невдахи велику частину часу витрачають на опис своїх проблем. Чим більше ви думаєте про прикрощі, тим більш озлобленим і песимістичним стаєте, але, починаючи шукати рішення, ви знаходите оптимізм і більш творчо підходите до ситуації.

Життя — це безперервна низка проблем. Вони ніколи не закінчуються. Вони, як хвилі в океані, наринуть і відступлять. Якщо ви живете звичайним, завантаженим життям, то кожні два-три місяці у вас відбувається яка-небудь криза. Єдине, що має значення, — це те, як ви реагуєте на всілякі прикrostі. Ваша здатність справлятися з проблемами багато в чому визначає і ваш успіх, і ваш прибуток, а також те, як далеко ви підете і як високо підніметеся в житті. Ключ до того, щоб ефективно вирішувати проблеми, полягає в наступному: необхідно постійно роздумувати і говорити про можливі рішення.

Шостий прийом — орієнтація на особистісне зростання. Це реальний факт: ваше життя стає кращим лише тоді, коли ви самі стаєте кращими. Люди, орієнтовані на особистісне зростання, піклуються про себе і своє майбутнє. Вони відкриті новим ідеям, думкам, прийомам, методам, стратегіям і намагаються застосовувати їх на практиці, вони жадібно тягнуться до будь-якої нової інформації. Тренер з баскетболу Пет Райлі писав: «Якщо ви не вдосконалюєтеся, ви деградуєте».

У роботі з самовиховання важливо знати, які наслідки потрібно отримати в кінці. «Яким я є зараз? Яким я повинен стати в результаті самовиховання?» — ось питання, на які людина повинна дати відповідь.

Серед загальних цілей самовиховання насамперед важливо виокремити:

- *досягнення згоди із самим собою.* Для цього просто треба навчитися приймати себе таким, яким ви є насправді, зізнатися собі у власних недоліках. І це зробити дуже непросто;

- *контроль емоційних станів.* Наші неконтрольовані емоції заважають досягненню гармонії з іншими людьми. Тому самовдосконалення полягатиме в тому, щоб навчитися контролювати власні емоції, тобто усвідомити ті розумові операції, в результаті яких вони виникають;

- *усунення шкідливих звичок.* Ми повинні добре знати наші погані звички і намагатися позбутися їх, адже деякі з них можуть просто блокувати досягнення певної життєвої мети. Так, надмірна комунікативність ускладнює діяльність керівника, сором'язливість заважає нормальному спілкуванню з людьми, а велика балакучість і невміння зберігати таємницю виключає можливість успішної роботи в правоохоронних органах. Але і в повсякденному житті марнославство чи образливість поступово роблять нас самотніми людьми, ревності не дають можливості побудувати щасливу сім'ю тощо;

- *контроль власних потреб та керування ними.* Будь-яка надмірна потреба людини перетворює її на свій придаток.

Кожна людина хоч раз у житті запитувала себе: «Хто я?», «Який я?», «У чому сенс мого існування, мого життя?», «Що я можу зробити для покращення цього світу?» Відповіді на ці складні філософські питання дехто так і не знаходить; хтось намагається дати собі вичерпну характеристику, визначити напрями і перспективи своєї життєдіяльності; а хтось, сформулювавши відповіді, все одно залишається ними незадоволеним.

Зрештою, знаходять люди відповіді чи ні, постановка цих запитань — знаменне явище, свідчення того, що у людини, як істоти розумної, існує фундаментальна потреба в самопізнанні, яка відсутня у тварин. І хоча внутрішній світ кожного з нас — невичерпний всесвіт, і пізнати його до кінця, мабуть, неможливо, та намагатися це робити треба. На фронтоні одного з храмів у Давній Греції було написано: «Пізнай самого себе». Тобто здавна процес самопізнання розглядався не лише як потреба, але й обов'язок людини. І лише завдяки самопізнанню, саморозвитку, самовдосконаленню, самовихованню, здійснюючи самоменеджмент, можна досягти успіхів у житті.

Виконайте запропоновані тести. Зробіть висновки.

Тест 1. Самооцінка здатності до самоосвіти й саморозвитку особистості.

Інструкція

Уважно ознайомтеся з питаннями тесту-анкети. Виберіть один із запропонованих варіантів відповіді: «ні», «частково, періодично», «так». Визначте кількість балів за кожну відповідь відповідно до ціни обраного варіанту. Додайте набрану вами кількість балів за всі відповіді та співвіднесіть вашу суму балів зі «Шкалою визначення рівня розвитку здібностей до самоосвіти і саморозвитку».

№ п/п	Питання	Варіант відповіді		
		«Ні» (1 бал)	«Частково, періодично» (2 бали)	«Так» (3 бали)
1	Чи читали ви і чи знаєте щось про принципи, методи, правила самоосвіти, самовиховання, саморозвитку особистості?			
2	Чи маєте ви серйозні і глибокі прагнення до самоосвіти, самовиховання, саморозвитку своїх особистісних якостей, здібностей?			
3	Чи відмічають ваші друзі, знайомі ваші успіхи в самоосвіті, самовихованні, саморозвитку?			
4	Чи відчуваєте ви прагнення глибше пізнати самого себе, свої творчі здібності?			
5	Чи маєте ви свій ідеал і чи спонукає він до самоосвіти, самовиховання, саморозвитку?			
6	Чи часто ви задумуєтесь про причини своїх промахів, невдач?			
7	Чи здатні ви до швидкого самостійного оволодіння новими видами діяльності, наприклад, до самостійного вивчення іноземної мови?			

№ п/п	Питання	Варіант відповіді		
		«Ні» (1 бал)	«Частково, періодично» (2 бали)	«Так» (3 бали)
8	Чи здатні ви і далі вирішувати складну задачу, якщо перші дві години не дали очікуваного результату?			
9	Чи ведете ви щоденник, де записуєте свої ідеї, плануєте своє життя (на рік, на найближчий місяць, тиждень, день)? Чи аналізуєте, що із запланованого виконати не вдалося і чому?			
10	Чи ваші друзі вважають вас людиною, здатною до переборення труднощів?			
11	Чи знаєте ви свої сильні та слабкі сторони?			
12	Чи хвилює вас майбутнє?			
13	Чи прагнете ви до того, щоб вас поважали найближчі друзі, батьки?			
14	Чи здатні ви керувати собою, стримувати себе у конфліктних ситуаціях?			
15	Чи здатні ви до ризику?			
16	Чи прагнете ви виховувати в собі силу волі або інші якості?			
17	Чи добиваєтесь ви того, щоб до вашої думки прислуховувались?			
18	Чи вважаєте ви себе цілеспрямованою людиною?			
19	Чи вважають (вважали) вас людиною, яка здібна до самоосвіти, саморозвитку: ● батьки; ● учителі; ● друзі?			

Шкала визначення рівнів розвитку здібностей до самоосвіти і саморозвитку

Рівень розвитку	Сума балів
1-й — дуже низький	21—28
2-й — низький	29—32
3-й — нижчий за середній	33—36
4-й — трохи нижчий за середній	37—40
5-й — середній	41—44
6-й — трохи вищий за середній	45—48
7-й — вищий за середній	49—52
8-й — високий	53—56
9-й — дуже високий	57—63

Отже, ви одержали більш точні уявлення про рівень розвитку ваших здібностей до самоосвіти й саморозвитку. Не засмучуйтеся, якщо цей рівень у вас невисокий, його можна підвищити, якщо ви готові попрацювати над собою. Сподіваємося, що викладена вище інформація допоможе вам здійснити ці бажання цілеспрямовано й ефективно.

Тест 2. Діяти чи думати?

Англійський психолог В. Коулман у книзі «Пізнай себе» пропонує тест, який допоможе вам визначитись із відповіддю на це запитання.

Завдання

Дайте відповіді «так» чи «ні» на кожне із запитань. Обробіть результати за поданим описом.

1. Чи подобається вам бути зайнятим?
2. Чи дратують вас пробки і повільний рух на дорогах?
3. Чи схильні ви поспішати з одного місця на інше, з однієї роботи на іншу?
4. Вам неприємно, якщо доводиться сидіти без діла, нічого не робити?
5. Вам більше подобається бути учасником подій, ніж просто спостерігачем?
6. Чи користуєтесь ви східцями, якщо багато людей очікують ліфт?
7. Інші люди дорікають вам, що ви занадто поспішаєте діяти?
8. Чи встаєте ви рано, навіть у вихідні?
9. Ви з ентузіазмом сприймаєте нові ідеї?
10. Вам подобається організаторська діяльність?
11. Вам більше подобається діяти, а не планувати?
12. Чи багато часу ви проводите у мріях і медитації?
13. Чи замислюєтесь коли-небудь про те, звідки і навіщо пішов людський рід?
14. Чи любите вирішувати кросворди?
15. Ви часто відвідуєте музеї та виставки?
16. Чи отримуєте задоволення від цікавої бесіди?
17. Чи є у вас звичка підніматись угору східцями, перестрибуючи через сходинку?
18. Чи вважаєте ви, що встигаєте робити більше, ніж інші люди?
19. Ви віддаєте перевагу активному відпочинку, а не спокійному?
20. Чи стає вам нудно, якщо нема чого робити?

Обробка результатів

Підрахуйте бали: у запитаннях № 1–11 та 17–20 кожна позитивна відповідь приносить *1 бал*, кожна негативна — *0 балів*; у запитаннях № 12–16, навпаки, відповідь «так» означає *0 балів*, а відповідь «ні» — *1 бал*. Якщо ви набрали:

12–20 балів — ви більше займаєтесь справами, ніж розмірковуєте, робити щось чи ні. Ви схильні бути зайнятим, робити діло, а не розмовляти про нього. Вам подобається бути активним і діловим;

6–11 балів — вам подобається як бути зайнятим, так і мати можливість розмірковувати. Ви можете пристосуватись практично до будь-яких умов;

5 балів і менше — ви, напевно, більше схильні до роздумів, віддаєте перевагу читанню книжок, мріям і міркуванням, а не активним діям. Вам не буває нудно з самим собою. Хоч ви і отримujete задоволення від спілкування з цікавими людьми, але цілком добре почуваєтесь і на самоті.

Тест 3. Образ професійного «Я».

Інструкція

Вам пропонується оцінити за 5-бальною шкалою свої можливості реалізації в майбутній професійній діяльності всіх наведених у списку аспектів праці. *5 балів* поставте навпроти того твердження, яке, на вашу думку, безсумнівно буде реалізоване, *0 балів* — якщо цього зробити не вдасться. *Бали 1–4* — проміжні.

1. У майбутній професійній діяльності я хотів би:

- працювати творчо, нестандартно;
- координувати роботу інших;
- постійно шукати нові корисні знайомства, ідеї;
- сумлінно виконувати свою роботу;
- бути джерелом мудрих рішень та новаторських стратегій;
- створювати сприятливі міжособистісні умови для роботи інших;
- проявляти ділову ініціативу.

2. Для реалізації себе у професійній діяльності важливі:

- добрі знання з іноземних мов;
- уміння чітко виконувати накази керівництва;
- глибокі професійні знання;
- уміння орієнтуватись у близькому та загальному середовищі;
- висока загальна культура;
- уміння творчо ставитися до справи;
- уміння брати активну участь у професійному пошуку;
- діловитість;
- уміння знаходити спільну мову з іншими людьми.

🔑 Ключ до тесту

Підрахуйте загальну суму оцінок за всі твердження. Отриману суму поділіть на 16 (кількість запропонованих тверджень у двох запитаннях). Визначте рівень відповідності сформованого у вас образу професійного «Я» до прийнятого за такими шкалами: 4–6 — високий рівень; 2–3 — середній; до 1 балу — низький.

Тест 4. Вивчення здібності до самопізнання за допомогою опитувальника «Що означає пізнати себе?» (за А. І. Красило).

Інструкція

Перед вами опитувальник. Уважно прочитайте кожне твердження й обери́ть тільки один із чотирьох варіантів відповідей, з яким ви згодні в більшій мірі. Якщо вас жоден із варіантів не задовольняє, все одно потрібно обрати одну з відповідей.

1. *Пізнання себе — це:*
 - а) розвага;
 - б) радість відкриття нового;
 - в) страждання;
 - г) важка, але цікава робота.
2. *Коли мене щось неприємно вразило в діях інших, я:*
 - а) внутрішньо засуджую, але не втручаюся;
 - б) висловлюю обурення або намагаюся переконати людину так не робити;
 - в) захоплююсь пошуком сенсу і причини таких дій;
 - г) приймаю людину такою, якою вона є.
3. *Людину треба оцінювати:*
 - а) за результатами її дій;
 - б) за результатами дій, але з урахуванням мотивів поведінки;
 - в) насамперед за мотивами дій і відчуттів;
 - г) людину взагалі ніяк не треба оцінювати.
4. *Коли людина не хоче мати чітких життєвих цілей і через це часто не може досягти успіху ні в матеріальних питаннях, ні в просуванні по службі, я вважаю, що:*
 - а) вона просто непрактична;
 - б) їй не повезло з вихованням;
 - в) це втрати в розвитку творчої особистості;
 - г) людина інтенсивно розвивається.
5. *Найцікавіше вивчати:*
 - а) явища природи і парапсихологію;
 - б) особистість людей, геніїв;
 - в) внутрішній світ своєї особистості;
 - г) спільні закономірності людської психіки.
6. *Мотиви своїх вчинків я цілком усвідомлюю:*
 - а) завжди в момент переддії;
 - б) переважно у момент здійснення дії;
 - в) частіше вже після здійснення вчинку;
 - г) переконаний, що мотиви дій людини завжди неусвідомлені.
7. *Помилки в пізнанні себе:*
 - а) мене рідко хвилюють;
 - б) прагну усунути, використовуючи можливості, що представляються;
 - в) мене постійно хвилюють;
 - г) раніше постійно хвилювали, а зараз я використовую кожну слушну нагоду для самоаналізу.

8. *Дізнатися щось нове про себе — це:*
 - а) цікаво;
 - б) не лише цікаво, але і завжди корисно;
 - в) знайти пояснення питанням, які займали мене тривалий час;
 - г) перебудувати свою поведінку і особистість;
9. *Самопізнання — це:*
 - а) спосіб проведення дозвілля;
 - б) засіб досягнення професійних і життєвих цілей;
 - в) необхідність для кожної людини;
 - г) мета і сенс життя.
10. *Процес самопізнання:*
 - а) не заважає працювати і відпочивати;
 - б) допомагає правильно діяти;
 - в) інколи допомагає, а інколи шкодить, заважає жити;
 - г) завжди допомагає, якщо навчитися правильно діяти.
11. *Вивчення рефлексивної діяльності мозку:*
 - а) допомагає мені краще зрозуміти людську психіку;
 - б) є необхідною умовою та основою пізнання себе;
 - в) шкодить самопізнанню;
 - г) відволікає від самопізнання.
12. *Дати об'єктивну характеристику знайомій людині для мене:*
 - а) досить легко;
 - б) вимагає додаткових зусиль;
 - в) практично ніколи не вдається;
 - г) вважаю за краще описати за умов її впливу на мене.
13. *Я прагну більше дізнатися про себе, тому що:*
 - а) це цікаво;
 - б) знання корисне і може стати в пригоді у житті;
 - в) не можу цим не займатися;
 - г) так я вирішую всі проблеми.
14. *Результати психологічного тестування є:*
 - а) «фотографією» на пам'ять;
 - б) авторитетним діагнозом особистості;
 - в) первинною гіпотезою для вивчення людини;
 - г) одним із варіантів спрощеного уявлення про особистість.
15. *Якщо я бачу людину, яка упевнена в своїй доброті і чуйності до людей, значить:*
 - а) у неї для цього є достатні підстави;
 - б) вона може помилятися, але головним чином виявляється правою;
 - в) вона постійно бореться зі своєю байдужістю, зарозумілістю і жорсткістю;
 - г) їй властиві байдужість і жорсткість, або ж вона неминуче рухається в цьому напрямі.
16. *Якщо людина має силу волі, то вона:*
 - а) щаслива, здатна завжди досягти успіху;
 - б) доб'ється багато чого;
 - в) недостатньо інтелектуально розвинена;
 - г) найчастіше догматична і здібна тільки до однозначних рішень.

17. Коли людина постійно бореться зі своїми недоліками, то:
 - а) інші «сідають їй на голову»;
 - б) врешті-решт досягає перемоги;
 - в) вона розвивається як особистість;
 - г) вона не знає, як це робити ефективніше.
18. У пізнанні себе та інших я намагаюся:
 - а) вірити тільки власним очам, фактам;
 - б) спиратися на логіку або фахівців;
 - в) спиратися на власну інтуїцію;
 - г) спиратися на психологічні ідеї, перевірені на особистому досвіді.
19. Коли неприємні переживання з приводу невдачі або якихось подій у минулому посилюються, я частіше за все:
 - а) обговорюю їх з друзями і знайомими, щоб отримати підтримку і заспокоїтися;
 - б) прагну відволіктися, займаючись улюбленою справою, слухаючи музику тощо;
 - в) вирішую все-таки дізнатися до кінця, що трапилося, щоб в майбутньому знати, як діяти;
 - г) відкидаю всі свої припущення і самовиправдання і тим самим заспокоююся або повертаюся до проблеми пізніше.
20. Людина, яка відчайдушно лає себе за поганий вчинок, швидше за все:
 - а) відчуває свою провину і соромиться свого вчинку;
 - б) має совість і прагне стати кращою;
 - в) переживає радість і гордість від усвідомлення здатності подолати в собі зло;
 - г) хоче вибачити себе, аби надалі вчиняти так само.

🔑 Ключ до тесту

Підрахуйте кількість «а», «б», «в» чи «г».

Переважають відповіді «а» чи «б»: ви — людина практичного складу розуму, вважаєте, що у вас немає глибоких психологічних проблем, які вимагають самопізнання, тому майже не маєте досвіду самоаналізу. Більшість внутрішніх суперечностей здаються вам наслідком зовнішніх причин і конфліктів, тому поряд із успіхами в практичній діяльності ви можете несподівано зіткнутися з невдачами і розчаруваннями особистого плану. Подумайте, чи не змішуєте ви близькі за відчуттями, але протилежні за змістом життєві цінності: гострі відчуття і яскраві, емоційні враження з відчуттям справжнього щастя; проведення часу з емоційною близькістю і теплотою; заспокоєність або безтурботність з рівновагою духу; тривожність і недовірливість із чуйністю і чутливістю; обмін інформацією або новинами з дружнім спілкуванням і т.д.

Більше відповідей «а», ніж «б»: ви, швидше за все, відчуваєте себе людиною, у якої все ще попереду. У такому разі використовуйте свої сильні сторони — оптимізм і безпосередність сприйняття — для поглиблення самопізнання, тоді досягнете успіху. Перешкодити вам можуть такі чинники: нерегулярність занять; робота за настроєм; орієнтація на думку друзів і знайомих; жорсткі й однозначні установки та оцінки, міцно засвоєні в навчальних закладах або в сім'ї. Різка зміна офіційних цінностей, норм і оцінок, властива періодам соціальних потрясінь і змін, може провокува-

ти крайнощі вашої поведінки: агресивність або розчарування від втрати етичної опори.

Більше відповідей «б»: ви здатні до систематичної роботи із самопізнання, яку успішно можете поєднувати з практичними справами. Ви — або професійний педагог, або маєте схильність до педагогічної діяльності. Ви досить зрілий і прагнете відповідально дивитися на своє життя і все, що відбувається поруч, але вас може підвести звичка довіряти словам і авторитетам більше, ніж почуттям. Ви поки не готові прийняти суперечності й парадокси людської психіки. Перевірте, чи не відірвані ваші знання про себе від ваших дій. Чи не накопичилися випадкові неперевірені думки, оцінки, твердження і т.п.? Чи ваша робота із саморозвитку лише є бажанням уникнути зовнішніх конфліктів, звичкою вимагати від себе того, що чекають (або раніше вимагали) від вас інші?

Переважають відповіді «в»: ви схильні до вивчення психології і вимушені поєднувати самопізнання, яке постійно віднімає велику частку вільного часу, з роботою і навчанням з іншої спеціальності. Краще все-таки зайнятися психологією серйозно і професійно, вивчати ті проблеми, які вас хвилюють. Вам важко зважитися на якусь практичну дію, вас постійно долають сумніви, проте ви досягли багато чого у спогляданні свого внутрішнього світу і в інтуїтивному розумінні суті людської психіки, її складності, суперечності. Чутливість і вміння помічати якнайтонші порухи душі можуть поєднуватися у вас із грубими помилками, конфліктами і практичним невмінням будувати комфортні взаємини з оточенням. Самопізнання — швидше ваша доля, ніж свідомий вибір, але в перспективі ви зможете успішно вирішувати проблеми, що вас хвилюють.

Переважають відповіді «г»: ви — професійний психолог або психотерапевт, можливо, письменник. У всякому разі, незалежно від професії, у вас є підстави вважати себе за «знавця людських душ», і ви вважаєте, що знаєте навіть дуже багато про людину взагалі і про себе зокрема. Але ця впевненість може підвести вас у найпростішій ситуації.

Тест 5. Чи повторюєте ви свої життєві помилки?

Інструкція та мета

1. Дайте відповіді на запитання. Можливі варіанти відповідей: «так», «ні», «не знаю».
2. За кожную відповідь «так» на запитання 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13 та «ні» на запитання 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 15 нараховується по 10 балів. За кожні «не знаю» — по 5 балів.

Запитання

1. Вам коли-небудь доводилося робити життєву помилку, результати якої ви відчували протягом декількох місяців?
2. Чи можна було уникнути цієї помилки?
3. Чи доводилося вам наполягати на власній думці, якщо ви не були впевнені на 100 % у її правильності?
4. Чи розповідали ви комусь із найближчих людей про свою найбільшу життєву помилку?

5. Чи вважаєте ви, що у певному віці характер людини вже не може змінитися?
6. Якщо хтось завдав вам невеликих прикрощів, чи можете ви швидко забути про це і перейти до звичайного розпорядку?
7. Іноді вважаєте себе невдахою?
8. Чи вважаєте ви себе людиною з великим почуттям гумору?
9. Якби ви мали вплив на зміну найважливіших подій, що мали місце у минулому, чи побудували б своє життя інакше?
10. Чи керують вами при прийнятті щоденних особистих рішень переважно емоції, ніж розум?
11. Чи важко вам дається прийняття дрібних рішень з питань, які щодня ставить життя?
12. Чи скористалися б ви при прийнятті життєво важливих рішень порадою або допомогою людей, які не входять у число найближчих осіб?
13. Чи часто ви повертаєтеся у спогадах до хвилин, що були для вас неприємними?
14. Чи подобається вам ваша особистість?
15. Чи доводилося вам просити у кого-небудь пробачення, хоча ви і не вважали себе винуватим?

🔑 Ключ до тесту

100–150 балів. Ви маєте здатність ускладнювати собі життя. Зазвичай власні помилки ви вважаєте успіхами. Чергова життєва помилка готова наздогнати вас у будь-який момент. Тому, перш ніж прийняти чергове помилкове рішення, яким знову будете незадоволені ви самі й ваше оточення, знайдіть собі досвідченого радника.

50–99 балів. Може бути, те, що ви називаєте великою помилкою, яку зробили колись, сьогодні пов'язано з іншим поглядом на себе і на своє минуле. Ваш критичний розум іноді стає на шляху глибоких бажань. А обережність не завжди є гарантією повного життєвого везіння.

0–49 балів. Найближчим часом вам не загрожує небезпека зробити життєву помилку. Головна гарантія цього — ви самі. У вас є багато рис, що забезпечують гарне планування і передбачення власного майбутнього. Ви відчуваєте себе творцем свого життя.

Читайте. Думайте.
Робіть висновки. Дискутуйте

- Ви — той, хто ви є, і знаходитеся там, де знаходитеся, тільки через себе самого і нікого більше. Природа тут ні до чого: їй все одно. Якщо ви зробите те, що роблять усі люди, які досягають успіху, ви отримаєте ті самі результати, що і вони. Якщо не зробите, то, відповідно, не отримаєте нічого (*Невідомий автор*).
- ...Думка — джерело багатства, успіху, матеріальних благ, великих відкриттів, винаходів і досягнень (*К. Брістоль*).
- ...Думки наводять на мету, цілі реалізуються в діях, дії формують звички, звички визначають характер, а характер вирішує нашу долю (*Т. Едвардс*).
- Доля не може бути змінена, інакше була б не доля. Людина ж може змінити себе, інакше вона не була би людиною. Здатність формувати і переформовувати себе — прерогатива людського існування (*В. Франкл*).

• **Радимо прочитати** •

1. Браун Б. Дари недосконалості. Як полюбити себе таким, який ти є / Б. Браун. — Харків : Вид-во «КСД», 2017. — 208 с.
2. Еролл М. Мікротравми. Як не дати дрібницям зруйнувати життя / М. Еролл. — Харків : Вид-во «КСД», 2024. — 272 с.
3. Клір Дж. Атомні звички. Легкий і перевірений спосіб набуття корисних звичок і позбутися звичок шкідливих : практ. посіб. / Дж. Клір. — Київ : КМ-БУКС, 2020. — 304 с.
4. Кові С. Р. 7 звичок надзвичайно ефективних людей / С. Р. Кові. — Харків : Вид-во «КСД», 2024. — 512 с.
5. Тавваб Н. Г. Особисті кордони. Керівництво зі спокійного життя без травм і комплексів / Н. Г. Тавваб. — Харків : Вид-во «КСД», 2023. — 304 с.
6. Тавваб Н. Г. Поміркуйте про це. Рефлексії для віднайдення спокою / Н. Г. Тавваб. — Харків : Вид-во «КСД», 2025. — 384 с.
7. Фенвік А. Червоні прапорці, зелені прапорці. Як розпізнати токсичну поведінку / А. Фенвік. — Харків : Вид-во «КСД», 2024. — 384 с.
8. Харарі Ю. Н. Sapiens: Людина розумна. Коротка історія людства / Ю. Н. Харарі. — Київ : BookChef, 2024. — 544 с.

МІЙ УНІВЕРСИТЕТ

7

Я – СТУДЕНТ-ГРІНЧЕНКІВЕЦЬ

51

**Я НАВЧАЮСЯ
У СУЧАСНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ**

79

**ЯК МЕНІ КРАЩЕ
ОРГАНІЗУВАТИ НАВЧАННЯ**

101

**Я – В ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ
УНІВЕРСИТЕТУ**

125

Я ПРАЦЮЮ В КОМАНДІ

191

**НА ШЛЯХУ МОГО САМОРОЗВИТКУ
І САМОВДОСКОНАЛЕННЯ**

205

Навчальне видання

Я — СТУДЕНТ

Навчальний посібник

15-те видання, зі змінами

За загальною редакцією **Віктора ОГНЕВ'ЮКА**

В оформленні видання використано:
фотографії з особистих архівів Віктора ОГНЕВ'ЮКА та Наталії БІЛОСКАЛЕНКО;
матеріали з архівів Науково-методичного центру мультимедійних ресурсів
та фотоматеріали, надані Науково-методичним центром інформаційно-рекламної
та профорієнтаційної діяльності Київського столичного університету
імені Бориса Грінченка, а також матеріали сайтів:
www.kulturpoint.hu/bolognafotos/;
www.ond.vlaanderen.de/;
www.carabaas.livejournal.com/

Науково-методичний центр видавничої діяльності
Київського столичного університету імені Бориса Грінченка

Завідувачка НМЦ видавничої діяльності Марія ПРЯДКО
Відповідальна за випуск Антоніна ДАНИЛЕНКО
Над виданням працювали Тетяна НЕСТЕРОВА, Наталія ПОГОРЕЛОВА

Підписано до оприлюднення в інституційному репозиторії
Київського столичного університету імені Бориса Грінченка 14.09.2026 р.

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка
вул. Бульварно-Кудрявська, 18/2, м. Київ, 04053.
Свідцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 8052 від 29.01.2024 р.

Попередження! Згідно із Законом України «Про авторське право і суміжні права» жодна частина цього видання не може бути відтворена на будь-яких носіях, розміщена в мережі «Інтернет» без письмового дозволу Київського столичного університету імені Бориса Грінченка й авторів. Порушення закону призводить до адміністративної, кримінальної відповідальності.